

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
PRACHUAPKIRIKAN BUDDHISM MEDITATION CENTER

เลขหม.....
เลขทะเบียน.....28690
วัน, เดือน, ปี - 8 ต.ค. 2540

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2539-2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

(ผศ.เอกพงษ์ จุลเสนีย์)

คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

หัวหน้าภาควิชา ดร.สมชาย ศรีสมพงษ์

รศ.วิวัฒน์ เตมียพันธ์

ผศ.สุภณัฐ นิลรัตน์

ผศ.สุภาวดี รัตนมาศ

ผศ.เอกพงษ์ จุลเสนีย์

อ.พรพรรณ บุญชื่น

ประธานกรรมการ

รองประธานกรรมการ

รองประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการและเลขานุการ

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ดร.นิติชาย ปลื้มอารมย์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(อ.ธีระศักดิ์ อินทรประสงค์)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ชื่อ นางสาวศิริขวัญ แวนนิลานนท์
 ภาควิชา สถาปัตยกรรม
 คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
 ปีการศึกษา 2539 - 2540

บทคัดย่อ

หัวข้อของการค้นคว้า

วัตถุประสงค์สำคัญของการศึกษาโครงการนี้คือ การค้นคว้าเพื่อหาแนวทางในการออกแบบและจัดทำโครงการศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งจะให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่วไป ปัจจุบันในบริเวณพื้นที่โครงการยังขาดแคลนสถานที่ในการพัฒนาทัศนภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยวิธีทางพระพุทธศาสนาและเน้นที่การปฏิบัติธรรม โครงการนี้เป็นโครงการจริงที่กำลังอยู่ในขั้นวางแผนออกแบบและวางผัง โดยส่วนหนึ่งได้มีการก่อสร้างอาคารบ้างแล้ว เพื่อใช้อบรมธรรมะให้เยาวชน พื้นที่ที่เหลือกำลังปรับพื้นที่และปลูกพรรณไม้

แนวทางในการค้นคว้าและวิจัย

เพื่อให้การค้นคว้าตามโครงการนี้ สามารถบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้วิจัยได้วางแนวทางในการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้คือ

1. ศึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมชาวพุทธ จึงมีผลให้เกิดโครงการนี้ขึ้น
2. ศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้โครงการ
3. ศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานทางกายภาพที่ประกอบขึ้นเป็นโครงการ รายละเอียดของโครงการ และการกำหนดโครงการ
4. ศึกษาลักษณะรายละเอียดของที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ

สรุปผลจากการค้นคว้า

ผลที่ได้รับจากการค้นคว้า สรุปได้ดังนี้

1. รายละเอียดองค์ประกอบของโครงการสำหรับบริการผู้มาใช้โครงการ ซึ่งมีกลุ่มหลัก ๆ คือ ประชาชนทั่วไปจะมาทำบุญในวันหยุดคือ วันอาทิตย์ นักเรียนจะมาอบรมได้ในช่วง

วันหยุด เสาร์-อาทิตย์ หรืออาจเป็น ศุกร์-เสาร์-อาทิตย์ หรือในช่วงปิดภาคเรียนประมาณ 1-2 สัปดาห์ หรือยาว 1 เดือน ผู้สนใจการปฏิบัติธรรม จะจัดให้ปฏิบัติธรรมช่วง 7 วัน เพราะสามารถเห็นผลที่ดีขึ้นของการปฏิบัติธรรม

2. ผู้ใช้โครงการเป็นพุทธศาสนิกชนเกือบทั้งหมดที่ต้องการพัฒนากระตือรือร้น ให้สะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส โดยรูปแบบการใช้บริการที่เกิดขึ้นก็จะเหมาะสมกับแต่ละกลุ่มคน ซึ่งจะแตกต่างกันไปบ้าง

3. ลักษณะและความต้องการพื้นฐานของศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่ดี มีบรรยากาศเชิญชวนให้ปฏิบัติธรรม สิ่งสำคัญก็คือ ความสงบ ความสบายใจ ส่วนรายละเอียดของโครงการ โดยทั่วไปก็จะพิจารณาจากความสอดคล้องที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้โครงการ

4. ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมต้องการความเป็นส่วนตัว แต่ก็ต้องใกล้กับแหล่งชุมชน พอกว่ และบริเวณโดยรอบก็ต้องมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และมีองค์ประกอบที่จำเป็น เช่น ระบบสาธารณูปโภคที่ดี สำหรับจัดทำโครงการ

5. อิทธิพลและเหตุต่าง ๆ ที่มีผลต่อการออกแบบโครงการนี้ ได้แก่ กฎหมาย ข้อบัญญัติต่าง ๆ ระบบต่าง ๆ ในงานสถาปัตยกรรม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

การออกแบบโครงการศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม จังหวัดระจวบคีรีขันธ์นี้ ควรจะเป็นไปในลักษณะการผ่อนคลาย มีความร่มรื่น สงบ สวยงาม สะดวกสบาย เพื่อเอื้อต่อการปฏิบัติธรรม ไม่เกิดความรู้สึกหวาดกลัว เคร่งครัด ทำให้เกิดผลการปฏิบัติธรรมที่ดี

กิติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขออบน้อมด้วยเศียรเกล้าแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ทรงจติแล้ว มีพระญาณดุจดวงมหารัตน มีพระปัญญาจักขุไม่มีที่สิ้นสุด อุดมในโลกยังกัลยาณชนให้เบิกบานแล้ว ดุจดั่งดวงอาทิตย์ยังดอกบัวให้บาน ฉะนั้นเป็นสรณะอันสูงสุดของสรรพสัตว์ทั้งหลาย

ข้าพเจ้าขออบน้อมด้วยเศียรเกล้าแด่พระธรรมของพระบรมศาสดา อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสดีแล้ว ราวกับดวงประทีปส่องเนื้อความแห่งโลกุตระ เป็นธรรมข้ามโลก เป็นสรณะอันเกษมสุขของสรรพสัตว์ทั้งหลาย

ข้าพเจ้าขออบน้อมด้วยเศียรเกล้าแด่พระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้าผู้เป็นเนื่อนาบุญของโลก มีความระงับอันประจักษ์แล้วรู้ตามเสด็จพระสุคตเจ้า เป็นสรณะอันประเสริฐของสรรพสัตว์ทั้งหลาย

บัญญัติที่ข้าพเจ้าขออบน้อมด้วยเศียรเกล้าแด่พระรัตนตรัยอย่างดีแล้ว ขอบุญนั้นจงคลบบันดาลให้สันติสุขอันไพบูรณ์ ซึ่งเกิดจากการบรรลู่ “ธรรมกาย” จงบังเกิดขึ้นแก่สัมมาปฏิบัติชนทั้งหลายด้วยเทอญ

ศิริขวัญ แววนิลานนท์

ผู้ทำวิทยานิพนธ์

3 มีนาคม 2540

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำทั่วไป	
1.1 มูลเหตุในการเสนอโครงการ	1
1.2 ความเป็นมาของโครงการ	7
1.3 วัตถุประสงค์โครงการ	7
1.4 ขอบเขตของโครงการ	8
1.5 ขอบเขตของการศึกษาโครงการ	9
1.6 เหตุผลในการเลือกโครงการ	9
1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	10
1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	11
2.2 วัดพระธรรมกายในฐานะที่เป็นขบวนการทางศาสนา	16
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัดพระธรรมกาย	17
2.4 ศาสนากับศิลปกรรม	18
บทที่ 3 การศึกษารายละเอียดโครงการ	
3.1 องค์ประกอบหลักของโครงการ	20
3.2 การดำเนินงานและหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล	24
3.3 ประเภทและพฤติกรรมของผู้มาใช้โครงการ	29
3.4 การกำหนดองค์ประกอบย่อยของโครงการ	34
บทที่ 4 การศึกษาขนาดและพื้นที่โครงการ	
4.1 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย	40
4.2 ตารางสรุปพื้นที่ใช้สอยส่วนต่าง ๆ ของโครงการ	42
4.3 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ	54

	๑
บทที่ 5 การศึกษาพื้นที่ตั้งโครงการ	
5.1 การศึกษารายละเอียดทำเลที่ตั้งโครงการ	61
5.2 การศึกษารายละเอียดที่ตั้งโครงการ	73
5.3 วิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	77
บทที่ 6 ระบบต่าง ๆ ที่มีผลต่อการออกแบบอาคาร	
6.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร	87
6.2 ระบบปรับอากาศและหมุนเวียนอากาศ	87
6.3 ระบบประปา	91
6.4 ระบบกำจัดขยะ	97
6.5 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง	99
6.6 ระบบป้องกันฟ้าผ่าและสายล่อฟ้า	101
6.7 ระบบติดต่อสื่อสาร	102
6.8 ระบบป้องกันอัคคีภัย	107
6.9 ระบบป้องกันเสียงรบกวน	114
บทที่ 7 โครงการตัวอย่าง	
7.1 วัดพระธรรมกาย	119
7.2 ชุมชคสถานล้านนา	135
7.3 ชีวาศรม	138
บทที่ 8 วิเคราะห์ผังและแนวความคิดในการออกแบบ	
8.1 แนวความคิดในการออกแบบ	142
8.2 การวางผังบริเวณ	144
8.3 ภาพถ่ายผลงานออกแบบสถาปัตยกรรมและหุ่นจำลอง	146
ภาคผนวก ก เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	152
ภาคผนวก ข วัดพระธรรมกาย	163
ภาคผนวก ค การสวดมนต์ นั่งสมาธิ	175
บรรณานุกรม	181
ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์	188

บทที่ 1

บทนำทั่วไป

1.1 มูลเหตุในการเสนอโครงการ

สถาบันทางศาสนาเป็นสถาบันหนึ่งในสังคม โดยเฉพาะพระพุทธศาสนานั้น ได้รับการยกย่องและจัดว่าเป็นศาสนาประจำชาติ โดยประชาชนชาวไทยที่นับถือพุทธศาสนาเป็นพื้นฐานมีประมาณร้อยละ 96 ของประชากรทั้งประเทศ พระพุทธศาสนาเป็นทั้งตำราครองชีวิต เป็นทางดำเนินชีวิตและเป็นหลักชีวิตของพุทธศาสนิกชน

เมื่อพระพุทธศาสนาประดิษฐานในประเทศไทยแล้ว ก็ได้เกิดสถาบันวัดและพระสงฆ์ขึ้น วัดและพระสงฆ์มีบทบาทเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของประชาชน วัดกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และเป็นศูนย์กลางของสังคมไทยอีกด้วย

ในอดีต วัดมีบทบาทมากมายเช่น เป็นศูนย์กลางจิตใจของประชาชน ศูนย์รวมความเคารพนับถือ และความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ โดยนับนี้ วัดและพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนา จึงเป็นหลักประกันความมั่นคงของประเทศชาติในฐานะที่ยึดเหนี่ยวให้ประชาชนมีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ด้วยเหตุนี้วัดจึงเป็นศูนย์กลางของชุมชนและของสังคมไทยทุกระดับจนถึงปัจจุบัน

จากการศึกษาและพิจารณาสังคมไทยในอดีต วัดในพระพุทธศาสนามีบทบาทต่อวิถีชีวิตของคนไทย หรือชุมชนไทยเป็นอย่างมาก ดังผลงานเขียนและงานวิจัยของนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ที่ประมวลสรุปบทบาทของวัดมาตั้งแต่อดีตไว้ดังนี้ (กองแผนงานกรมการศาสนา, 2529 : 1-2)

1. วัดเป็นโรงเรียนสอนทั้งวิชาทางโลก และวิชาทางธรรม วิชาทางโลกที่เรียกว่า ชั้นโลกีย์คือ เพื่อความสุขในการครองชีวิตทั่วไป วิชาทางธรรมตั้งแต่ความรู้ธรรมขั้นต้น จนกระทั่งถึงชั้นโลกุตระคือ ระดับเหนือโลก สำหรับมุ่งมั่นข้ามโสมงสารสู่พระนิพพานอันเป็นอมตสภาพวัดจึงเป็นสถานที่ที่ชาวบ้านส่งกุลบุตรมาอยู่รับใช้พระสงฆ์ และรับการฝึกอบรมทางศีลธรรม และเล่าเรียนวิชาการต่าง ๆ ตามที่มีสอนในสมัยนั้น ถ้าต้องการเรียนธรรมชั้นสูงขึ้นไป ก็ต้องบวชเป็นสามเณรหรือเป็นพระภิกษุ เพื่อศึกษาและปฏิบัติพระธรรมชั้นสูงขึ้นไป เพราะฉะนั้นจึงกล่าวกันติดปากคนไทยว่า “บวชเรียน”

2. วัดเป็นสถานที่พ่อแม่ตลอดจนคนเฒ่าคนแก่และสตรี มารับความรู้ธรรมะด้วยการสดับพระธรรมเทศนา

3. วัดเป็นสถานพยาบาลที่รับผู้เจ็บป่วยตามภูมิปัญญาของคนไทยสมัยก่อน ด้วยเป็นแหล่งตำราแพทย์ และมีพระสงฆ์ทำหน้าที่เป็นหมอรักษาพยาบาลคนเจ็บป่วยทั่วไป ทั้งยังเป็นเสมือนโรงพยาบาลโรคจิตอีกด้วย สภาพคล้ายจิตเวชสถาน คือ ช่วยบรรเทาปัญหาความคับข้องทางจิตใจของสาธุชน
4. วัดเป็นสถานสงเคราะห์ที่บุตรหลานชาวบ้านยากจนได้อาศัยเลี้ยงชีวิตและศึกษาเล่าเรียน และผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนได้ขอพึ่งพาอาศัย
5. วัดเป็นสถานที่พักอาศัยของคนเดินทางที่สามารถเข้าพักค้างคืนโดยไม่ต้องเสียค่าที่พัก ค่าอาหาร หรือค่าขอใช้บริการด้านอื่น ๆ ที่พอมิได้
6. วัดเป็นสถานที่ที่ชาวบ้านได้พบปะสังสรรค์พักผ่อนหย่อนใจ โดยทางวัดได้จัดสถานที่ต่าง ๆ ในบริเวณวัดเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และร่มรื่น เพราะฉะนั้นบริเวณลานวัดจึงเป็นเสมือนลานสนามหลวงขนาดย่อมของชุมชน
7. วัดเป็นสถานที่ที่ชาวบ้านจัดงานเทศกาลและมหรสพต่าง ๆ เช่น งานก่อพระเจดีย์ทรายในวันสงกรานต์ งานบุญเข้าพรรษา ออกพรรษา งานเทศน์มหาชาติ งานทอดผ้าป่า ทอดกฐิน ตลอดจนหนังกลางแปลง ฯลฯ
8. วัดเป็นสถานที่ที่ชาวบ้านประกอบการบุญกุศล ตลอดจนประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ทางศาสนา
9. วัดเป็นบ่อเกิดและเป็นศูนย์กลางของศิลปกรรมแขนงต่าง ๆ เช่น จิตรกรรม ปฐมกรรม และวรรณกรรม และเป็นเสมือนพิพิธภัณฑ์ สำหรับเก็บศิลปวัตถุและของมีค่าอื่น ๆ
10. วัดเป็นที่ไกลเกลียดชังพิพาท และเป็นที่พักพิงแก้ปัญหาระบอบครอบครัวและความทุกข์ต่าง ๆ ของชาวบ้าน โดยสมภารเป็นผู้พิจารณาตัดสิน ส่วนคดีใดที่เกินขอบเขตของสมณะจะพิจารณา จึงจะขึ้นถึงโรงถึงศาล
11. วัดเป็นคลังพัสดุเก็บของใช้ต่าง ๆ ที่ชาวบ้านสามารถนำไปใช้ร่วมกัน เมื่อมีงานที่วัด หรือขอยืมไปใช้เมื่อคราวมีงานที่บ้านของตน
12. วัดเป็นศูนย์กลางการบริหารหรือการปกครอง ที่กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านจะเรียกลูกบ้านมาประชุมกัน เพื่อบอกแจ้งกิจการต่าง ๆ และโดยนัยนี้ ศาลาวัดจึงเป็นเสมือนศาลาประชาคมหรือศูนย์ชุมนุมของหมู่บ้าน
13. วัดมีสภาพเหมือนหอพักนักเรียน โดยเฉพาะตามเมืองใหญ่ เนื่องจากมีนักเรียนจากชนบทมาพัก เด็กเหล่านี้อาจไม่ยากจน แต่ก็หาความสะดวกโดยการพำนักอยู่ตามกุฏิ และมักเรียกรวม ๆ กันว่าเป็น “เด็กวัด” หรือศิษย์วัด”

บทบาทอันเป็นเอกลักษณ์ของวัดในชีวิตไทยยังมีมากกว่านี้ เท่าที่นำมากล่าวนี้ เพื่อแสดงถึงความหลากหลายเท่าที่เป็นมาในอดีต และอาจยังคงเป็นอยู่ในชีวิตไทย ๆ ในปัจจุบันนี้มากบ้างน้อยบ้าง แล้วแต่ว่าจะเป็นที่องถื่นใด บทบาทดังกล่าวของวัด ไม่เพียงเป็นสิ่งที่รู้จักกันทั่วไปในหมู่คนไทยที่เป็นพุทธศาสนิกชนเท่านั้น ชนหมูใดที่ได้เข้ามาอยู่ในประเทศไทยช่วงระยะเวลาหนึ่ง ก็ยังสามารถมองเห็นบทบาทของวัดดังกล่าวได้อย่างชัดเจน (วิชัย แจ่มสุบ, 2529:244-245)

ถึงแม้ว่าสถาบันวัดมีบทบาทในชีวิตคนไทยเป็นอย่างมากมาตั้งแต่อดีตกาล แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสังคมไทยในหลายด้าน วัดที่เคยเป็นสถาบันที่คอยหล่อเลี้ยงชีวิตคนไทยในแทบทุกด้าน ก็ต้องคลายความสำคัญลง เมื่อประเทศไทยมีการพัฒนาประเทศให้เทียบทันอารยธรรมตะวันตกในช่วง 100 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2435-2535) โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ในช่วงสามทศวรรษมานี้ (2504-2535) รัฐบาลได้เริ่มทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับแรกและฉบับต่อ ๆ มาเพิ่มคำว่าสังคมเข้าไปด้วย เพื่อมาใช้เป็นแผนพัฒนาประเทศ จึงได้พัฒนาให้ก้าวหน้าทันสมัย โดยมีการเปลี่ยนแปลงทางวัตถุด้วยประดิษฐกรรมทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งมิผลกระทบต่อจิตใจ ค่านิยม และความเชื่อถือของประชาชนเป็นอย่างมาก (ผจงจิตต์ อธิคมนันท์ : 98-100)

จากการที่บทบาทของพระสงฆ์และวัดในอดีตได้คลายความสำคัญลง จึงได้มีสถาบันหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนที่มีบทบาทหน้าที่เฉพาะเจาะจงแบบใหม่ ๆ เข้ามาแทนที่บทบาทเดิมของวัด ทำให้วัดจำนวนไม่น้อยมีบทบาทผิดเพี้ยนไปจากเดิม (ข้าเลื่อง วุฒิจันทร์, 2526 : 18-21) เช่น

1. วัดจากเดิมที่เคยเป็นที่พำนักของพระภิกษุสามเณร กลายเป็นที่อยู่อาศัยของคฤหาสน์มากกว่า
2. วัดเคยเป็นที่บวชเรียนลูกหลานในท้องถิ่น ก็กลายเป็นที่บวชของคนหนุ่มจากท้องถิ่นอื่น ซึ่งเมื่ออุปฌาย์ก็ไม่รู้จักประวัติของผู้ขอบรรพชาอุปสมบทมาก่อน นับเป็นจุดอันตรายจุดหนึ่งต่อความมั่นคงของพระพุทธศาสนา
3. วัดซึ่งเคยเป็นสถานที่บำเพ็ญบุญกุศลของชาวบ้านตามแบบลัทธิเถรวาท ก็ได้ถูกเปลี่ยนให้มีสภาพคล้าย ๆ กับโรงพระตามแบบมหายานในต่างประเทศไปเป็นจำนวนมาก
4. วัดซึ่งเคยเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ร่มรื่น เป็นสิ่งดึงดูดใจชาวบ้านให้เข้าไปพักผ่อนหย่อนใจ ก็กลายเป็นวัดที่ขาดระเบียบ สกปรก และขาดความร่มรื่น ทำให้ประชาชนไม่อยากจะเข้าวัด
5. วัดที่เคยเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมทางสังคมที่พึงปรารถนา ก็กลายเป็นแหล่งอบายมุข

เมื่อบทบาทของวัดตกอยู่ในสภาพดังกล่าวนี้ ประชาชนจึงเกิดความเสื่อมศรัทธา และหันหลังให้วัดมากขึ้น จะเข้าวัดบ้างก็ในโอกาสทำบุญในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา และในการประกอบพิธีกรรมที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้องโดยตรงเท่านั้น ยิ่งสำหรับคนหนุ่มสาวที่ได้รับการศึกษาสมัยใหม่ด้วยแล้ว จะไม่สนใจวัดกันเลย บางครั้งยังดูแคลนอีกด้วย

ศาสนาและวัฒนธรรมไทย ได้รับผลกระทบโดยตรงเมื่อในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ เจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) และสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ เจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ประเทศไทยต้องรักษาอธิปไตยของชาติ ให้พ้นจากลัทธิล่าอาณานิคมของประเทศอังกฤษและฝรั่งเศส ด้วยวิธีการต่อไปนี้ (จินดา จันทรแก้ว, 2532 : 180-183)

1. ภายในประเทศต้องมีการรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง และสร้างสำนึกของคนในชาติให้รู้สึกว่าจะอยู่ในประชาชาติเดียวกัน เพื่อป้องกันการแบ่งแยก
2. ด้านต่างประเทศมีการเปิดรับวัฒนธรรมและวิชาการจากตะวันตก เพื่อให้ความรู้เท่าเทียมกัน และนำวิทยาการบางอย่างมาปรับปรุงประเทศ ทำให้ประเทศพัฒนาตามรูปแบบวัฒนธรรมตะวันตกมากขึ้น โดยเฉพาะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา ทำให้ศาสนาพุทธและวัฒนธรรมไทยเริ่มเปลี่ยนแปลง
3. และจากการที่รัฐบาล เริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่นำเข้าไปใช้เพื่อพัฒนาสังคมตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมา ที่มีผลต่อสภาพสังคมไทยในด้านต่าง ๆ รวมถึงสถาบันทางศาสนาด้วย

ผลจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ที่ส่งผลกระทบต่อสถาบันพุทธศาสนาในสังคมไทย เกิดการเปลี่ยนแปลงและสูญสลายของบทบาท ตลอดจนความตกต่ำของสถาบันวัด จึงได้ก่อให้เกิดแนวคิดและขบวนการใหม่ ๆ ทางศาสนาขึ้นในสังคมไทยหลายประการ และกลุ่มศาสนาแนวใหม่ที่ได้นำมาศึกษาในที่นี้คือ กลุ่มของวัดพระธรรมกาย ซึ่งเป็นตัวอย่างของกลุ่มผู้นำทางศาสนาสมัยใหม่ สาเหตุและแรงผลักดันที่ทำให้เกิดสำนึกนี้คือ คณะศิษย์ของพระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อดาวกาน้ำ ภายเจริญ (2460-2502) ที่ท่านได้ค้นพบวิชาธรรมกายและนำมาเผยแพร่) กลุ่มหนึ่ง มีความประสงค์จะสืบทอดเจตนารมณ์ในการเผยแผ่วิชาธรรมกาย และประกาศพุทธศาสนาให้กว้างไกลออกไป วิชาธรรมกายที่ว่านี้ คือ การนั่งสมาธิภาวนา โดยนิกนิมิตเป็นดวงแก้วใส หรือองค์พระแก้วใส ไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ 7 การภาวนาให้ใช้ว่า “สัมมาอะระหัง” เมื่อปฏิบัติได้ถูกต้องตามวิธีการ ก็จะได้ผลของการปฏิบัติ จะพบหรือเรียกว่าสามารถเข้าถึง “พระธรรมกาย” ในตัวเองได้

ประโยชน์ของการฝึกสมาธิ

1. ผลต่อตนเอง

1.1 ด้านสุขภาพจิต

- ส่งเสริมให้คุณภาพของใจดีขึ้นคือ ทำให้จิตใจผ่องใส สะอาด บริสุทธิ์สงบเยือกเย็น ปลอดโปร่ง โล่ง เบา สบาย มีความจำและสติปัญญาดีขึ้น

- ส่งเสริมสมรรถภาพทางใจ ทำให้คิดอะไรได้รวดเร็วถูกต้องและเลือกคิดแต่ในสิ่งที่ดีเท่านั้น

1.2 ด้านพัฒนาบุคลิกภาพ

- จะเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี กระฉับกระเฉง กระปรี้กระเปร่า มีความองอาจสง่าผ่าเผย มีศิวพรณผ่องใส

- มีความมั่นคงทางอารมณ์ หนักแน่น เยือกเย็น เชื้อมั่น ในตนเอง และมีความเมตตา กรุณาต่อบุคคลทั่วไป

- มีมนุษยสัมพันธ์ดี วางตัวได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

1.3 ด้านชีวิตประจำวัน

- ช่วยให้ฉลาดเฉลียว เป็นเครื่องเสริมประสิทธิภาพในการทำงาน และการศึกษาเล่าเรียน

- ช่วยเสริมให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง เพราะร่างกายกับจิตใจย่อมมีอิทธิพลต่อกัน ถ้าจิตใจเข้มแข็งสมบูรณ์ย่อมเป็นภูมิต้านทานโรคไปในตัว

1.4 ด้านศีลธรรมจรรยา

- ย่อมเป็นผู้มีสัมมาทิฐิ เชื่อกฎแห่งกรรม สามารถคุ้มครองตนให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายได้

- ย่อมเป็นผู้มีความมักน้อย สันโดษ รักสงบ และมีขันติเป็นเลิศ

- ย่อมเป็นผู้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

ตัว

- ย่อมเป็นผู้มีสัมมาคารวะ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน

2. ผลต่อครอบครัว

2.1 ทำให้ครอบครัวมีความสุข เพราะสมาชิกในครอบครัวเห็นประโยชน์ของการประพฤติธรรม ทุกคนตั้งมั่นอยู่ในศีล ปกครองกันด้วยธรรม เด็กเคารพผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่เมตตาเด็ก ทุกคนมีความรักใคร่สามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

2.2 ทำให้ครอบครัวมีความสุขเจริญก้าวหน้า เพราะสมาชิกต่างก็ทำหน้าที่ของตนโดยไม่บกพร่อง เป็นผู้มีใจคอหนักแน่นเมื่อมีปัญหาครอบครัว หรือมีอุปสรรคใด ย่อมร่วมใจกันแก้ไข ปัญหาให้ลุกล่วงไปได้

3. ผลต่อสังคมและประเทศชาติ

3.1 ทำให้สังคมสงบสุข ปราศจากปัญหาอาชญากรรมและปัญหาสังคมอื่น ๆ เพราะปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นในสังคม ไม่ว่าจะเป็นปัญหาฆ่าข่มขืน ปัญหาโจรผู้ร้าย ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ล้วนเกิดขึ้นมาจากคนที่ขาดคุณธรรม เป็นผู้ที่มิมีจิตใจอ่อนแอหวนไหวต่ออำนาจสิ่งชั่วววน หรือกิเลสได้ง่าย ผู้ที่ฝึกสมาธิ ย่อมมีจิตใจเข้มแข็ง มีคุณธรรมในใจสูง ถ้าแต่ละคนในสังคมต่างฝึกฝนอบรมใจของตนให้หนักแน่นมั่นคง ปัญหาเหล่านี้ก็จะไม่เกิดขึ้น ทำให้สังคมสงบสุขได้ .

3.2 ทำให้เกิดความมีระเบียบวินัย และเกิดความประหยัด ผู้ที่ฝึกใจ ให้ตั้งมั่นด้วยการทำสมาธิอยู่เสมอ ย่อมเป็นผู้รักความมีระเบียบวินัย รักความสะอาด มีความเคารพกฎหมายของบ้านเมือง ดังนั้น บ้านเมืองเราก็จะสะอาดน่าอยู่ ไม่มีคนมั่งง่ายทิ้งขยะลงบนพื้นถนน จะข้ามถนนก็เฉพาะตรงทางข้าม เป็นต้น เป็นเหตุให้ประเทศชาติไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณ เวลา และกำลังเจ้าหน้าที่ที่จะไปใช้สำหรับแก้ปัญหที่เกิดขึ้นจากการไม่มีระเบียบวินัยของประชาชน

3.3 ทำให้สังคมเจริญก้าวหน้า เมื่อสมาชิกในสังคมมีสุขภาพจิตดี รักความเจริญก้าวหน้า มีประสิทธิภาพในการทำงานสูง ย่อมส่งผลให้สังคมเจริญก้าวหน้าตามไปด้วย และเมื่อมีกิจกรรมของส่วนรวม สมาชิกในสังคมก็ย่อมพร้อมที่จะสละความสุขส่วนตน ให้ความร่วมมือกับส่วนรวมอย่างเต็มที่ และถ้ามีผู้ไม่ประสงค์ดีต่อสังคม จะมาข่มขู่ให้เกิดความแตกแยกก็จะเป็นผลสำเร็จ เพราะสมาชิกในสังคมเป็นผู้มีจิตใจหนักแน่น มีเหตุผล และเป็นผู้รักสงบ

4. ผลต่อศาสนา

4.1 ทำให้เข้าใจพระพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้อง และรู้ซึ่งถึงคุณค่าของพระพุทธศาสนา รวมทั้งรู้เห็นด้วยตัวเองว่า การฝึกสมาธิไม่ใช่เรื่องเหลวไหล หากแต่เป็นวิธีเดียวที่จะทำให้พ้นทุกข์เข้าสู่พระนิพพานได้

4.2 ทำให้เกิดศรัทธาตั้งมั่นในพระรัตนตรัย พร้อมทั้งจะเป็นนายแก้ต่างให้กับพระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศาสนา อันจะเป็นกำลังสำคัญในการเผยแพร่แนวการปฏิบัติธรรมอย่างถูกต้อง ให้แพร่หลายไปอย่างกว้างขวาง

4.3 เป็นการสืบอายุพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองตลอดไป เพราะตราบโคที่พุทธศาสนิกชนยังสนใจปฏิบัติธรรมเจริญภาวนาอยู่ พระพุทธศาสนาก็จะเจริญรุ่งเรืองอยู่ตราบนั่น

4.4 จะเป็นกำลังส่งเสริมทะนุบำรุงศาสนา โดยเมื่อเข้าใจซาบซึ่งถึงประโยชน์ของการปฏิบัติธรรมด้วยตนเองแล้ว ย่อมจะชักชวนผู้อื่นให้ทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนาตามไปด้วย

1.2 ความเป็นมาของโครงการ

เป็นเวลานานนับสิบปีแล้วที่ชื่อเสียงของ วัดพระธรรมกาย ตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ปรากฏโดดเด่นขึ้นมาในฐานะสถานที่ธรรมรงค์ พื้นฟูให้ชาวไทยตระหนักในคุณค่าของพระพุทธศาสนาจนเริ่มหันมาศึกษา ปฏิบัติธรรมกันอย่างจริงจังมากขึ้น ๆ ทุกปี ภาพของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ประชาชน ทุกเพศ ทุกวัย ทุกฐานะ แต่งกายด้วยชุดขาวสะอาดตา มุ่งหน้ามาบำเพ็ญทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ให้เกิดความสะอาดที่ใจนั้น แรกเริ่มก็เป็นภาพแปลกใหม่ จนต่อมาก็เป็นภาพที่เคยคุ้นในสังคม ทำให้หลาย ๆ ฝ่ายจ้องจับตามองด้วยความสนใจที่ผู้คนจำนวนมากมายหันมาปฏิบัติธรรม และทำหน้าที่กอบกู้พระพุทธศาสนากันอย่างจริงจัง

ด้วยความตระหนักและเห็นคุณค่า คุณประโยชน์ ในกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา ประกอบด้วยกุศลจิตศรัทธา สาธุชนท่านหนึ่ง จึงได้บริจาคที่ดินจำนวนประมาณ 21 ไร่ บริเวณริมหาดน้อย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มูลนิธิธรรมกายและวัดพระธรรมกาย เพื่อจัดสร้างสถานที่เพื่อเป็นศูนย์รวมให้ชาวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์หรือใกล้เคียง ได้มีโอกาสประกอบกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาได้สะดวกยิ่งขึ้น โดยมีต้องเดินทางลำบากไปวัดพระธรรมกาย

ปัจจุบันศูนย์ฯ แห่งนี้กำลังอยู่ในขั้นวางแผนการออกแบบและวางผัง โดยได้มีการก่อสร้างอาคารขึ้นแล้ว บางส่วนเพื่อใช้อบรมธรรมะให้กับนักเรียน ในเขตพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อโครงการก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ ก็จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนา คุณภาพชีวิตและจิตใจของประชาชนชาวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.3 วัตถุประสงค์โครงการ

1. เพื่อดำรงรักษา สืบทอด และเผยแพร่พระพุทธศาสนา เนื่องด้วยพระพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมที่ดีงาม และอารยธรรมอันสูงส่งของชนชาวไทยมานานนับตั้งแต่อดีต

2. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งสอดคล้องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 อันเป็นแผนแม่บทในการพัฒนาของประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญอันดับหนึ่ง

3. เพื่อเป็นส่วนบริการด้านข้อมูลทางพระพุทธศาสนา ให้กับประชาชนชาวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และจังหวัดใกล้เคียง

4. เพื่อเป็นสถานที่ในการประกอบพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา คือ จัดทำบุญทุกวันอาทิตย์และในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา (วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา และวันทอดกฐิน)

5. เพื่อเป็นสถานที่เพื่อปฏิบัติธรรมพิเศษ ระยะสั้น 7 วัน จัดโดยโครงการปฏิบัติพิเศษของมูลนิธิธรรมกาย ซึ่งเป็นบรรยากาศสบาย ๆ เหมือนการตากอากาศ การพักผ่อน (พักผ่อน)

6. เพื่อเป็นสถานที่รองรับการจัดการอบรมธรรมะสำหรับเยาวชน 3 วัน 7 วันหรือช่วงปิดภาคเรียน

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1. ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมแห่งนี้ จะเป็นจุดเผยแพร่พระพุทธศาสนา โดยรับสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ จากมูลนิธิธรรมกายและวัดพระธรรมกาย

2. การจัดสถานที่เพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนา คือ จัดทำบุญวันอาทิตย์ ในช่วงต้นจะจัดที่รองรับสาธุชน 500 คน (และ 1,000 คน ในกรณีงานบุญใหญ่) หากในอนาคตมีสาธุชนมากกว่านี้เป็นประจำ จึงค่อยจัดหาที่ตั้งโครงการเพิ่มขึ้นใหม่

3. การจัดสถานที่เพื่อปฏิบัติธรรมพิเศษ จะรองรับกลุ่มคน 80 - 160 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่พอเหมาะ และได้จากค่าเฉลี่ยของโครงการจริง

4. การจัดสถานที่เพื่ออบรมเยาวชน จะรองรับกลุ่มคน 80 - 160 คน หากผู้มาใช้โครงการมากขึ้นกว่านี้ เช่น ช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อน ซึ่งจะเกิดเพียงปีละ 1 ครั้ง ก็สามารถจัดสถานที่ชั่วคราวเสริมขึ้นได้

5. ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมแห่งนี้ ไม่มีโครงการที่จะจัดตั้งเป็นวัด จัดเป็นเพียงสถานที่ปฏิบัติธรรม แต่ให้มีที่พักของพระภิกษุสงฆ์ที่จะอยู่ประจำประมาณ 20 รูป และพระอัครคันคกประมาณอีก 10 รูป

1.5 ขอบเขตของการศึกษาโครงการ

1. ศึกษาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ
 - ชนิดและลักษณะของอาคารที่เหมาะสมสำหรับโครงการ
 - การกำหนดขนาด จำนวน และองค์ประกอบอาคารจะทำให้โครงการมีความสมบูรณ์
 - ลักษณะการดำเนินโครงการ
2. ศึกษาถึงรายละเอียดและส่วนประกอบของโครงการ
 - ศึกษาตัวอย่างโครงการ เพื่อหาข้อสรุปแนะแนวทางในการกำหนดรายละเอียดและการออกแบบโครงการ
 - ศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่าง ๆ เพื่อจัดระบบสัญญาณทั้งภายในและภายนอกอาคารให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับบริเวณโดยรอบ
3. ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับที่ตั้งโครงการ
 - ศึกษารายละเอียดและระบบสาธารณูปโภคที่มีผลต่อโครงการ
 - ศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อโครงการ
4. ศึกษาถึงอิทธิพลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ
 - ระบบโครงสร้างที่เหมาะสม
 - ระบบวิศวกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ ได้แก่ ระบบไฟฟ้า ปรับอากาศ ระบบเครื่องกลต่าง ๆ
 - ระบบสุขาภิบาลที่เหมาะสม ได้แก่ ระบบน้ำใช้-น้ำทิ้ง ระบบกำจัดน้ำเสีย เป็นต้น
 - กฎหมาย เทศบัญญัติ ข้อกำหนดที่มีผลต่อการออกแบบ
5. ศึกษาวิเคราะห์ด้านการออกแบบสถาปัตยกรรม และสรุปผลการวิเคราะห์พร้อมรายละเอียดการออกแบบทั้งหมด

1.6 เหตุผลในการเลือกโครงการ

เนื่องจากโครงการศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม เป็นโครงการที่น่าสนใจทางด้านเป็นการก่อให้เกิดผลดีต่อสาธารณชนต่อสังคม เป็นการนำรูปแบบสังคมในปัจจุบันไปพัฒนาให้ประชาชนมีวิถีชีวิตที่ดี ตามแบบที่เคยมีมาในอดีต อีกทั้งนำศึกษาในด้านการออกแบบและการวางผัง โดยใช้อองค์ประกอบทางพระพุทธศาสนาเข้ามามีส่วนช่วย

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทักษะและประสบการณ์ที่ได้จากการออกแบบโครงการ
2. ได้แนวทางและวิธีการออกแบบ เพื่อนำไปใช้ในอนาคต
3. เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษารุ่นหลังที่จะใช้เป็นแนวทางในการศึกษาอาคารประเภทเดียวกัน เพื่อที่จะได้ปรับปรุงให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น

1. โครงการวิทยานิพนธ์นี้เป็นโครงการจริงบนพื้นที่ก่อสร้างจริง โดยปัจจุบันตัวโครงการกำลังอยู่ในชั้นวางแผนการออกแบบและวางแผนการทำวิทยานิพนธ์นี้เพื่อศึกษา วิเคราะห์ แล้วออกแบบโครงการให้มีความเป็นไปได้ และสมบูรณ์แบบที่สุด
2. ลักษณะของโครงการนี้เป็นโครงการศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่วไป
3. การออกแบบโครงการนี้มีกฎเกณฑ์และมาตรฐานต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการค้นคว้า คือ ส่วนที่เกี่ยวกับงานสถาปัตยกรรม เช่น การกำหนดพื้นที่ใช้สอย ใช้การศึกษาจากโครงการจริง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ใจถ้ามีคมน... ย่อมดำเนินชีวิตผิด ๆ พลาด ๆ
ใจถ้าลิ่งเล... ย่อมกลายเป็นคนจับจด
ใจถ้าถูกช่วย... ย่อมผลอทำในสิ่งไร้สาระ
ใจถ้าไม่สงบ... ย่อมหย่อนสมรรถภาพในการทำงาน
นักปราชญ์ทั้งหลายจึงหมั่นอบรมฝึกฝนใจอยู่เสมอ

จากใจถึงใจ

“ทุกครั้งที่เราประสบปัญหาชีวิต ไม่รู้จะหันหน้าไปปรึกษาใครให้ทำอย่างนี้ นั่งหลับตาลงไปเฉย ๆ วางใจนิ่ง ๆ ที่ศูนย์กลางกายที่แรกใจจะยังไม่ยอมนิ่งหลอก ก็ปล่อยไปก่อนมันจะซัด มันจะสายยังงี้ก็ช่าง ฝืนนั่งไปสักพัก ถ้ายังฟุ้งงักก็มีวิธีแก้ เช่น เออ...มันคิดได้ให้มันคิดไปของมัน มันจะคิดไปได้สักแคไหน เต็มมันก็เบิน หยุดคิดไปเอง

เมื่อวางใจนิ่งได้เช่นนี้แล้ว ก็ลองนึกจินตนาการว่ามีดวงแก้วกลมใสอยู่ที่ศูนย์กลางกาย เพื่อเป็นอุบายให้ใจเกาะติดไม่ซัดสายอีกต่อไป ดวงแก้วที่เราจินตนาการก็จะเริ่มชัดใสขึ้นเรื่อย ๆ จนเกิดเป็นความสว่างขึ้นที่ศูนย์กลางกายตามลำดับ ๆ เพียงประสบการณ์ในระดับนี้ก็จะทำให้จิตใจเรา ปลอดภัย โปร่ง โล่งสบาย เป็นอิสระจากความวิตกกังวลทั้งปวง ยิ่งรักษาภาวะเช่นนี้ไว้ได้นานเท่าใด จิตใจก็เริ่มเพิ่มความปิติมากขึ้นเท่านั้น ขณะเดียวกันปัญญา ก็จะเริ่มคิด ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นแนวทางแก้ปัญหาให้ลุล่วงสำเร็จไปได้ด้วยดี”

พระเศด็จ ทัตตชีโว

2.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สังคมไทยได้ชื่อว่าเป็นสังคมที่กำลังพัฒนา และเริ่มการพัฒนาอย่างจริงจังมาเมื่อราว 30 ปีที่ผ่านมา ได้เริ่มมีการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการ เมื่อปี พ.ศ. 2503 มีการวางจุดมุ่งหมายรวมไปถึงการวางขั้นตอนของการพัฒนาอย่างมีระบบ และต่อมาการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจนี้ขยายออกไปเป็นการวางแผน โดยมุ่งที่จะพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่กันไป และการวางแผนพัฒนานี้ได้ทำมาจนถึงทุกวันนี้

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เกือบ 7 แผนที่ผ่านมา สักมไทยพยายามพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ แต่ทว่าปัญหาสืบเนื่องของการพัฒนาติดตลมาหลายประการ ดังนี้

จากการนำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เข้ามาใช้ในสังคมไทยเริ่มตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2505-2514) นั้น เน้นหนักไปในการลงทุนเพื่อบูรณะและเสริมสร้างบริการขั้นพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ระบบข่ายทางหลวง และระบบข่ายในการชลประทานและพลังงานไฟฟ้า รวมทั้งบริการขั้นพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมอื่น ๆ มีการขยายออกไปมากยิ่งขึ้น ทำให้ส่วนช่วยสนับสนุนให้ผลผลิตส่วนรวมของประเทศเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนานี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า การเพิ่มการผลิตของประเทศต้องอาศัยปัจจัยขั้นพื้นฐาน ถึงแม้จะเป็นสิ่งที่ถูกต้องในการเพิ่มผลผลิต แต่ผู้ที่ได้รับประโยชน์กลับเป็นเพียงประชาชนบางส่วนเท่านั้น ผู้ได้ประโยชน์จึงอยู่ในวงจำกัด การกระจายรายได้ ตลอดจนบริการทางด้านสังคม ที่แตกต่างกันมากขึ้น เกิดช่องว่างทางเศรษฐกิจและสังคมในประเทศเพิ่มขึ้น

ดังนั้น ในแผนพัฒนาฯ ฉบับต่อมาคือ ฉบับที่ 3 จึงนำมาตรการในการกระจายรายได้และบริการสังคมเข้ามา เพื่อต้องการแก้ปัญหาจากผลที่เกิดตามมาในแผนที่ใช้มาแล้วทั้ง 2 แผน ในแผนที่ 3 นี้ ได้ก่อให้เกิดปัญหาซึ่งเป็นปัญหาในระยะยาวติดตลมาหลายประการ ที่เป็นผลมาจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่สมดุล ตั้งแต่ ปัญหาภาวะเศรษฐกิจและการลงทุนชบเซา ปัญหาโครงสร้างทางเศรษฐกิจและความเหลื่อมล้ำของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรและระหว่างภาคต่าง ๆ ปัญหาประชากรและการว่างงาน ปัญหาขาดความสมดุลทางสังคม ปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและการบริหารทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหาทางด้านความมั่นคงปลอดภัยของชาติ ที่มาจากการแทรกซึมของฝ่ายตรงข้าม

จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-2 ที่มีวัตถุประสงค์หลักต้องการให้มีความเจริญเติบโตและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ แต่ต่อมาในแผนที่ 3 นั้น ก็ได้ตระหนักถึงปัญหาความไม่สมดุลในการพัฒนา ที่ก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมทางด้านบริการทางเศรษฐกิจและสังคมของรัฐ ที่นำไปสู่ความแตกต่างของรายได้ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 ที่มีผลการดำเนินงานที่ได้คือ มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้นกว่าเป้าหมายเล็กน้อย แต่การผลิตของสาขาการเกษตรที่สำคัญที่สุดในโครงสร้างการผลิตของระบบเศรษฐกิจส่วนรวม มีการขยายตัวต่ำกว่าเป้าหมาย นอกจากนี้ การรักษาระดับราคาสินค้าเกษตรก็ทำได้ไม่ทั่วถึง ส่งผลให้ความแตกต่างและช่องว่างของรายได้ระหว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชากรที่อยู่ในสาขาเกษตรกับสาขาการผลิตอื่น ๆ เพิ่มสูงขึ้น จากเศรษฐกิจโลกโดยทั่วไปอยู่ในภาวะตกต่ำ ราคาน้ำมันดิบเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วหลายเท่าตัว ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจภายในประเทศไทย โดยเฉพาะการขาดดุลทางเศรษฐกิจ และระดับราคาสินค้าทั้งไปภายในประเทศที่สูงขึ้น

จากการดำเนินการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ติดต่อกันมาถึง 4 แผน ในช่วงเวลา 20 ปี (พ.ศ. 2504-2524) ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจที่มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีกว่าเดิมตามลำดับ จากฐานะเศรษฐกิจและรายได้ประชาชาติที่เพิ่มสูงขึ้นถึง 13 เท่า แต่ว่าผลจากการพัฒนารวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมันและวิกฤตการณ์ทางการเงินของโลกที่เกิดขึ้น ตั้งแต่ปี 2516/17 เป็นต้นมา ก็ส่งผลให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมตามมาหลายประการ และมีแนวโน้มที่ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ประเด็นปัญหาหลักที่เกิดขึ้น ได้แก่

ประการแรก เป็นปัญหาด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจและฐานะการเงินของประเทศตกอยู่ในภาวะที่เสื่อมโทรม เพราะการใช้เงินเกินตัวของประชาชน ตลอดจนระหว่างประเทศ

ประการที่สอง ปัญหาความเสื่อมโทรมของฐานทรัพยากรธรรมชาติ ภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่ทรุดโทรมลง เป็นผลมาจากกรขยายตัวอย่างรวดเร็วของระบบเศรษฐกิจไทยที่ผ่านมา

ประการที่สาม จากการขยายตัวอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจและวัตถุที่ผ่านมา สังคมปรับตัวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ จึงเกิดปัญหาด้านมาคือ ปัญหาด้านวัฒนธรรม ค่านิยม สุขภาพจิต ยาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประการที่สี่ เกิดปัญหาความยากจนในชนบทล้าหลัง มาจากการพัฒนาของรัฐที่ไม่อาจกระจายผลประโยชน์สู่ประชาชนได้ทั่วถึง เฉพาะในเขตเมืองและภาคกลางเท่านั้นที่ได้รับประโยชน์มาก

ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวกลายเป็นประเด็นที่ต้องดำเนินการแก้ไขต่อมาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5

การขาดแคลนบริการพื้นฐานในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 มีสภาพเป็น “คอขวด” ต่อการพัฒนารุนแรงมากขึ้น ระบบการสื่อสารคมนาคม สาธารณูปโภค ไม่เพียงพอต่อความต้องการของระบบเศรษฐกิจที่ขยายตัวรวดเร็ว

สังคมไทยขณะนั้นเผชิญกับปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจมีมากขึ้นคือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจากเศรษฐกิจการเกษตร มาสู่เศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สภาพสังคมไทยจึงเปลี่ยนจากสังคมชนบทมาสู่ความเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ดังนี้ วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ เป็นแบบดั้งเดิม ก็ต้องเปลี่ยนไปในรูปแบบสมัยใหม่ ที่มีผลกระทบต่อสภาพจิตใจ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่โดยส่วนรวม และได้ก่อให้เกิดปัญหา สังคมเมืองในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรม ในช่วง พ.ศ. 2524-2533 การก่ออาชญากรรมลดลง แต่แนวโน้มการก่อคดีกลับเปลี่ยนเป็นรุนแรงสะเทือนขวัญ และมีความซับซ้อนในรูปแบบต่าง ๆ มากขึ้น ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ปัญหาชุมชนแออัด แหล่งเสื่อมโทรมในเมืองมากขึ้น

เกิดความเสื่อมโทรมและการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะถูกทำลายเพื่อนำมาใช้มากขึ้น ปัญหามลพิษต่าง ๆ ที่มาจากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว และการขยายตัวของประชากรในเมือง ระบบราชการที่ปรับตัวไม่ทัน และไม่สนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

จากแผนพัฒนาฯ ทั้ง 6 แผนที่ผ่านมา ที่ให้ความสำคัญในเรื่องของการเพิ่มผลผลิตและการลงทุน แต่ได้มองข้ามไปในเรื่องของการพัฒนาคน จนกระทั่งเกิดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และคุณภาพชีวิตอย่างรุนแรง จึงได้หันกลับมาให้ความสำคัญของ “คน” ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนา ที่ปรากฏในนโยบายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 จึงมุ่งมาในด้านการรักษาความเจริญเติบโตและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การกระจายรายได้ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

แผนพัฒนาฯ ทั้ง 7 แผนมองสังคมในแง่ตัวเลขทางเศรษฐกิจ จึงเน้นการแก้ไขทางด้านเศรษฐกิจ เพื่อต้องการให้ประชาชนกินดีอยู่ดี มุ่งเน้นไปในด้านวัตถุ ปัญหาต่าง ๆ จึงตามมาเช่น ปัญหาสังคมต่าง ๆ ปัญหาครอบครัวแตกแยก ยาเสพติด แหล่งอบายมุข การใช้จ่ายที่เกินตัวเพื่อให้ทัดเทียมหน้ากัน การฉ้อโกงหรือวิธีการใด ๆ เพื่อให้ได้ปัจจัยตามความต้องการจึงตามมา คุณธรรมของคนในสังคมลดลง และปัญหาที่ตามมาอีกเป็นลูกโซ่ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2507-2535)

สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยทั่วไปแล้วในปัจจุบันได้พยายามเร่งรัดพัฒนาประเทศของตนเพื่อให้มีความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม โดยอาศัยรูปแบบการพัฒนาเช่นเดียวกับประเทศที่พัฒนาแล้ว คือ เน้นการพัฒนาแบบตะวันตกมาใช้ และกำลังอยู่ในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการพัฒนา ในการรับการพัฒนาแบบสำเร็จรูปนี้มาใช้มีส่วนดีในแง่ที่ว่า สามารถ

ทำการพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ช่วยวางเป้าหมายของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในแง่ของทางลบนั้นการพัฒนาแบบสำเร็จรูปนี้ก่อให้เกิดปัญหาสำคัญสองประการคือ

ประการแรก ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจ สังคมของประเทศกำลังพัฒนากับรูปแบบของการพัฒนาแบบตะวันตกที่นำมาใช้

ประการที่สอง ก่อให้เกิดการสูญหายของวัฒนธรรมดั้งเดิมซึ่งเคยใช้เป็นแกนในการยึดถือปฏิบัติ หรือเป็นหลักในการดำรงชีวิตของบุคคล การสูญหายของวัฒนธรรมดั้งเดิมนี้นี้เป็นที่มาของปัญหาพฤติกรรมของบุคคลมากมายหลายประการ

จากการรับเอาการพัฒนาแบบตะวันตกมานั้น จะมีทั้งข้อดีและข้อเสียที่อาจมีผลกระทบต่ออย่างยิ่งแก่ประเทศที่นำเอาไปใช้ ดังนั้น เมื่อจะนำการพัฒนาตามรูปแบบตะวันตกมาใช้แล้ว ควรพิจารณาอย่างรอบคอบดังต่อไปนี้คือ

ประการแรก ผลในทางลบของการพัฒนาแบบตะวันตก คือ การก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม กับรูปแบบของการพัฒนาแบบตะวันตก เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศตะวันตกนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจที่ประเทศกำลังพัฒนามีอยู่เดิม จากที่สภาพทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาจะเป็นแบบพอเลี้ยงตัวได้ แต่รูปแบบของการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศตะวันตกนั้นเอื้อต่อระบบเศรษฐกิจที่มีฐานทางอุตสาหกรรมอยู่แล้ว จึงเกิดความแตกต่างหรือช่องว่างระหว่างทั้งสองสภาพนี้เป็นอย่างมาก

ประการที่สอง ด้านสังคมและวัฒนธรรมนั้น ประเทศกำลังพัฒนาอยู่ในรูปแบบโครงสร้างของสังคมล่าหลังหรือสังคมดั้งเดิม เป็นโครงสร้างทางสังคมที่มีลักษณะของการรวมตัวกันของส่วนต่าง ๆ และระบบต่าง ๆ ของสังคมยังทำงานซ้ำซ้อนกัน ทั้งยังมีการยึดเหนี่ยวแบบพิมพ์เดียวกัน เป็นแกนในการรวมตัวกันของส่วนต่าง ๆ ของสังคมจึงแตกต่างกับโครงสร้างทางสังคมของประเทศพัฒนา ซึ่งมีความซับซ้อนและยึดเอาการยึดเหนี่ยวแบบการรวมของส่วนต่าง ๆ เป็นแกนหลัก จึงเป็นความแตกต่างอย่างมากระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศที่จะรับการพัฒนาแบบตะวันตกมาใช้

ประการที่สาม การนำเอารูปแบบของการพัฒนานี้มาใช้อย่างทันด่วน มุ่งที่จะให้สัมฤทธิ์ผลโดยเร็วที่สุด เพราะฉะนั้นจากการพัฒนาจึงส่งผลไปในทางลบมากกว่าทางบวก การแก้ไขปัญหานี้อาจทำได้โดยการจัดให้มีการเตรียมการเพื่อการพัฒนาที่มีระบบและเป็นไปตามขั้นตอน รวมไปถึงการวางแผนการพัฒนาโดยยึดเอาสภาพแท้จริงของสังคมที่มีอยู่เดิมนั้นเป็นหลักสำคัญ

ประการสุดท้าย การพัฒนาตามแบบตะวันตกอาจก่อให้เกิดการสูญหายไปในส่วนของวัฒนธรรมเดิม ซึ่งเป็นส่วนที่มีความสำคัญและใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตของบุคคล การสูญหายของส่วนของวัฒนธรรมที่สำคัญเหล่านี้ อาจก่อให้เกิดสภาพที่เรียกว่า สภาพไร้บรรทัดฐาน (Normless) ซึ่งเป็นสภาพที่สังคมขาดระเบียบกฎเกณฑ์ ที่บุคคลจะใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิต และเมื่อต้องเป็นในสภาพเช่นนี้ สิ่งที่เกิดขึ้นคือ บุคคลจะพยายามหาทางปรับตนให้อยู่รอด โดยการสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาใหม่ ซึ่งอาจไม่เป็นที่ถูกต้องหรือยอมรับจากบุคคลอื่นในสังคม

ในส่วนที่สำคัญของระบบสังคมเดิมนี ระบบที่คอยควบคุมพฤติกรรมของบุคคล ได้แก่ การวางรูปแบบของบรรทัดฐานทางสังคม (Norm) รวมทั้งการวางมาตรการของการควบคุมให้บุคคลประพฤติปฏิบัติไปตามระเบียบของสังคมด้วย สถาบันทางสังคมที่น่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มากที่สุด ได้แก่ สถาบันทางครอบครัว กับสถาบันทางศาสนา

โดยที่สถาบันทางศาสนาเกี่ยวข้องมากที่สุด ในเรื่องของบรรทัดฐานทางสังคมที่กำหนดว่าอะไรดี อะไรชั่ว อะไรควรหรือไม่ควร ฯลฯ ส่วนสถาบันครอบครัวเป็นผู้ถ่ายทอดบรรทัดฐานของสังคมของตน ได้แก่ การศึกษาเรื่องความคิด ความเชื่อ และค่านิยมที่สำคัญหรือเป็นหลักให้บุคคลได้ยึดเหนี่ยวเพื่อคว่ามีบรรทัดฐานทางสังคม รวมไปถึงการศึกษากระบวนการถ่ายทอดบรรทัดฐานทางสังคมเหล่านั้นแก่บุคคลด้วย และผลที่จะได้รับนั้นปลายคือ สังคมสามารถพัฒนาหรือเจริญก้าวหน้าไปได้ตามความมุ่งหมาย มีความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมมีประชากรที่มีคุณภาพและประการสำคัญก็คือ มีปัญหาที่เกิดตามมาจากพัฒนาน้อยที่สุด (เพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม และอ้อมเดือน สดมณี, 2529 : 12-14)

2.2 วัดพระธรรมกายในฐานะที่เป็นขบวนการทางศาสนา

วัดพระธรรมกายก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2512 โดยอาศัยความศรัทธา กำลังกาย กำลังใจ และกำลังทรัพย์ ของบรรดาศิษย์และผู้เลื่อมใสในพระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อดอกปากน้ำสด จันทสโร) วัดพระธรรมกาย เมื่อเริ่มก่อตั้งใช้ชื่อว่าศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมเป็นศูนย์กลางการเจริญภาวนาตามแนวแนววิชชาธรรมกาย บริเวณท้องนาพื้นที่ 196 ไร่ ตำบลคลองสาม อำเภอลอง หลวง จังหวัดปทุมธานี

แนวการปฏิบัติธรรมของวัดพระธรรมกาย เน้นการปฏิบัติสมาธิเพื่อเข้าถึงนิพพาน ความพ้นทุกข์ เนื่องจากมองเห็นความสำคัญของจิตจากคำสอนในพระไตรปิฎก ถือว่าธรรมะทั้งหมดที่พระพุทธเจ้าทรงเทศนา พระอรหันต์ตลอดจนพระพุทธเจ้า มีอยู่แล้วในตัวเราไม่จำเป็นต้องไปเที่ยวค้นหาที่ไหน พระรัตนตรัยอยู่ในตัวเราเอง จิตของเราจึงเป็นสิ่งสำคัญ เราจำเป็นต้องขัด

เกล้าจิตของเราให้บริสุทธิ์ เราจึงจะมีพื้นฐานในกายและวาจาบริสุทธิ์ได้ จิตที่บริสุทธิ์จะสงบนิ่ง ใสสว่างรู้แจ้ง และเข้านิพพาน

เป้าหมายของวัดพระธรรมกายคือ การเข้าถึงนิพพานอันเป็นปรนสนุข ดังนั้น วัดพระธรรมกายจึงจัดให้มีการสร้างธรรมทายาท เพื่อช่วยกันเผยแผ่พุทธธรรมให้ทุกคนเข้าถึงนิพพานได้ โดยได้ฝึกตนเองตามวิธีการที่พระพุทธเจ้าทรงสอนมาแล้วอย่างดี จึงมีจิตใจสุขุมเยือกเย็นสามารถเข้าใจโลกและชีวิตตรงตามความเป็นจริง มีความอดทนและมุ่งมั่นที่จะนำตนเองและชาวโลกไปสู่ความพ้นทุกข์คือ พระนิพพานตามพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งปวง การอบรมธรรมทายาทรุ่นแรกเริ่มขึ้นเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2515 ในครั้งนั้นมีนักเรียน นิสิต-นักศึกษา เข้ารับการอบรม มีการสมาทานศีล 5 อยู่กลดฝึกสมาธิให้จิตใจสงบในท้องนาที่แห้งแล้ง ไม่มีคันไถใหญ่ไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่นในทุกวันนี้ การอบรมยังคงดำเนินต่อมาจนถึงปัจจุบัน อันแสดงถึงการแสวงหาความหมายของพุทธธรรมที่พัฒนาในบรรดาคนหนุ่มสาวยุคปัจจุบัน โดยอาศัยสมาธิเป็นแนวทาง (คณินนิตย์ จันทบุตร, 2532 : 161-172; ภัทพร สิริกาญจน, 2536 : 136-144)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัดพระธรรมกาย

ปีพ.ศ. 2529 มูลนิธิธรรมกายร่วมกับบริษัทฟาร์อีสแอดเวอร์ไทซิง จำกัด ร่วมกันทำวิจัยเรื่อง “วัดพระธรรมกายกับประชาชน” (มูลนิธิธรรมกาย, 2529) ในการวิจัยนี้แบ่งเป็น 2 ภาค คือ สอบถามจากบุคคลที่มาวัดพระธรรมกาย ในเดือนพฤศจิกายน จำนวน 400 ตัวอย่างด้วยกัน และสอบถามจากบุคคลตามเขตต่าง ๆ ทั่วกรุงเทพมหานคร และธนบุรี จำนวน 1,000 ตัวอย่าง เพื่อต้องการศึกษาว่าเป้าหมายหลักคนมาวัดเพราะอะไร มีสิ่งจูงใจอะไรที่มามีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร และมีอะไรอีกบ้างที่ยังรู้สึกไม่เป็นที่พอใจ เมื่อมาแล้วมีกิจกรรมอะไรที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้าง

เป้าหมายหลักที่ทำการศึกษาเพราะ อยากทราบว่า วัดพระธรรมกายสามารถเข้าถึงประชาชน และเป็นที่ยุ้จักและยอมรับวัดเพียงไร

ผลสรุปพบว่า จากกลุ่มเป้าหมายคนที่รู้จักวัดมีอยู่ 87% มีเพียง 15.6% ที่ทราบว่าวัดพระธรรมกายตั้งอยู่ตรงส่วนไหนของประเทศไทย คนยอมรับวัด 42% ส่วนที่มาวัดมีคน 18% ที่เคยมา แม้ว่าคนรู้จักมาก ยอมรับมาก แต่ยังมีมาวัดในจำนวนที่ไม่มากอยู่ ซึ่ง 10% ที่เคยมาวัดแล้วมาอีก

ปีพ.ศ. 2535 นายถาวร ชัยจักร (ถาวร ชัยจักร, 2535) ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การฝึกอบรมจริยธรรมให้แก่เยาวชน : ศึกษากรณีวัดพระธรรมกาย” ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมจริยธรรม ที่วัดพระธาตุสามหมื่น ตำบลบ้านแก่ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ โดยคณะวิทยากรจากวัดพระธรรมกาย มีเยาวชนจากสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 84 คน ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้เข้ารับการอบรม ประกอบด้วย แบบสอบถามพฤติกรรมเชิงจริยธรรมก่อนและคาดหวังหลังการฝึกอบรม แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกระบวนการฝึกอบรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้พบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรม ก่อนการฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีคะแนนเฉลี่ย 2.47 และคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมคาดหวังเชิงจริยธรรมหลังการฝึกอบรมเป็น 3.14 ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมทั้ง 5 ด้านคือ ด้านการปฏิบัติตนแบบอย่างพุทธศาสนิกชน ด้านการส่งเสริมให้ทำทาน รักษาศีลและเจริญภาวนา ด้านการฝึกตนให้เป็นพลเมืองดี ด้านอื่น ๆ ที่ชาวพุทธควรรู้และด้านการจัดการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเห็นว่าเหมาะสมและให้ประโยชน์อยู่ในระดับ “สูง” ทุกด้าน

2.4 ศาสนากับศิลปกรรม

บรรดาถาวรวัตถุสถานทั้งปวงอันประจำอยู่ตามพระอารามนั้น ๆ ได้รับการสร้างสรรค์อย่างวิจิตรพิสดารด้วยกำลังแห่งศรัทธา เลื่อมใส เปี่ยมอยู่ในจิตใจอย่างเต็มที่ และเป็นที่สุดแห่งชีวิตจิตใจของกลุ่มชนคนไทยนั้น ๆ ในสมัยนั้น ๆ อีกด้วย ถาวรวัตถุสถานแห่งพระพุทธศาสนานั้น จึงจัดเป็นศิลปกรรมอันล้ำค่ายิ่ง แม้จะหลงเหลืออยู่อย่างไม่สมบูรณ์ ตั้งแต่ก่อนก็ตาม แต่ยังเป็นเครื่องหมายแห่งความวิจิตรประณีต บรรจงในฝีมือแห่งศิลปะ สะท้อนให้เห็นความเจริญรุ่งเรืองครั้งอดีตได้เป็นอย่างดี ร่องรอยดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดปัญหาแก่ผู้ที่ศึกษาศิลปะของไทยได้เรียนถามท่านศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ผู้เป็นปราชญ์ทางศิลปะแห่งมหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้เชี่ยวชาญทางจิตรกรรมและประติมากรรมอย่างยอดเยี่ยมผู้หนึ่งของโลกว่า “ทำไมช่างศิลป์ในสมัยปัจจุบันนี้จึงไม่สามารถสร้างสรรค์ศิลปกรรมให้งดงามได้อย่างสมัยสุโขทัย ที่มีพระพุทธรูปอย่างพระพุทธรชินราชนั้นบ้าง”

ท่านศาสตราจารย์ศิลป์ ท่านเป็นชาวอิตาลี แต่รักศิลปะไทยอย่างสุดชีวิตจิตใจ ท่านย้อนกลับมาว่า

“นายรู้ไหม ว่าคนทุกวันนี้จิตใจของเขาไม่เหมือนกับคนครั้งสุโขทัย”

เมื่อไม่มีคำตอบจากผู้ถาม ท่านศาสตราจารย์ศิลป์ จึงกล่าวสลับไป

“คนครึ่งสุโขทัยนั้น เมื่อเขาจะทำอะไร ใจเขาเป็นมันทันที อย่างเวลาที่เขาจะสร้างพระ ใจเขาก็เป็นพระ แต่คนทุกวันนี้ หากจะสร้างพระขึ้นมาสักองค์หนึ่งเขาจะถามว่า ให้ราคาเท่าไร หรือองค์ละเท่าไร อย่างนี้ แสดงว่าจิตใจเราไม่ได้อยู่ที่พระแล้ว จิตใจคนทุกวันนี้อยู่ที่เงิน เมื่อเป็น เช่นนี้ นายไม่ต้องไปหาศิลปินกรมอังกษาม อย่างพระพุทธรชินราช เพราะจิตใจของคนทุกวันนี้ ไม่เหมือนจิตใจของคนครึ่งสุโขทัยแล้ว”

เรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์ ย้อนให้ได้คิดกันบ้างก็ได้ จากความเข้าใจของท่านอาจารย์ศิลปะ ท่านหนึ่งที่เคยประสิทธิ์ประสาทวิชาการ ด้านศิลปะในสถาบันชั้นสูง แห่งประเทศชาติของเรา

แต่ศิลปกรรมในการบรรยายตามหัวเรื่องที่ตั้งไว้มี “ศาสนา” เป็นหลักไม่ใช่ศิลปะ อย่างทุกวันนี้ ที่ให้ความจำกัดความกันมากมายหลายนั้น เป็นต้นว่า ศิลปะบริสุทธิ์บ้าง หรือศิลปะ เพื่อศิลปะ และหรือศิลปะประยุกต์ หรือจะว่า “ศิลปะเพื่อชีวิต” ต่าง ๆ นานาทำนองนี้ หามิได้ แต่ ใครขอเน้นหนักลงไปว่า ศิลปะนั้นมีศาสนาเป็นศูนย์กลางหรือมีศาสนาเป็นจอมบงการให้สร้าง ให้ กระทำกันขึ้นและถ้าจะสาวให้ชัดแล้ว ศิลปะนั้นรับใช้ศาสนา สุดแต่ศาสนาจะบังคับบัญชาให้ กระทำขึ้นตามความต้องการ

ดังนั้น ศิลปกรรมในที่นี้จึงหมายถึง อุปกรณ์ของศาสนา มีศาสนาเป็นอุปการะและ ศิลปะจึงกลายเป็นผู้รับใช้ศาสนาไปในที่สุด ยิ่งไปกว่านั้นจะต้องมีคติแห่งศาสนาเป็นแนวในการ ดำเนินงานทางศิลปะอีกด้วย หากศิลปะจะกระทำกันอย่างอิสระหรือเป็นเอกเทศแล้ว ศิลปะนั้นก็ พ้นไปจากแควดวงทางศาสนาทันที และจะไม่มีผลอันใดที่จักนำเสนอไว้ในที่นี้

บทที่ 3

การศึกษารายละเอียดโครงการ

3.1 องค์ประกอบหลักของโครงการ

องค์ประกอบหลักของโครงการเกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ความเป็นมาของโครงการ
2. วัตถุประสงค์ของโครงการ
3. ขอบเขตของการศึกษาโครงการ
4. โครงการตัวอย่าง

ตารางแสดงองค์ประกอบหลักที่เกิดขึ้นจากความเป็นมาของโครงการ

ความเป็นมาของโครงการ	กิจกรรม	องค์ประกอบหลัก
1. เนื่องด้วยความโดดเด่นขึ้นมาในฐานะสถานทีรณรงค์พื้นฟูให้ชาวไทยตระหนักในคุณค่าของพระพุทธศาสนาของวัดพระธรรมกาย	1. การปฏิบัติธรรมอย่างจริงจังของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกฐานะที่แต่งกายด้วยชุดขาว มุ่งหน้ามาบำเพ็ญทาน รักษา ศีล เจริญภาวนา	1. สถานที่ปฏิบัติธรรม สำหรับกลุ่มคนทุกเพศ ทุกวัย ทุกฐานะ - สำหรับเยาวชน - สำหรับคนที่ทำงาน
2. ด้วยความตระหนักและเห็นคุณค่าในกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา	1. ทำบุญ อัน ได้แก่ การทำทาน รักษาศีลเจริญภาวนา 2. การจัดอบรมธรรมเพื่อปลูกฝังให้เยาวชน	- สถานที่ประกอบพิธีกรรมโดยทั่วไปก็คือ ศาลา (วัด) - ศูนย์ฝึกอบรมธรรมะ สำหรับเยาวชน

ตารางแสดงองค์ประกอบที่เกิดขึ้นจากวัตถุประสงค์ของโครงการ

วัตถุประสงค์ของโครงการ	กิจกรรม	องค์ประกอบหลัก
1. เพื่อดำรงคร่ำรักษา สืบทอด และเผยแผ่พระพุทธศาสนา	จัดงานบุญในวันสำคัญทางศาสนา เช่น 1. วันพระ - ทำบุญตักบาตร 2. วันเข้าพรรษา - แห่เทียนพรรษา - การจำพรรษาของสงฆ์ 3. วันออกพรรษา - ตักบาตรเทโว - ทอดกฐิน 4. วันวิสาขบูชา - ทำบุญตักบาตร - เวียนเทียน 5. วันมาฆบูชา - ทำบุญตักบาตร - จุดโคมมาฆะประทีป	- ศาลาประกอบพิธีกรรม - โบสถ์ - กุฏิสงฆ์ - ลานธรรม - ศาลาประกอบพิธีกรรม - หน้าโบสถ์ - รอบโบสถ์ - ลานธรรม - ลานธรรม
2. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	1. อบรมธรรมะสำหรับเยาวชนช่วงสั้น-ช่วงยาว 2. อบรมธรรมะสำหรับข้าราชการหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ 3. บรรพชาสามเณร 4. จัดเทศนาให้ประชาชนทั่วไป	- ศูนย์ฝึกอบรมธรรม - ศูนย์ฝึกอบรมธรรม - ศูนย์ฝึกอบรมธรรม - โบสถ์ - ศาลา
3. เพื่อให้บริการด้านข้อมูลทางพระพุทธศาสนา	1. ให้ข้อมูลทางพระพุทธศาสนา	- ศูนย์ข้อมูลทางพระพุทธศาสนา
4. เพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนา	1. จัดให้สาธุชนได้ทำทานรักษาศีล เจริญภาวนา	- ส่วนประกอบพิธีกรรม

วัตถุประสงค์ของโครงการ	กิจกรรม	องค์ประกอบหลัก
5. เพื่อจัดปฏิบัติธรรมพิเศษ 7 วัน มีลักษณะบรรยากาศสบายๆ เหมือนการตากอากาศ การพักผ่อน (พักใจ)	1. การปฏิบัติธรรมที่มีการพักค้างคืน	- ส่วนปฏิบัติธรรมพิเศษ
6. เพื่อจัดการอบรมธรรมะสำหรับเยาวชน	1. จัดอบรมธรรมะ	- ศูนย์ฝึกอบรมธรรมะ

ตารางแสดงองค์ประกอบหลักที่เกิดขึ้นจากขอบเขตของการศึกษาโครงการ

ขอบเขตการศึกษาโครงการ	กิจกรรม	องค์ประกอบหลัก
1. เผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยรับสื่อมาจากมูลนิธิธรรมกายและวีพระธรรมกาย	1. ให้บริการด้านข้อมูลทางพระพุทธศาสนา	- ศูนย์ข้อมูลพระพุทธศาสนา
2. จัดสถานที่ประกอบพิธีกรรมรองรับสาธุชน 500 คน	1. ประกอบพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา	- สถานที่ประกอบพิธีกรรมรองรับสาธุชน 500 คน (1,000 คน วันบุญสำคัญ)
3. จัดสถานที่ปฏิบัติธรรมพิเศษ สำหรับ 80-160 คน	1. จัดปฏิบัติธรรมพิเศษ	- ส่วนที่ปฏิบัติธรรมพิเศษสำหรับ 80-160 คน
4. จัดสถานที่อบรมธรรมะสำหรับเยาวชน 80-160 คน	- จัดอบรมธรรมะสำหรับเยาวชน	- สถานที่อบรมธรรมะสำหรับ 80-160 คน

ตารางแสดงองค์ประกอบหลักที่เกิดขึ้นจากโครงการตัวอย่าง

โครงการตัวอย่าง	กิจกรรม	องค์ประกอบหลัก
1. วัดพระธรรมกาย	1. จัดทำบุญทุกวันอาทิตย์และวันสำคัญทางศาสนา 2. จัดอบรมธรรมะสำหรับเยาวชนระยะสั้น 3-7 วัน และ 1 เดือนในช่วงปิดภาคเรียน 3. การผลิตสื่อพระพุทธศาสนา 4. ให้คำแนะนำกับผู้มาใหม่	- ส่วนประกอบพิธีกรรม - ศูนย์ฝึกอบรมธรรมะ - ศูนย์สื่อและเทคโนโลยี - ศูนย์ประชาสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการตัวอย่าง	กิจกรรม	องค์ประกอบหลัก
2. ชุมศักดิ์สถานล้านนา	5. จัดที่ทำงานของผู้ดำเนินโครงการ 6. จัดที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก 1. จัดทำบุญทุกวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน 2. จัดงานทอดกฐินงานยี่เป็งจุดโคมไฟ 3. จัดอบรมสามเณรลูกแก้วช่วงปิดภาคเรียน 4. จัดที่ทำงานของผู้ดำเนินโครงการ 5. จัดที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก	- ส่วนบริหารโครงการ - ส่วนสนับสนุนโครงการ - ส่วนประกอบพิธีกรรม - ลานธรรม - ลานธรรม (ทางกลด) - ส่วนประกอบพิธีกรรม - ส่วนบริหารโครงการ - ส่วนสนับสนุนโครงการ

จากตารางดังกล่าวข้างต้นนำมาประมวลรวมกันเข้า จะได้กิจกรรมและองค์ประกอบหลักสำหรับโครงการศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางสรุปกิจกรรมและองค์ประกอบหลักของโครงการ

กิจกรรมหลัก	องค์ประกอบหลัก
1. ให้ข้อมูลทางพระพุทธศาสนา คำแนะนำและ 2. จัดพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนาทุกวันอาทิตย์ และวันสำคัญทางศาสนา	- ศูนย์ข้อมูลทางพระพุทธศาสนา - สถานที่ประกอบพิธีกรรม - ลานธรรม - ศาลา
3. จัดปฏิบัติธรรมพิเศษ 7 วัน	- ส่วนปฏิบัติธรรมพิเศษ
4. จัดอบรมธรรมสำหรับเยาวชนระยะสั้น 3-7 วัน และ 1 เดือน ในช่วงปิดภาคเรียน	- ศูนย์ฝึกอบรมธรรมะ - ลานธรรม (ทางกลด)
5. จัดที่ทำงานของผู้ดำเนินโครงการ	- ส่วนบริหารโครงการ
6. จัดที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ดำเนินโครงการ	- ส่วนสนับสนุนโครงการ

สรุปองค์ประกอบหลักของโครงการศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. ส่วนบริหาร โครงการ
2. ศูนย์ข้อมูลทางพระพุทธศาสนา
3. ส่วนประกอบพิธีกรรมสำหรับ 500 คน ในวันอาทิตย์ธรรมดา, 1,000 คนสำหรับงานบุญใหญ่
4. ส่วนปฏิบัติธรรมพิเศษ สำหรับ 80-160 คน
5. ศูนย์ฝึกอบรมธรรมะ สำหรับ 80-160 คน
6. ส่วนสนับสนุนโครงการ

3.2 การดำเนินงานและหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล

การแบ่งหน่วยงานและการจัดอัตรากำลังของแต่ละหน่วยงานพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยเปรียบเทียบจากอัตรากำลังของการดำเนินงานของมูลนิธิธรรมกายและวัดพระธรรมกาย โดยจะมีพระภิกษุมาคอยให้คำปรึกษา

การแบ่งหน้าที่และอัตรากำลังเจ้าหน้าที่

ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่รับผิดชอบ
1. สนง.ประธานศูนย์ฯ		
1.1 ประธานศูนย์ฯ	1	- บริหารควบคุมการปฏิบัติงานทั้งหมดให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ - วางแผนพัฒนาโครงการหาแนวทางในการดำเนินการให้ศูนย์สามารถเลี้ยงตัวเองได้
1.2 ผู้ช่วย	2	- ให้ความช่วยเหลือประสานงานการติดต่อประธานศูนย์ฯ ได้ เมื่อท่านมีกิจอื่น
1.3 ที่ปรึกษาอาวุโส	2	- ให้คำปรึกษา ให้ความสนับสนุนด้านต่าง ๆ
2. สำนักเลข		
2.1 หัวหน้าสำนักเลข (รองประธานศูนย์ฯ)	1	- รับผิดชอบการติดต่อประสานงานเอกสาร การนัดหมาย การประชุมและงานตามที่ได้รับมอบหมาย
2.2 เจ้าหน้าที่กองกลาง	1	- ติดต่อประสานงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่รับผิดชอบ
2.3 เจ้าหน้าที่ศูนย์คอมพิวเตอร์	2	- ดูแลเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
2.4 เจ้าหน้าที่กองบริการ	1	- ดูแลการบริการขับรถของโครงการ
2.5 พนักงานกองบริการ		
- พนักงานขับรถ	3	- บริการขับรถของโครงการ
- พนักงานซักรีด	2	- ซักฟอกผ้าต่าง ๆ ในโครงการ
- พนักงานทำความสะอาด	6	- ทำความสะอาดสถานที่
- พนักงานรักษาความปลอดภัย	2	- รักษาความปลอดภัยโครงการดูแลจุดต่างๆ
3. สำนักบุคคลกลาง		
3.1 หัวหน้า	1	- รับผิดชอบดูแลบุคลากรทุกคนที่จะเข้ามาทำงานในศูนย์
3.2 เจ้าหน้าที่กองบุคคล	2	- ดำเนินงานด้านบุคลากร
3.3 เจ้าหน้าที่สวัสดิการ	2	- ดูแลเรื่องสวัสดิการต่าง ๆ ทั้งหมดในศูนย์และบุคคลในศูนย์
3.4 เจ้าหน้าที่พยาบาล	1	- ทำการปฐมพยาบาลให้แก่ทั้งเจ้าหน้าที่และสาธุชนผู้มาใช้บริการศูนย์ฯ
4. สำนักพัฒนาทรัพยากร		
4.1 เจ้าหน้าที่กองบัญชีและงบประมาณ	1	- ควบคุมรายจ่าย รายรับ งบประมาณเอกสารทางการเงินและจัดทำบัญชี
4.2 เจ้าหน้าที่กองรับบริจาค	1	- ควบคุมการรับบริจาค
4.3 เจ้าหน้าที่กองพัสดุ	1	- ดูแลการขนย้าย เข้า ออกของครุภัณฑ์ การเบิกจ่ายพัสดุ ตลอดจนความเรียบร้อยของสินค้า
5. สำนักศรัทธาภิบาล		
5.1 เจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงานบุญ (พิธีกรรม)	2	- รับผิดชอบติดต่อประสานงาน การจัดงานบุญพิธี
5.2 เจ้าหน้าที่การปฏิสังขรณ์	5	- รับผิดชอบการจัดงานบุญ
5.3 เจ้าหน้าที่สหการกัลยาณมิตร	2	- รับผิดชอบดูแลสหการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่รับผิดชอบ
5.4 อาสาสมัคร	20	- ช่วยจัดงานบุญเป็นเหมือนสาธุชนแต่อาสา มาช่วยงานอาจมีมากหรือน้อยกว่านี้
6. สำนักสาธารณูปการ		
6.1 หัวหน้า	1	- รับผิดชอบดูแลสาธารณูปการในโครงการ
6.2 พนักงานกองธรรมอุทยาน	2	- ดูแล ตกแต่งต้นไม้และบริเวณ โดยรอบ โครงการ
6.3 พนักงานกองสุขาภิบาล	1	- ดูแลเรื่องสาธารณสุขของสุขาและการบำบัด น้ำเสีย
6.4 พนักงานกองสาธารณูป- โภค (ประปา, ไฟฟ้า, โทรศัพท์)	2	- ซ่อมแซมบำรุงสาธารณูปโภค
7. สำนักประชาสัมพันธ์		
7.1 หัวหน้า	1	- รับผิดชอบสำนักประชาสัมพันธ์
7.2 เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์	2	- ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่ศูนย์ประชา- สัมพันธ์
7.3 เจ้าหน้าที่ศูนย์เทคโนโลยี	2	- ดูแลสื่อประชาสัมพันธ์
7.4 เจ้าหน้าที่ห้องสมุด	2	- ดูแลห้องสมุด จัดซ่อมแซมหนังสือบริการ ให้ยืมหนังสือ
8. สำนักเผยแผ่		
8.1 หัวหน้า	1	- รับผิดชอบสำนักเผยแผ่
8.2 เจ้าหน้าที่ประสานงาน	2	- ติดต่อประสานงานการเผยแผ่ในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์และใกล้เคียง
8.3 เจ้าหน้าที่จัดอบรมธรรมะ สำหรับเยาวชน	20	- ติดต่อประสานงานและจัดการอบรม
9. สำนักกัลยาณมิตร		
9.1 หัวหน้า	1	- รับผิดชอบสำนักกัลยาณมิตร
9.2 เจ้าหน้าที่กองกัลยาณมิตร	2	- ดูแลเจ้าภาพ ผูกใจเจ้าภาพ

ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่รับผิดชอบ
9.3 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติธรรมพิเศษ	10	- จัดปฏิบัติธรรมพิเศษและติดต่อประสานงาน
9.4 เจ้าหน้าที่กองแก้วพุทธ	3	- จัดหาดูแล สาธุชนที่มาศุูนย์และชักชวนไป วัดพระธรรมกาย
10. สำนักโภชนาการ		
10.1 หัวหน้า	1	- ดูแลการติดต่อแจ้งจำนวนอาหารที่ต้องผลิต การจัดซื้ออาหาร ฯลฯ
10.2 พนักงานครัว	5	- ผลิตอาหาร

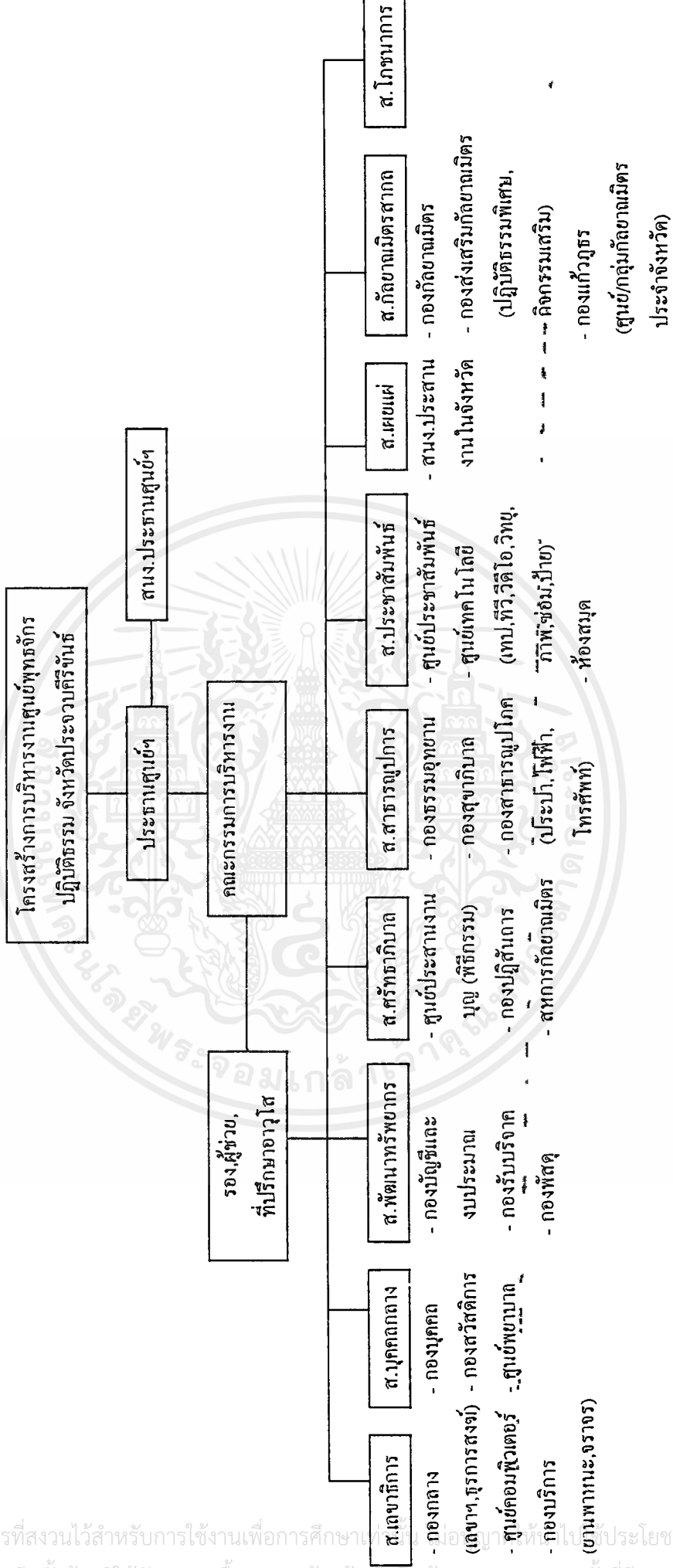
สรุปอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ประจำโครงการ

1. สำนักงานประธานศูนย์	5 อัตรา
2. เจ้าหน้าที่ดำเนินงาน
(มีพระภิกษุด้วยตามความเหมาะสม)	60 อัตรา
3. พนักงานดำเนินงาน	23 อัตรา
รวม	88 อัตรา

หมายเหตุ

4. อาสาสมัครที่มาช่วยงานประมาณ 20 คน อาจมีมากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้

แผนภูมิที่ 1 ผังการจัดองค์กร ของศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หมายเหตุ ส. = สำนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ประเภทและพฤติกรรมของผู้มาใช้โครงการ

ประเภทของผู้ใช้โครงการ

1. ผู้ให้บริการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ พนักงาน ผู้ทำงานประจำภายในโครงการตามหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานลุล่วงไปด้วยดี
2. ผู้ใช้บริการ ได้แก่ ผู้มาใช้บริการโดยทั่วไปแบ่งออกได้ดังนี้
 - 2.1 บุคคลภายนอกทั่วไป ได้แก่ มาขอข้อมูล คำแนะนำเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา เกี่ยวกับการปฏิบัติธรรม
 - 2.2 สาธุชนที่มาทำบุญทุกวันอาทิตย์ งานบุญวันสำคัญและมาถวายภัตตาหารในวันธรรมดา
 - 2.3 ผู้มาปฏิบัติธรรมโครงการปฏิบัติธรรมพิเศษ 7 วัน
 - 2.4 เยาวชนมาเข้ารับการอบรมธรรมะ

3.3.1 พฤติกรรมของผู้ให้บริการ

1. พระภิกษุสงฆ์และเจ้าหน้าที่ (ในส่วนของคัลลัสถิงกัน)

04.30 น.	ตื่นนอน
05.00 น.	สวดมนต์ทำวัตร นั่งสมาธิ
06.00 น.	บริหารชั้นรับบุญทำความสะอาด
07.00 น.	รับประทานอาหารเช้า
08.30 น.	แยกย้ายไปปฏิบัติหน้าที่
11.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 น.	เข้าปฏิบัติหน้าที่
16.30 น.	พักผ่อน
19.00 น.	สวดมนต์ทำวัตร นั่งสมาธิ
21.00 น.	เข้านอน

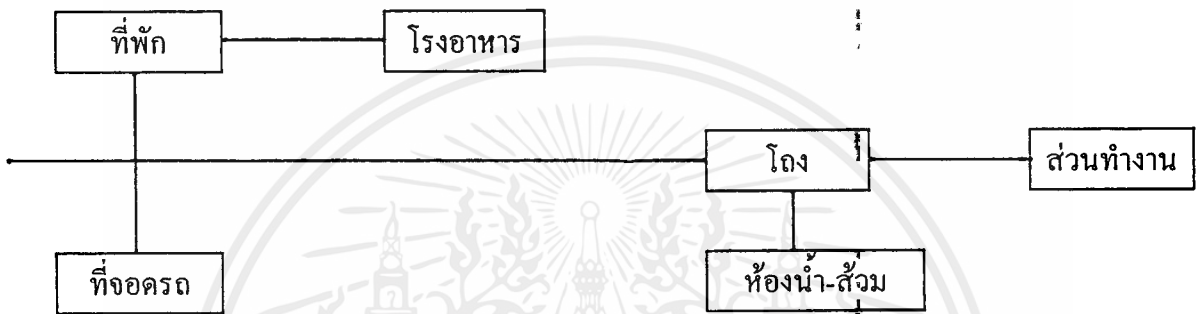
2. พนักงานทั่วไป

07.00 น.	รับประทานอาหารเช้า
08.30 น.	แยกย้ายไปปฏิบัติหน้าที่
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 น.	เข้าปฏิบัติหน้าที่

16.30 น. พักผ่อน

17.30 น. รับประทานอาหารเย็น

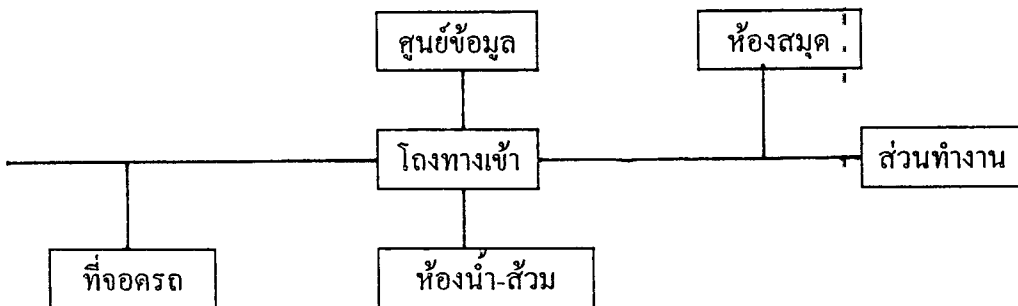
- หมายเหตุ
1. พนักงานบางคนจะมีพฤติกรรมต่างๆตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ เช่น พนักงานครัวที่ต้องมาเตรียมอาหารเช้าก่อน
 2. พนักงานบางคนอาจพักค้างที่ศูนย์ บางคนอาจมาเช้า-เย็นกลับขึ้นอยู่กับว่าจะตกลงกัน

3.3.2 พฤติกรรมของบุคคลภายนอกทั่วไป

บุคคลภายนอกทั่วไป จะมาใช้บริการที่ศูนย์ข้อมูลพระพุทธศาสนา ตั้งแต่การมาขอข้อมูล ข้อสื่อประชาสัมพันธ์หรือความรู้ คำแนะนำ เกี่ยวกับการปฏิบัติธรรมก็สามารถติดต่อได้ทุกวัน เวลา 9.00 - 16.00 น. ซึ่งโดยทั่วไปจะมาใช้บริการมากในวันหยุด เสาร์ - อาทิตย์ และจะมาในวันอาทิตย์ ซึ่งทางศูนย์จัดงานบุญวันอาทิตย์ ข้อมูลที่ทางศูนย์สามารถจัดบริการให้ได้ก็ ได้แก่

- ตั้งจุดติดต่อสอบถาม คอยให้คำแนะนำ ประชาสัมพันธ์
- บริการห้องสมุดให้ค้นคว้า
- จัดฉายสไลด์ หรือ VDO ประกอบคำบรรยาย
- บริการยืมหนังสือ เทปธรรมะ VDO แก่สมาชิก
- บริการแจกสื่อประชาสัมพันธ์งานบุญต่าง ๆ

3.3.3 พฤติกรรมของสาธุชนที่มาทำบุญ

สาธุชนที่มาทำบุญก็จะมาใช้บริการในส่วนประกอบพิธีกรรม

สำหรับพิธีกรรมทางศาสนาที่จะเกิดขึ้นในศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมฯ ก็มีดังนี้

3.3.3.1 พิธีถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน จะจัดกันทุกวันจันทร์ถึงวันเสาร์ โดยที่มีสาธุชนทั่วไป มีจิตศรัทธาถวายภัตตาหารแด่คณะพระภิกษุสงฆ์ที่ประจำอยู่ที่ศูนย์ฯ

กำหนดการถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน

09.00 น. ลงทะเบียน ชมวีดีโอธรรมะ

10.00 น. ปฏิบัติธรรมเตรียมใจให้ผ่องใส

10.45 น. คณะสงฆ์มาถึงศูนย์กลางพิธี

ตัวแทนทานบดี จุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย

กล่าวคำอาราธนาศีล

กล่าวคำถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน

คณะสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์

11.00 น. ทานบดีถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์

11.10 น. รับประทานอาหารร่วมกัน

11.45 น. ทานบดีถวายดอกไม้ เครื่องไทยธรรม

11.50 น. คณะพระภิกษุสงฆ์และสามเณรให้พร

12.00 น. เสร็จพิธีถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน

3.3.3.2 พิธีกรรมบุญวันอาทิตย์ จะจัดขึ้นทุกวันอาทิตย์ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชน โดยทั่วไปได้มีโอกาสทำทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา ในช่วงวันหยุดพักผ่อน

กำหนดการพิธีกรรมบุญวันอาทิตย์

08.00 น. ถวายเครื่องไทยธรรม

09.30 น. คณะสงฆ์มาถึงศูนย์กลางพิธี

ปฏิบัติธรรมเพื่อชำระล้างจิตใจให้ผ่องใส

10.45 น. กล่าวคำอาราธนาศีล

กล่าวคำถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน

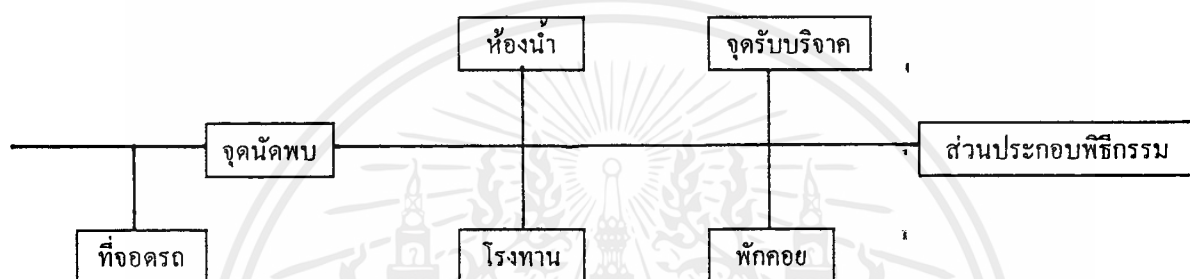
11.00 น. ทานบดีถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์

11.30 น. สวดมนต์ทำวัตรเช้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 12.00 รับประทานอาหารร่วมกัน
- 13.00 น. ร่วมฟังพระธรรมเทศนา
- 15.00 น. เสร็จพิธีกรรมบุญวันอาทิตย์

3.3.3.3 พิธีกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา จะจัดขึ้นในวันสำคัญ ๆ เช่น วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา โดยพิธีกรรมก็จะกำหนดการคล้าย ๆ พิธีกรรมบุญวันอาทิตย์ แต่อาจมีลักษณะแตกต่างกันไปบ้าง เช่น อาจมีเพิ่มพิธีถวายผ้าอาบน้ำฝน

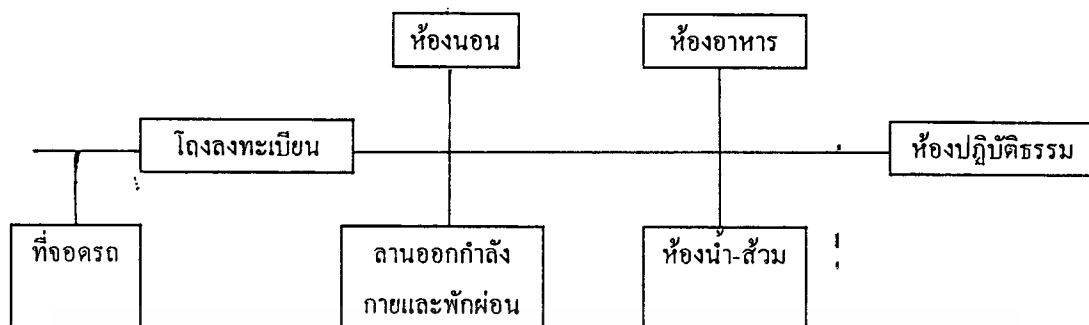
3.3.4 พฤติกรรมของผู้มาปฏิบัติธรรมโครงการปฏิบัติธรรมพิเศษ 7 วัน

ผู้มาปฏิบัติธรรมที่ส่วนปฏิบัติธรรมพิเศษนี้ ได้แก่ ผู้ที่มีความศรัทธาและสนใจในการปฏิบัติธรรมเจริญสมาธิภาวนา บรรเทาความสุขและความสำเร็จในชีวิต โครงการนี้จะจัดเป็นเวลา 1 สัปดาห์ มีการพักค้างคืน บรรยากาศที่เกิดขึ้น จะเป็นแบบสบาย ๆ เหมือนมาพักผ่อน ท่ามกลางอากาศที่บริสุทธิ์ ทิวทัศน์ที่สวยงาม มีพระอาจารย์และพี่เลี้ยงคอยดูแล

กิจวัตรประจำวัน

- 04.30 น. ตื่นนอน
- 05.00 น. ปฏิบัติธรรม/สวดมนต์ทำวัตรเช้า/แผ่เมตตา
- 06.30 น. ออกกำลังกาย/เกมกลุ่มสัมพันธ์
- 07.20 น. รับประทานอาหารเช้า
- 08.50 น. ฟังธรรม/ปฏิบัติธรรม
- 11.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน/พักผ่อน
- 13.20 น. ฟังธรรม/ปฏิบัติธรรม
- 16.00 น. แลกเปลี่ยนประสบการณ์การปฏิบัติธรรม โดยมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม
- 16.30 น. ดื่มน้ำปานะ/พักผ่อน
- 18.20 น. ฟังธรรม/สวดมนต์ทำวัตรเย็น/ปฏิบัติธรรม
- 21.00 น. ดื่มน้ำปานะ/พักผ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.5 พฤติกรรมของเยาวชนที่มาอบรมธรรมะ

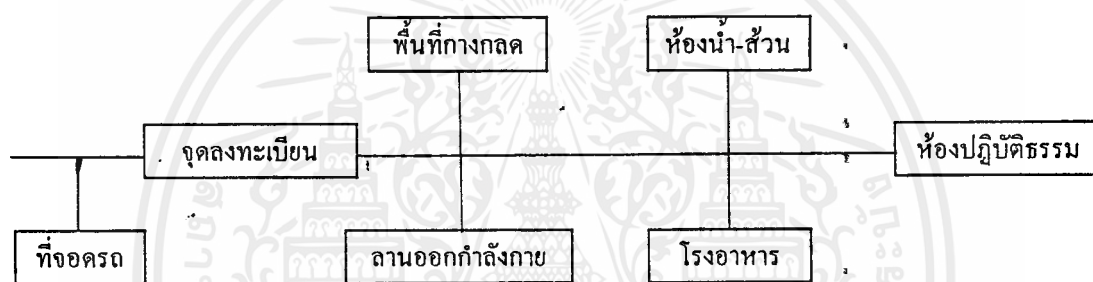
ส่วนฝึกอบรมธรรมะสำหรับเยาวชน จัดขึ้นเพื่อการสร้างคนให้เป็นคน คือ เป็นบัณฑิตทั้งทางโลกและทางธรรม เป็นการอบรมเพื่อให้เยาวชนตระหนักถึงความสำคัญในการแสวงหาความรู้ และแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักธรรมในพระพุทธศาสนาอย่างจริงจัง จะเป็นผลให้มีการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดและทัศนคติในด้านความประพฤติ ซึ่งกำลังมีแนวโน้มไปสู่แสงสีและสิ่งเสพติดให้โทษให้กลับมาเป็นต้นแบบที่ดีในการฝึกฝนตนเองตามคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ทำให้เป็นที่ชื่นชมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนครูบาอาจารย์

ตารางกิจวัตรผู้เข้าอบรม

- 04.00 น. ตื่นนอน ทำภารกิจส่วนตัว (ถ้าคนน้อยก็จะใช้เวลาไม่น้อยอาจตื่น 04.30 น.)
- 05.00 น. ปฏิบัติธรรม/สวดมนต์ทำวัตรเช้า
- 06.00 น. รับบุญ (ขัดห้องน้ำ, ทำความสะอาดสถานที่, เตรียมอาหาร)
- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า โดยพระอาจารย์จะสอนมารยาทต่าง ๆ ไปด้วย
- 07.45 น. ล้างจาน
พักตามอริยาศัย/ทำภารกิจส่วนตัว
- 09.00 น. เข้าห้องปฏิบัติธรรม
- 11.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 12.10 น. พระอาจารย์ให้พร และอาจเทศน์สอนอีกนิดหน่อย
ล้างจาน/พักตามอริยาศัย
- 13.30 น. เข้าห้องปฏิบัติธรรม/กิจกรรมพิเศษ/ฟังธรรม

- 16.30 น. รับประทานอาหาร, กวาดใบไม้, จัดสถานที่ 11
คัมโป้นะ
อาบน้ำ ทำกิจวัตรส่วนตัว
- 18.00 น. เข้าห้องปฏิบัติธรรม สวดมนต์ทำวัตรเย็น
บางวันอาจมีการชม VDO, สไลด์
- 21.00 น. นอน (นอนกลด)

การอบรมอาจเป็นช่วงระยะสั้น 3 วัน 7 วัน หรือช่วงยาวในระหว่างปิดภาคเรียน
ประมาณ 2 สัปดาห์ หรือ 1 เดือน

3.4 การกำหนดองค์ประกอบย่อยของโครงการ

พิจารณาจาก

- องค์ประกอบหลักของโครงการ
- ความต้องการพื้นฐานของผู้ใช้
- โครงสร้างการบริหาร

หน้าที่และกิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	องค์ประกอบ
1. งานบริหาร - บริหารและควบคุมการ ปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพ - วางแผนและพัฒนาหน่วยงาน - อำนวยความสะดวกแก่ ผู้บริหาร	- ประธานศูนย์ - เลขา - คณะกรรมการ โครงการ	- ห้องทำงานผู้อำนวยการมี ส่วนรับแขก - ส่วนงานเลขานุการ - ห้องประชุม - ห้องน้ำ-ส้วม - ที่จอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่และกิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	องค์ประกอบ
<p>2. งานธุรการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินงานติดต่อเอกสารภายในโครงการ - การติดต่อกับบุคคลภายนอก - รับเจ้าหน้าที่, ลงเวลาทำงานพักผ่อนก่อนทำงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - หัวหน้าสำนัก - เจ้าหน้าที่สำนักต่าง ๆ - เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ - ผู้มาติดต่อ - เจ้าหน้าที่ภายในโครงการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนงานหัวหน้า - ส่วนงานเจ้าหน้าที่ - ส่วนเก็บเอกสาร - ส่วนงานที่ติดต่อกับบุคคลภายนอก - โถงพักผ่อน - ห้องน้ำ-ส้วม - ที่จอดรถ
<p>3. งานบริการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โภชนาการ - ชักฟอก - รักษาความสะอาด - ซ่อมบำรุง-สถานที่ - พัสดุ-ยานพาหนะ 	<ul style="list-style-type: none"> - พนักงานครัว - พนักงานซักรีด - พนักงานทำความสะอาด - พนักงานซ่อมบำรุง - พนักงานดูแลสวน - เจ้าหน้าที่พัสดุ - พนักงานขับรถ 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนเก็บ เตรียมอาหาร - ส่วนเก็บล้างภาชนะเครื่องใช้ - ส่วนประกอบอาหาร - ส่วนจ่ายอาหาร - ห้องรับประทานอาหาร - ห้องน้ำ-ส้วม - ส่วนรับจ่ายผ้า - ส่วนซักรีด - ลานตากผ้า - ห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด - ห้องเครื่อง - ส่วนเก็บอุปกรณ์เครื่องมือ - ส่วนทำงาน - ห้องพัสดุ - ร้านค้าส่วนซื้อขาย - ส่วนงานตรวจเช็คของ - ลานรับส่งของ - ที่จอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่และกิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	องค์ประกอบ
- รักษาความปลอดภัย	- พนักงานรักษาความปลอดภัย	- จุดควบคุมการเข้าออกของโครงการ
- รับพนักงาน พักผ่อน	- พนักงานบริการ	- ส่วนพักผ่อนพนักงาน
- ควบคุมการปฏิบัติงาน	- หัวหน้างานบริการ	- ห้องน้ำ-ส้วม และแต่งตัวพนักงาน
4. ส่วนบริการข้อมูล		- ส่วนทำงานหัวหน้างาน
- ให้คำแนะนำ, ประชาสัมพันธ์	- เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์	- เคา์นเตอร์ประชาสัมพันธ์
- ชมสไลด์, VDO	- เจ้าหน้าที่ห้องโสต	- ส่วนพักคอย
- พักคอย	- ผู้มาติดต่อ	- pantry
- หาข้อมูล	- เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์	- ห้องโสต
- บริการยืมสื่อธรรมะ	- เจ้าหน้าที่ศูนย์เทคโนโลยี	- ห้องอุปกรณ์
5. ส่วนประกอบพิธีกรรม		- ส่วนพักคอย
- ติดต่อสอบถาม, จุดนัดพบ	- อาสาสมัครติดต่อสอบถาม	- ห้องน้ำ-ส้วม
- ถวายไทยธรรม	- อาสาสมัครอธิษฐานธรรม	- ห้องสมุด
		- ศูนย์เทคโนโลยี
- รับประทานอาหาร	- พนักงานโภชนาการ	- ส่วนติดต่อสอบถาม
		- ตู้โทรศัพท์สาธารณะ
		- ที่นั่งพระภิกษุสงฆ์
		- ที่นั่งสาธุชน
		- ส่วนบริการเครื่องไทยธรรม
		- ส่วนจ่ายอาหาร
		- ส่วนนั่งรับประทานอาหาร
		- ส่วนล้างจาน
		- ส่วนบริการน้ำดื่ม
		- ส่วนล้างแก้ว
		- ส่วนเก็บภาชนะ&อุปกรณ์
- บริจาคปัจจัย	- เจ้าหน้าที่ส่วนรับบริจาค	- ส่วนรับบริจาค
	- อาสาสมัครเหรียญก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่และกิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	องค์ประกอบ
- ส่วนปฏิบัติการ, ฟังธรรมและประกอบพิธีกรรม	- พระภิกษุสงฆ์ - อาสาสมัครพิธีกรรม	- ส่วนนั่งพระภิกษุสงฆ์ - ส่วนนั่งสาธุชน - ห้องเครื่องเสียง&ควบคุม - ห้องเก็บอุปกรณ์ทำความ สะอาด
- ถวายภัตตาหาร	- พระภิกษุสงฆ์	- ส่วนที่นั่งพระภิกษุ
- พักผ่อน	- สาธุชน	- ส่วนนั่งสาธุชน - ส่วนพักคอย - ห้องน้ำ-ส้วม
6. ส่วนปฏิบัติธรรมพิเศษ		
- ลงทะเบียน	- เจ้าหน้าที่ปฏิบัติธรรมพิเศษ	- โถงลงทะเบียน - ส่วนพักคอย
- นอน	- ผู้ปฏิบัติธรรม	- ห้องนอน - ห้องน้ำ-ส้วม
- รับประทานอาหาร คัมปานะ	- ผู้ปฏิบัติธรรม - เจ้าหน้าที่ปฏิบัติธรรมพิเศษ	- ส่วนจ่ายอาหาร - ส่วนนั่งรับประทานอาหาร
- ออกกำลังกาย, พักผ่อน	- ผู้ปฏิบัติธรรม	- ลานออกกำลังกาย - ส่วนพักผ่อน - ห้องน้ำ-ส้วม
- ปฏิบัติธรรม	- พระภิกษุ - ผู้ปฏิบัติธรรม	- ห้องปฏิบัติธรรม - ห้องเก็บอุปกรณ์ - ห้องน้ำ-ส้วม
- ประชุม, เตรียมงาน	- พระภิกษุ - เจ้าหน้าที่ปฏิบัติธรรมพิเศษ	- ห้องประชุม - เตรียมงาน - pantry
7. ส่วนอบรมธรรมะ		
- ลงทะเบียน	- เจ้าหน้าที่	- โถงลงทะเบียน - ส่วนพักคอย
- นอน	- ผู้เข้าอบรม	- พื้นที่ทางกลด - ห้องเก็บอุปกรณ์ - ห้องน้ำ-ส้วม - ชุบน้ำ ตากผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่และกิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	องค์ประกอบ
- รับประทานอาหาร ดื่มปानะ	- ผู้เข้าอบรม	- ส่วนจ่ายอาหาร - ส่วนนั่งรับประทานอาหาร - ส่วนล้างจาน - ส่วนเก็บอุปกรณ์
- ออกกำลังกาย	- ผู้เข้าอบรม	- ลานออกกำลังกาย
- ทำกิจกรรม	- เจ้าหน้าที่ - ผู้เข้าอบรม	- ห้องกิจกรรม (ใช้ร่วมกับห้องอาหาร)
- พักผ่อน	- ผู้เข้าอบรม	- ส่วนพักผ่อน
- ปฏิบัติธรรม	- พระภิกษุ - ผู้เข้าอบรม	- ห้องปฏิบัติธรรม - ห้องเครื่องเสียง
- ประชุม, เตรียมการอบรม	- พระอาจารย์ - เจ้าหน้าที่	- ห้องเตรียมงาน - ห้องประชุม - pantry - ห้องน้ำ-ส้วม
8. ส่วนอำนวยความสะดวก	- พระภิกษุ - เจ้าหน้าที่ - พนักงาน	- ภูมิ - ห้องปฏิบัติธรรมสงฆ์ - บ้านพักเจ้าหน้าที่ - โรงอาหาร - ห้องปฏิบัติธรรม - บ้านพักพนักงาน

สรุปองค์ประกอบของโครงการ

1. ส่วนบริหารงานทั่วไป
 - งานบริหาร
 - งานธุรการ
2. ส่วนสนับสนุนโครงการ
 - งานบริการ
 - ที่พักพระภิกษุ, เจ้าหน้าที่, พนักงาน
3. ส่วนศูนย์ข้อมูลพระพุทธศาสนา
 - ประชาสัมพันธ์
 - ห้องสมุด

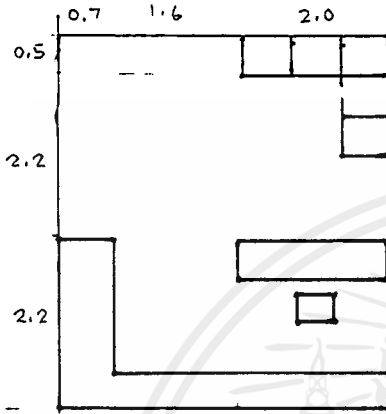
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ส่วนประกอบพิธีกรรม
 - โรงทาน
 - ศาลาปฏิบัติธรรม
5. ส่วนปฏิบัติธรรมพิเศษ
 - ที่พักผู้เข้าปฏิบัติธรรม
 - ห้องปฏิบัติธรรม
 - ห้องอาหาร
6. ส่วนอบรมธรรมะ
 - พื้นที่กางกลด
 - ห้องปฏิบัติธรรม
 - โรงอาหาร

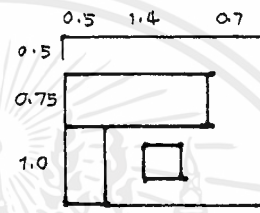

บทที่ 4 การศึกษาขนาดและพื้นที่โครงการ

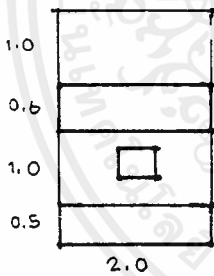
4.1 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย

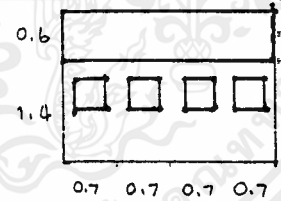
หัวหน้าสำนัก 20.00 ม.²

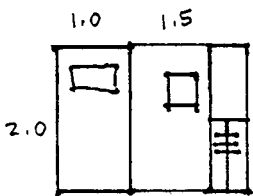
เจ้าหน้าที่ทั่วไป 5.85 ม.²

ประชาสัมพันธ์ 3.1 ม.²

ส่วนประชุม 1.4 ม.² เฉลี่ย \Rightarrow 2.00 ม.²

ที่นอน 2.5 ม.²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุด LIBRARY

	จำนวน	พื้นที่ต่อคน	พื้นที่รวม	หมายเหตุ
คนเข้าใช้	100	1.5	150	คิด 20% จากผู้มาทำบุญวันอาทิตย์ (500 คน)
โถงทางเข้า	10	1	10	คิด 10% จากพื้นที่คนเข้าใช้
รับฝากของ	2	3.15	6.30	
ตู้บัตรรายการ	2	1.20	2.40	
บรรณารักษ์	1	8.25	8.25	
ผู้ช่วย	1	5.85	5.85	
ซ่อมแซมหนังสือ	1	5.85	5.85	คิด 30% จากพื้นที่คนเข้าใช้
ชั้นวางหนังสือ			52	คิด 30 เล่ม/คน 100x30=3,000คิดเพิ่ม10% ต่อปีเป็นเวลา 10 ปี =7,782 เล่ม พื้นที่เก็บ 150 เล่ม/ตารางเมตร = 52 ตารางเมตร

รวมพื้นที่ห้องสมุด = 239.50 ตารางเมตร

รวม CIRCULATION 30% = 311.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ตารางสรุปพื้นที่ใช้สอยส่วนต่าง ๆ ของโครงการ

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่รวม (ม ²)
สำนักงาน ประธานศูนย์ฯ - ห้องประธาน	- ประธาน(1) - ผู้มาติดต่อ (1-5)	- ติดต่อกับ บุคคลภายนอก โดยผ่านส่วน เลข	- โต๊ะ+เก้าอี้ ทำงาน - ชั้นหนังสือ - ชุดรับแขก	25.00(1)	25.00
- ห้องผู้ช่วย	- ผู้ช่วย (2) - ผู้มาติดต่อ	- ติดต่อกับ บุคคลภายนอก ได้สะดวก	- โต๊ะ+เก้าอี้ ทำงาน - ชั้นหนังสือ - ชุดรับแขก	20.00(2)	40.00
- รุรการ	- เลขานุการ(1)	- ใช้บริเวณพัก รอของส่วน ประชุมเพื่อ ประโยชน์สูง สุด	- โต๊ะ+เก้าอี้ ทำงาน - ชั้น+ตู้เอกสาร - pantry	10.75(1) 4.00	14.75
- ส่วนต้อนรับพัก คอย	- ผู้มาติดต่อ (4-6)	- ติดต่อรุรการ ได้สะดวก	- ชุดรับแขก - เคนันเตอร์	1ม ² /คน (6)	6.00
- ห้องประชุม	- ผู้เข้าประชุม (20-30)	- คารได้แสง สว่างจากด้าน บน - ใกล้เคียงส่วน ต้อนรับ	- โต๊ะ+เก้าอี้ ประชุม - ตู้เก็บเอกสาร ชั้นวางอุปกรณ์ - กระดานเขียน บรรยายฉาย สไลด์	2ม ² /คน (30)	60.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่รวม(ม ²)
- ห้องต้อนรับ	- แยกพิเศษ	- เป็นส่วนตัว	- ชุดรับแขก	2ม ² /คน	20.00
แยกพิเศษ	(5-10)	ใกล้ชิดธุรการ	- ชั้นหนังสือ	(10)	
- ห้องน้ำ	- พระ (1)	- ใกล้ส่วนต้อนรับ	- WC,LAV	3.00(1)	15.00
	- ชาย (2)	และห้องประชุม	- WC,LAV,URE	3.00(2)	
	- หญิง (2)		- WC,LAV	3.00(2)	
- ห้องเก็บของ		- ใกล้ทางservice	- ชั้นเก็บเอกสาร	9.00(1)	2.00
			รวม		185.75
			รวมทางสัญจร		241.48
			30%		
สำนักงานเลข					
- ห้องหัวหน้า	- หัวหน้า(1)	- ติดต่อกับบุคคล	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำ	20.00(1)	20.00
	- ผู้มาติดต่อ	ภายนอกได้	งาน		
	(1-5)		- ชั้นหนังสือ+		
			เอกสาร		
- ธุรการ	- เลขานุการ	- คารอยู่ใกล้	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำ	5.85(4)	27.4
	(1)	ทางเข้าออก	งาน		
	- เจ้าหน้าที่		- ตู้เอกสาร		
	กองกลาง(1)		- pantry	4.00(1)	
	- เจ้าหน้าที่				
	ศูนย์คอม-				
	พิวเตอร์ (2)				
- ห้องcomputer	- เจ้าหน้าที่	- ติดส่วนธุรการ	- โต๊ะ+เก้าอี้	4.00ม	32.00
	ทั่วไป (8)	- ปรับอากาศ	- ชั้นวางของ	² /คน(8)	
- ห้องกองบริการ	- เจ้าหน้าที่	- อยู่ในตำแหน่ง	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำ	9.00(1)	9.00
	กอง(1)	ที่ดูแลการทำงาน	งาน		
		พนักงานได้	- ตู้หนังสือ		
			+ เอกสาร		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่รวม(ม ²)
- ห้องกองบริการ	- เจ้าหน้าที่กอง(1)	- อยู่ในตำแหน่งที่ดูแลการทำงานพนักงานได้	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ตู้หนังสือ + เอกสาร	9.00(1)	9.00
- ส่วนพักผ่อนพนักงาน	- พนักงานบริการ(13)	- มีความเป็นส่วนตัว	- โต๊ะ+เก้าอี้พักผ่อน	1.5ม ² /คน(13)	19.5
- ห้องซักรีด	- พนักงานซักรีด(2)	- ควรตั้งใกล้ลานโล่งใช้ตากผ้าและห้องเก็บอุปกรณ์	- ที่รีดผ้า - ที่ซักผ้า - ราวตากผ้า - ตู้, ชั้นวางผ้า	12.60(1)	12.60
- ห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด	- พนักงานทำความสะอาด(6)	- ควรใกล้ห้องน้ำเพื่อสะดวกในการเดินท่อ	- ตู้, ชั้นเก็บอุปกรณ์ - บริเวณล้างอุปกรณ์	9.00(1)	9.00
- โรงจอดรถ	- พนักงานขับรถ(3)	- ใกล้ส่วนบริหาร		1.5ม ² /คน	45.00
- ห้องน้ำและแต่งตัวพนักงาน	- ชาย(7) - หญิง(7)	- ติดต่อกับส่วนพักผ่อนพนักงาน	- สุขภัณฑ์ - LOCKER	1 ม ² /คน 1 ม ² /คน	14.00
			รวม		188.5
			รวมทางสัญจร30%		245.05
สำนักบุคคลกลาง					
- ส่วนต้อนรับพักคอย	- เจ้าหน้าที่ผู้มาติดต่อ(5-10)	- อยู่ใกล้ทางเข้าออก	- ชุดรับแขก	1ม ² /คน	10.00
- ธุรการ	- หัวหน้า(1) - เจ้าหน้าที่บุคคล(2) - เจ้าหน้าที่สวัสดิการ(2)	- ติดต่อกับบุคคลได้สะดวก	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ชั้น+ตู้วางเอกสาร - ตู้หนังสือ - pantry	5.85(5) 4.00	33.25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่ รวม(ม ²)
- ห้องพยาบาล	- เจ้าหน้าที่พยาบาล(1) - ผู้บวช(3)	- ควรรอในที่ที่จะได้รับแสงจากธรรมชาติอย่างเพียงพอ และอากาศถ่ายเทได้	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ตู้เก็บของ, ยา - ที่นอนผู้ป่วย - ที่รับประทานอาหาร - ชั้น+ตู้เก็บเอกสาร	5.85(1) 5.00(3) 2.00(3) 3.00(2) 9.00(1)	42.71 9.00
			รวม รวมทางสัญจร30%		94.96 123.45
สำนักพัฒนาทรัพยากร					
- ห้องธุรการ	- หัวหน้า(1) - เจ้าหน้าที่กองบัญชีและงบประมาณ(1) - เจ้าหน้าที่การบิจาค(1)	- ควรรออยู่ใกล้ทางเข้าออกเพื่อสะดวกในการติดต่อและมีความปลอดภัยในการเก็บรักษาเงิน	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - เคาน์เตอร์ติดต่อ - ตู้เก็บหนังสือ - pantry	5.85(3) 4.00(1)	21.55
- ห้องพัสดุ	- เจ้าหน้าที่กองพัสดุ(1) - พนักงาน(1)	- ควรรออยู่ใกล้ทาง service เพื่อสะดวกในการขนส่ง	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ตู้+ชั้นเก็บของ	100.00(1))	100.00
			รวม รวมทางสัญจร30%		121.55 157.95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่รวม(ม ²)
สำนัก สาธารณูปการ					
- ห้องธุรการ	- หัวหน้า(1) - เจ้าหน้าที่(1)	ติดต่อดีสะดวก	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ตู้ชั้นวางของ	5.85(2)	15.7
- ส่วนพักก่อน พนักงาน	- พนักงานกอง ธรรมอุทยาน(5) - พนักงานกอง สุขาภิบาล(1) - พนักงานกอง สาธารณูปโภค (2)	- มีความเป็นส่วนตัว	- โต๊ะ+เก้าอี้พักผ่อน	4.00 1.5ม ² /คน(8)	12.00
- ห้องน้ำและ แต่งตัวพนักงาน	- ชาย (5) - หญิง (5)	- ติดต่อกับส่วนพัก ก่อนพนักงาน	- สุขภัณฑ์ - LOCKER	1ม ² /คน 1ม ² /คน	10.00
-ห้องเก็บอุปกรณ์ ตกแต่งสวน				9.00	54.00
-ห้องเก็บอุปกรณ์ สุขาภิบาล				9.00	
-ห้องเก็บอุปกรณ์ ซ่อมบำรุง				9.00	
- ห้องไฟฟ้า				9.00	
- ห้องโทรศัพท์				9.00	
- ห้องประปา				9.00	
			รวม		91.7
			รวมทางสัญจร30%		119.21
สำนักโภชนาการ					
- ธุรการ	- หัวหน้า(1) - เจ้าหน้าที่(1)	- ติดต่อกับบุคคล ภายนอกได้ สะดวก	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ตู้ชั้นวางของ	5.85	11.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่รวม(ม ²)
- โรงครัว	- พนักงานครัว(5)	- ควรคำนึงถึงการขนส่งอาหารทั้งภายนอกและภายในโครงการ	- ตู้เก็บอาหาร - ชั้นเก็บเครื่องใช้ - อ่างน้ำ - เตาประกอบอาหาร - บริเวณเตรียมอาหาร	30%ของห้องอาหารของคน450คน	202.5
- ห้องน้ำ-ส้วม	- ชาย - หญิง	- ไม่เปิดถึงครัวโดยตรง	- WC,LAV,URE - WC,LAV	3.00(1) 3.00(1)	6.00
- โรงอาหาร	- พนักงานทั่วไป (30) - เจ้าหน้าที่(64)	- โถงครัว	- โต๊ะจ่ายอาหาร - โต๊ะ+เก้าอี้รับประทานอาหาร - บริเวณล้างจาน รวม รวมทางสัญจร30%	1.5ม ² /คน	141.00 361.20 469.56
ศูนย์ข้อมูลพระพุทธรศาสนาสำนักประชาสัมพันธ์					
- ธุรการ	- หัวหน้า(1) - เจ้าหน้าที่(1)	- มองเห็นส่วนต้อนรับ	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ตู้+ชั้นวางของ - pantry	5.85(3) 4.00(1)	21.55
- ส่วนต้อนรับ	-เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์(2) -ผู้มาติดต่อ(40)	-ติดกับส่วนทำงาน -เข้าถึงสะดวก	- เคา์นเตอร์ - โทรศัพทสาธาณะ - ชุดรับแขก	3.1ม ² /คน 1ม ² /คน	46.20
- ห้องโสต	- สาธุชน(40)	- โถงส่วนต้อนรับ	- เก้าอี้นั่งชม - ส่วนอุปกรณ์โสต	1.4ม ² /คน	56.00
- ศูนย์เทคโนโลยี	- เจ้าหน้าที่(2) - ผู้มาติดต่อ(5)	- โถงส่วนต้อนรับ	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ตู้+ชั้นเก็บของ - เคา์นเตอร์ลงทะเลเบียน	5.85(2) 1ม ² /คน(5)	16.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่ รวม(ม ²)
- ห้องสมุด	- เจ้าหน้าที่(2) - สารุชน(100)	- ใกล้เคียงส่วนต้อนรับ สงบ และสว่าง เพียงพอ อากาศ ถ่ายเทไม่ชื้น	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ตู้หนังสือ - บริเวณอ่านหนังสือ	311.00	311.00
- ห้องน้ำ-ส้วม	- พระ - ชาย - หญิง	- ง่าย	- WC,LAV - WC,LAV,URE - WC,LAV	3.00(1) 3.00(3) 3.00(3)	21.00
			รวม		332.00
			รวมทางสัญญา30%		431.60
ส่วนประกอบ พิธีกรรม สำนัก ศรัทธาภิบาลา					
- ธุรการ	-หัวหน้าสำนัก(1) -เจ้าหน้าที่ศูนย์ ประสานงานบุญ (2) -เจ้าหน้าที่กอง ปฏิสังขาร(5)	- สารุชนติดต่อได้ ง่าย	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ตู้+ชั้นเอกสาร - pantry	5.85(8) 4.00	50.8
- ส่วนต้อนรับ	- สารุชน(10)	- ใกล้เคียงทางเข้าออก	- ชุดรับแขก - ชั้นหนังสือ	10ม ² /คน	10.00
- ธุรการอาสา สมัคร	- อาสาสมัคร(20)	- ค่อนข้างเป็น ส่วน ตัว	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน และนั่งพัก - ตู้+ชั้นเก็บของ' - pantry	1.5ม ² /คน	30.00
- ห้องประชุม	- เจ้าหน้าที่ - อาสาสมัคร(30)	- ใกล้เคียงธุรการและ ส่วนต้อนรับ	- โต๊ะ+เก้าอี้ประชุม - ตู้+ชั้นเอกสาร - กระดานเขียน	2ม ² /คน	60.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่รวม(ม ²)
- ห้องน้ำ	- พระ(1) - ชาย(2) - หญิง(2)	- ใกล้เคียงการ	- WC,LAV - WC,LAV,URE - WC,LAV	3.00(1) 3.00(2) 3.00(2)	15.00
- สหการ	- เจ้าหน้าที่(2) - สาธุชน(50)	- ใกล้เคียง service	- เคาน์เตอร์คิดเงิน - ชั้นวางของ - ห้องเก็บของ	120.00(1)	120.00
- ศาลาอธิษฐาน ธรรม	- พระ(9) - เจ้าหน้าที่(2) - สาธุชน(50)	- อากาศถ่ายเท สะดวก - ที่โล่งไม่ปิดชิด - ใกล้เคียงทางเข้า	- แท่นนั่งพระ - ที่นั่งเจ้าหน้าที่ - ที่นั่งสาธุชน	2ม ² /คน 2ม ² /คน 1.5ม ² /คน	97.00
- โรงทาน	- เจ้าหน้าที่(10) - สาธุชน(250)	- ใกล้เคียงทางเข้าและ ห้องปฏิบัติธรรม แต่ไม่ส่งเสียงรบกวน - ใกล้เคียงธรรมชาติ	- เคาน์เตอร์จ่าย อาหาร - ส่วนนั่งรับประทาน อาหาร - ส่วนล้างจาน,แก้ว - ส่วนตากจาน - ตู้เก็บภาชนะ	1.5ม ² /คน	375.00
- ศาลารับบริจาค	- เจ้าหน้าที่รับ บริจาค(5)	- ใกล้เคียงง่ายปลอดภัย	- เคาน์เตอร์หรือโต๊ะ รับบริจาค	2ม ² /คน	10.00
- ศาลาปฏิบัติ ธรรม	- พระภิกษุ(1-9) - เจ้าหน้าที่(2) - สาธุชน(500)	- อากาศถ่ายเท สะดวก - แสงพอดี - สงบ ไม่มีเสียง รบกวน	- ที่นั่งพระภิกษุ (เทศน์) - ที่นั่งเจ้าหน้าที่ - ที่นั่งสาธุชน - ชั้นเก็บของ	3ม ² /คน	650.00
- ศาลาฉัน	- พระภิกษุ(30)	- ใกล้เคียงครัว - เชื่อมต่อกับศาลา ปฏิบัติธรรม	- ที่นั่งพระภิกษุ	1.5ม ² /คน	45.00
- ห้องควบคุมเสียง	- เจ้าหน้าที่(1)	- มองเห็นส่วนพิธี กรรม	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ชั้นเก็บของ	9.00(1)	9.00
- ห้องน้ำ-ส้วม	- พระ(30) - ชาย(150) - หญิง(350)	- ใกล้เคียงศาลาปฏิบัติ ธรรมแต่ไม่ส่งเสียง รบกวน	- WC,LAV - WC,LAV,URE - WC,LAV	3.00(2) 3.00(6) 3.00(12)	6.00 18.00 36.00
			รวม		1531.8
			รวมทางสัญญา 30%		1991.34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่รวม(ม ²)
ส่วนปฏิบัติการพิเศษ สำนักกัลยาณมิตร					
- รุรการ	-หัวหน้า(1) -เจ้าหน้าที่กอง กัลยาณมิตร(2) -เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ธรรมพิเศษ(10) -เจ้าหน้าที่กอง แก้วกฐน(3)	- ติดต่อได้สะดวก	- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ตู้+ชั้นเอกสาร - pantry	5.85(16) 4.00	97.6
- ส่วนต้อนรับ	- สาธุชน(10)	- โถงทางเข้าออก	- ชุดรับแขก - ชั้นหนังสือ	1ม ² /คน	10.00
- ห้องประชุม	- เจ้าหน้าที่(15)	- โถงรุรการ	- โต๊ะ+เก้าอี้ประชุม - ตู้+ชั้นเอกสาร - กระดานเขียน	2ม ² /คน	30.00
- ห้องปฏิบัติธรรม	- พระ(1-3) - ผู้มาปฏิบัติธรรม - เจ้าหน้าที่(200)	- สงบ โถงรุรการ - ปรับอากาศ - อากาศถ่ายเท	- ที่นั่งพระ - ที่นั่ง - ตู้เก็บเครื่องเสียง	1.3ม ² /คน	260.00
- โถงลงทะเบียน พักคอย	- สาธุชน(20)	- โถงทางเข้าออก	- เคาน์เตอร์ลงทะเบียน - ชุดรับแขก	1ม ² /คน	20.00
- ห้องพัก	- ชาย(80) - หญิง(120)	- สงบ สะดวก สบาย	- นอนรวมห้องละ 12 คน มีห้องน้ำในตัว	120(7) 120(10)	2040.00
- ห้องอาหาร ห้องปาณะ	- ผู้มาปฏิบัติธรรม - เจ้าหน้าที่	- อากาศถ่ายเท สะดวก - ได้แสงธรรมชาติ	- โต๊ะจ่ายอาหาร - โต๊ะ+เก้าอี้รับ ประทานอาหาร	1.5ม ² /คน	300.00
- ห้องน้ำ	- พระ(1) - ชาย(2) - หญิง(2)	- โถงรุรการและ ห้องปฏิบัติธรรม แต่ไม่ส่งเสียงรบกวน	- WC,LAV - WC,LAV,URI - WC,LAV	3.00(1) 3.00(2) 3.00(2)	15.00
			รวม		2772.60
			รวม30%		3604.38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่รวม(ม ²)
ส่วนอบรมธรรมะ สัณนิทศยแผ					
- รุการ	- หัวหน้า(1) - เจ้าหน้าที ประสานงาน(2) - เจ้าหน้าทีจัด อบรม(10)		- โต๊ะ+เก้าอี้ทำงาน - ตู้ชั้นเอกสาร - pantry	5.85(13) 4.00(1)	80.05
- ส่วนต้อนรับ	- สารุชน(20)	- โกล้ทางเข้าออก	- ชุหรับแขก	1ม ² /คน	20.00
- ห้องประชุม	- เจ้าหน้าที(30)	- โกล้รุการ	- โต๊ะ+เก้าอี้ประชุม - ตู้ชั้นเอกสาร - กระดานเขียน	2ม ² /คน	60.00
-ห้องปฏิบัติธรรม	- พระ - ผู้อบรม - ทีเลีย่ง(200)	- สงบ - ปรับอากาศ - อากาศถ่ายเท	- ทีนั่งพระ - ทีนั่งผู้อบรม - ตู้เก็บเครื่องเสีง	1.3ม ² /คน	260.00
- โดงลงทะเลเบียน	- ผู้อบรม - ผู้ปกครอง(40)	- โกล้รุการ	- โต๊ะลงทะเลเบียน - นั้งพักรอ(นั้งพื้น)	1ม ² /คน	40.00
-พื้นที่ทางกลด	- ผู้อบรม - ทีเลีย่ง(200)	- สงบขามคำคีน - เป็นส่วนตัว - อยู่นอกอาคาร		6ม ² /คน	1200.00
- ห้องน้ำรวม	- ชาย(80) - หญิง(120)	- โกล้พื้นที่ทางกลด - โกล้ห้องปฏิบัติ ธรรมแต่ไม่ส่ง เสีงรบกวน	- WC,LAV - ชักผ้า,ตากผ้า,อาบน้ำ		
- โรงอาหาร, ปาณะ	- ผู้อบรม - ทีเลีย่ง(200)	- อากาศถ่ายเท สะดวก - ได้เสงธรรมชาติ	- โต๊ะจ่ายอาหาร - ทีนั่งทานอาหาร - ล้างภาชนะ,เก็บ ภาชนะ	1.5ม ² /คน	300.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่ รวม(ม ²)
- ห้องน้ำ	- พระ(1) - ชาย(2) - หญิง(2)	- ใกล้เคียงการและ ห้องปฏิบัติธรรม แต่ไม่ส่งเสียงรบกวน	- WC,LAV - WC,LAV,URI - WC,LAV	3.00(1) 3.00(2) 3.00(2)	15.00
-ห้องเก็บอุปกรณ์ เช่น กวด	- เจ้าหน้าที่(1)	- ใกล้เคียงการ	- ชั้นเก็บของ	25.00(1)	25.00
			รวม		2000.05
			รวมทางสัญญา30%		2600.05
ส่วนพักค้าง พระภิกษุ					
- ญาติหมู่	พระ(30)	- สงบ เป็นส่วนตัว อยู่รวมกันญาติ 10-15 คน	- พื้นพื้นนอน - ตู้+ชั้นเก็บของ WC,LAV,ซักผ้า, ตากผ้า,อาบน้ำ	15.00ม ² /คน	450.00
-ห้องปฏิบัติธรรม (โบสถ์)	พระ(100) (เพื่อพระมาปัก กลดธุดงค์)	- สงบ เป็นส่วนตัว - อากาศถ่ายเท	- พื้นพื้นนั่ง - ตู้เก็บเครื่อง	1.5ม ² /คน	130.00
			รวม		600.00
			รวมทางสัญญา30%		780.00
เจ้าหน้าที่					
- บ้านพักหญิง	- เจ้าหน้าที่หญิง (40)	- สงบ เป็นส่วนตัว อยู่รวมกันห้อง ละ 10-15 คน - ห้องปฏิบัติธรรม	- พื้นพื้นนอน - ตู้+ชั้นเก็บของ WC,LAV,ซักผ้า, ตากผ้า,อาบน้ำ - ริดผ้า,เก็บผ้า	15.00ม ² /คน	600.00
- บ้านพักชาย	- เจ้าหน้าที่ชาย (24)	- สงบ สบาย อยู่รวมกันห้อง ละ 10-15 คน - ห้องปฏิบัติธรรม	- พื้นพื้นนอน - ตู้+ชั้นเก็บของ WC,LAV,ซักผ้า, ตากผ้า,อาบน้ำ ริดผ้า	15.00ม ² /คน	360.00
			รวม		960.00
			รวมทางสัญญา,30%		1248.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ	ผู้ใช้ (คน)	ความต้องการ	อุปกรณ์	พื้นที่ (หน่วย)	พื้นที่รวม(ม ²)
บ้านพักพนักงาน					
- บ้านพักชาย	- เจ้าหน้าที่ชาย (20)	- พักรวมหลังเดียว	- พื้นทึนอน - ตู้+ชั้นเก็บของ WC,LAV,ซักผ้า, ตากผ้า,อาบน้ำ	12.00ม ² /คน	240.00
- บ้านพักหญิง	- เจ้าหน้าที่หญิง (20)	- พักรวมกัน	- พื้นทึนอน - ตู้+ชั้นเก็บของ WC,LAV,ซักผ้า, ตากผ้า,อาบน้ำ	12.00ม ² /คน	240.00
			รวม		480.00
			รวมทางสัญญา30%		624.00
			รวม		2652.00
- ที่จอดรถ	- รถบัส (300คน) - รถยนต์(150คน) - รถจักรยานยนต์ (50คน)	- ใกล้เคียงเข้า เข้า-ออกสะดวก	- ร่มเงา - ทางคนเดินเข้า - ที่นั่งพักคอย	36(8) 15(50) 3(30)	288 750 90
			รวม		1128.00
			รวมทางสัญญา30%		1917.60
			รวมพื้นที่ใช้สอย ทั้งหมด		14553.37

สรุปพื้นที่ใช้สอย

1. ส่วนบริหารทั่วไป

- สำนักงานประธานศูนย์ 241.48 ม²
- สำนักเลขา 245.05 ม²
- สำนักบุคคลกลาง 123.45 ม²
- สำนักพัฒนาทรัพยากร 157.95 ม²
- สำนักสาธารณูปการ 119.21 ม²
- สำนักโภชนาการ 469.56 ม²

2. ศูนย์ข้อมูลพระพุทธศาสนา 431.60 ม²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ส่วนประกอบพิธีกรรม	1991.34 ม ²
4. ส่วนปฏิบัติธรรมพิเศษ	3604.38 ม ²
5. ส่วนอบรมธรรมะ	2600.05 ม ²
6. ส่วนพักผ่อน	2652.00 ม ²
7. ที่จอดรถ	1917.60 ม ²

รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด 14,553.37 ม²

4.3 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

การจัดลำดับความสัมพันธ์ขององค์ประกอบมี 4 ระดับคือ

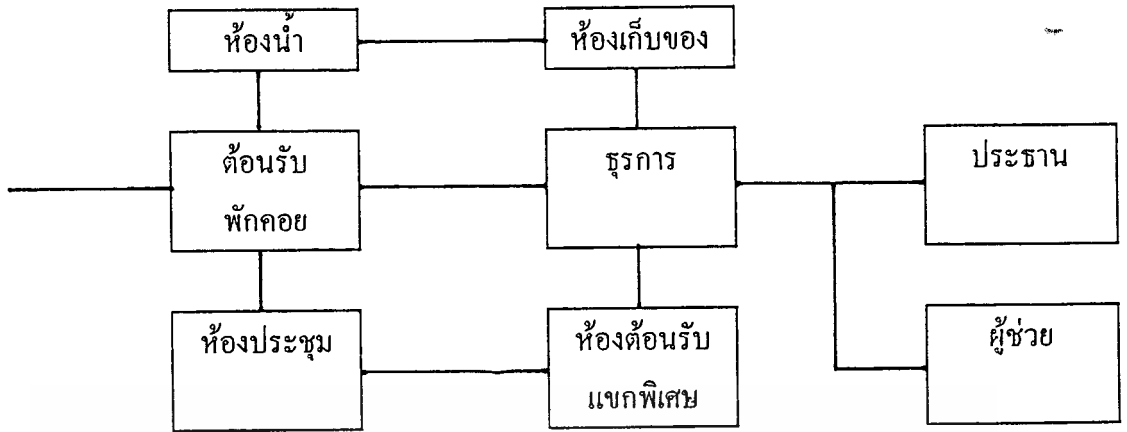
ไม่สัมพันธ์กันเลย	0
สัมพันธ์กันน้อย	1
สัมพันธ์ปานกลาง	2
สัมพันธ์กันโดยตรง	3

โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในองค์ประกอบ

4.3.1 ส่วนบริหารงานทั่วไป

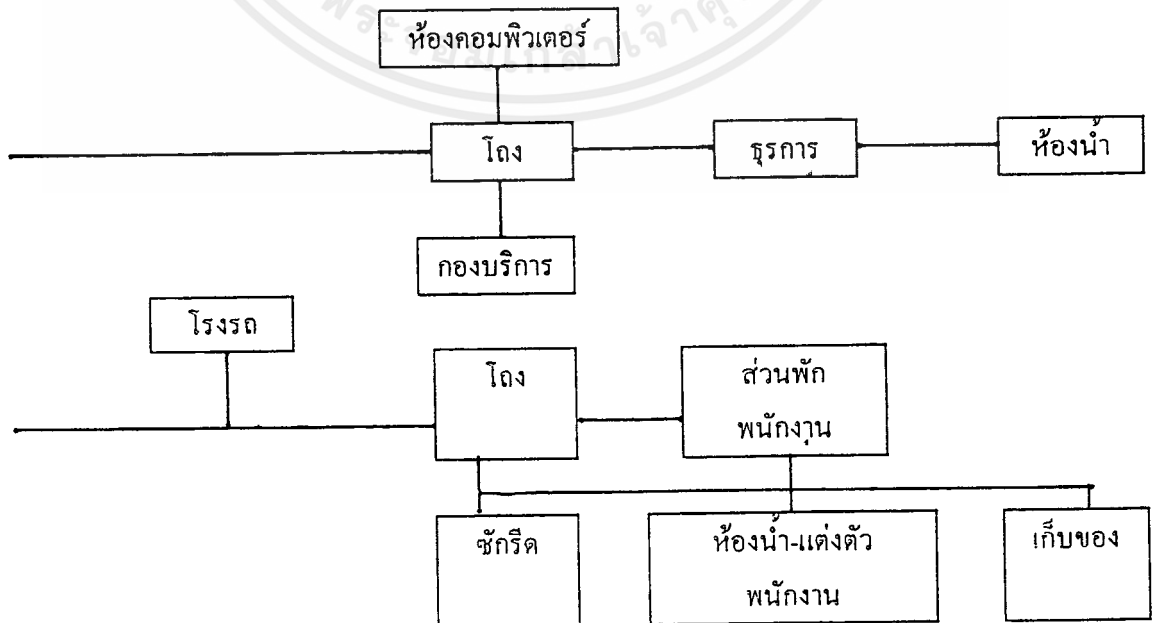
สำนักงานประสานศูนย์ฯ

ก. ห้องประสานศูนย์	ก						
ข. ห้องผู้ช่วย	2	ข					
ค. ชุรการ	3	3	ค				
ง. ส่วนต้อนรับ, พัสดุ	2	3	3	ง			
จ. ห้องประชุม	1	1	2	3	จ		
ฉ. ห้องต้อนรับแขกพิเศษ	2	2	3	3	2	ฉ	
ช. ห้องน้ำ	0	2	3	2	3	2	ช
ซ. ห้องเก็บของ	0	0	1	0	1	0	2

สำนักเลขา

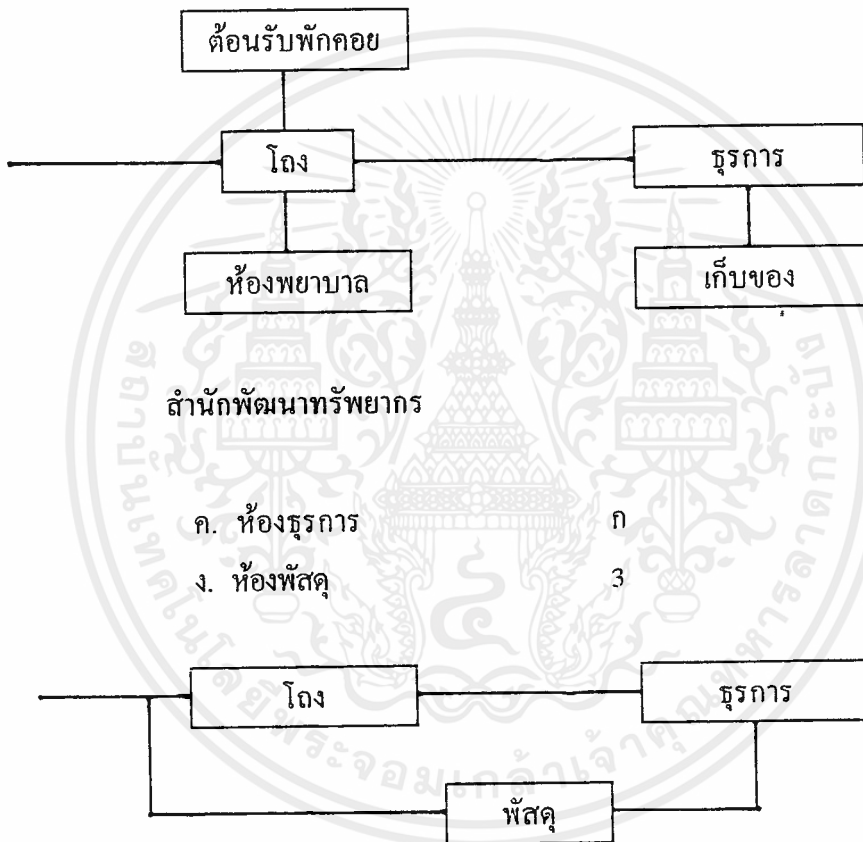
ก. ห้องหัวหน้า	ก							
ข. ธุรการ	3	ข						
ค. ห้องคอมพิวเตอร์	1	3	ค					
ง. กองบริการ	2	3	3	ง				
จ. ส่วนพัสดุ	0	0	0	3	จ			
ฉ. ห้องซักรีด	0	0	0	2	3	ฉ		
ช. ห้องเก็บอุปกรณ์	0	0	0	2	3	2	ช	
ซ. โรคจอตรง	0	0	0	2	3	0	2	ซ
ณ. ห้องน้ำและแต่งตัวพนักงาน	0	0	0	1	3	2	1	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักบุคคลกลาง

ก. ส่วนต้อนรับพักคอย	ก		
ข. รุรการ	3	ข	
ค. ห้องพยาบาล	2	2	ค
ง. ห้องเก็บเอกสาร	0	2	0

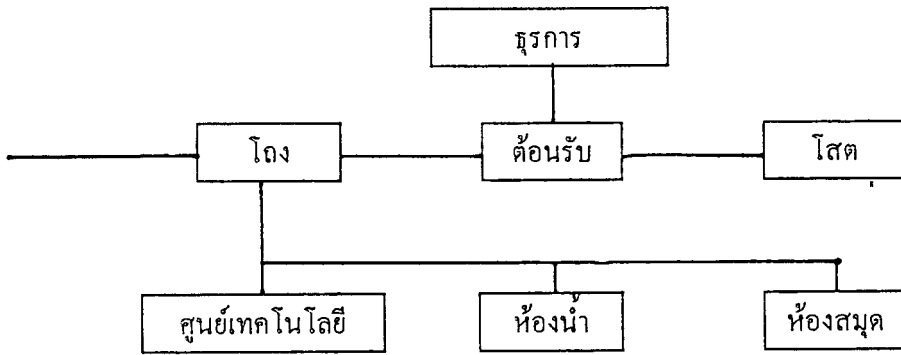

4.3.2 ส่วนบริการบุคคลภายนอก

ศูนย์ข้อมูลพระพุทธศาสนา (สำนักประชาสัมพันธ์)

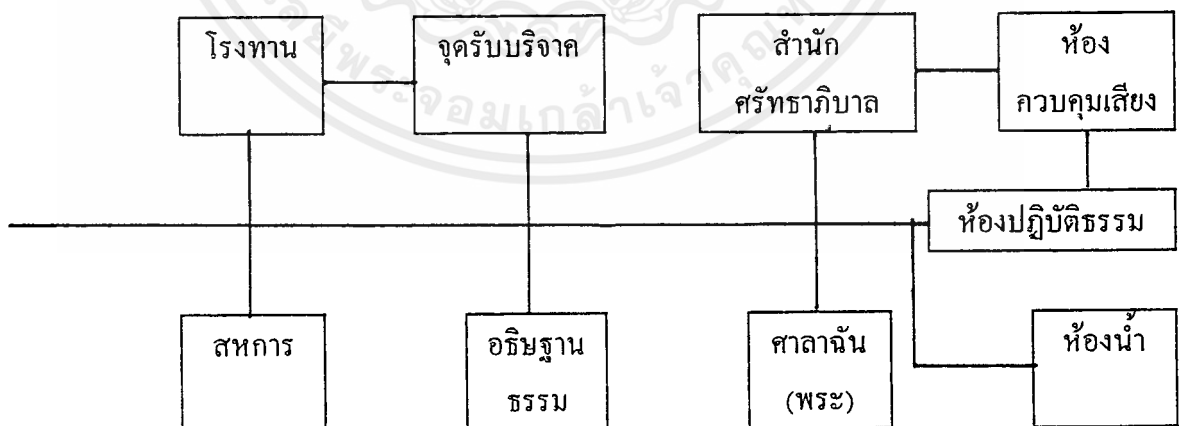
ก. รุรการ	ก				
ข. ส่วนต้อนรับ	3	ข			
ค. ห้องโสต	2	3	ค		
ง. ศูนย์เทคโนโลยี	1	2	0	ง	
จ. ห้องสมุด	0	1	0	1	จ
ฉ. ห้องน้ำ-ส้วม	1	1	1	1	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบพิธีกรรม

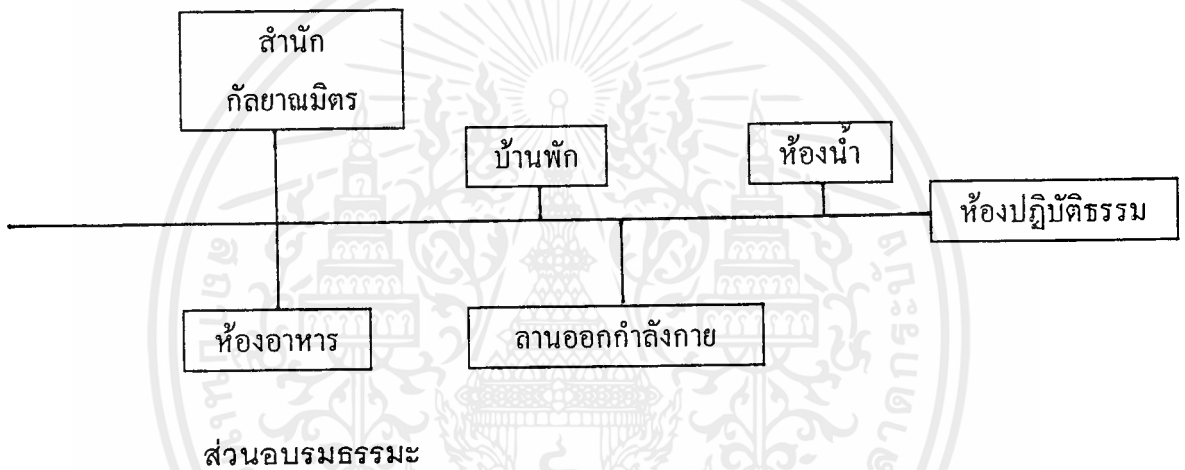
ก. สำนักศรัทธาภิบาล	ก							
ข. สหการ	0	ข						
ค. จุดอธิษฐานธรรม	1	2	ค					
ง. โรงทาน	1	1	1	ง				
จ. จุดรับบริจาค	1	0	1	2	จ			
ฉ. ศาลาปฏิบัติธรรม	1	0	1	0	2	ฉ		
ช. ศาลาฉัน (พระ)	0	1	2	2	1	1	ช	
ซ. ห้องควบคุมเสียง	2	0	1	1	0	3	1	ซ
ฅ. ห้องน้ำ-ส้วม	1	1	1	2	1	3	1	0

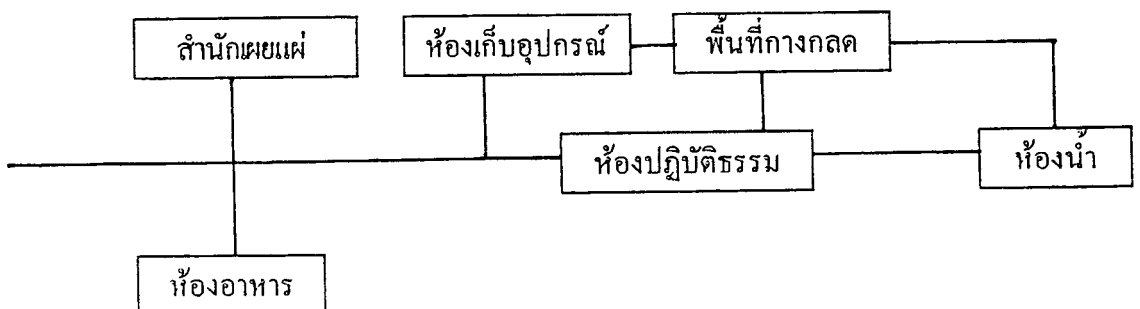
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนปฏิบัติการพิเศษ

ก. สำนักกัลยาณมิตร	ก				
ข. ห้องปฏิบัติการ	1	ข			
ค. ห้องพักผู้ปฏิบัติการ	1	2	ค		
ง. ห้องอาหาร-ปานะ	2	2	2	ง	
จ. ห้องน้ำ-ส้วม	1	3	1	1	จ
ฉ. ลานออกกำลังกายพักผ่อน	1	1	2	0	1

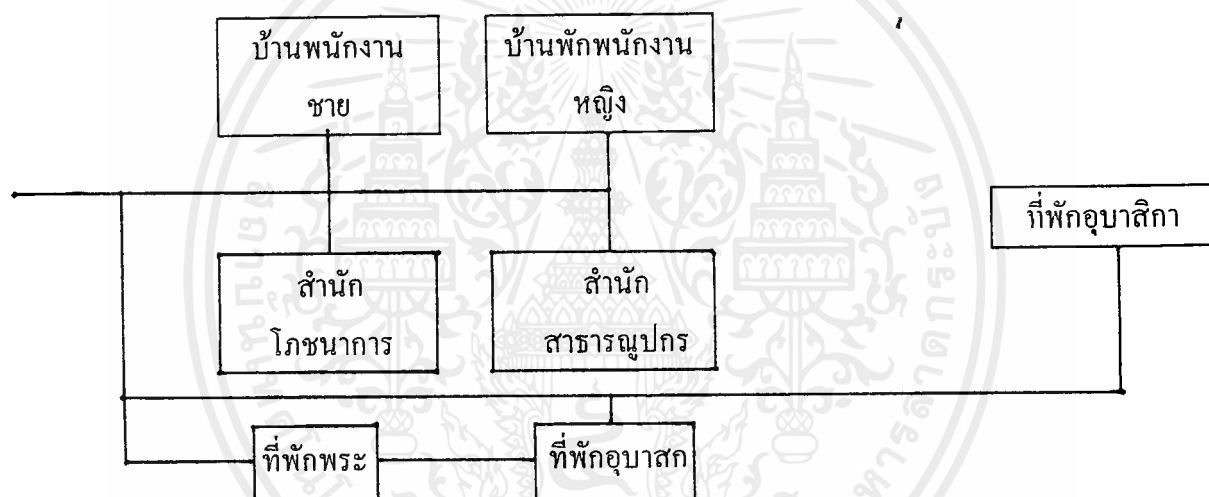
ก. สำนักเผยแผ่	ก				
ข. ห้องปฏิบัติการ	1	ข			
ค. พื้นที่ทางกลด	1	2	ค		
ง. ห้องน้ำรวม	1	3	3	ง	
จ. โรงอาหาร, ปานะ	2	2	2	2	จ
ฉ. ห้องเก็บอุปกรณ์	3	0	3	0	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

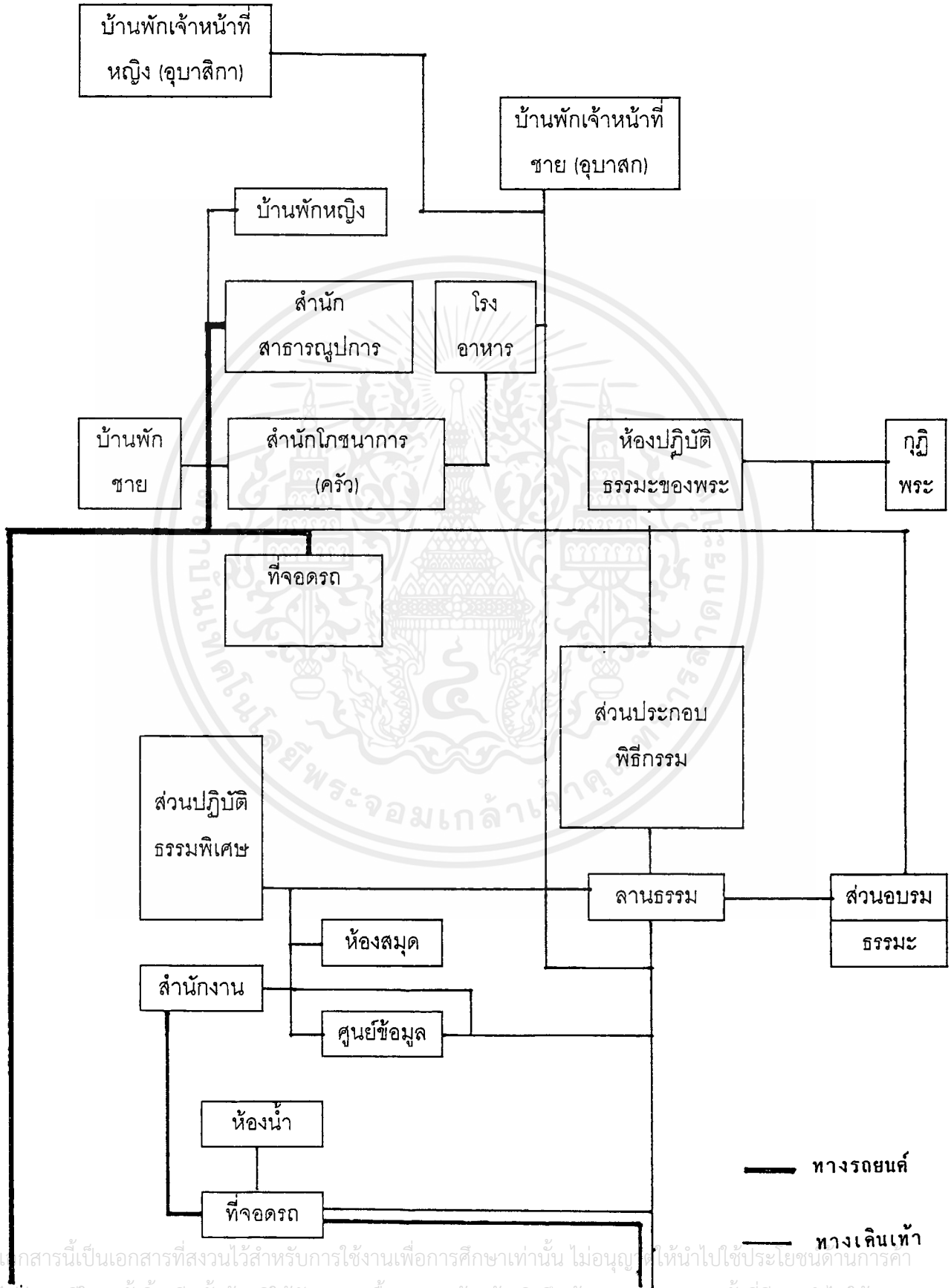
4.3.3 ส่วนสนับสนุนโครงการ

ก. สำนักโภชนาการ	ก					
ข. สำนักสาธารณสุขการ	1	ข				
ค. บ้านพักพนักงานชาย	2	2	ค			
ง. บ้านพักพนักงานหญิง	2	2	1	ง		
จ. บ้านพักอุบาสก	2	1	1	0	จ	
ฉ. บ้านพักอุบาสิกา	2	1	0	1	1	ฉ
ช. ที่พักพระ	1	1	1	0	2	0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การศึกษาพื้นที่ตั้งโครงการ

5.1 การศึกษารายละเอียดทำเลที่ตั้งโครงการ

5.1.1 ลักษณะทางกายภาพของผังเมืองรวมประจวบคีรีขันธ์

ขอบเขตพื้นที่ที่ศึกษา

ขอบเขตที่ศึกษาจะกล่าวถึงผังเมืองรวมเดิม ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 56 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่เขตเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ ตำบลอ่าวน้อย หมู่ที่ 2, 3 และ 4 ตำบลเกาะหลัก หมู่ที่ 2, 4, 5 และ 8

ด้านเหนือ	จดเข้าทุ่งกระต่ายขัง
ด้านตะวันออก	จดอ่าวไทย
ด้านใต้	จดคลองวาฬ
ด้านตะวันตก	ครอบคลุมแนวขนานกับทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4

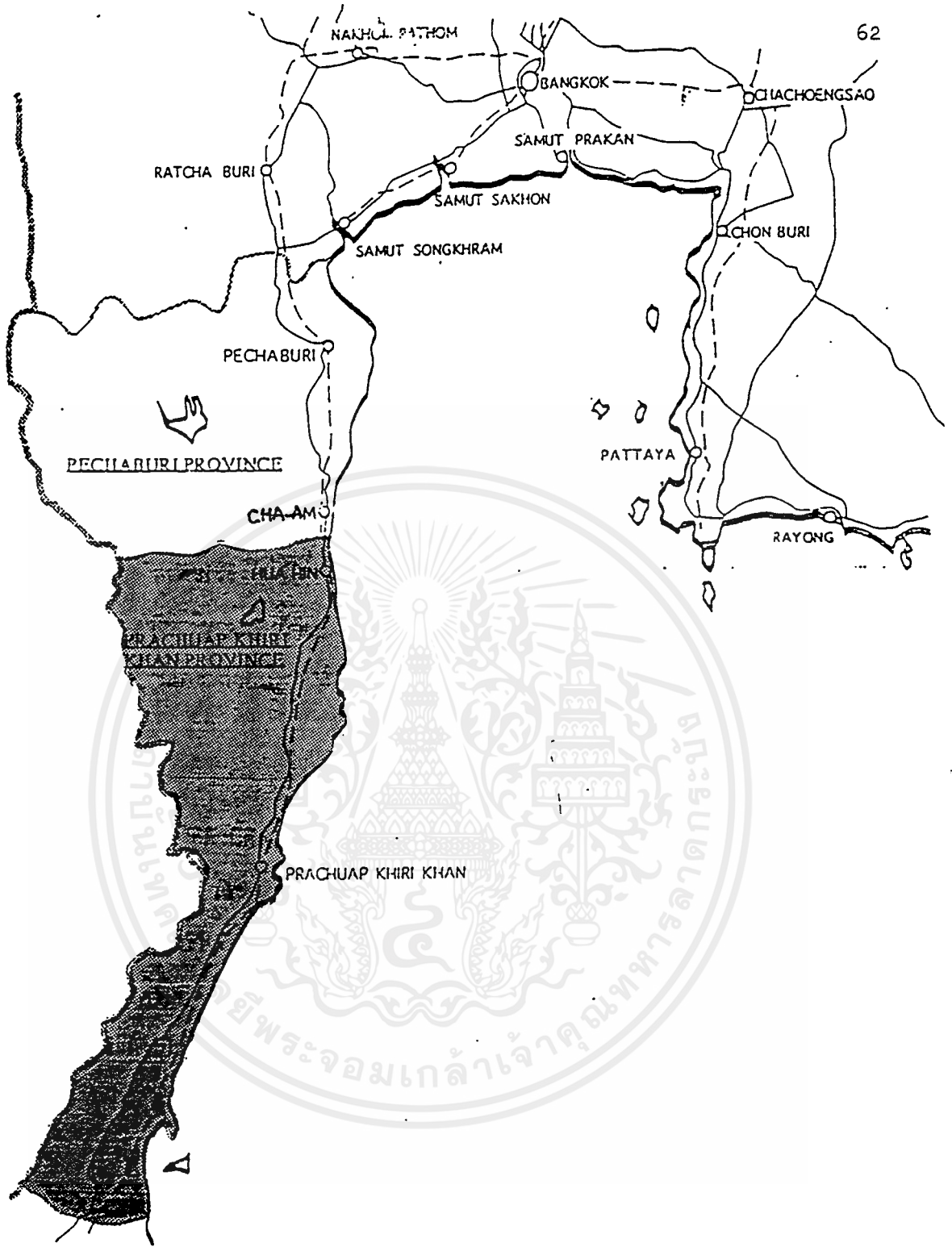
สภาพพื้นที่

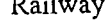
สภาพภูมิประเทศในเขตผังเมืองรวมประจวบคีรีขันธ์ เป็นที่ลุ่มต่ำถึงต่ำมาก (มีน้ำขังตลอดทั้งปี) สลับที่ดอน ซึ่งอยู่ระหว่างภูเขา (ทางด้านตะวันตก) กับทะเล (ทางด้านตะวันออก) ดังนั้น พื้นที่จึงมีลักษณะลาดเอียงจากด้านตะวันออกสู่ด้านตะวันตก มีคลองบางนางรมไหลคดโค้งผ่านพื้นที่ทางตอนเหนือ และไหลลงสู่อ่าวไทย (อ่าวประจวบคีรีขันธ์)

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปไม่ร้อนไม่หนาวจนเกินไป ความชื้นของอากาศปานกลาง เนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล โดยเฉลี่ยประมาณ 77% อุณหภูมิสูงสุดประมาณ 37 องศาเซลเซียส และต่ำสุดประมาณ 18 องศาเซลเซียส มีลมพัดผ่านทุกฤดูกาล ฝนตกระหว่าง 80-120 วัน/ปี ปริมาณน้ำฝนทั้งปีวัดได้ 924.6 มิลลิเมตร

ลักษณะดิน

ดินในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีลักษณะเป็นดินทรายและเป็นดินร่วนปนทราย มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำ เหมาะสำหรับการปลูกพืชไร่ ได้แก่ สับปะรด มะพร้าว มันสำปะหลัง และ อ้อย ซึ่งจะให้ผลผลิตอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

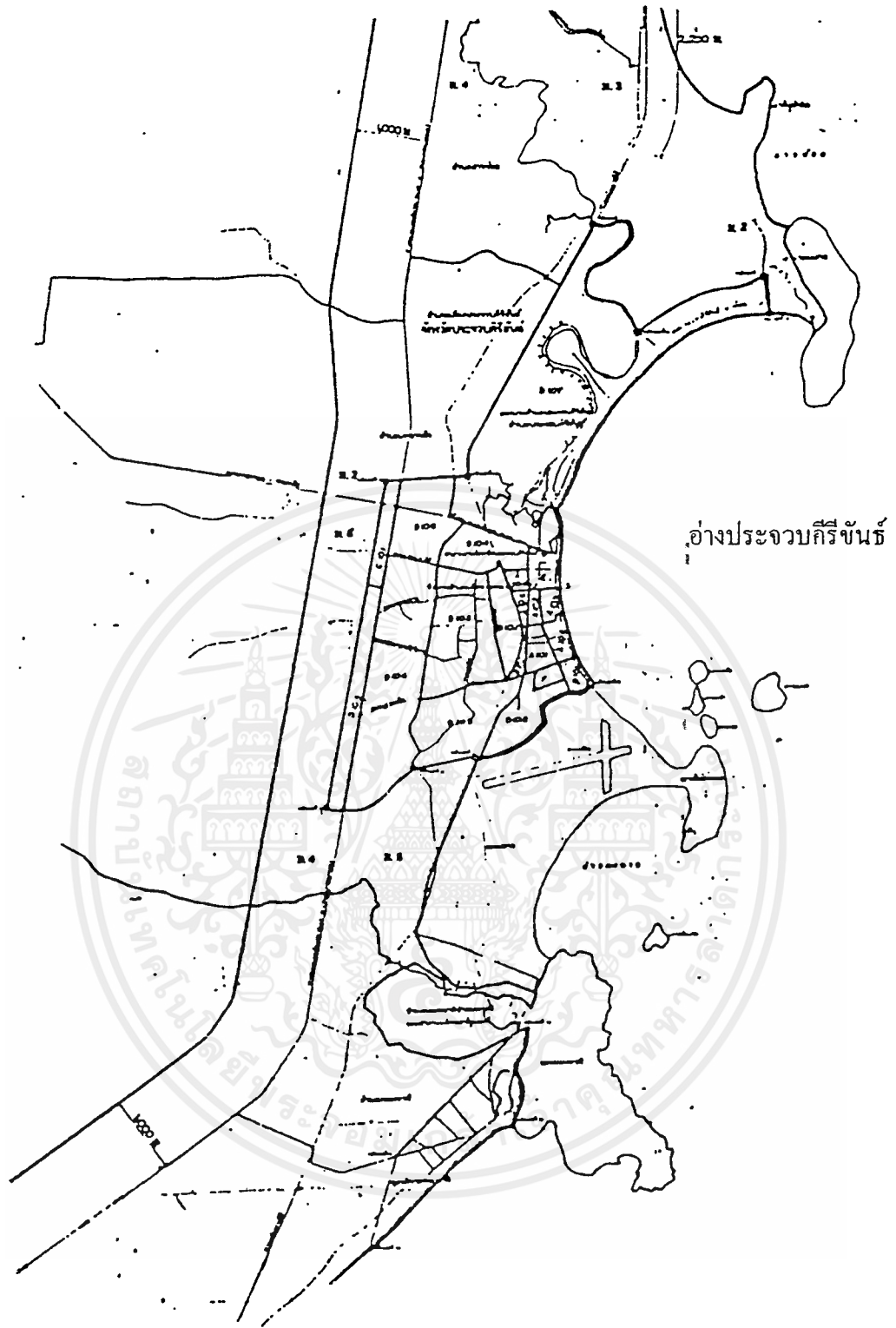
แผนที่ 5.1	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
เหนือ 	 Study Area National boundary Roads Provincial boundary Railway

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่ 5.2	แผนที่สังเขปจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
เหนือ ↑	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่ 5.3	แผนที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
เหนือ ↑	
1:40,000	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข่าวประจวบคีรีขันธ์มอจากเขตชุมชนหนาแน่นอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงที่มาในการทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 ข้อมูลโครงสร้างและระบบบริการพื้นฐาน

การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ตอนใต้สุดของภาคตะวันตก เป็นจุดเชื่อมต่อกับภาคใต้ มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับภาคตะวันตก ภาคใต้และกรุงเทพฯ ได้อย่างสะดวก โดยเฉพาะทางถนน เมื่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) และทางรถไฟสายใต้ ในเขตผังเมืองรวมมีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญคือ

ทางถนนรถยนต์

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) เป็นถนนที่พาดผ่านพื้นที่ทางด้านทิศตะวันตกในแนวเหนือ-ใต้ ตลอดแนวเขต โดยมีระยะทางตลอดแนวเขตผังเมืองรวม ประมาณ 13.550 เมตร โดยจะมีถนนแยกไปสู่แหล่งชุมชนภายในจังหวัด และภายในเขตผังเมืองรวม รวมทั้งถนนแยกเข้าสู่ชุมชนเมืองอีกด้วย

- ถนนเข้าสู่ชุมชนเมืองประจวบฯ จากถนนเพชรเกษม คือ

ก. ถนนประจวบคีรีขันธ์ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 326) เป็นทางเข้าเมืองที่สำคัญที่สุด มีระยะทางแยกจากถนนเพชรเกษมถึงตัวเมืองฯ ประมาณ 2 กิโลเมตร เป็นถนนลาดยาง

ข. ถนนประจวบคีรีขันธ์

ค. ถนนเกาะหลัก

- ถนนสายสำคัญในเขตชุมชนหนาแน่น มีถนนสายสำคัญ ๆ ที่ตัดผ่านชุมชนที่มีย่านกิจกรรมต่าง ๆ และมีผู้อาศัยหนาแน่น ได้แก่

ก. ถนนสุวีศิก

ข. ถนนสละชีพ

ค. ถนนพิทักษ์ชาติ

บริเวณสองฝากถนนทั้ง 3 สายดังกล่าว จะเป็นที่ตั้งของกิจกรรมต่าง ๆ เช่น สถาบันราชการ สถาบันการศึกษา พาณิชยกรรม ที่อยู่อาศัย ศาสนสถาน

ง. ถนนเลียบชายทะเล (ถนนริมทะเล) เป็นถนนที่เชื่อมต่อจากเขตชุมชนหนาแน่น เลียบไปตามชายฝั่งทะเลอ่าวประจวบฯ ขึ้นไปทางด้านเหนือ

- ถนนสายสำคัญอื่น ๆ ที่ติดต่อกับภายในเขตผังเมืองรวมและบริเวณใกล้เคียง

- ก. ถนน รพช. ปช. 11025 เป็นถนนเชื่อมต่อกาถนนเลียบชายทะเลทางตอนเหนือ บริเวณบ้านม่วงลำย ไปสู่บ้านนิคม ซึ่งเป็นถนนที่มีความสำคัญในพื้นที่ทางตอนเหนือของเขตผังเมืองรวม
- ข. ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3167 (ประจวบ-คลองวาฬ-หนองหิน) เป็นถนนที่แยกจากถนนเกาะหลักลงมาทางใต้ลงไปสู่ตำบลคลองวาฬ

ทางรถไฟ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีเส้นทางรถไฟสายใต้พาดผ่านพื้นที่ในทุกอำเภอ รวมทั้งในเขตผังเมืองรวมประจวบคีรีขันธ์ด้วย โดยในเขตผังเมืองรวมดังกล่าวนี้มีสถานีรถไฟ ซึ่งรถไฟจะจอดรับ-ส่งผู้โดยสาร 2 สถานีคือ สถานีคันกระได (ตำบลอ่าวน้อย) และสถานีประจวบคีรีขันธ์

การคมนาคมทางน้ำ

สภาพพื้นที่ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีลักษณะยาวไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ทิศตะวันตกติดกับชายแดนพม่า ด้านตะวันออกเป็นแนวชายทะเล ล้วนอ่าวไทย ตลอดแนว การเดินทางของประชากรส่วนใหญ่เดินทางด้วยการคมนาคมทางบก

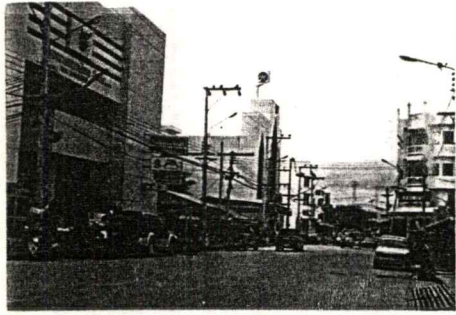
การคมนาคมทางอากาศ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสนามบิน 2 แห่งคือ ท่าอากาศยานหัวหิน (สนามบินบ่อฝ้ายเดิม) อำเภอหัวหิน และสนามบินกองบิน 53 อ่าวมะนาว อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

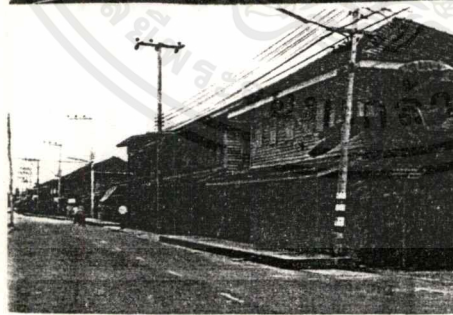
ระบบการบริการพื้นฐาน

การประปา จังหวัดมีการประปาไว้บริการชุมชนตามอำเภอต่าง ๆ ทุกอำเภอ การไฟฟ้า ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ได้มีไฟฟ้าใช้แล้วทุกพื้นที่ สถานี โทรทัศน์ สามารถรับชมสถานีโทรทัศน์ได้ทุกช่องคือ 3, 5, 7, 9 และ 11 หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น 3 ฉบับ การไปรษณีย์โทรเลข ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มี 14 แห่ง พื้นที่ตั้งโครงการอยู่ในเขต ปทจ. ประจวบคีรีขันธ์ รหัสไปรษณีย์ 77000

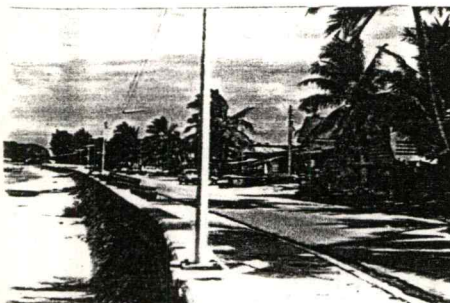
การโทรศัพท์ มีชุมสายโทรศัพท์ทั้งหมด 12 ชุมสาย พื้นที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตชุมสายประจวบคีรีขันธ์

ชุมชนหนาแน่นในเขตอำเภอเมือง
ประจวบคีรีขันธ์

ชุมชนหนาแน่นเก่าในเขตอำเภอเมือง
ประจวบฯ พบได้โดยทั่วไป

ถนนเลียบชายหาดหลังชุมชน
หนาแน่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 ประชากร

ประชากรทั้งหมดของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มี 448,205 คน เพศชาย 225,053 คน คิดเป็นร้อยละ 51 เพศหญิง 223,152 คน คิดเป็นร้อยละ 49 ความหนาแน่นของประชากร 71 คนต่อตารางกิโลเมตร

ประชากรที่อาศัยในเมือง (เทศบาล) ร้อยละ 10 ตามรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้ (ข้อมูล พ.ย. 2538)

ที่	รายชื่ออำเภอและเทศบาล	จำนวนราษฎร		
		ชาย	หญิง	รวม
1	เมืองประจวบคีรีขันธ์	27,123	27,776	54,899
2	ปราณบุรี	35,584	31,690	67,274
3	บางสะพาน	32,642	31,985	64,627
4	หัวหิน	16,503	15,013	31,516
5	ทับสะแก	24,670	26,815	51,485
6	กุยบุรี	24,489	25,298	49,787
7	บางสะพานน้อย	19,052	18,375	37,427
8	เทศบาลเมืองประจวบฯ	7,697	8,149	15,846
9	เทศบาลตำบลหัวหิน	19,812	20,235	39,547
10	กิ่ง อ.สามร้อยยอด	17,981	17,816	35,797
รวม		225,053	223,152	448,203

จำนวนประชากรในอนาคตในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

ปี พ.ศ.	อัตราการขยายตัวขั้นสูง	อัตราการขยายตัวขั้นกลาง	อัตราการขยายตัวขั้นต่ำ
	1.34%	0.95%	0.74%
พ.ศ. 2532	66,105	66,105	66,105
พ.ศ. 2533	67,000	66,700	66,600
พ.ศ. 2538	71,600	70,000	69,100
พ.ศ. 2543	76,500	73,400	71,700
พ.ศ. 2548	81,800	76,900	74,400
พ.ศ. 2553	87,400	80,600	77,200

ที่มา :- กองวิจัย สำนักผังเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางการคำนวณหาจำนวนประชากรในอนาคตของเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ นั้น คาดว่าอัตราการขยายตัวที่เหมาะสมคือ อัตราการขยายตัวขั้นสูง 1.34 เพราะ เนื่องจากในเขต อำเภอเมืองประจวบฯ มีเขตชุมชนที่เป็นสุขาภิบาลอยู่ด้วย กอปรกับมีทรัพยากรธรรมชาติที่พร้อมจะ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและรองรับการขยายตัวของประชากรในเขตเทศบาล ซึ่งจะได้อำนาจ ประชากรในอนาคตปี พ.ศ. 2553 จำนวน 87,400 คน

5.1.4 สภาพทางเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจและการผลิตหลัก

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ จนมีคำกล่าวถึงอาชีพของ ประชากรในจังหวัดไว้ ดังนี้ “ประจวบเหนือทำไร่ ประจวบใต้ทำสวน ในอ่างทำประมง ในดงทำ ไม้” พืชผลทางการเกษตรที่ทำรายได้ให้กับจังหวัดมากที่สุด ได้แก่ สับปะรด รองลงไปได้แก่ มะพร้าว อ้อย และข้าวโพด สำหรับด้านการประมงมีทั้งการประมงน้ำจืด และประมงน้ำเค็ม การ ปลูกสัตว์มีการเลี้ยงโคนม โคเนื้อ กระบือ สุกร เป็ด ไก่ รวมพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดประมาณ 1,792,290 ไร่ หรือร้อยละประมาณ 16.33 ของพื้นที่ทั้งจังหวัดสถานะทางเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ดี ประชากรมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 38,000 บาท/คน/ปี

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุมิมาก ทำให้เกษตรกรเปลี่ยนแปลงในระบบ การผลิตโดยนำเอาเทคนิคสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการประกอบอาชีพมากขึ้น เช่น การคัดเลือกพันธุ์ การใช้ปุ๋ยเคมี ยาปราบศัตรูพืช เครื่องจักรกล มีการจัดสร้างระบบชลประทานใช้น้ำฝนจาก ธรรมชาติ แต่เนื่องจากระบบชลประทานในเขตจังหวัดเป็นเขื่อนขนาดเล็ก การส่งน้ำจึงไม่ สามารถจะทำได้ตลอดทั้งปี ทั้งนี้เพราะป่าไม้ต้นน้ำลำธารและพื้นที่ป่าสงวนได้ถูกบุกรุกแผ้วถางป่า เป็นจำนวนมากจนเกือบหมดสภาพความเป็นป่า สำหรับในท้องที่อำเภออื่น ๆ นอกจากนี้กล่าวข้าง ต้นยังทำการเกษตรโดยอาศัยน้ำฝนตามธรรมชาติ ลำห้วย คลองบึง หรือฝาย อ่าง คูคลองส่งน้ำ ซึ่ง ก่อสร้างโดยงบประมาณปกติ งบประมาณจังหวัด งบประมาณท้องถิ่น (ภาษีบำรุงท้องที่) และงบอื่น ๆ จึงทำ ให้มาตรฐานการครองชีพของเกษตรกรสูงขึ้นและสามารถก้าวหน้าทันกับความเจริญทางด้านวัตถุ ทำให้เกิดสาขาการผลิตบริการในด้านต่าง ๆ หลายชนิด ซึ่งเป็นพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจนำ ความเจริญมาสู่จังหวัดหลายประการ

ลักษณะทั่วไปของกิจการค้าและบริการ

ชุมชนเมืองประจวบคีรีขันธ์ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรมและ การพาณิชย์กรรม ซึ่งจะเห็นได้จากประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางการเกษตร และเกี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับการค้าและบริการ โดยเฉพาะในเขตชุมชนเมืองอาชีพเกี่ยวกับการค้าและบริการ จะเป็นสิ่งสำคัญในการให้บริการแก่ชุมชน ศูนย์กลางแหล่งที่ตั้งของกิจการค้าและบริการ จะอยู่ในบริเวณเขตเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ โดยหนาแน่นบริเวณถนนสี่สีก ถนนพิทักษ์ชาติ ถนนสละชีพ ถนนประจวบคีรีขันธ์ ถนนเกาะหลัก และถนนเพชรเกษม เป็นต้น

5.1.5 สภาพโครงสร้างทางสังคม

ลักษณะครอบครัว

จากการสำรวจชุมชนเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งประกอบด้วยในเขตเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ ตำบลอ่าวน้อย และตำบลเกาะหลัก บางส่วนซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 56 ตารางกิโลเมตร จะได้ขนาดครอบครัว โดยเฉลี่ยประมาณ 4 คนต่อครอบครัว แยกออกเป็นครอบครัวเดี่ยว ซึ่งมีขนาดครอบครัวโดยเฉลี่ยประมาณ 3 คนต่อครอบครัว ครอบครัวขยายซึ่งจะมีขนาดครอบครัวเฉลี่ยประมาณ 5 คนต่อครอบครัว

ศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตสำรวจจะนับถือศาสนาพุทธประมาณ 97 ในเขตผังเมืองรวมที่สำรวจครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองประจวบฯ ต.อ่าวน้อย และ ต.เกาะหลัก จะมีวัดทางพุทธศาสนา 6 แห่ง โบสถ์ในคริสตศาสนา 2 แห่ง และศาลเจ้า 1 แห่ง

การอ่านเขียนได้และระดับการศึกษา

ประชากรในเขตสำรวจส่วนใหญ่สามารถอ่านเขียนได้ร้อยละ 88.04 มีเพียงร้อยละ 11.96 ที่ไม่สามารถอ่านเขียนได้ ผู้ที่มีการศึกษาในเขตสำรวจเมืองประจวบคีรีขันธ์แบ่งเรื่องการศึกษากออกเป็นหมวดใหญ่ ๆ ได้แก่

- กำลังศึกษา มีจำนวน 4,453 คน หรือประมาณ 19% ของประชากรทั้งหมด
 - จบการศึกษา มีจำนวน 16,229 คน หรือประมาณ 71% ของประชากรทั้งหมด
 - ไม่มีการศึกษา มีจำนวน 2,314 คน หรือประมาณ 10% ของประชากรทั้งหมด
- ผู้ที่ไม่มีการศึกษานี้เป็นเด็กที่ยังไม่ได้เข้ารับการศึกษาร้อยละ 7%

สถาบันราชการ

พื้นที่ชุมชนเมืองประจวบฯ มีหน่วยงานทางราชการที่ทำหน้าที่ให้บริการทั้งสิ้น ประมาณ 50 แห่ง ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในเขตเทศบาล มีบางหน่วยงานที่ออกไปอยู่นอกเขตเทศบาล บริเวณที่ตั้งจะอยู่โดยเฉพาะบริเวณใจกลางเมืองบนถนนสี่ศรีก ถนนสละชีพ และถนนพิทักษ์ชาติ

โรงแรม บังกาโล

ในเขตชุมชนที่ทำการสำรวจมีโรงแรมอยู่ทั้งสิ้นประมาณ 5 แห่ง ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในเขตเทศบาลฯ และเป็นเอกเทศ ในจำนวนนี้บังกาโลของเทศบาล จะมีจำนวนห้องมากที่สุด ประมาณ 36 ห้อง ตั้งอยู่บนเนื้อที่ 5 ไร่ นอกจากนั้นมีโรงแรมหาดทอง มีจำนวนห้อง 36 ห้อง และเนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน บังกาโลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีเนื้อที่ 1 ไร่ และห้อง 30 ห้อง โรงแรมสุขสันติ มีเนื้อที่ 3 งาน จำนวนห้อง 12 ห้อง และน้อยที่สุดคือ โรงแรมคิงส์ มีเนื้อที่ 48 ตารางวา และจำนวนห้องพัก 20 ห้อง

สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

การใช้ที่ดินของสถานพักผ่อนหย่อนใจก็มีสนามกีฬาและสวนสาธารณะ ซึ่งประกอบด้วย

- สนามเด็กเล่น ตั้งอยู่บริเวณถนนไมตรีงาม นอกจากนี้ก็มีสวนสาธารณะ สนามเทนนิส และสนามกีฬาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สำหรับสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ก็มีบริเวณเขาช่องกระเจกและบริเวณชายหาด และพิพิธภัณฑฯ (ที่คูดาวของ ร. 2) นอกจากนี้ก็มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในรูปของโรงภาพยนตร์อีก 2 แห่งคือ

- โรงภาพยนตร์ประจวบรามา และโรงภาพยนตร์เพชรรัตนรามา

สถานที่ท่องเที่ยว

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความเหมาะสมและมีความเจริญเติบโตทางการท่องเที่ยวมาเป็นเวลานาน มีนักท่องเที่ยวจากในประเทศและชาวต่างประเทศ เดินทางไปพักผ่อนตากอากาศตามชายฝั่งทะเลที่สวยงามและสงบเงียบ

5.2 การศึกษารายละเอียดที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้งและขอบเขตของโครงการ

เป็นที่ดินซึ่งเอกชนได้บริจาคให้มูลนิธิธรรมกาย ตั้งอยู่ในพื้นที่ ตำบลอ่าวน้อย เขตเทศบาลอำเภอประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พื้นที่ติดถนนเลียบชายทะเล (ถนนริมทะเล) เป็นถนนที่เชื่อมต่อกับเขตชุมชนหนาแน่นเลียบไปตามชายฝั่งทะเล อ่าวประจวบฯ ขึ้นไปทางด้านเหนือ พื้นที่โครงการประมาณ 30 ไร่ โดยมีขอบเขตพื้นที่โครงการดังนี้

ทิศเหนือ	ติดที่สาธารณะประโยชน์ โดยเป็นที่ลุ่มน้ำท่วมถึงคันหญ้าขึ้นรกทั่วพื้นที่ คาดว่าไม่สามารถทำประโยชน์ได้
ทิศตะวันออก	ติดที่เอกชน ปัจจุบันปล่อยรกร้าง ดันไม้ขึ้นหนาแน่น
ทิศใต้	ติดถนนเลียบชายทะเล
ทิศตะวันตก	ติดถนนสาธารณะเป็นถนนลูกรังกว้าง 4 เมตร ฝั่งตรงข้ามถนนเป็นที่กรมป่าไม้ ซึ่งกำลังดำเนินการปลูกป่าไม้หอม

สภาพพื้นที่

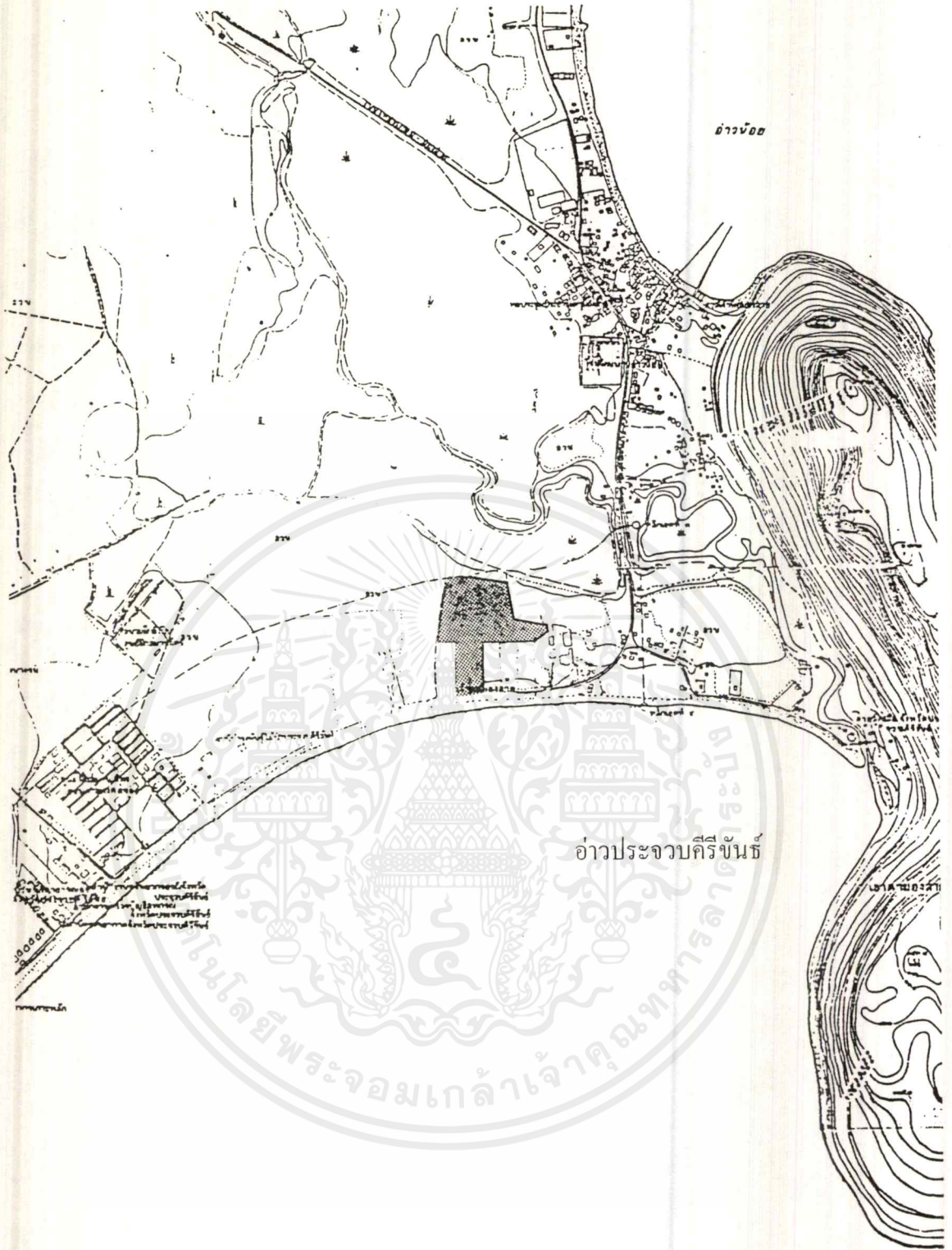
สภาพพื้นที่อยู่ในเขตที่ลุ่มต่ำที่สุดในเขตฝั่งเมืองประจวบฯ คือ อยู่ในระดับเดียวกับน้ำทะเลถึงเหนือระดับน้ำทะเล 3 เมตร นอกจากนี้ยังมีแอ่งที่ลุ่มต่ำระดับ 1 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล สำหรับตัวที่ตั้งโครงการอยู่เหนือระดับน้ำทะเล น้ำไม่ท่วม พื้นที่บริเวณโครงการที่เลียบชายฝั่งทะเล มีวิวทัศนังงดงามเหมาะสำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยว คือ อยู่ทางตอนเหนือของอ่าวประจวบฯ มีเขาเตี้ย ๆ ชายฝั่งทะเลที่สำคัญคือ เขาช่องกระจก เขามองถ้ำ

ลักษณะทางกายภาพ

พื้นที่ตั้งโครงการ เป็นที่ดิน 2 แปลงต่อกัน

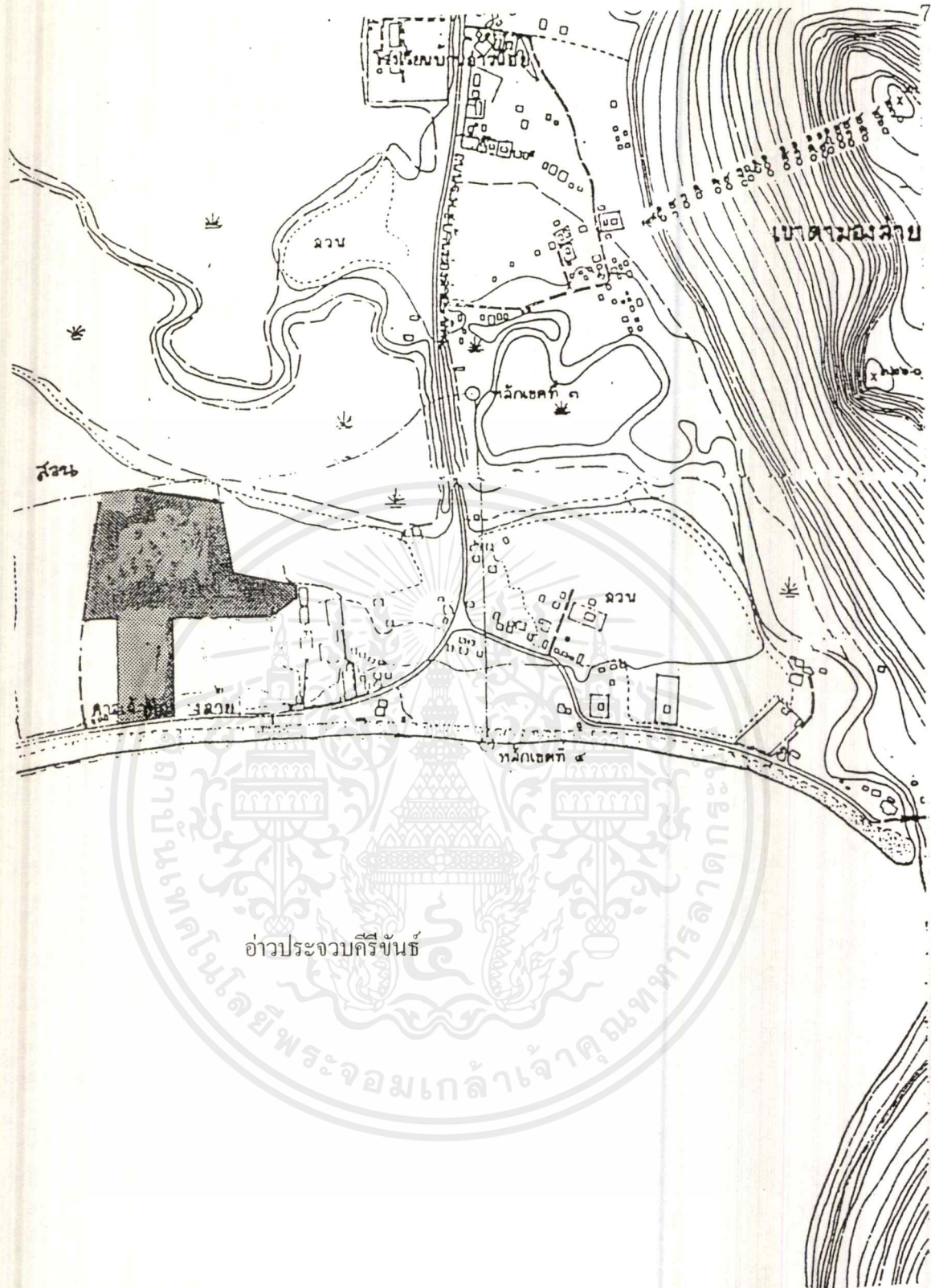
แปลงใหญ่ ขนาดประมาณ 22 ไร่ เป็นกลุ่มก้อนรูปเหลี่ยม อยู่ห่างจากถนนลาดยาว 150 เมตร มีถนนลูกรังเข้ามาถึง

แปลงเล็ก ประมาณ 7.5 ไร่ เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด 80x150 เมตร ซึ่งเป็นตัวเชื่อมที่ดินผืนใหญ่ให้ติดถนนลาดยาว

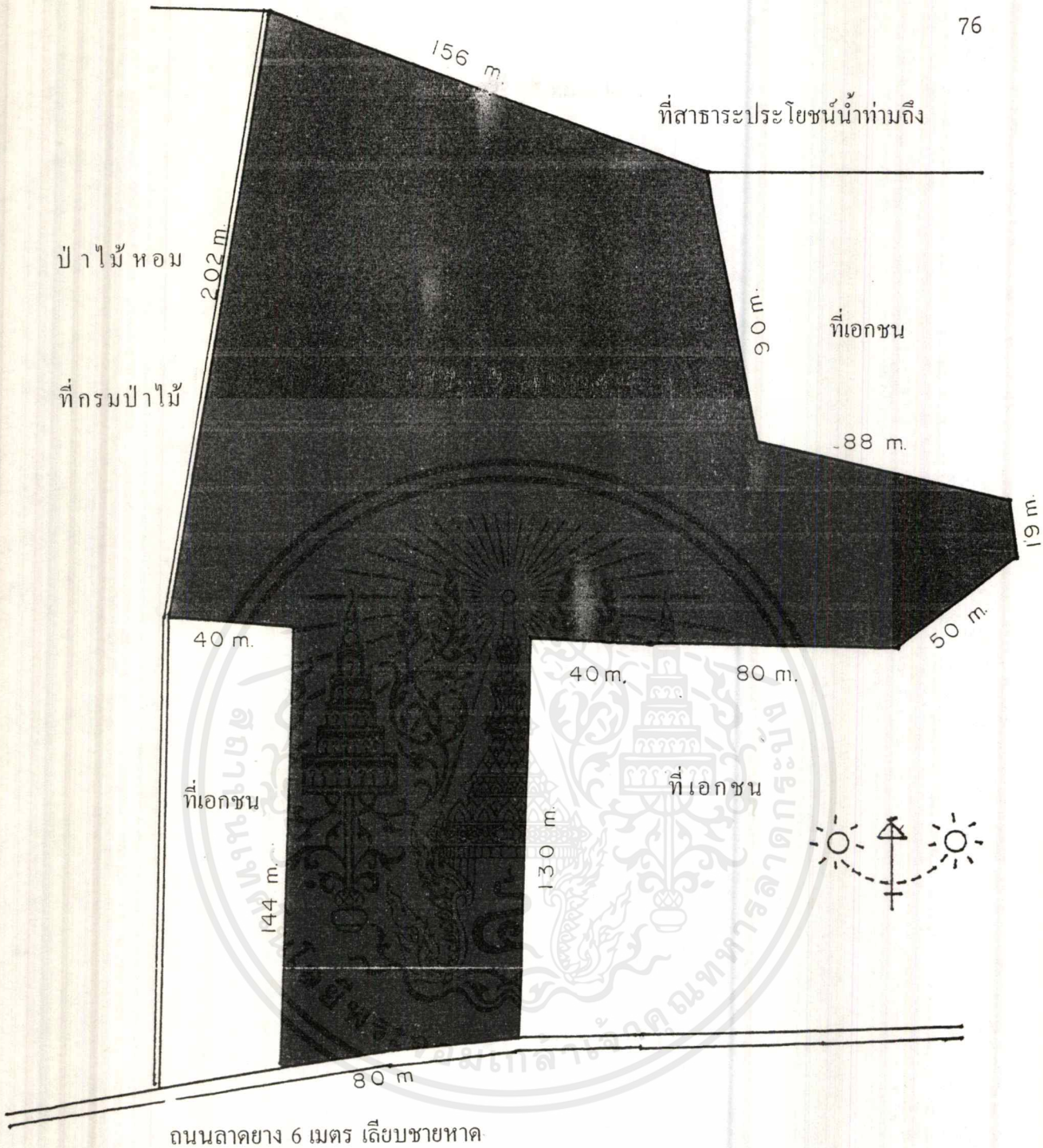
แผนที่ 5.4	แผนที่แสดงที่ตั้งโครงการอยู่บริเวณเหนืออ่าวประจวบคีรีขันธ์
เหนือ ↑	 ที่ตั้งโครงการ
1:16,000	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่ 5.5	แผนที่แสดงที่ตั้งโครงการ
เหนือ ↑	■ ที่ตั้งโครงการ
1:8,000	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ่าวประจวบคีรีขันธ์

แผนที่ 5.6	แผนที่แสดงที่ตั้งโครงการ
เหนือ ▲ +	■ ที่ตั้งโครงการ
1:2,000	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 วิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

1. ZONING

- เป็นบริเวณที่ใช้พื้นที่ตามกฎหมายผังเมืองคือ อยู่ในบริเวณที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
- เป็นเขตชุมชนหนาแน่นน้อย ไม่รบกวนย่านที่พักอาศัย
- อยู่ใกล้แหล่งชุมชน ซึ่งเป็นเป้าหมายกลุ่มคนที่จะมาใช้โครงการ

2. ORIENTATION

- มีต้นไม้ใหญ่เป็นแนวป้องกันแดดและฝนได้อย่างดี
- มีลมพัดผ่านบริเวณตลอด ทั้งลมประจำฤดูและลมบก-ลมทะเล
- ด้านติดทะเลเป็นทิศใต้ ทำให้ได้ทัศนียภาพที่สวยงามและมีน้ำช่วยบรรเทาความร้อนด้วย

3. TRAFFIC

- อยู่ติดถนนเลียบริบทะเล ซึ่งมุ่งตรงมาจากแหล่งชุมชนหนาแน่น
- การคมนาคมสะดวก การจราจรไม่ติดขัด มีรถประจำทางผ่าน
- การจราจรไม่พลุกพล่านเกินไป

4. LAND COST

- ที่ดินเป็นของมูลนิธิธรรมกาย ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการ
- ไม่ต้องปรับปรุงบริเวณมากนัก นอกจากที่ดินแปลงเล็กที่ติดกับถนนเลียบริบทะเล
- พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ ลาดเอียงเล็กน้อย คือจากทิศเหนือลงทิศใต้ (ลงทะเล) ช่วยลดปัญหาการออกแบบเนื่องจากความพิการ

5. ACCESSIBILITY

- การมาติดต่อของบุคคลภายนอกทำได้สะดวก มีรถประจำทางผ่าน และพื้นที่โครงการอยู่ติดถนน
- อยู่ติดเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ เนื่องจากถนนเลียบริบทะเลเหนืออ่างประจวบฯนี้ เป็นถนนที่มุ่งตรงจากชุมชนหนาแน่นตัวจังหวัด ไปยังชุมชนหนาแน่นบริเวณอ่าวน้อย

6. APPROACH & INVITATION

- มองเห็นจากถนนใหญ่ เพราะอยู่ติดถนน
- ง่ายและมีเอกลักษณ์
- เป็นที่ซึ่งคนส่วนมากรู้จัก เนื่องจากเดิมได้จัดเป็นจุดจอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. CENTER

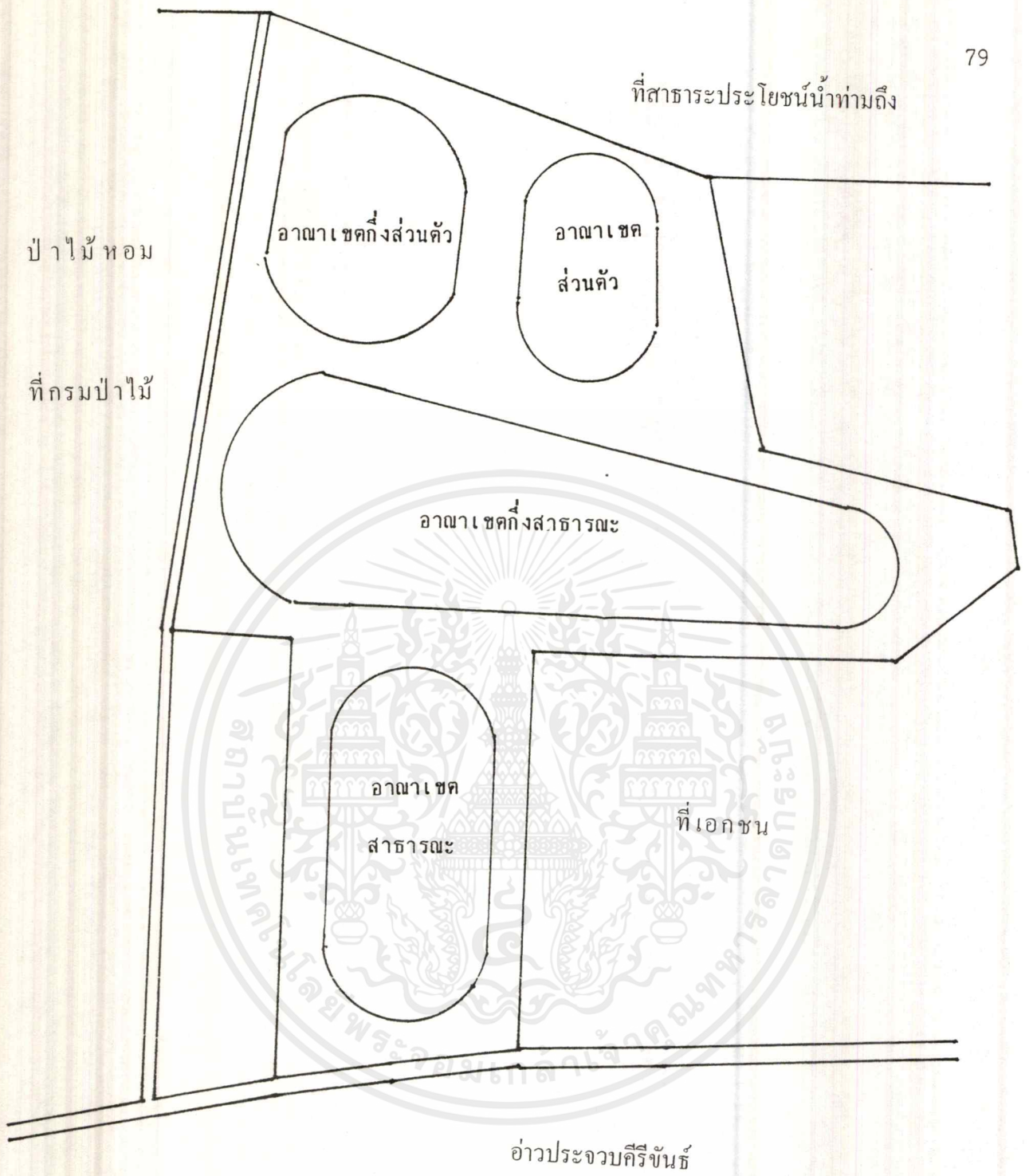
- อยู่ในกลุ่มของสถาบันลักษณะใกล้เคียงกัน สะดวกในการติดต่อประสานงานช่วยเหลือ
- อยู่ใกล้ชุมชนและตลาด
- อยู่ห่างไกลจากสถานที่ราชการอื่น ๆ ของท้องถิ่น ใช้เวลาไม่ถึง 10 นาที ในการเดินทางไปถึงตัวอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

8. ENVIRONMENT

- ไม่มีปัญหาเรื่องสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น กลิ่น คว้น เสียง หรือฝุ่นละออง
- เหมาะจะเป็นสถานที่พักผ่อน นั่งสมาธิ ปฏิบัติธรรม
- พื้นที่ข้างเคียงเป็นพื้นที่สีเขียว ไม่เกิดการรบกวน

9. INFRASTRUCTURE

- การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการดีมาก มีทั้งไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ เข้าถึงเนื่องจากอยู่ในเขตเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์

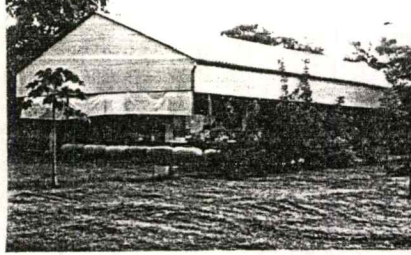

แผนที่ 5.7	วิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ
เหนือ ▲	ที่ตั้งโครงการ
1:2,000	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

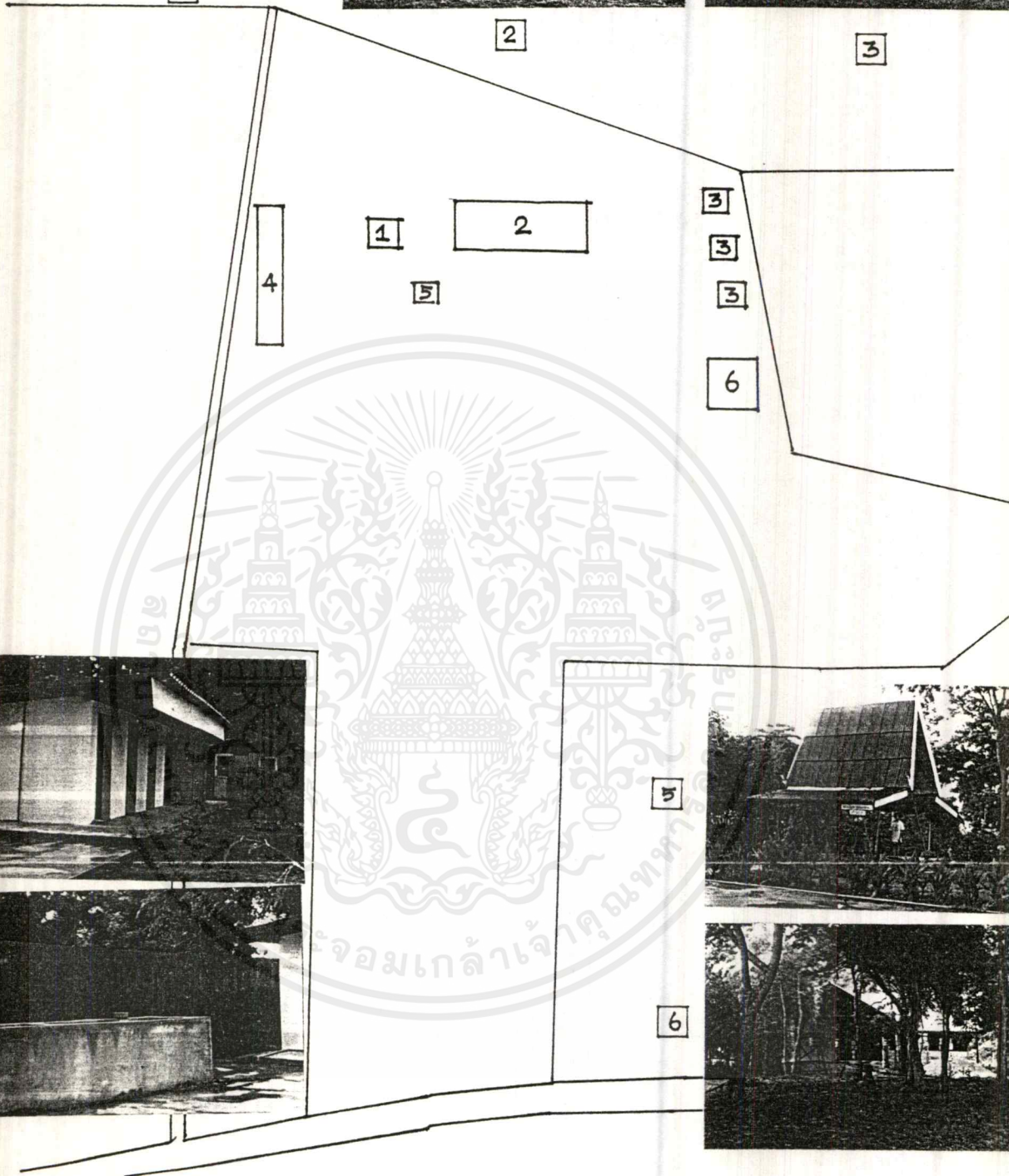
1

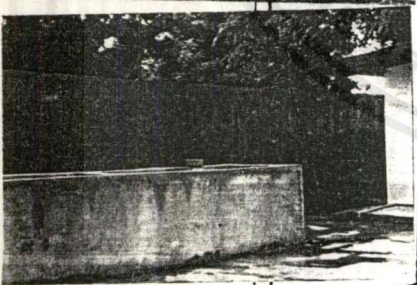
2

3

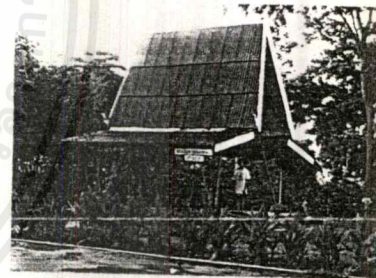

4

5

6

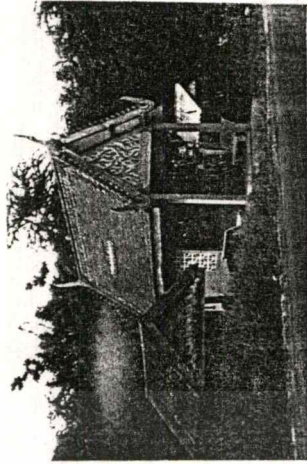
แผนที่ 5.8	แผนที่แสดงอาคารที่ปรากฏอยู่ปัจจุบัน	
เหนือ	1 ที่พักลูกจ้าง	4 ห้องน้ำ-ส้วม
↑	2 อาคารอเนกประสงค์	5 ศาลาพักผ่อน
+	3 กุฏิพระ	6 กุฏิพระ
1:2,000		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

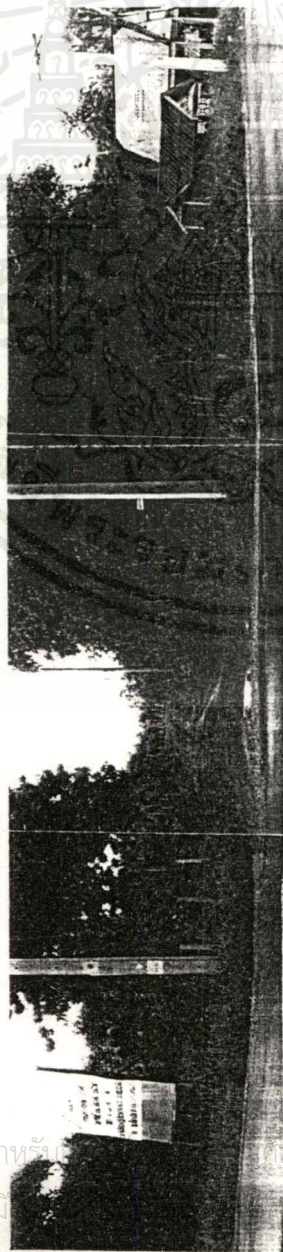

อ้างอิงบทปริทัศน์ของจากหน้าโครงการซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอ
(ทิศใต้ของโครงการ)

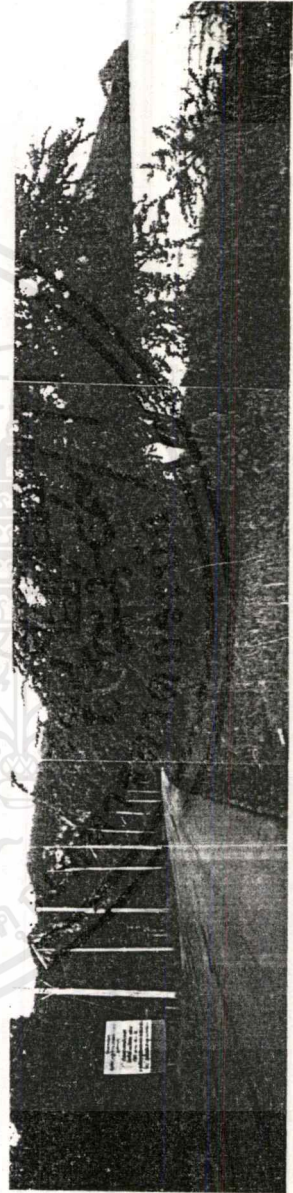
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น กรุณาอย่านำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงแหล่งที่มาทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศาลาตามองถ่าย

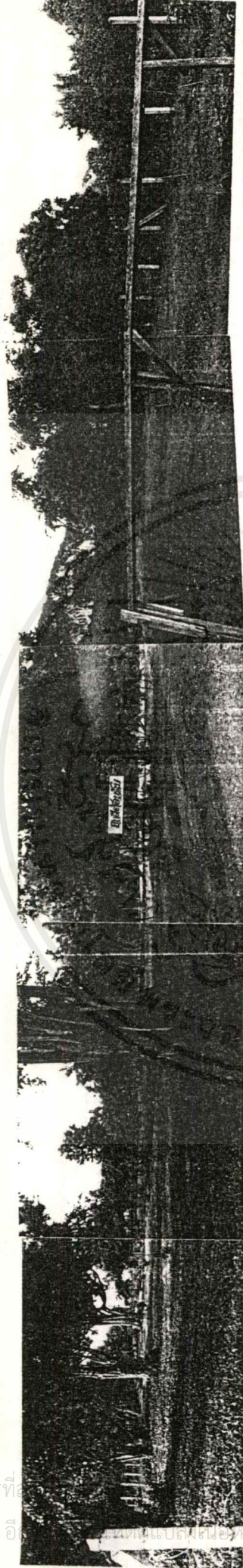

ทางเข้าโครงการที่ใช้ปัจจุบัน เป็นถนนลูกรัง กว้าง 3 เมตร แยกจากถนนเลียบริมชายทะเล

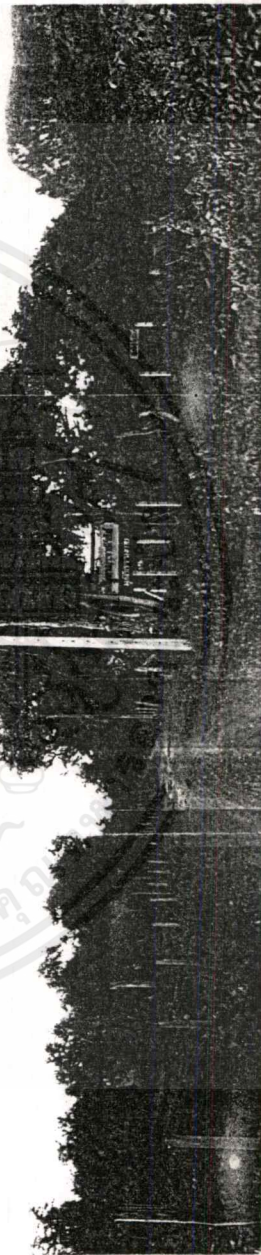

ถนนเลียบริมชายทะเลท่ามาเก่าโครงการ กว้าง 6 เมตร
(ทางด้านทิศใต้ของโครงการ)

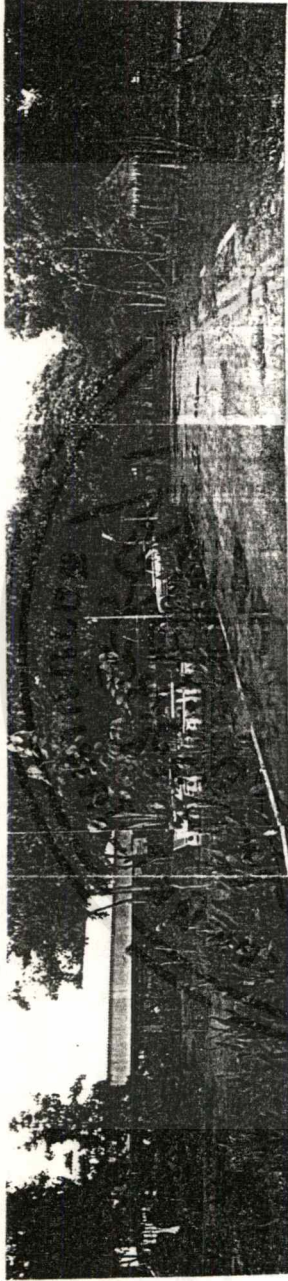
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ... ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิ... อย่างอึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเข้าโครงการมีจุดบั้นมองจากประตูทางเข้าจะเห็นศาลาห้องดำยเป็นฉากหลังของโครงการ

ถนนดูกรังเข้าโครงการทางด้านข้าง ทางซ้ายของรูปเป็นที่ดินซึ่งอยู่ตรงข้ามกับโครงการ เป็นของกรมป่าไม้กำลังดำเนินการปลูกป่าไม้หอม

บริเวณภายในโครงการเป็นที่โล่งสดชื่น ไม้ยืนต้น

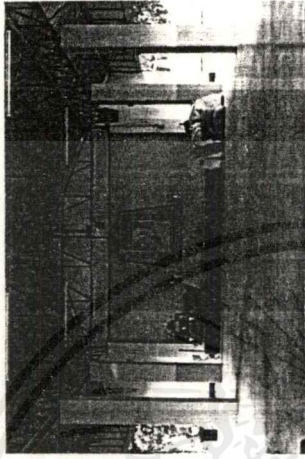
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

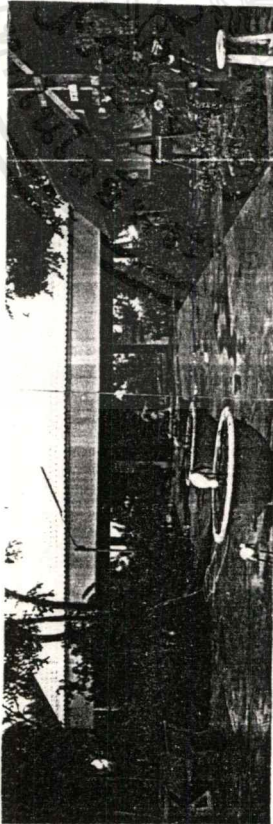
สถานทั่วไปในโครงการ

สถานทั่วไปในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายในอาคาร

อาคารที่มีในโครงการปัจจุบัน

ด้านตึกโครงการ (ด้านทิศเหนือของโครงการ) เป็นที่ดูแม่น้ำท่วมถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ระบบต่าง ๆ ที่มีผลต่อการออกแบบอาคาร

6.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร (STRUCTURAL SYSTEM)

ในการเลือกใช้ระบบโครงสร้างของอาคาร ต้องพิจารณาถึงข้อต่าง ๆ ดังเช่น ความกว้าง ยาว ของตัวอาคาร ตลอดจนความสูง ความมั่นคงและความสามารถในการรับน้ำหนักของดินด้วย ระบบในการก่อสร้างอาคารนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ระบบใหญ่ ๆ ของโครงสร้างคือ :-

1. ระบบกำแพงรับน้ำหนัก (BEARING WALL)
2. ระบบเสาและคานารับน้ำหนัก (SKELETON STRUCTURE)

จากการพิจารณาถึงสภาพของดินในบริเวณที่ตั้งโครงการนี้ ซึ่งมีสภาพเป็นดินอ่อนเหมือนกับดินในกรุงเทพมหานคร ผู้ค้นคว้าเห็นว่าระบบโครงสร้างที่เหมาะสมที่สุดสำหรับโครงสร้างตัวอาคารนี้ คือ ระบบเสาและคานารับน้ำหนัก ซึ่งในระยะนี้น้ำหนักเสาและคานาและพื้นจะถูกคายลงสู่ฐานรากที่ต้องอยู่บนเข็มยาว ซึ่งนั่งอยู่บนชั้นดินแข็ง การศึกษาพบว่าโดยปกติทั่วไป การก่อสร้างอาคารในปัจจุบัน ที่ตั้งอยู่บริเวณดินอ่อนจะใช้โครงสร้างอาคารระบบนี้โดยส่วนที่เป็นศูนย์กลางการติดต่อในแนวตั้ง เช่น ช่องบันได ช่องลิฟท์ จะแยกโครงสร้างเป็นอิสระโดยใช้เป็นโครงสร้างกำแพงรับน้ำหนัก เนื่องจากในช่องลิฟท์จะต้องติดตั้งอุปกรณ์ทางวิศวกรรมซึ่งจะป้องกันการทรุดตัวของอาคาร นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นตัวโครงสร้างหลักยึดเพื่อต้านแรงลม

นอกจากนี้โครงสร้างซึ่งพิจารณานำมาใช้คือโครงสร้าง WIDE SPAN ซึ่งจะใช้สำหรับ SPACE ที่มีเนื้อที่กว้างและไม่ต้องการให้เสามาเกาะจะนำเอาโครงสร้าง WIDE SPAN มาใช้ ในบริเวณที่เป็น FUNCTION ROOM, LOBBY อาจใช้ TRUSS หรือ SPACE FRAME ตามแต่รูปแบบของสถาปัตยกรรม และความหมาย

6.2 ระบบปรับอากาศและการหมุนเวียนอากาศ

ในการพิจารณาเลือกใช้ระบบปรับอากาศจะใช้ความต้องการทางด้าน การตอบสนอง ประโยชน์ใช้สอย กับลักษณะความต้องการอื่น ๆ นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ จากที่ในโครงการนี้มีเพียงไม่กี่ unit เท่านั้นที่ต้องปรับอากาศที่จำเป็นก็ได้แก่ ห้องปฏิบัติการและห้องสมุด ซึ่งขนาดห้องเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่อนข้างใหญ่ไม่เหมาะที่จะใช้เครื่องปรับอากาศแบบติดหน้าต่างเพราะกำลังน้อยไป สำหรับเครื่องปรับอากาศที่เหมาะสมกับโครงการนี้คือ เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน

เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน (SPIL TYPE AIR CONDITIONER)

เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน หมายถึง เครื่องปรับอากาศที่แยกอุปกรณ์การทำความเย็นเพื่อปรับอากาศของเครื่องออกเป็น ส่วน ๆ 2 ส่วนคือ

Condensing Unit จะเป็นแบบ Air-Cooled Condensing จะเป็นส่วนที่ติดตั้งอยู่นอกอาคาร มักจะวางบนกันสาดหลังคาที่มีพื้นเรียบหรือวางบนแท่นคอนกรีตบนพื้นดิน เครื่องส่วนนี้ต้องวางให้มีการพ่นลมร้อนทิ้งสู่อากาศได้สะดวก ส่วนนี้ประกอบด้วย หม้ออัดน้ำยา (Compressor), พัดลมระบายความร้อนและมอเตอร์รับ (Condenser Fan and Condenser Fan Motor), Condenser หรือคอยล์ร้อน (Condenser Coil) และระบบควบคุม (Control system) การทำงานของเครื่องโรงงานผู้ผลิตจะสร้างให้ความทนทานต่อดินฟ้าอากาศได้ ส่วนนี้ถ้ามีขนาดโตกว่า 5 ตันขึ้นไป จะมีน้ำหนักมาก การวางบนกันสาดหรือพื้นหลังคา ควรพิจารณาโครงสร้างด้วย และส่วนนี้จะมีเสียงดังรบกวน การติดตั้งควรห่างออกไปจากห้องปรับอากาศพอสมควร

Fan Coil Unit จะเป็นส่วนที่ติดตั้งภายในอาคาร ตัวเครื่องประกอบด้วย ตัวพัดลม (Blower), มอเตอร์ขับพัดลม สำหรับเครื่องเป่าลมเย็น (Fan Coil Unit) นี้ เครื่องปรับอากาศมีขนาดเล็กตั้งแต่ 1-5 ตัน มอเตอร์พัดลมจะขับให้พัดลมหมุนโดยตรง โดยมีแกนในแนวเดียวกันส่วนขนาดโตกว่านี้จะถูกขับโดยตรงโดยมีแกนในแนวเดียวกันส่วนขนาดโตกว่านี้จะถูกขับโดยสะพาน สามารถปรับรอบหมุนของพัดลมได้และมีคอยล์เย็น (Evaporator) และแยกกรองอากาศ (Air Filter)

การติดตั้ง Fan Coil Unit การจ่ายลมเย็นจาก Fan Coil Unit ไปสู่บริเวณปรับอากาศสามารถกระทำได้ 2 วิธีคือ

1. ติดตั้ง Fan Coil Unit ในห้องที่ต้องการปรับอากาศ การจ่ายลมเย็นจะจ่ายออกจาก Fan Coil Unit เข้าสู่บริเวณปรับอากาศทันที
2. ติดตั้ง Fan Coil Unit ใวนอกห้องปรับอากาศ แต่จะมีท่อนำลมเย็นจาก Fan Coil Unit ไปสู่ห้องปรับอากาศอีกต่อหนึ่งโดยผ่านช่องลม (Diffusers)

คุณสมบัติของเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนนี้เป็นเครื่องปรับอากาศขนาดกลางมีขนาดตั้งแต่ 1-80 ตัน นิยมใช้สำหรับการทำความเย็นของบ้านเรือนทั้งหลังหรือห้องทำงานขนาดใหญ่ หรือห้องประชุมขนาดเล็กมีคุณสมบัติเฉพาะ คือ

- ข้อดี
- 1) การเดินเครื่องเดินได้เรียบเพราะ มอเตอร์และ Compressor ติดตั้งภายนอกอาคาร
 - 2) ทิศทางของอากาศระบายความร้อนจาก Condenser โดยทั่วไปจะขึ้นด้านบน จึงไม่รบกวนต่อบริเวณโดยรอบ
 - 3) มีความสามารถในการระบายความร้อนสูง เนื่องจากเนื้อที่ผิว Condenser มีมาก
 - 4) สามารถทำการซ่อมแซม บำรุงรักษาได้สะดวก

- ข้อเสีย
- 1) ต้องการเนื้อที่ติดตั้งมากกว่าเครื่องปรับอากาศแบบตัดหน้าต่าง
 - 2) ต้องมีการเดินท่อน้ำยาระหว่าง Condensing Unit กับ Fan Coil Unit

เครื่องปรับอากาศแบบตัดหน้าต่าง และเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน จะจัดอยู่ในประเภทระบบปรับอากาศแบบขยายตัวโดยตรงหรือเรียกว่า ระบบอัดน้ำยา

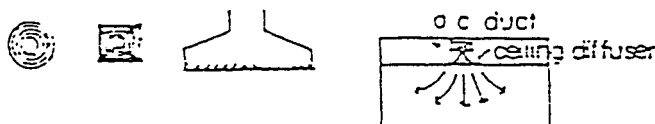
การพิจารณาการจ่ายลมเย็น

- ต้องกระจายลมหรือความเย็นให้สม่ำเสมอทั่วทั้งห้อง
- ความเร็วของลมจะต้องสม่ำเสมอ
- ต้องไม่มีลมที่มีลักษณะเป่าเป็นจุด

ลักษณะของตัวจ่ายลม ที่ใช้ในโครงการแบ่งออกเป็น 2 แบบ

การจ่ายลมจากเพดาน (CEILING DIFFUSER) ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นวงกลม สี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสี่เหลี่ยมผืนผ้า

การจ่ายลมจากเพดาน

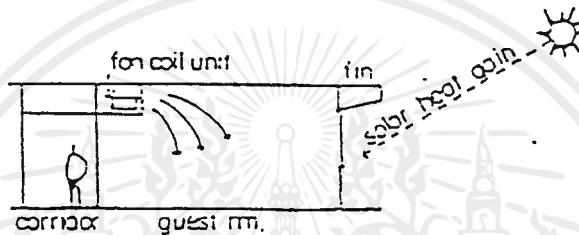

ข้อดี สามารถกระจายความเย็นได้ทั่วถึง

ข้อเสีย เปลืองช่องว่าง (SPACE) เหนือเพดาน

การจ่ายลมจากผนัง (WALL DIFFUSER) การจ่ายลมในแนวผนัง หัวจ่ายเรียกว่า “GRILL” ลักษณะการจ่ายลมจะจ่ายจากด้านในของอาคารสู่ด้านนอก เพื่อให้ความร้อนจากภายนอกจะเข้ามาได้น้อย

การจ่ายลมจากผนัง

ข้อดี สามารถทำให้ห้องเพดานสูงได้ เพราะไม่มี DUCT DEILING

ข้อเสีย การจ่ายความเย็นอาจถูกรบกวนจาก SOLAR HEAT GAIN

สรุป ลักษณะการจ่ายลมเย็นภายในห้องพัก จะใช้แบบ CEILING DIFFUSER และในส่วนที่เป็น สำนักงานหรือในส่วนห้องจัดประชุมจะใช้แบบ WALL DIFFUSER

ลักษณะของท่อจ่ายลม

โดยทั่วไปจะเป็นลักษณะของท่อสี่เหลี่ยม แต่ท่อจ่ายลมที่ดีควรมีลักษณะเป็นทรงกระบอกหน้าตัดกลม แต่ไม่เป็นที่นิยม เพราะมีราคาแพงและเปลืองช่องว่างเหนือเพดาน สัดส่วนของท่อลมในด้านกว้างต่อด้านยาว จะเป็นอัตราส่วนประมาณ 1: 6 ขึ้นไป แต่จะไม่เกิน 1 : 10

วัสดุที่ใช้ทำท่อจ่ายลมเย็นได้แก่แผ่นเหล็กกล้าวาล์นซ์ พีวีซี และไฟเบอร์กลาส ซึ่งสามารถทำหน้าที่เป็นฉนวนกันความร้อน - เย็น กันเสียงและทนต่อแรงลม ภายในท่อซึ่งมีความเร็วสูงประมาณ 15-25 เมตร /วินาที

ระบบการดูดอากาศกลับ ระบบหมุนเวียนอากาศ (RETURN AIR)

การหมุนเวียนของอากาศกระทำเพื่อให้ระบบการจ่ายลมเย็นสามารถทำงานได้และนอกจากนี้ยังเป็นระบบที่ช่วยให้ภายในห้องเกิดอากาศบริสุทธิ์เข้ามาแทนที่อากาศที่มีประสิทธิภาพแต่สิ้นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปลืองค่าใช้จ่ายมาก เพราะต้องมีท่อสำหรับดูดอากาศกลับ แต่สามารถติดตั้งไว้ภายในห้องน้ำและดูดกลิ่นของห้องน้ำออกไปพร้อมกันไปด้วย นอกจากนี้ยังเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ

ความสูงของห้อง

- ความสูงต่ำสุด 2.8 เมตร
- ปกติใช้ความสูง 3 - 3.5 เมตร

6.3 ระบบประปา

ระบบประปาที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป อาจแบ่งอย่างกว้าง ๆ ได้ดังนี้

- 1) ระบบแบบต่อตรงเข้ากับประปาของชุมชน
- 2) ระบบมีถังเก็บน้ำอยู่บนหลังคา
- 3) ระบบถังอัดความร้อน
- 4) ระบบเพิ่มความดันโดยไม่ใช้ถัง

สำหรับโครงการนี้เนื่องจากปริมาณน้ำที่ใช้ในแต่ละครั้งมากพอควร ถ้าจะใช้ระบบแบบต่อตรงเข้ากับประปาของชุมชน ปริมาณน้ำก็จะไม่เพียงพอ ดังนั้นระบบประปาที่เหมาะสมสำหรับโครงการนี้คือ ระบบมีถังเก็บน้ำอยู่บนหลังคา

ระบบถังน้ำบนหลังคา

ในระบบนี้ น้ำประปาจะไหลลงสู่ถังเก็บน้ำ ซึ่งอาจจะสร้างไว้ที่ชั้นใต้ดิน (อาจจะเป็นชั้นบนดินก็ได้ในกรณีที่ไม่มีชั้นใต้ดิน) จากนั้นก็จะใช้เครื่องสูบน้ำสูงขึ้นไปสูบน้ำบนหลังคาแล้วจึงเดินท่อไปจ่ายตามส่วนต่าง ๆ ของอาคาร โดยอาศัยความดันจากระดับน้ำในถังบนหลังคาตัวเอง ระบบนี้มีที่ใช้น้ำกันมากด้วยสาเหตุดังต่อไปนี้

- 1) ความดันน้ำภายในอาคารจะไม่มีเปลี่ยนแปลงเลยในขณะที่ใช้งานนั้น ก็หมายถึงว่าการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำภายในถังไม่ก่อให้เกิดปัญหาเรื่องความดันน้ำ
- 2) ระบบสามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติ และมีลักษณะง่ายไม่สลับซับซ้อนโดยอาศัยสวิทช์ลดยหรือระบบควบคุมโดยใช้อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นกลไกอย่างง่าย สะดวกต่อการใช้งาน และบำรุงรักษา และอาศัยระดับน้ำภายในถังบนหลังคาเป็นตัวควบคุม
- 3) การบำรุงรักษาถังน้ำบนหลังคานั้นทำได้ง่ายกว่าการบำรุงรักษาถังความดัน นอกจากนี้ยังอาจติดตั้งระบบสัญญาณเตือนเมื่อน้ำเต็มถัง หรือถังมีน้ำในระดับต่ำเกินไปได้อีกด้วย ทุกครั้งที่สัญญาณเตือนเกี่ยวกับระดับน้ำทำงาน เสียงและไฟสัญญาณจะไปดังและปรากฏในห้องควบคุมการทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานของระบบนี้แสดงไว้ในตาราง: คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องหมายต่าง ๆ ในตารางดังกล่าว มีดังนี้

*1 และ *2 เมื่อสัญญาณทำงาน สิ่งที่จะเกิดขึ้นดังนี้

(ก) เครื่องสูบน้ำไม่ทำงาน

(ข) ท่อส่งน้ำรั่ว

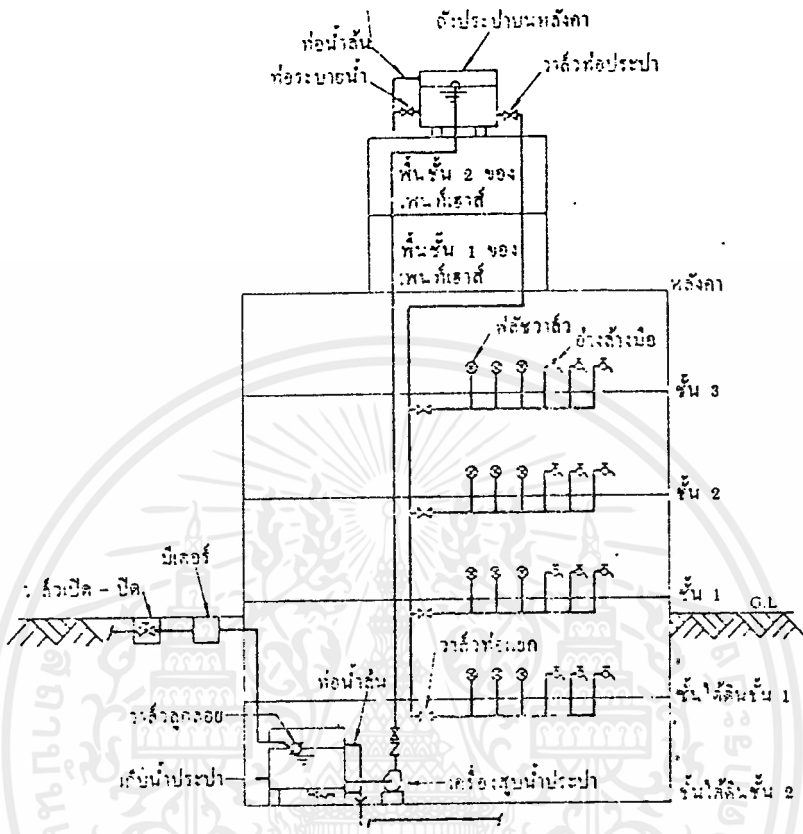
(ค) ฟุตวาล์วมีปัญหา ซึ่งในทุกกรณีเครื่องสูบน้ำจะต้องหยุดคดยอัตโนมัติ มากกว่าการหยุดด้วยมือ โดยเฉพาะในกรณีของข้อ (ค) เครื่องสูบน้ำควรหยุดโดยอัตโนมัติ เพื่อป้องกันเครื่องสูบน้ำเดินเปล่า

*3 นอกเหนือไปจากกรณีดังกล่าว อีกสาเหตุหนึ่งก็คือ น้ำไม่พอกับความต้องการ ซึ่งมักจะเกิดขึ้นได้ในขณะที่มีความต้องการสูงสุด (เช่น เริ่มเวลาอาหารกลางวัน หรือตอนเลิกงาน) เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ถ้าในระบบมีเครื่องสูบน้ำหลายเครื่อง เครื่องสูบน้ำเครื่องที่สองจะเข้ามาทำงานด้วยเพื่อสูบน้ำทำให้ได้ปริมาณเพิ่มมากขึ้น

*4 สัญญาณเตือนเมื่อระดับน้ำในถังได้ดินต่ำจะทำงาน (เช่น ในกรณีที่น้ำจากการประปาของชุมชนเกิดขาดแคลน) ในกรณีนี้เครื่องสูบน้ำควรหยุดทำงานเองโดยอัตโนมัติ เพื่อป้องกันมอเตอร์ไหม้เนื่องจากการเดินเปล่า

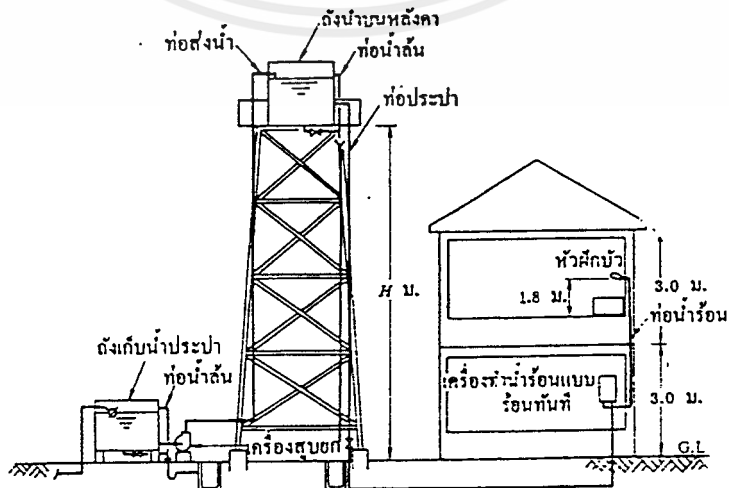
ควรมีเครื่องสูบน้ำสำรองในกรณีที่เป็นการขนาดใหญ่ หรืออาคารที่มีความต้องการการใช้น้ำเป็นพิเศษ ควรจัดระบบให้เครื่องสูบน้ำที่เป็นตัวจริง และตัวสำรองทำงานผลัดเปลี่ยนกันไปด้วยอัตโนมัติตลอดเวลา

ตัวอย่างระบบที่มีถังน้ำประปาบนยอดอาคาร

แต่เนื่องจากโครงการนี้มีอาคารหลายหลังแต่ละหลังสูงประมาณ 2-3 ชั้น จึงได้รวมถังประปาบนหลังคาเอาไว้เป็นจุดเดียว ทำเป็นหอส่งน้ำ

ตัวอย่างระบบถังน้ำบนหลังคาแบบหอส่งน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดระบบการจ่ายน้ำ

ในการจัดระบบการจ่ายน้ำถ่ายมีการใช้ท่อหลายชนิดต่างกันตามประเภทใช้สอย แต่ท่อน้ำใช้ระบบสามารถจัดให้อยู่ภายในช่องท่อเดียวกัน ซึ่งสามารถจัดแบ่งวงจรได้เป็น

- วงจรน้ำเย็น สำหรับคัม
- วงจรน้ำเย็นหรือน้ำอื่น สำหรับจ่ายกับสุขภัณฑ์ที่ใช้ในการอาบน้ำ ล้างหน้า โถปัสสาวะหญิง
- วงจรน้ำสำหรับโถส้วม
- วงจรน้ำร้อนสำหรับเครื่องทำความร้อน (ในประเทศไทยไม่จำเป็น)
- วงจรน้ำร้อน และน้ำเย็น สำหรับครัว ล้างจาน ชักล้าง ฯลฯ

หมายเหตุ

1. น้ำเย็นสำหรับคัม	อุณหภูมิ 10° C 50° F
2. น้ำอื่นทั่วไป	อุณหภูมิ 50° C 120° F
3. น้ำร้อน สำหรับล้างจาน	อุณหภูมิ 60° C 140° F
สำหรับฆ่าเชื้อโรค	อุณหภูมิ 80° C 180° F

การปล่อยน้ำ

ท่อ, สเปรย์, ก๊อกน้ำ, วาล์ว	ลิตร/วินาที		แกลลอน/วินาที	
	ร้อน	เย็น	ร้อน	เย็น
อ่างน้ำ	0.4	0.3	5.0	4.0
อ่างล้างหน้า	0.1	0.2	1.5	2.0
ฝักบัว	0.2	0.2	1.5	1.5
โถส้วม	-	0.1	-	1.0
อ่างล้างทั่วไป	0.3	0.2	4.0	3.0

ระบบการกำจัดน้ำโสโครก

ในการออกแบบ - คิดตั้งระบบท่อโสโครก จำเป็นต้องออกแบบให้สามารถถอดเปลี่ยนได้โดยง่ายปะระประหยัด การออกแบบควรจัดให้มีห้องน้ำ 1 คู่ ต่อช่วงท่อ 1 ชุด และชุดของท่อน้ำทางตั้ง 2 ชุด เพื่อการเดินท่อที่ประหยัด การออกแบบควรจัดให้มีห้องน้ำ 1 คู่ ต่อช่วงท่อ (SHAFT) นอกจากนี้ การติดตั้งท่อระบายอากาศจำเป็นต้องระวางในช่องเปิดที่อยู่เหนือหลังคาให้อยู่ในตำแหน่งที่ไม่เกิดการรบกวนในส่วนอื่น

นอกจากนี้ น้ำเสียที่เกิดจากส่วนครัว จำเป็นต้องมีการกำจัด ไขมันจารบี หรือของเสียอื่น ๆ ก่อนทำการระบายลงสู่ระบบการระบายน้ำสาธารณะ

ในระบบการระบายน้ำเสียน้ำโสโครก จะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 วิธีการดังนี้

1. ระบบกำจัดน้ำเสียโดยใช้ออกซิเจน
2. ระบบกำจัดน้ำเสียโดยไม่ใช้ออกซิเจน

ระบบที่กำจัดน้ำเสียโดยไม่ใช้ออกซิเจน เพราะระบบที่ไม่ใช้ออกซิเจนจะก่อให้เกิด GAS ซึ่งทำให้มีกลิ่นเหม็น

ระบบการกำจัดน้ำเสีย น้ำโสโครกที่ใช้ออกซิเจนสามารถแบ่งออกได้เป็น

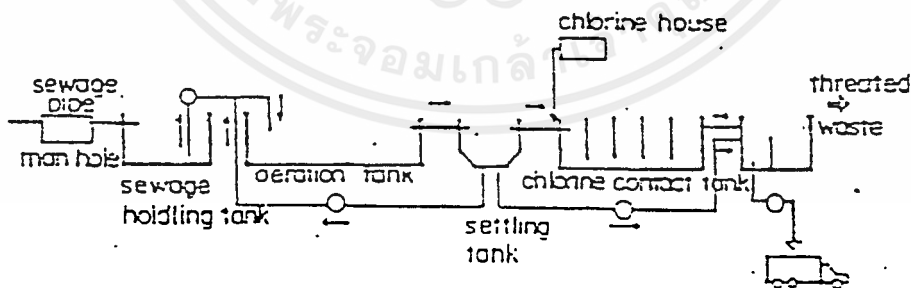
1. SEPTIC TANK AND SAND FILTER
2. OXIDATION POND
3. AERATED LAGOON
4. ACTIVATED SLUDGE

แสดงการเปรียบเทียบระบบกำจัดน้ำเสีย

	Septic Tank & Sand Filter	Oxidation Pone	Aerated Lagoon	Activated Sluge
พื้นที่ดิน	4	5	3	1
ค่าก่อสร้างไม่รวมค่าที่ดิน	3	1	4	5
ค่าใช้จ่ายในการกำจัด	1	1	3	5
ความยุ่งยากในการกำจัด และการบำรุงรักษา	1	1	2	5
เสียงรบกวน	0	0	4	5
กลิ่น	1	1	1	1
ความใสของน้ำหลังการกำจัด	5	3	2	5
เสถียรภาพของระบบ	4	5	4	2

สรุป จากข้อเปรียบเทียบ สามารถเลือกระบบกำจัดน้ำเสียสำหรับโครงการได้โดยพิจารณา
ที่ดินอันจำกัด และการรบกวนต่อสภาพแวดล้อมข้างเคียง จึงพิจารณาเลือกใช้ระบบ ACTRVATED
STUDGE

ขั้นตอนการทำงานของระบบ ACTRVATED STUDGE

น้ำเสียจากส่วนต่าง ๆ ของโรงงานจะไหลมารวมกันที่ SWEAGE HOLDING
TANKจากนั้นจะถูกสูบขึ้นสู่ AERATION TANK ที่มี AERATOR อยู่ทำการหมุนเวียนน้ำเสียให้ได้
รับออกซิเจน เนื่องจากใช้แบคทีเรียประเภทที่ใช้ออกซิเจนในการย่อยสลายของเสีย น้ำเสียจาก
AERATION TANK ที่ถูกย่อยสลายแล้วจะไหลขึ้นไปยัง SETTLING TANK. หรือยังตะกอน ซึ่งในนี้
แบคทีเรียจะไม่ได้รับออกซิเจนทำให้มีการย่อยสลายน้อยลง และจับกลุ่มกันเป็นตะกอนลงสู่บ่อน้ำเสีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนหนึ่งพร้อมทั้งตะกอนจะถูกส่งไปยัง CHLORINE CONTACT TANK และอีกส่วนหนึ่งจะถูกส่งกลับไปยัง AERATION TANK เพื่อให้สภาพของแบคทีเรียสมดุลย์ใน CHLORINE CONTACT TANK น้ำเสียที่ถูกบำบัดจะถูกใส่ CHLORINE และไหลลงสู่ THREATED WASTE ของเสียที่ถูกบำบัดจะถูกตรวจสอบคุณภาพให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ และตะกอนก็จะถูกสูบถ่ายออกไป

สรุป ปริมาตรของบ่อกำจัดน้ำเสีย

พิจารณาจากปริมาณน้ำใช้ 1 วัน ดังนั้นความจุของบ่อกำจัดน้ำเสียประมาณ 11,256 แกลลอน หรือเทียบเท่า 42.60 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งจะต้องใช้เนื้อที่ประมาณ 19 ตารางเมตร

ระบบการกำจัดน้ำเสียจากครัว

เป็นขบวนการขจัดไขมัน (GREASE SILT) ออกจากน้ำเสียก่อนนำเข้าสู่ระบบกำจัดของเสียหลัก เพื่อให้ระบบกำจัดน้ำเสียหลังทำงานได้โดยสะดวกไม่ยุ่งยาก

ขบวนการกำจัดจะสามารถเขียนเป็นแผนภูมิดังนี้

น้ำเสียจากครัวที่มีไขมันประปนอยู่ด้วยจะถูกส่งเข้ามาในบ่อกำจัดไขมันซึ่งเป็นระบบเปิด แผลงสำหรับกั้นไขมันอยู่ภายใน น้ำเสียที่มีไขมันเมื่อไหลเข้าในบ่อ ไขมันจะแยกออกจากน้ำเสียและลอยเป็น “ฝ้า” อยู่เหนือน้ำเสีย โดยมีแผลงกั้นไขมัน กั้นไขมันจำกัดบริเวณนั้นไว้ ส่วนน้ำเสียที่เหลือจะไหลลงสู่ก้นบ่อน้ำใสที่อยู่ติดกัน และไหลต่อไปยังระบบกำจัดน้ำเสีย ไขมันที่ลอยเป็นฝ้าอยู่จะถูกกำจัดโดยการตักออกไปทิ้ง และเพื่อให้การตักทำได้โดยในส่วนนี้จึงมีการเดินท่อน้ำเย็นจัด (CHILLED WATER SYSTEM) เข้ามา เพื่อให้ไขมันอืดตัว และสามารถทำการกำจัดได้สะดวกขึ้น

6.4 ระบบกำจัดขยะ

ขยะที่เกิดขึ้น นับเป็นขยะที่เกิดขึ้นโดยมีองค์ประกอบสำคัญหลายชนิดเศษอาหาร เศษภาชนะ พลาสติก โลหะ เศษแก้ว ฯลฯ ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีปริมาณ 0.25 ลิตรต่อคน

วิธีการในการกำจัด

1. การเก็บกักขยะ (REFUSE AND GARBAGE COLLECTION & STORAGE) WASTE BUILDING SYSTEM ใช้กับขยะเปียกที่เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากครัว หรือ บริเวณที่ล้างจาน ในขบวนการเก็บนี้จะต้องทำการรวบรวมเศษอาหาร หรือขยะก่อนที่จะทำการขนส่ง ไปยังที่เก็บขยะต่อไป

รายละเอียดห้องรวมขยะ (DEPOT)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้มีพื้นที่สำหรับรวมขยะ และสิ่งที่เหลือใช้ที่ถูกสุขลักษณะสะดวกในการเก็บ และกำจัด

รายละเอียดทั่วไป

- ที่ตั้งของห้องจะต้องไม่ประเจิดประเจ้อ
- ตัวห้องต้องสร้างด้วยวัสดุแข็งแรงคงทน เมื่อมีผิวที่ทนทานไม่ซีมน้ำสามารถทำความสะอาดได้โดยสะดวก โดยมีระบบระบายน้ำที่ดี ในห้องครัวจัดให้มีก๊อกน้ำ 1 ที่ และที่ระบายน้ำ เพื่อล้างทำความสะอาดได้อย่างทั่วถึง
- ขนาดของห้องจะต้องสามารถบรรจุเครื่องรับขยะที่ปิดมิดชิด ได้อย่างเพียงพอและขณะรอการกำจัด (ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีปริมาณ 0.25 ลิตร ต่อ คน)
- ตัวเครื่องรับขยะจะต้องสร้างด้วยวัสดุทนทาน ทำความสะอาดง่ายและสามารถรับน้ำหนักได้ 0.5 กิโลกรัม/คน/วัน และวัสดุนั้นต้องคงต่อสารเคมี และชีวเคมี

2. การกำจัดขยะ (DEISOSAL)

2.1 INCINERATION เป็นระบบการกำจัดขยะที่มีความต่อเนื่อง โดยมีระยะขนส่ง และเก็บกักน้อยที่สุด มีการใช้พลังงานความร้อนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในขบวนการกำจัด(การเผา)

ข้อเสียเปรียบ

- ฝุ่น เถ้าถ่าน ควันและไอควันที่รวมอยู่ด้วยกันหลังจากผ่านขบวนการเผาจะต้องทำการแยกเอาฝุ่น เถ้าถ่านออกมาด้วยวิธีที่สิ้นเปลือง
- ปริมาณที่ไม่คงที่ การรวมตัวกันของวัสดุต่างชนิดกัน และอัตราส่วนของชั้นขยะที่ไม่แน่นอน ทำให้การดำเนินการตามขบวนการดังกล่าวประสบปัญหา

- ปัญหาของส่วนประกอบของขยะที่มีวัสดุที่ระดับความร้อนในขบวนการกำจัดไม่สามารถกำจัดได้ เช่น เศษแก้ว เศษโลหะ

2.2 การนำขยะออกไปทิ้ง (TRANSPORTATION) ในการวางผังควรจะทำเส้นทางสำหรับการบริการในการนำขยะจากแหล่งที่เก็บขยะออกไปทิ้ง

การนำขยะออกไปทิ้งนั้นกระทำได้ โดยผ่านขบวนการ 2 ขบวนการ คือ

2.2.1 ใช้รถเข็น (CONTAINER) เป็นยานพาหนะขนาดเล็กสามารถใช้สำหรับขนขยะจากภายในห้องพักต่าง ๆ ไปสู่ห้องเก็บ

2.2.2 รถบรรทุกขยะ (COLLECTION TRUCK) เป็นยานพาหนะขนาดใหญ่ที่จะรับขยะจากห้องเก็บ (DEPOT) ไปสู่ขบวนการกำจัดขยะสาธารณะต่อไป

การกำจัดขยะของโครงการ

ขั้นตอนการกำจัดขยะ (DISPOSAL) สำหรับโครงการนี้นั้นเหมาะสมกับขั้นตอนที่ 2.2 คือการใช้ขบวนการนำขยะออกไปทิ้งสู่ระบบการกำจัดสาธารณะมากกว่า ขั้นตอนที่ 2.1 เพราะ

- ไม่ก่อให้เกิดสภาวะแวดล้อมเป็นพิษ (ควัน) ซึ่งอาจรบกวนต่ออาคารข้างเคียงอย่างมาก
- สิ้นเปลืองพลังงานน้อยกว่า เพราะเป็นการบริการสาธารณะที่มีอยู่ในปัจจุบันแล้วจะไม่ต้องหาแหล่งพลังงานความร้อนมาใช้ทำการเผาขยะ
- ค่าใช้จ่ายในขั้นเริ่มต้น และขั้นดำเนินการประหยัดกว่า
- เป็นขั้นตอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

6.5 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

ระบบไฟฟ้ากำลัง

เป็นระบบจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต้องการใช้กระแสไฟฟ้าโดยทั่วไปกระแสไฟฟ้าที่ใช้ภายในโครงการจะเป็นระบบไฟฟ้าแรงสูงจากการไฟฟ้านครหลวงขนาดแรงเคลื่อน 12 KV ผ่านเข้าสู่หม้อแปลงไฟฟ้า ขนาด 1,600 KVA จำนวน 2 ลูก แปลงเป็นไฟฟ้าแรงเคลื่อน 380/220 โวลท์ (ตามมาตรฐานของเครื่องจักรอังกฤษ) นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ตัดวงจรกระแสไฟฟ้าเมื่อหม้อแปลงไฟฟ้ามีระดับความสูงเกินขีดการทำงาน (TEMPERATURE MONITORING SYSTEM) จากนั้นจะจ่ายกระแสไฟฟ้าสู่แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำและแผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ตามลำดับ

หมายเหตุ หม้อแปลงไฟฟ้า มี 2 ระบบแบ่งตามลักษณะการระบายความร้อนคือ

1. ระบบระบายความร้อนด้วยอากาศ (CASTRESIN DRY-TYPE)
2. ระบบระบายความร้อนด้วยน้ำมันเครื่อง

นิยมใช้ระบบระบายความร้อนด้วยอากาศ เพราะไม่เปลืองเนื้อที่ การบริการสะดวก ไม่เปลืองเนื้อที่ และไม่สกปรก

อุปกรณ์แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง

ติดตั้งทางด้านไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง 12 KV ก่อนที่จะเข้าหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งจะใช้อุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูงแบบ VACUMN CIRCUIT BREAKER ทำงานด้วยมอเตอร์และนอกจากนี้ยังติดตั้งมิเตอร์วัดแรงดันไฟฟ้า

อุปกรณ์แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ

ติดตั้งต่อจากหม้อแปลงไฟฟ้าเพื่อที่จะจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย CIRCUIT BRAKER อุปกรณ์ป้องกันกระแสไฟเกิน อุปกรณ์วัดวงจรป้องกันแรงดันไฟฟ้าตกอุปกรณ์ตัดต่อสำหรับแต่ละวงจรแบบ MOLDED CASE CIRCUIT BRAKER ขนาดตั้งแต่ 80-1,000 แอมแปร์

ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง

เป็นการจัดการความเข้มของแสงให้เหมาะกับบริเวณต่าง ๆ ภายในโครงการตามลักษณะและช่วงเวลาของการใช้งานแต่ละประเภท ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาถึงตำแหน่ง จำนวน ระยะทางและความเข้มของแสงในอุปกรณ์ แสงสว่างแต่ละประเภทที่มาติดตั้งตามความเหมาะสม

ความสว่าง	วัดต์/ตารางเมตร
ห้องพัก	27
ห้องโถง, ล็อบบี้	65
โรงอาหาร	32
ส่วนทำงานและบริหาร	55
สทกรณ์	32 ถึง 55
ห้องปฏิบัติธรรม	32 ถึง 55

ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

แหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน

แบ่งออกเป็น 2 ตามลักษณะการใช้ดังนี้

ก. เครื่องดีเซลเจนเนอเรเตอร์ (DISESEL GENERATER)

ทำงานโดยใช้ MICRO PROCESSOR เป็นตัวควบคุมการทำงาน โดยสามารถตรวจสอบการทำงานได้ทุกขณะ โดยไม่รบกวนระบบไฟฟ้าอื่น ๆ กระแสไฟฟ้าที่เกิดขึ้นในระบบกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินนี้จะถูกจ่ายให้กับระบบไฟฟ้าต่าง ๆ ดังนี้

1. ไฟฟ้าแสงสว่าง การให้แสงสว่างจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินจะเป็นจำนวน 50% ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณบันได จำนวน 20% ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณโถงทางเดินไฟฟ้าแสงสว่าง 1 จุด ภายในห้องพักแขก 30%
2. ระบบดับเพลิง เช่น ปั๊มน้ำสำหรับดับเพลิง
3. ปั๊มน้ำทั่วไปในระบบสาธารณูปโภค เช่น น้ำเย็น น้ำร้อนและระบบกำจัดน้ำเสีย
4. ห้องเย็น และห้องเก็บอาหาร

ข. แบตเตอรี่ (BATTERY)

ใช้สำหรับวงจรเตือนภัยทุกระบบ เช่น ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบรักษาความปลอดภัย ฯลฯ เพื่อประสิทธิภาพของการทำงานและให้ความปลอดภัยแก่ผู้เข้าพัก

6.6 ระบบป้องกันฟ้าผ่าและสายล่อฟ้า

ในการก่อสร้างอาคารที่อยู่สูงกว่าอาคารอื่นในบริเวณข้างเคียง ในขณะที่เกิดพายุฟ้าคะนอง อาคารที่อยู่สูงกว่าอาคารอื่นที่มีโอกาสถูกฟ้าผ่าได้มาก ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีระบบป้องกันฟ้าผ่าขึ้น ซึ่งประเทศไทยระบบที่นำมาใช้ได้ผลมี 2 ระบบ คือ

ก. REDIO ACTIVE SYSTEM

เป็นระบบทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถผลิตโปรตรอน(วิ่งมีประจุบวก)ทำให้ค่าความต่างศักย์ระหว่าง อาคารกับบรรยากาศเบื้องบนมีค่าเท่ากับ (สะท้อน) ฉะนั้นอาคารจะไม่ถูกฟ้าผ่า เนื่องจากประจุไฟฟ้าในบรรยากาศโดยรอบอาคารสะท้อน

REDIO ACTIVE นี้สามารถปฏิบัติการโดยคลุมพื้นที่ออกเป็นวงกลมรัศมี 50 เมตร ในมุมเอียง 30° การติดตั้ง ติดตั้งไว้ที่ชั้นคานฟ้าของตัวอาคาร

- ข. LIGHTING ACTIVE SYSTEM เป็นระบบสายล่อฟ้าที่ใช้กันโดยทั่วไปโดยติดตั้งเสาที่มีลักษณะเป็นปลายแหลมเอาไว้เป็นช่วง ๆ บนชั้นคานฟ้า แล้วโยงสายไฟเชื่อมติดต่อกันทุกช่วง แล้วเดินสายไฟจากชั้นคานฟ้าลงสู่พื้นดินเพื่อถ่ายเทประจุไฟฟ้า EARTH ทำให้สะดวกในการออกแบบโครงสร้างอาจออกแบบให้เหล็กเสริมในเสาช่วงใดช่วงหนึ่งเป็นตัวถ่ายเทประจุไฟฟ้าจากชั้นคานฟ้าลงสู่ดินก็ได้เพื่อความสวยงามของตัวอาคาร

สรุปการเลือกใช้ระบบป้องกันฟ้าผ่าในโครงการ

เลือกใช้ทั้ง 2 แบบ เพื่อความปลอดภัยที่แน่นอนกับตัวอาคารและให้บริการในอาคาร

6.7 ระบบติดต่อสื่อสาร

6.7.1 ระบบติดต่อสื่อสารภายใน - ภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์

ก. ระบบโทรศัพท์

เป็นแบบสื่อสารที่สามารถทำการติดต่อทั้งภายในและภายนอกมีขอบข่ายการติดต่อที่กว้างขวางและการติดต่อค่อนข้างสะดวกรวดเร็วกว่าวิธีการติดต่อแบบอื่น ๆ ในปัจจุบันโทรศัพท์ติดต่อที่ใช้ภายในแบ่งออกเป็น 4 ระบบ ดังนี้

ระบบ	ลักษณะทั่วไป
Private Manual Branch Exchange (Pmbx or Pbx)	การโทรศัพท์เข้า - ออกกระทำโดยเชื่อมระบบการติดต่อภายใน เข้ากับระบบการติดต่อภายนอกโดยผ่านพนักงานต่อสายโดยปกติข้ายการติดต่อจะสามารถติดต่อภายในได้ 50 คู่สายและติดต่อภายนอกได้ 10 คู่สาย โดยใช้พนักงานต่อสาย 2 คน
Private Automatic Branch Exchange (Pabx of Pbx)	เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกกับภายในหรือภายในกับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสาย เหมาะกับการใช้ในธุรกิจ ซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย
Private Manual Branch Exchange (PMX) Private Automatic Branch Exchange (PAX)	เป็นระการติดต่อสู่บริเวณสาธารณะโดยแยกระบบเป็นอิสระ โดยมีกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการหรือเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น การเรียกพนักงานการบริการรักษาความปลอดภัย การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้
Intercom or Dercet Speech System	เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายในปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 68 คู่สาย ถ้าเป็นการติดต่อจากห้องพัก สู่บริเวณที่ถูกจำกัดเอาไว้

Private Automatic Branch Exchange (PABX)

การนำระบบโทรศัพท์แบบนี้ไปใช้จะพิจารณาได้จาก

- ปริมาณการใช้ การติดต่อ จำหน่ายคู่สาย
- ระบบการติดต่อ ซึ่งสามารถดำเนินได้ตามขั้นตอน
- การกำหนดจำนวนหมายเลข และสวิตช์
- ความต้องการอื่น ๆ

การแบ่งระบบโทรศัพท์ภายใน สามารถแยกได้เป็น 3 ส่วนดังนี้

- ส่วนผู้พัก
- ส่วนบริหาร
- ส่วนบริการ

สรุปการเลือกใช้ระบบโทรศัพท์ของโครงการ

เลือกใช้ระบบ PABX เพราะเป็นระบบที่เหมาะสมกับการใช้ในโครงการมากกว่าระบบอื่น อาจมีการเพิ่มโทรศัพท์ภายใน เพื่อเพิ่มความสะดวกในเหตุการณ์ฉุกเฉิน และการซ่อมบำรุง ซึ่งจะมีในตำแหน่งต่อไปนี้

- ห้องวิศวกรเครื่องกล
- คริว ห้องเก็บของ
- ห้องควบคุมระบบวิทยุและโทรทัศน์

ข. ระบบโทรศัพท์ และวิทยุ การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่การจัดและการตั้งอุปกรณ์ ซึ่งโดยทั่ว ๆ ไป จะประกอบด้วย ระบบอากาศหลัก (Relevision System) เครื่องขยายสัญญาณและเครื่องกระจายสัญญาณไปตามเครื่องรับแต่ละเครื่อง โทรศัพท์วงจรเปิดอาจเชื่อมต่อเข้ากับเครื่องรับได้โดยใช้ระบบ VHF

6.7.2 ระบบการติดต่อ

ระบบการติดต่อทางแนวราบ

โถงทางเดิน เส้นทางสำหรับติดต่อในทางแนวราบลักษณะนี้ใช้เป็นทางติดต่อในลักษณะทั้งของส่วนตัว สาธารณะ การบริการ และเพื่อความปลอดภัย ทั้งสามารถแบ่งเป็นลักษณะใหญ่ ๆ ได้ 2 ลักษณะ คือ

ก. โถงทางเดินสำหรับผู้มาปฏิบัติธรรม มีข้อพิจารณาและข้อกำหนดเพื่อความสมบูรณ์ในการออกแบบดังนี้

ข. โถงทางเดินสำหรับสินค้า และการบริการ

สิ่งที่เป็นตัวกำหนดในการวางผนัง - ออกแบบ

- ประสิทธิภาพของทางเชื่อมต่อระหว่างห้องเก็บของกับบริเวณทำงาน หรือ พื้นที่บริการ
- การเชื่อมต่อทางสาธารณะกับทางเดินของผู้ปฏิบัติธรรมในจุดที่เหมาะสม

ข้อกำหนดในการออกแบบ

- ในการออกแบบพื้นที่จะต้องไม่มีชั้นบันได ในส่วนที่มีการบริการโดยใช้รถเข็น หรือ สายพานเลื่อน
- โครงสร้างพื้น และพื้นผิว จะต้องมีความคงทนและไม่ทำให้ลื่น
- ผิวผนังซึ่งอาจมีการขีดข่วน ทำให้เสียหายควรทำด้วยวัสดุที่สามารถซ่อมแซมแตกต่างกันได้ง่าย
- กำบังถึงแสงสว่าง และการระบายอากาศ เพื่อให้เป็นไปตามสุขศาสตร์
- ควรมีการลดเสียงรบกวน โดยใช้ฝ้าเพดานที่สามารถดูดซับเสียงรบกวนได้
- ประตูที่ใช้ติดต่อกับทางเดินระหว่างตอนนอกกับตอนในควรเป็นประตูที่สามารถเปิดได้เองโดยอัตโนมัติ
- ประตูที่ใช้ในส่วนบริการ ควรใช้ประตูแบบเปิดได้ 2 ทาง มีช่องสำหรับมองทะลุถึงกันได้ และแผ่นสำหรับเหยียบเพื่อเปิดประตูล็อคประตู ซึ่งใช้ในกรณีที่ใช้รถเข็น

ระบบติดต่อกับทางแนวดิ่ง

บันได

ในการออกแบบบันได จะถูกกำหนดความกว้างโดยขึ้นถึงความปลอดภัยในการหนีไฟเป็นหลักเกณฑ์สำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- บันไดที่เชื่อมต่อจากห้องพัก เมื่อเกิดไฟไหม้จะต้องมีการปิดกั้นอย่างต่อเนื่องด้วยวัสดุที่สามารถถ่ายเทอากาศและให้แสงสว่างได้เพียงพอ โดยมีบานประตูที่สามารถเปิดได้เองที่มีความกว้างของบานเปิดอย่างต่ำ 1 เมตร
- การกำหนดลูกตั้งใน 1 ช่องบันได จะต้องไม่น้อยกว่า 3 ชั้น และไม่เกิน 16 ชั้น ชานพักบันไดจะต้องมีความกว้างต่อเนื่อง และสัมพันธ์กับช่องกว้างของบันได และชานพักบันไดจะต้องยาวไม่น้อยกว่า 1,050 มม. ลูกนอนและชานพักบันไดจะต้องทำด้วยวัสดุที่ทึบตันและเป็นโครงสร้างที่สามารถป้องกันไฟได้

น้ำหนักรวมที่จุดเดียว	1.33	300 lb
น้ำหนักรวมทั้งหมด		480 Kn/m ² lb

- บันไดเวียนที่มีรัศมีน้อยกว่า 1.60 ม. ไม่สามารถนำมาใช้เส้นทางสำหรับหนีไฟได้

กำหนด	พ.ทบริเวณห้องพักแขก			ระยะที่นิยมใช้ทั่วไป		
	เมตร	ฟุต	นิ้ว	เมตร	ฟุต	นิ้ว
ช่องว่างจากใต้เพดานถึงแนวเส้น	2.05	6	8	2.5	8	3
จุมุกบันไดทางแนวตั้ง (น้อยที่สุด)						
ความสูงระหว่างชานพักบันได	4.0	12	0	2.5	8	3
ความกว้างของบันได (ต่ำสุด)	1.125	3	8	1.2-1.5		40-50

ทางลาด การใช้ทางลาดกระทำเพื่อ

- ใช้สำหรับแขกที่มีการต้องนั่งรถเข็น
- ใช้สำหรับเส้นทางบริการขนส่งสินค้า อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้รถเข็น
- การกำหนดระยะของการเปลี่ยนระดับขึ้นอยู่กับการพิจารณาอันตรายที่อาจเกิดขึ้นหรือ

กระทำการติดต่อดีโดยลำบาก

ชนิดของทางลาด	อัตราส่วนทางลาด
ความลาดชันมากที่สุด (สำหรับการเดินเท้า)	1 = 10
ความลาดระยะสั้นสำหรับคนพิการและรถเข็นบริการ	1 = 12
ทางลาดระยะยาวสำหรับคนพิการและอุปกรณ์ขนาดหนัก	1 = 20

ระบบส่งเอกสาร

เครื่องมือที่ถูกตั้งใช้ในการส่งเอกสาร บัญชี ในสิ่งหรือจดหมายติดต่อกันระหว่างบริการ ส่วนทำงานต่าง ๆ หรืออื่น ๆ มีแนวโน้มที่จะใช้อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างมาก เนื่องจากมีความเร็ว และแน่นอนในการเชื่อมโยงของข้อมูลและการแจ้งข่าวสารต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบคอมพิวเตอร์

เป็นการส่งข้อมูลโดยผ่านอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยแทนพม์ที่อักษรและจอภาพ สามารถป้อนข้อมูลและเก็บข้อมูลส่งไปยังแหล่งเก็บข้อมูล และเรียกข้อมูลที่บันทึกเอาไว้มาใช้ได้ตลอดเวลา การส่งข้อมูลด้วยวิธีนี้จะรวดเร็ว และแน่นอนในการแจ้งข่าวสารมากกว่าระบบอื่น ๆ

6.8 ระบบป้องกันอัคคีภัย

ระบบป้องกันเพลิงไหม้ และการหนีไฟ เป็นระบบที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยของผู้ที่อยู่อาศัยภายในโรงแรมเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจำเป็นต้องมีข้อคำนึงถึงในการออกแบบดังนี้

แหล่งกำเนิดเพลิงไหม้

จากรายงานการสำรวจแหล่งกำเนิดไฟไหม้ในเครือจักรภพ ในปี 1972 ปรากฏดังนี้

สถานที่ (ตำแหน่ง)	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)
ห้องครัว	23
ห้องพักแขก	18
ห้องเก็บของ	12
โถงลิฟท์	9
ห้องพักผ่อน	4

แหล่งกำเนิด	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)
การประกอบอาหารและอุปกรณ์ประกอบอาหาร	17.8
วัสดุติดไฟ	17.4
เครื่องใช้ไฟฟ้า	11.2

การออกแบบ-ป้องกันเพลิงไหม้

การออกแบบยึดถือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันไฟ ใช้หลักเกณฑ์มาตรฐานที่นานาชาติยอมรับคือมาตรฐานของ NFPA และมาตรฐานตามเทศบัญญัติเป็นหลัก

ลักษณะเครื่องมือเครื่องใช้ในการดับเพลิง

- เครื่องมือที่ติดกับรถดับเพลิง
- เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและควบคุมการใช้ด้วยมือ
- เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและใช้การควบคุมการทำงานโดยอัตโนมัติ
- เครื่องมือที่สามารถนำเคลื่อนที่ไปใช้ซึ่งที่ต่าง ๆ ได้

ก. รถดับเพลิงและเครื่องมือที่ติดมากับรถ

ขนาด ชนิด และจำนวนของอุปกรณ์ และรถยนต์ดับเพลิง ขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ในแต่ละท้องที่ ๆ มีอยู่ไม่แน่นอน แต่สามารถยึดถือมาตรฐานในการออกแบบ ถนนทางเข้าได้ดังนี้

ขนาดถนน	เมตร	ความแปรเปลี่ยน
ความกว้างถนน (ต่ำสุด)	3.66	ในกรณีที่ใช้ขาค้ำไฮดรอลิค ความสูงจะเพิ่มขึ้น
รัศมีการกลับรถ	18.0 - 22.0	ขึ้นอยู่กับอัตราความเร็ว
ระยะทำการ	20 - 30	

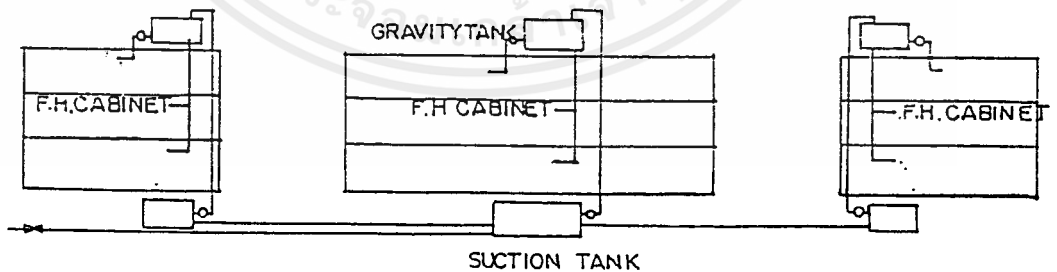
ข. เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัว และควบคุมด้วยมือ

เครื่องมือเหล่านี้ แบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยเป็น

- สัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ซึ่งเป็นชนิดที่ใช้การกดปุ่ม
- อุปกรณ์ดับเพลิง ได้แก่ หัวฉีดเพลิง และซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้จะเชื่อมอยู่กับแหล่งเก็บน้ำ

หลักของอาคาร เพราะต้องการแรงดันน้ำที่สูง แผงเก็บสายหัวฉีดภายในอาคารควรจะมีการติดตั้งทุก ๆ 20 เมตร ในทุก ๆ ส่วนที่มีการสัญจรหลัก

ระบบการจ่ายน้ำดับเพลิงในอาคาร

ก. เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัว และควบคุมการทำงานโดยอัตโนมัติ

สามารถแบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยได้ดังนี้

1. อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้ อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้มีหลายชนิด สามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการ เช่น เครื่องคักจับความร้อน เครื่องกักจับควัน เครื่องคักจับก๊าซ

คาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งระบบเหล่านี้สามารถควบคุมให้ทำงานแจ้งเหตุเพลิงไหม้ หรือทำงานร่วมกับระบบอื่น ๆ ได้ในทันที เช่น ระบบสปริงเกอร์ ระบบป้องกันควัน ฯลฯ

2. อุปกรณ์ดับเพลิงอัตโนมัติ อุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอัตโนมัติ แบ่งออกเป็นตามตัวกลางที่ใช้ดับไฟมีดังนี้

- อุปกรณ์ที่ใช้น้ำ
- อุปกรณ์ที่ใช้ก๊าซ

อุปกรณ์ที่ใช้น้ำ ได้แก่ ระบบสปริงเกอร์ (Sprinkler System)

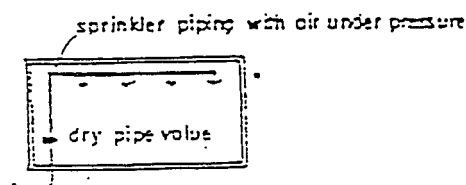
ตำแหน่งที่ติดตั้ง ตำแหน่งของหัวสปริงเกอร์จะอยู่ในส่วนใต้เพดานและสปริงเกอร์ 1 ตัวสามารถครอบคลุมพื้นที่การดับไฟได้ 10 ตารางเมตร

ระบบการทำงานของสปริงเกอร์ แบ่งออกเป็น 4 ระบบ ดังนี้คือ

ระบบท่อเปียก (Wet Pipe System) ในระบบท่อของสปริงเกอร์ จะมีน้ำที่มีแรงกดดันอยู่ตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์เปิด และน้ำที่มีแรงดันสูงจะพ่นกระจายลงมา ระบบนี้เหมาะสำหรับอาคารที่ทั่ว ๆ ไป ที่ไม่มีการแข็งตัวของน้ำภายในท่อ

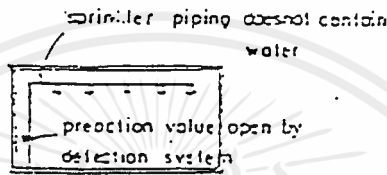
ระบบท่อแห้ง (Dry Pipe System) การทำงานของกลไก เช่นเดียวกับระบบท่อเปียก แต่มีการแก้ไขข้อบกพร่องในการที่อากาศอยู่ในเขตหนาวน้ำในท่ออาจมีการแข็งตัว ดังนั้นจึงทำให้ระบบท่อแห้งจนกว่ากลไกที่หัวสปริงเกอร์ทำงาน แรงดันอากาศในท่อลดลง น้ำก็จะเข้าไปแทนที่ในท่อ และพ่นออกมาจากหัวสปริงเกอร์

ระบบท่อแห้ง

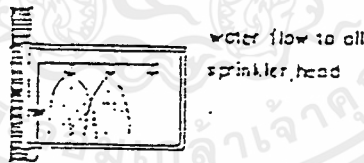
Pre Action System ปรับปรุงจากระบบท่อแห้ง เนื่องจากระบบท่อแห้งต้องรอเวลาในการที่จะให้น้ำไหลผ่านไปตามท่อ การปรับปรุงทำโดย นำเอาระบบเครื่องจักรควัน และความร้อนมาใช้สัมพันธ์กัน การทำงานคล้ายระบบท่อแห้ง แต่ได้มีการบังคับวาล์วปิดของระบบท่อด้วยเครื่องจักรควัน ความร้อน หรือเครื่อง ดักจับควันทำให้น้ำเข้าไปอยู่ในท่อ เพื่อรอเวลาให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์ทำงาน ซึ่งน้ำสามารถพุ่งออกจากหัวสปริงเกอร์ทำงาน ซึ่งน้ำจะสามารถพุ่งออกจากหัวสปริงเกอร์ได้ทันที

PRE ACTION SYSTEM

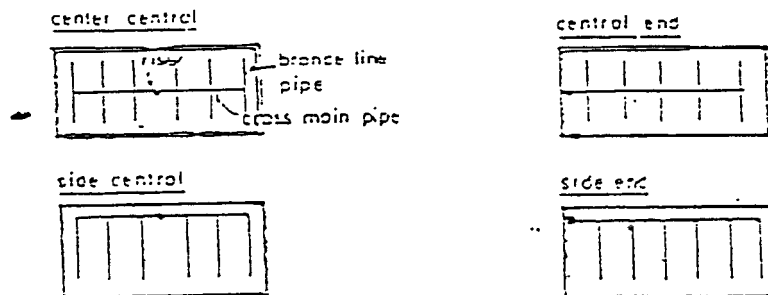

Deluge System นำระบบท่อแห้งมาใช้กับระบบหัวสปริงเกอร์เปิด และระบบดักจับความร้อน การทำงานกระทำโดยการบังคับวาล์ว ปิด-เปิด ด้วยเครื่องดักจับควัน หรือเครื่องดักจับความร้อน เมื่อวาล์วเปิด น้ำก็จะไหลผ่านท่อ และพุ่งออกจากหัวสปริงเกอร์ได้ทันที

DELUGE SYSTEM

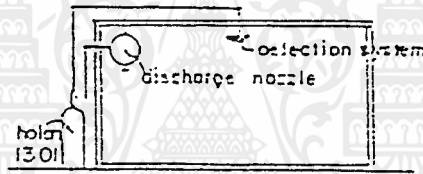
การวางผังการเดินท่อของสปริงเกอร์

- อุปกรณ์ที่ใช้ก๊าซ ก๊าซที่ใช้ในปัจจุบันมี 2 ชนิด คือ ฮาลอน 1301 และก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

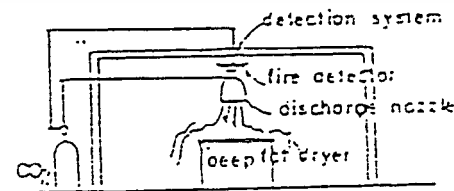
ก๊าซฮาลอน 1301 ทำหน้าที่หยุดปฏิกิริยาลูกโซ่ของระบบเผาไหม้จากโมเลกุลหนึ่งไปยังอีกโมเลกุลหนึ่ง ได้ภายในระยะเวลา 10 วินาที ลักษณะของฮาลอน 1301 เป็นก๊าซเหลวไม่เป็นอันตรายต่อคนและมีประสิทธิภาพที่สุด เหมาะกับห้องที่มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือไม่สามารถดับไฟโดยการใช้น้ำได้ เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องควบคุมโทรศัพท์ อัตราส่วนการใช้ก๊าซฮาลอน 1301 ในการดับเพลิงคิดเป็นอัตราส่วนก๊าซฮาลอน 1 กิโลกรัม ต่อปริมาตรห้องลูกบาศก์เมตรการควบคุมการทำงาน ของระบบนี้ควบคุมโดยใช้เครื่องจัดความร้อน-ความเย็น

ระบบการทำงานของก๊าซฮาลอน 1301

ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ลักษณะการทำงานและข้อกำหนดในการใช้คล้ายกับระบบก๊าซฮาลอน 1301 แต่มีข้อเสียคือ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ไม่เอื้ออำนวยต่อระบบการหายใจของมนุษย์

ระบบการทำงานของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

ง. เครื่องมือที่สามารถนำเคลื่อนที่ไปยังที่ต่าง ๆ ได้
ส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องมือขนาดเล็ก น้ำหนักเบา บรรจุในภาชนะที่มีความคล่องตัวในการ
ใช้งาน การดับเพลิงจะใช้ระบบการทำงานของก๊าซ หรือสารเคมี (รัศมีทำการ 75 ฟุต)

การพิจารณาระบบการแจ้งเพลิงไหม้ และระบบดับเพลิงในโครงการ

ระบบแจ้งเหตุ ใช้

- ระบบกดปุ่ม ในบริเวณ ห้องโถงทั่วไป
- ระบบ Heat Smooke Deteator ในบริเวณห้องโถงทั่วไป โถงทางเดิน ห้องพักและใน
ส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้

ระบบดับเพลิง

สรุป ได้เลือกใช้แบบต่าง ๆ ดังนี้

- เครื่องมือผจญเพลิง ดับไฟที่เคลื่อนที่ได้
ติดตั้งเป็นชุด ๆ อยู่ร่วมกับสายสูบล และระบบท่อน้ำแรงดันรวมเป็นหน่วยทุก ๆ ระยะ 20
เมตร เช่น ในส่วนของโถงทางเดิน ไปยังห้องพักแขก

ระบบน้ำดับเพลิง

ใช้น้ำจากระบบน้ำใช้ โดยมีการสำรองระดับน้ำเอาไว้ เพื่อการดับไฟ นอกจากนี้ยังมีปั้มน้ำ
ฉุกเฉินที่สามารถทำงานได้โดยใช้ไฟฟ้า และน้ำมันดีเซล เพื่อให้สามารถทำงานได้ในกรณีฉุกเฉิน นอก
จากนี้ยังมีบริเวณที่เตรียมติดตั้ง Siamese Connection เอาไว้ในกรณีที่ต้องการนำน้ำจากแหล่งน้ำอื่น
เช่น รถขนน้ำของตำรวจดับเพลิงมาใช้

การหนีไฟ

มาตรฐานที่ใช้ในการออกแบบยึดถือมาตรฐานของ NFPA และข้อกำหนดป้องกันและหนี
ไฟที่ใช้ในเครือจักรภพอังกฤษ

ความกว้างของช่องทางหนีไฟ

โถงทางเดินทั่วไปควรมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร

พื้นที่อื่น ๆ ที่เป็นห้องโถง

- บริเวณที่ยื่นชุมชน ที่จอดรถ 0.28 ม²/คน
- ห้องประชุม ห้องอาหาร ห้องพักผ่อน 1.39 ม²/คน

ระยะทางที่ใช้ในการหนีไฟ

ระยะการหนีไฟสูงสุด

ระยะภายในห้องไปยังทางออกฉุกเฉิน

		NFPA (F)	UK (N)
ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง ภัตตาคาร	ทางออกทางเดียว	-	9
	ทางออก 2 ทาง หรือมากกว่า	45	18
	มีระบบสปริงเกอร์	60	-
	ทางออก 3 ทางหรือมากกว่า	-	30
บริเวณที่เสี่ยงต่อเพลิงไหม้ เช่น ครั้ว	ทางออกทางเดียว	-	6
	ห้องดับน้ำ	22.5	
โถงทางเดินห้องพักแขกถึงทางหนีไฟ	ทิศทางเดียว		
	ทางตัน	10.6	7.5
	2 ทิศทาง	30	18.
	ระบบสปริงเกอร์	45	-

ความต้องการอื่น ๆ

ในกรณีหนีไฟจำเป็นต้องมีการระบายอากาศ-ควันและแสงสว่างฉุกเฉินอย่างน้อย 12 ลิทซ์ (1 ลูกบาศก์/ตารางฟุต)

จำนวนช่องทางหนีไฟ (ทางออกฉุกเฉิน) สำหรับห้องจัดเลี้ยง-ประชุม

จำนวนคน	จำนวนทางออกฉุกเฉิน
1 - 60	1
61 - 600	2
601 - 1,000	3
1,001 - 1,400	4
1,401 - 1,700	5
1,701 - 2,000	6
2,001 - 2,250	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบสัญญาณแจ้งเหตุที่ดี มีลักษณะดังนี้

- ต้องเป็นวงจรระบบเปิด คือต้องมีกระแสไฟมาหล่อเลี้ยงวงจรตลอดเวลา ถ้าวงจรถูกตัดขาด หรือถูกรบกวนจะทำให้เครื่องแจ้งเหตุทำงาน
- กระแสไฟที่ใช้จะต้องเป็นกระแสตรง และมีกำลังแรงเคลื่อนต่ำ เพื่อที่จะสามารถใช้ระบบใช้ไฟฟ้าสำรอง เช่น แบตเตอรี่ได้

ระบบสัญญาณแจ้งเหตุ แยกเป็น 2 ระบบ

- ระบบควบคุมเป็นจุด เช่น การใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด
- ระบบควบคุมทั่วบริเวณ เช่น การใช้รังสี คลื่น

ระบบควบคุมเป็นจุด

จุดที่ควบคุม

- ห้องพักรับบุคคลสำคัญ
- ห้องเก็บกระเป๋า

อุปกรณ์

- อุปกรณ์วงจรปิด และวีดีโอเทป
- แผ่นแรงดัน (Pressure Mat) ช้อนใต้พรมบริเวณ โถงทางเข้า
- เครื่องจับความสั่นสะเทือน ของแผ่นกระจกที่บานหน้าต่าง ประตู
- รังสีอินฟราเรด และโฟโต้อิเล็กทริกเซลล์บริเวณ โถงทางเดิน
- เครื่องตรวจจับโลหะ - อาวุธ

ระบบควบคุมทั่วบริเวณ

จุดที่ควบคุม - ห้องพักรับบุคคลสำคัญ

อุปกรณ์ - คลื่นไมโครเวฟและอุณหภูมิต่ำโซนิกทำงาน คอยจับอุณหภูมิมีความร้อนจากตัวคน

6.9 ระบบป้องกันเสียงรบกวน

เสียงรบกวนที่เกิดขึ้นภายในโครงการมีแหล่งกำเนิดมาจากแหล่งสำคัญดังนี้

เสียงรบกวนภายใน

มีพื้นที่ ๆ ที่ก่อให้เกิดเสียงรบกวนดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แหล่งกำเนิดเสียง

พื้นที่ ๆ เกี่ยวข้อง

ครัว	โรงอาหาร
คอมเพรสเซอร์ พัดลม มอเตอร์	โถงทางเข้า ห้องทำงาน ห้องพัก
การขนส่ง และพื้นที่การเก็บขยะ ปฏิภูมิ ห้องเก็บน้ำ	กิจกรรมการพักผ่อน ภายในร่มและภายนอกอาคาร ห้องน้ำ
เครื่องมือที่ก่อให้เกิดความสั่นสะเทือน	ห้องพัก

การป้องกันเสียง (Noise Protection)

การป้องกันเสียง หมายถึง การทำให้ระดับเสียงภายนอก และภายในมีความแตกต่างกัน ซึ่งในการออกแบบควรจัดให้มีเหลือเสียงรบกวนตามตารางหน้าถัดไป

เสียงรบกวนจากเครื่องจักรกลทางวิศวกรรม

การลดเสียงรบกวนจากเครื่องจักรกลกระทำโดย

- วางตำแหน่งห้องเครื่องให้ห่างไกลจากบริเวณ ที่ต้องการความเงียบสงบ
- ห้องเครื่องจักรควรมีระบบป้องกันเสียงรบกวนดี
- การกำหนดขนาด การออกแบบจุดรับน้ำหนัก และการวางตำแหน่งของท่อน้ำช่องท่อ

ควรเป็น ไปอย่างถูกต้อง

เสียงรบกวนจากภายนอก

เสียงรบกวนจากภายนอกส่วนใหญ่จะผ่านเข้ามาทาง ช่องหน้าต่างรอยต่อต่าง ๆ ระบบการระบายอากาศ และระบบปรับอากาศ ฯลฯ ในการที่จะป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอกที่ผ่านเข้ามาทาง ช่องหน้าต่างกระทำได้อดังนี้

สถานภาพ	หน้าต่าง	การลดลงของเสียงรบกวน ที่จะสามารถส่งผ่านกระจก
อาคารระดับสูง ด้านหน้าอยู่ใกล้ถนนที่จอแจ	กระจก 2 ชั้น ความหนา 200 มม.	40 - 42
อาคารที่อยู่ใกล้สนามบิน	อาคาร โดยทั่วไปที่หน้าต่างมีฉนวน กันความร้อน	กระจก 2 ชั้น ความหนา 3 - 4 มม. มีช่องอากาศกว้าง 20 - 50 มม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแยกจากกันของผนัง

ค่าความดังที่ลดลงเฉลี่ย (db)

ชื่อห้องพื้นที่ใกล้เคียง

ห้องจัดเลี้ยง

ครัว ห้องน้ำ 45 - 5,045 - 50

ภายนอก 35 - 4,035 - 40

ห้องปฏิบัติธรรม

ครัว ห้องน้ำ ห้องเครื่อง 65 - 55

ภายนอกห้อง โถงทางเดิน โถงทางเข้า 45 - 50

บริเวณทำงานส่วนหน้า

โถงทางเข้า 75 - 40

ห้องพักผ่อน ห้องชุด

ห้องข้างเคียงที่มีการเข้าพัก 40 - 50

ห้องนอน

โถงทางเดิน ห้องโถง

ห้องข้างเคียงที่มีการเข้าพัก 45 - 50

ห้องเครื่อง 50 - 53

ภายนอกอาคาร 35 - 40

เสียงรบกวนจากการกระแทก

การส่งผ่านของความสั่นสะเทือนโดยการกระแทกโดยตรงต่อโครงสร้าง สามารถกำจัดโดยการออกแบบผิวพื้น (เช่น ใช้พรม พื้นยาง) หรือโดยการแยกแผ่นพื้นออกจากกัน เช่น ใช้พื้นชนิดลอยตัว

การพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องเสียง และการได้ยิน

การใช้ประโยชน์ให้เต็มที่ของ ห้องประชุม ห้องอัดเสียง ฯลฯ ควรออกแบบให้เป็นห้อง ๆ เดียว แต่ใช้ประโยชน์ได้ครบถ้วนตามความต้องการแต่ละแบบ จากแนวความคิดเหล่านี้ทำให้มีการใช้อาคารได้คุ้มค่าและประหยัด แต่ทำให้การออกแบบเกี่ยวกับเรื่องการควบคุมเสียง (Acoustic) กระทำได้โดยยาก เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงของจำนวนคนในห้องกวดตงแก่ภายใน การใช้เฟอร์นิเจอร์ การวางตำแหน่งเฟอร์นิเจอร์ การเพิ่มและลดเนื้อที่การใช้งาน เหล่านี้ส่วนทำให้ระบบของการควบคุมเสียง (Acoustic) ต้องการความพิถีพิถันมาก

การใช้งาน	ระดับเสียงแบคกราวด์	ระยะเวลาการสะท้อนกลับ (วินาที)	ความต้องการอื่น ๆ
การประชุม, การฟังธรรม			ต้องการทิศทางของเสียงที่ตรงที่สุดและสั้นที่สุดจากแหล่งกำเนิดเสียงถึงผู้ฟัง
การพูดคุย การพบปะสังสรรค์	285 - 30	1.5 - 1.0	ให้มีเสียงรบกวนน้อยที่สุดปรับเครื่องขยายเสียงและลำโพงให้สมดุล
งานเสียงรับประทาน	40 - 45	0.5 - 1.5	กำจัดเสียงสะท้อนในบริเวณกว้าง และเสียงรบกวนจากภายนอก เช่น ห้องครัว

การออกแบบรูปร่างของห้องปฏิบัติธรรม

การศึกษาลักษณะของเสียงที่เกิดขึ้นภายในห้อง

- เสียงอูโฆษ เกิดจากการสะท้อนของเสียง ถ้าเสียงที่ตรงมาสู่หูของผู้ฟังต่าง ๆ กัน เสียงสะท้อนซึ่งสะท้อนจากกำแพง หรือฝ้าผนังเป็นระบบทางมากกว่า 65 ฟุต (ระยะเวลาของการได้ยินต่างกันประมาณ 0.06 วินาที) ผู้ฟังจะได้ยินเสียงเดิม 2 ครั้ง แต่ถ้าระยะทางระหว่างเสียงที่ตรงมาสู่หูฟังต่างจากเสียงสะท้อนน้อยกว่า 65 ฟุต และมากกว่า 50 ฟุต จุดเกิดเสียงสะท้อนที่มีการรบกวนกันของคลื่นเสียงและทำให้ได้ยินไม่ถนัด

- เสียงสะท้อนที่มารวมกัน (Sound Foel) เกิดจากการรวมกันของเสียงโดยระนาบเว้าทำให้เกิดเสียงที่ดังเกือบเท่าเสียงเดิม จุดที่มากเกิดการรวมกันของเสียงโดยระนาบเว้าอยู่รอบ ๆ เกือบจะไม่มีเสียงเลย คือเกิดเสียงดั่ง (Dead Spot) พร้อม ๆ กันไปด้วยเมื่อคน ๆ หนึ่งนั่งอยู่ และได้ยินเสียงดังคนที่นั่งใกล้ ๆ บางทีเราจะไม่ได้ยินเสียงเลย

นอกจากนี้เสียงดังอาจเกิดการสอดแทรกกันของเสียงจำพวก Destructive Interference ที่มาพบกันโดยที่มีเสียงหนึ่งเป็น Reflexion และอีกเสียงหนึ่งเป็น Condensation ซึ่งหักลบกันพอดี ด้านคลื่นทั้งสองเสียงนั้นมีความถี่และอัมพลิจูดเท่ากัน

- เสียงที่วิ่งไปมาภายในห้อง (Room Flutter) เกิดจากห้องที่มีผนังด้านขนานกันเสียงวิ่งไประหว่างกำแพงด้านใน ทำให้เกิดเสียงอูโฆฆได้ วิธีแก้กระทำโดยทำให้กำแพงด้านไม่ขนานกัน หรือใช้วัสดุกรุผิวให้ขรุขระ เพื่อกลืนเสียง

ห้องที่มีการออกแบบเพื่อการสะท้อน และดูดซึมเสียงที่ดี

คุณสมบัติดังนี้

- ให้เสียงกระจายไปทั่วห้องโดยสม่ำเสมอ
- ให้ระดับเสียงดังเพิ่มขึ้นสำหรับผู้ที่นั่งไกลออกไปจากต้นเสียง
- ให้ระดับเสียงจากจุดกำเนิดถึงผู้ฟังโดยตรง และจากจุดกำเนิดสะท้อนจากผนังต่าง ๆ ถึงผู้ฟัง ต่างกันในอัตราที่เหมาะสม
- การคำนวณ Reverberation Time (พลังงานเสียงที่ทำให้คลื่นเสียงภายในห้องสะท้อนลดลง $1/1,000,000$ ของ (Original Energy) ของห้องควรจะต้องนึกถึงความถี่ของเสียงด้วย เพราะวัสดุบางอย่างที่สัมประสิทธิ์ของการดูดกลืนเสียงแตกต่างกันออกไปด้วย
- รูปร่าง และขนาดของห้อง พยายามหลีกเลี่ยงห้องรูปสี่เหลี่ยมและกำแพงโค้งเว้าอัตราส่วนของความกว้างต่อความยาวประมาณ 2 ต่อ 1 หรือ 1.2 ต่อ 1 สัดส่วน สูง : กว้าง : ยาว = 2 : 3 : 5

บทที่ 7

โครงการตัวอย่าง

7.1 วัดพระธรรมกาย

สถานที่ตั้ง ตำบลคลองสาม อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

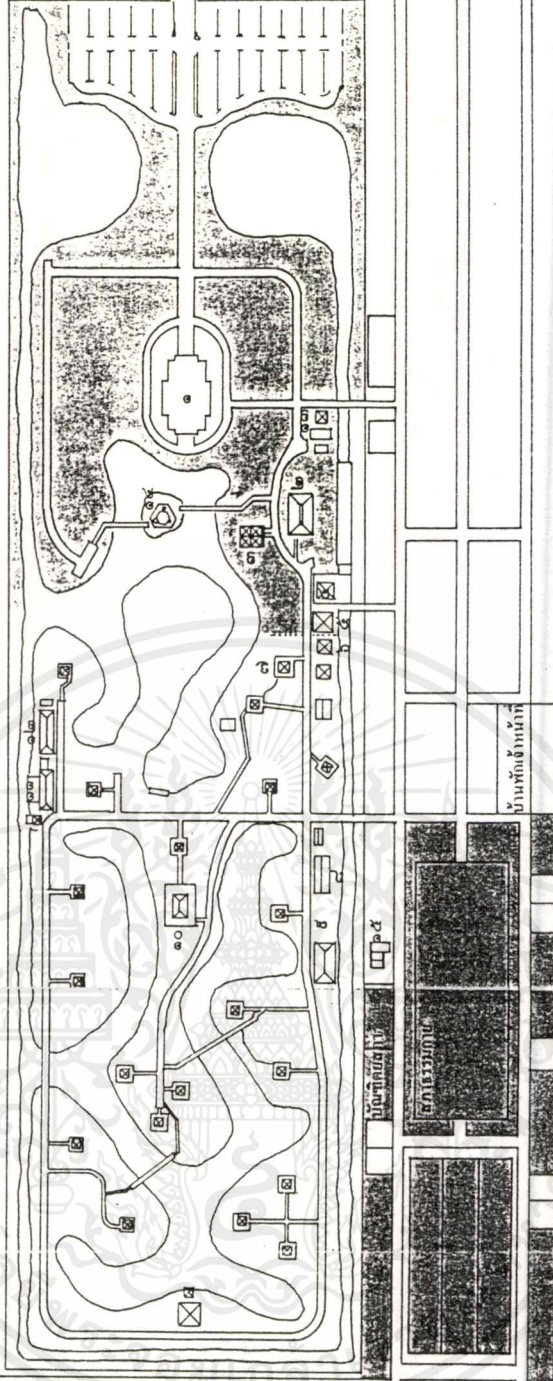
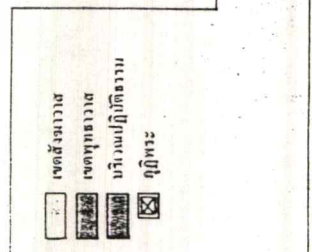
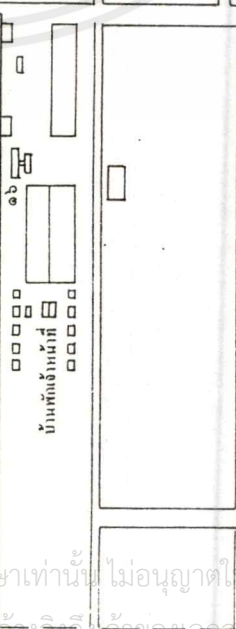
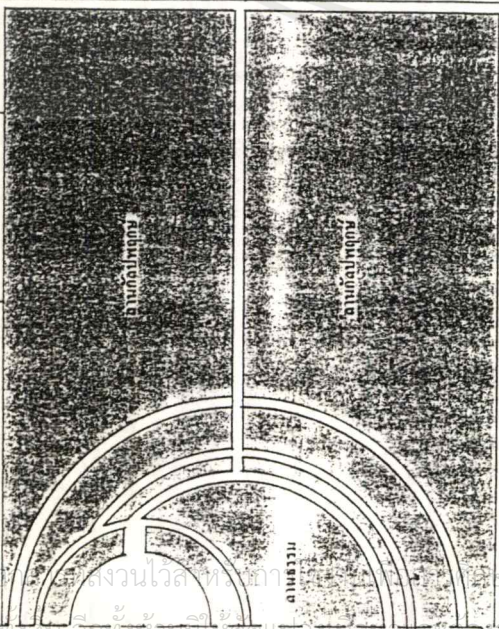
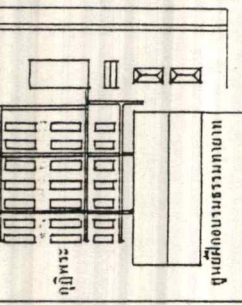
ข้อดี

1. มีการแบ่งเขตการก่อสร้างเป็น 3 เขต คือ พุทธวาส, ธรรมวาส และสังฆวาส ทำให้แต่ละส่วนไม่ปะปนกัน เป็นส่วนตัว
2. มีอาคารเท่าที่จำเป็น อาคารแต่ละหลังออกแบบให้คงทนถาวร ไม่ต้องซ่อมแซมบ่อย และดูแลรักษายู่เสมอ
3. มีการปลูกต้นไม้ โดยเฉพาะไม้ยืนต้นมากเพื่อสร้างบรรยากาศให้ร่มรื่น เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติธรรม

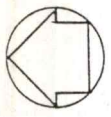
ข้อเสีย

1. รวมอาคารบริหารเป็นจุดเดียว ทำให้ไม่สะดวกในการบริหารงานจริง ๆ
2. อาคารอยู่ห่างกันไม่มีทางเชื่อม จึงไม่สะดวกใช้ถ้าเกิดการสัญจรในฤดูฝน
3. ไม่สามารถสร้างอาคารถาวรได้ตาม MASTER PLAN เพราะขาดปัจจัยหลายอาคารที่เกิดขึ้นจึงเป็นเพียงอาคารชั่วคราวรอการก่อสร้างใหม่ในอนาคต
4. ถนนทางเข้าหน้าโบสถ์ รถยนต์สามารถวิ่งมาถึงบันไดขึ้นโบสถ์ได้ ทำให้เกิดการหักพังของบันไดขึ้นโบสถ์ ปัจจุบันได้นำกระถางต้นไม้มาตั้งขวางไว้ ซึ่งก็มองดูไม่งามตาหนัก
5. ถนนและสนามหญ้าเชื่อมต่อโดยสะดวกทำให้ผู้ขับขี่รถยนต์นำรถลงไปจอดในสนามหญ้าได้ ดันหญ้าจึงตายได้ง่าย ปัจจุบันได้นำแท่งคอนกรีตทรงกระบอกมาปักไว้ 2 ข้างทางของถนนเพื่อกันรถยนต์ลงไปจอดในสนามหญ้า

แผนผังวัดพระธรรมกาย

- ๑. อุโบสถ
- ๒. ศาลาธรรมหรือ
- ๓. อาคารประดิษฐาน
- ๔. อาคารธรรมา
- ๕. อาคารคูัด
- ๖. อาคารนิมมานะเรศ
- ๗. อาคารปริมิตตาสวัสดิ์
- ๘. อาคารปรีชา
- ๙. อาคารปริตตา
- ๑๐. อาคารอภิสร
- ๑๑. อาคารปริตตา
- ๑๒. อาคารโอบมา
- ๑๓. อาคารประระณีพันธ์
- ๑๔. ทอระฬ
- ๑๕. หอสมุด
- ๑๖. สถานพยาบาล

ถนนคลองเตย

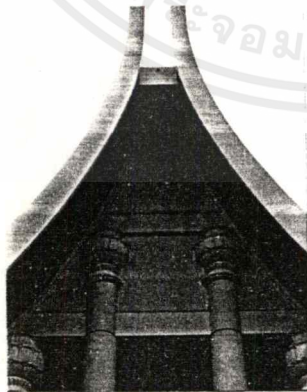
เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของวัดพระธรรมกาย หากท่านใดไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ กรุณาแจ้งให้ทราบก่อนพิมพ์และต้องอ้างถึงเจ้าบองเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มองจากประตูทางเข้าวัดตรงไปเบื้องหน้า ก็จะเห็น โบสถ์ตั้งเด่นเป็นสง่าเป็นที่หมาย

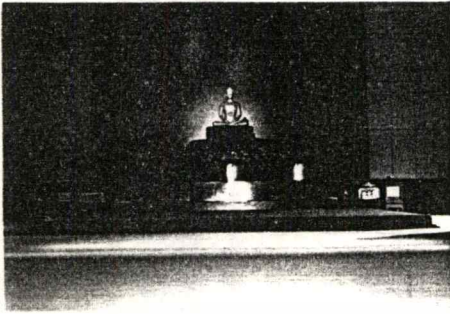

โบสถ์วัดพระธรรมกาย

ช่อฟ้าโบสถ์

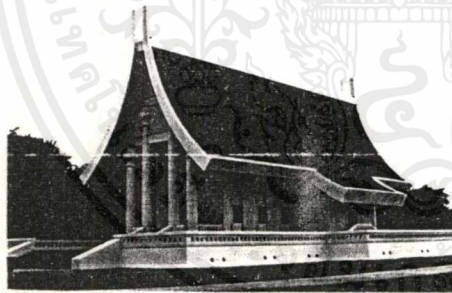
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

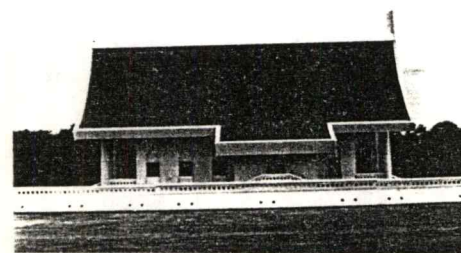
ภายในโบสถ์

ด้านหน้าโบสถ์

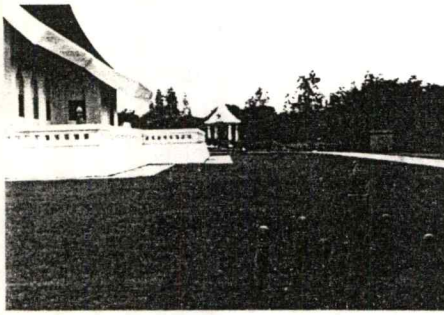

มองด้านข้าง โบสถ์

ด้านข้าง โบสถ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลานข้างโบสถ์ไว้ประกอบพิธีของ
ชมราวาส

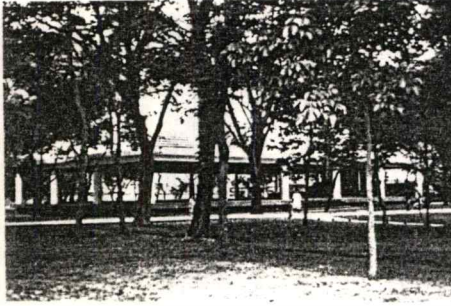

การใช้สระน้ำเข้ามามีส่วนสร้าง
บรรยากาศ

หอระฆัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

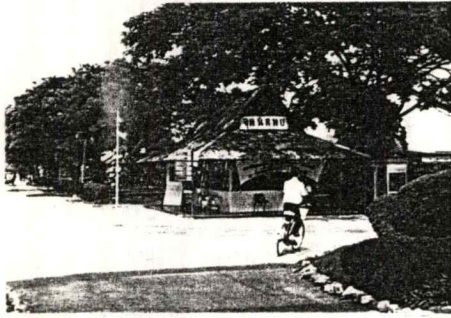
ศาลาปฏิบัติธรรมจุคน 500 คน

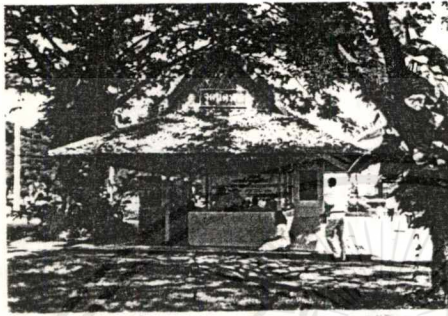
กุฏิเดี่ยว

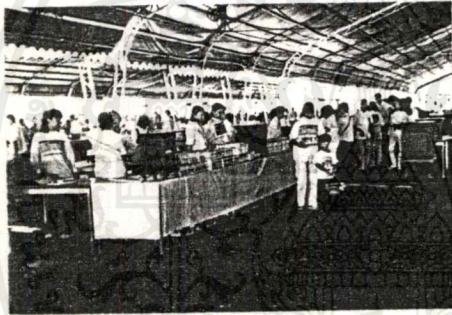
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเข้าส่วนประกอบพิธีกรรม

จุดนัดพบ

ส่วนขายเครื่องไทยธรรม

บริเวณถวายเป็นเครื่องไทยธรรม

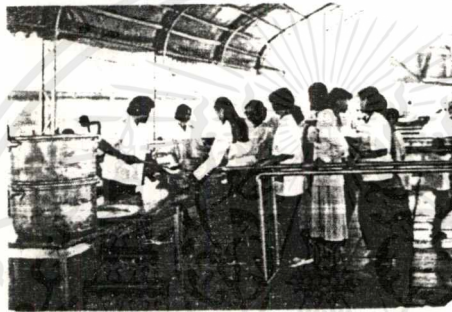

บริเวณด้านหลังที่นั่งพระที่รับเครื่องไทยธรรม จะต้องมียี่พื้นที่ขนถ่ายเครื่องไทยธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดขายปัจจัย

จุดรับแจกอาหาร

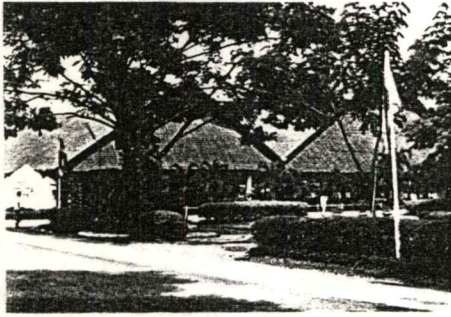

บริเวณนั่งรับประทานอาหาร

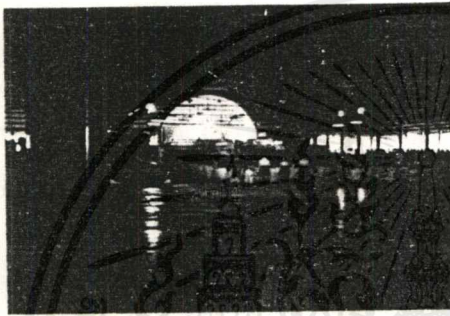

บริเวณล้างจาน - ชาม

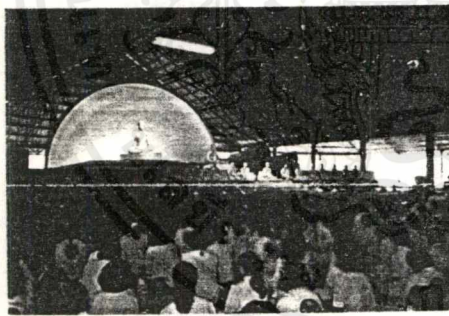
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

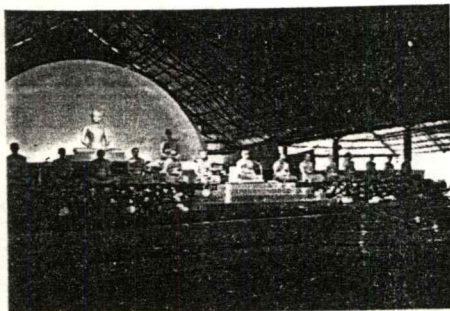
ภายนอกศาลาประกอบพิธีกรรม

ภายในศาลาประกอบพิธีกรรม
บนพื้นที่ 9 ไร่เศษ จุคนได้ 12,000 คน

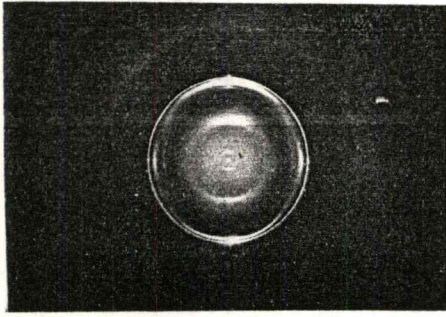

ภายในศาลาประกอบพิธีกรรม

รัตนบัลลังก์

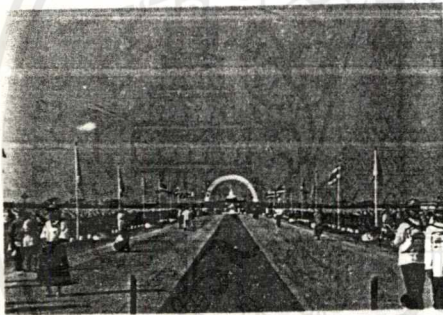
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

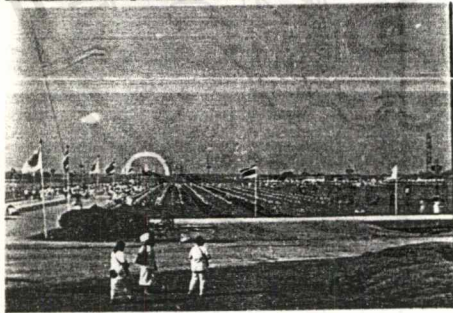
ดวงธรรม

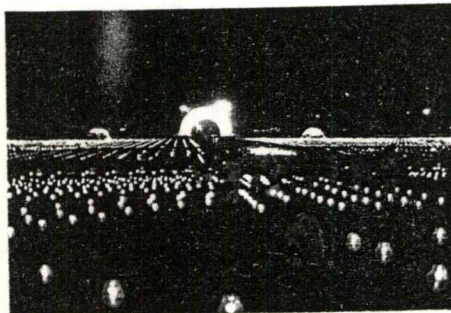
ประตูทางเข้าลานธรรม

ลานธรรม

ลานธรรม

การจุดโคมมาฆะประทีปที่ลานธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการอบรมธรรมะสำหรับนักศึกษา

ภาพแสดงการอบรมในห้องโถง
ผู้บรรยายคือ พระภิกษุหนึ่งบندตั้งอยู่สูงกว่าผู้ฟัง ผู้ฟังจะนั่งกับพื้น

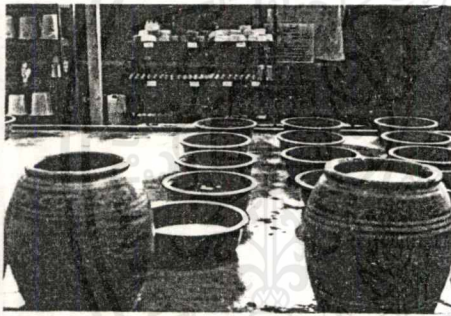
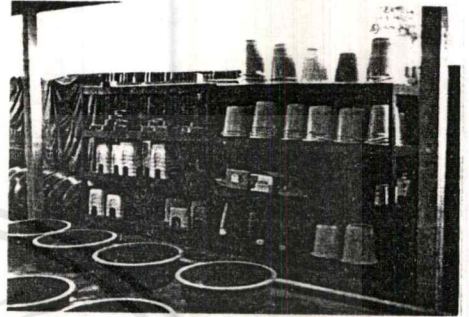
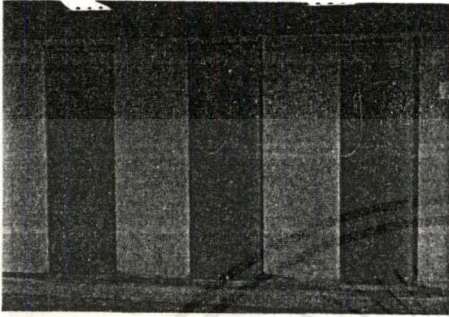
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการอบรมธรรมะสำหรับนักศึกษา
ระยะยาวประมาณ 1 เดือน

โครงการอบรมจะให้ผู้เข้าอบรมนอนกลด แล้วมาฟังธรรม ปฏิบัติธรรม
ในห้องปฏิบัติธรรม

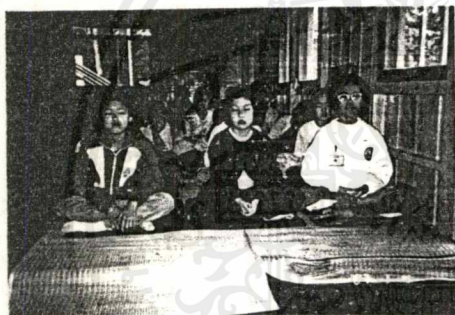
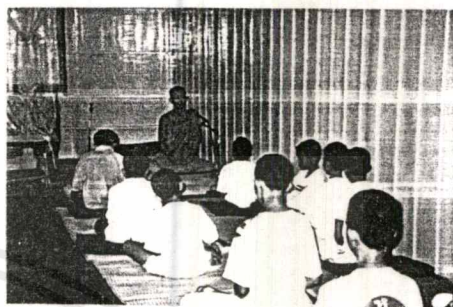
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องน้ำ จะเป็นห้องน้ำรวม เพื่อฝึกการอยู่ร่วมกัน

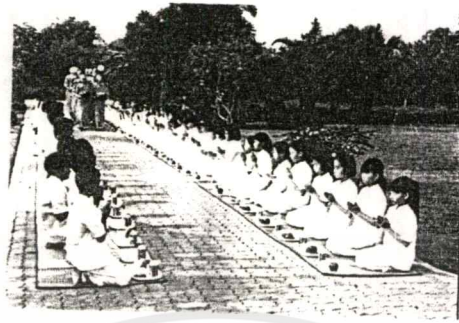
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการอบรมธรรมะสำหรับเยาวชน

เนื่องจากเด็กมีระบบประสาทที่ยังอ่อนจึงต้องแยกการสอนธรรมะออกจากผู้ใหญ่
บรรยากาศ การสอนจะเป็นแบบธรรมะบันเทิงเป็นกันเอง ใกล้เคียง อบอุ่น ไม่ค่อยเป็นทางการ
เหมือนการสอนผู้ใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมตักบาตร จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เข้าอบรม รู้จักการให้ทาน รู้จักการให้การเสียสละ

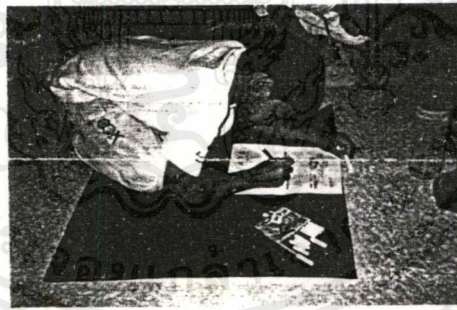
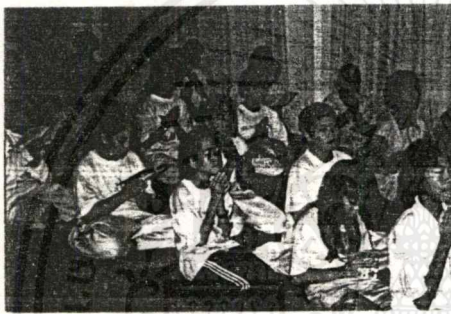
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การรับประทานจะนั่งทานบน โต๊ะและเพื่อความสะดวกสำหรับเด็ก จะใช้ถาดหลุมแทน
จานชาม

นอกจากนี้ ยังสามารถจัดกิจกรรมอื่นที่ต้องใช้โต๊ะและเก้าอี้อีกด้วย เพื่อความสะดวกใน
การทำกิจกรรม เช่น การประดิษฐ์ของจากเศษวัสดุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องปฏิบัติธรรมกิจกรรมที่จัดขึ้นก็มี การสวดมนต์ การนั่งสมาธิ การฟังธรรม และ รวมถึงการเขียนบันทึกผลการปฏิบัติธรรมด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 ชุมกศสถานล้านนา

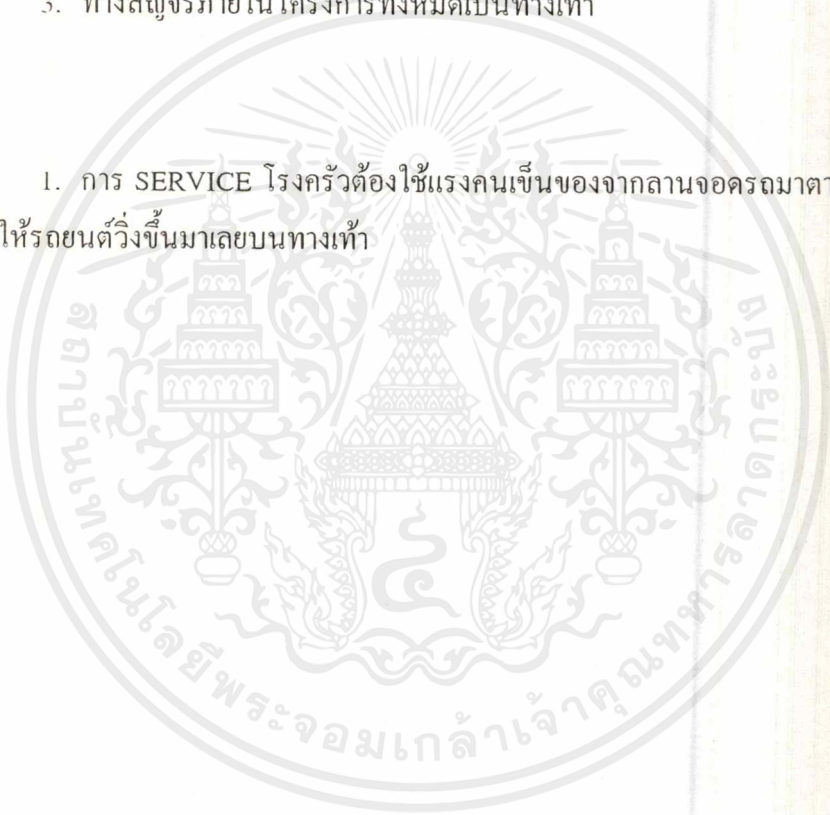
สถานที่ตั้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

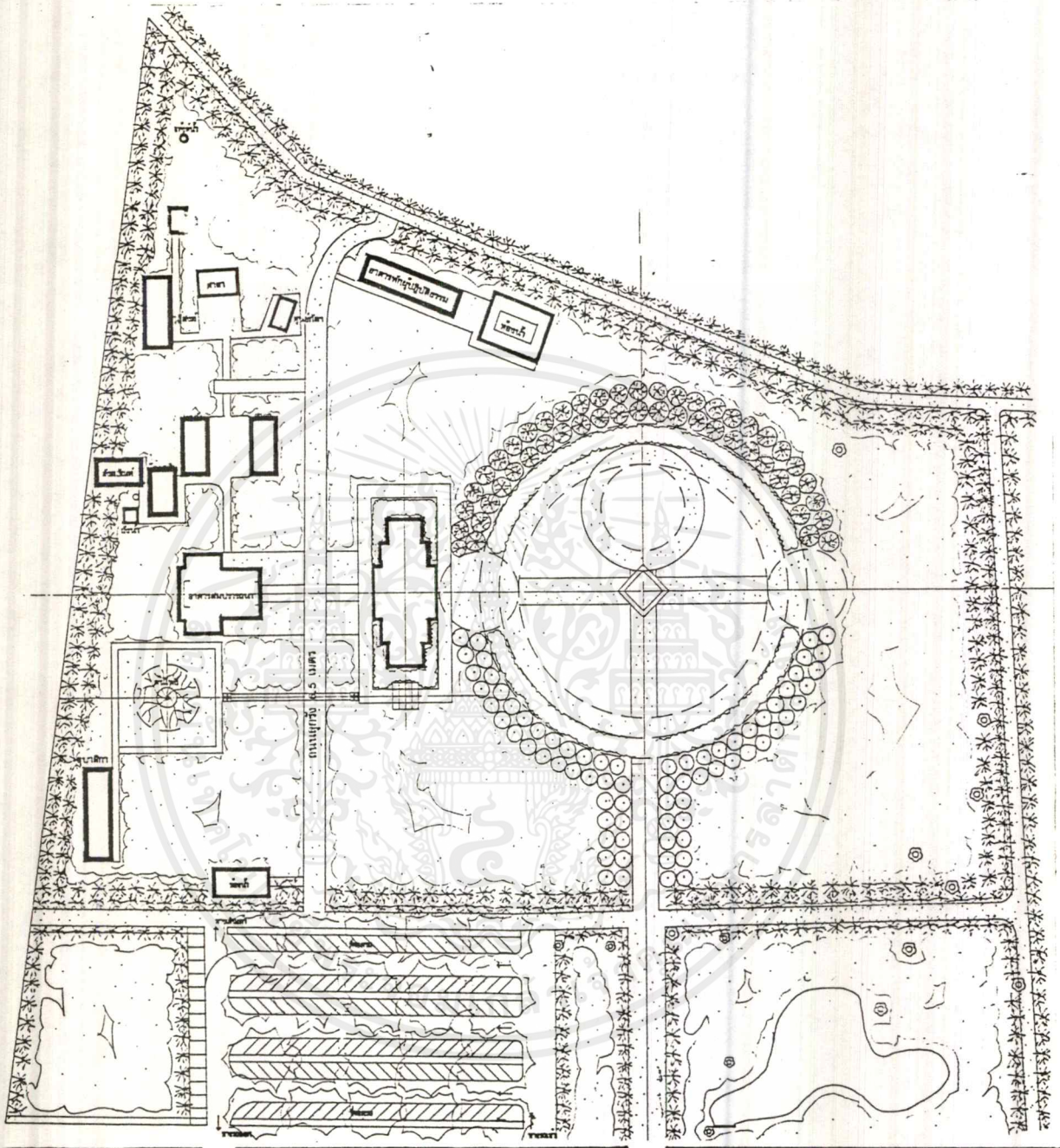
ข้อดี

1. มีการวางผังอย่างตรงไปตรงมา สะดวกต่อการใช้สอย เช่น การวางลานธรรม ซึ่งผู้คนจะใช้เยอะมากอยู่ในจุดแรกที่เข้ามาถึงโครงการ ทำให้สะดวกต่อการเข้าออก
2. แยกทางสัญจรของทางรถกับทางเดินเท้า
3. ทางสัญจรภายในโครงการทั้งหมดเป็นทางเท้า

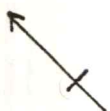
ข้อเสีย

1. การ SERVICE โรงครัวต้องใช้แรงคนเงินของจากลานจอดรถมาตามทางเดินเท้า ถ้าจะไม่ให้รถยนต์วิ่งขึ้นมาเลยบนทางเท้า

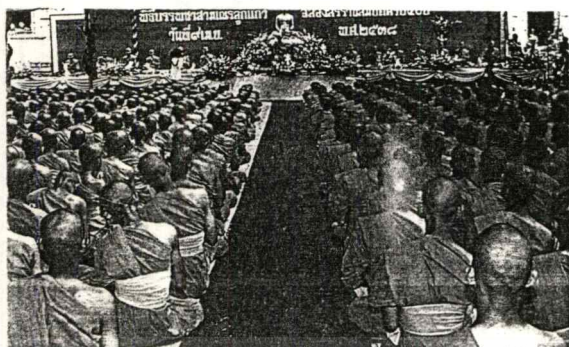

เหนือ

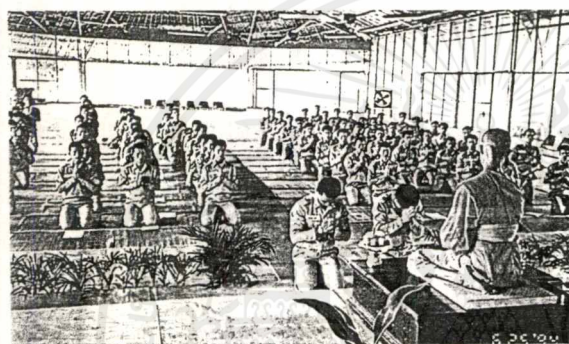

1 : 2,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 หน้าที่ 7.2 แผนผังจัดตั้งสถานลานนา
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

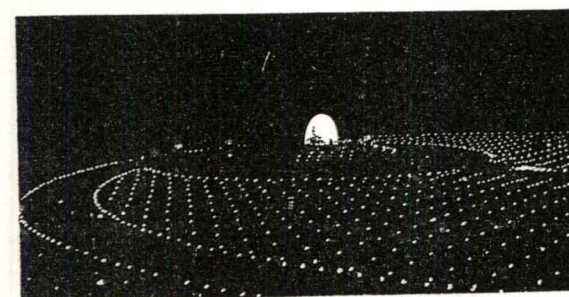
อบรมสามเณรลูกแก้วประจำปี

อบรมข้าราชการหน่วยงานต่าง ๆ

อบรมนักเรียนนักศึกษา สถาบันการศึกษาต่าง ๆ

งาน “ยี่เป็งสันทราย ถวายพุทธบูชา”

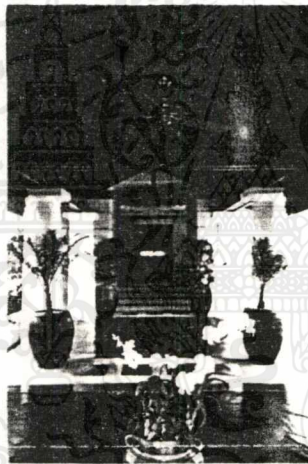
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3 ชีวาคม

สถานที่ตั้ง อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

ทางเข้าโครงการ

โถงต้อนรับ

บรรยากาศภายในโครงการ จะมีการ
ใช้น้ำเป็นตัวช่วยในการเสริมสร้าง
บรรยากาศ

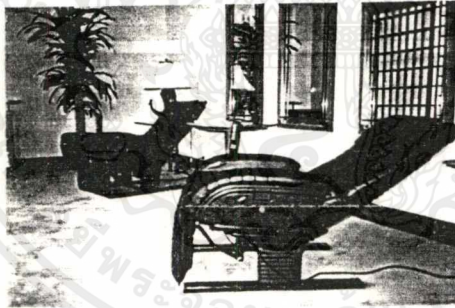
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

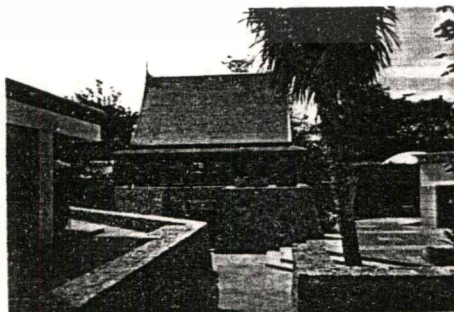
ศาลานั่งพักผ่อน

เรือนพักอาศัย

บรรยากาศภายในเรือนพัก

ศาลาปฏิบัติธรรม

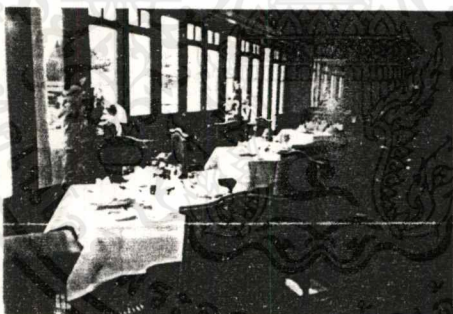
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารพักอาศัย

อาคารบริการ

ห้องอาหาร

ห้องนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 8

วิเคราะห์ผังและแนวทางในการออกแบบ

8.1 แนวความคิดในการออกแบบ

* การวางผังโครงการ

ยึดหลักของการปฏิบัติธรรมที่จะต้องประกอบด้วย 3 สิ่งแยกจากกันไม่ได้ คือ

1. ครูผู้สอน
2. คำสอน
3. นักเรียน

ดังนั้นรูปแบบการวางผังโครงการจึงได้วาง 3 ส่วนนี้ให้เป็นแนวเดียวกันคือ

1. ครูผู้สอน หมายถึง พระภิกษุซึ่งความรู้ที่ได้นั้นเกิดจากการปฏิบัติธรรม นั่นคืออาคารที่เป็นห้องปฏิบัติธรรมของพระภิกษุ
2. คำสอน หมายถึง การเทศน์สอนซึ่งจัดขึ้น ณ ศาลาประกอบพิธีกรรมเป็นหลัก
3. นักเรียน หมายถึง สาธุชนที่มาจากภายนอก จึงได้กำหนดให้เดินเป็นแนวมุ่งตรงมายังศาลาประกอบพิธีกรรม

* การจัดบรรยากาศ

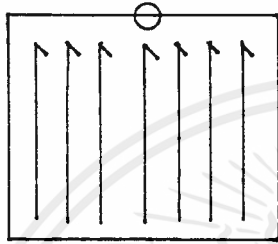
ให้เป็นไปเพื่อการปฏิบัติธรรม คือ

1. ร่มรื่น โดยใช้ต้นไม้ เป็นส่วนช่วยให้ร่มเงา
2. รื่นรมย์ ให้บรรยากาศเหมาะในการปฏิบัติธรรม
3. ร่มเย็น เป็นการกรองใจคนให้อยากปฏิบัติธรรม

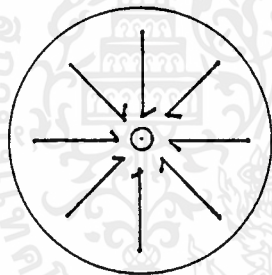
* รูปทรงอาคาร

สำหรับอาคารปฏิบัติธรรมเลือกรูปทรงที่ทำให้เกิดความตั้งใจในการปฏิบัติธรรม ฟังธรรม ไม่ฟังชาน ให้ตา ดู หู ฟัง ใจจดจ่อ เป็นหนึ่งเดียวไปที่ผู้สอนไปที่พระประธานอันเป็นตัวแทนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

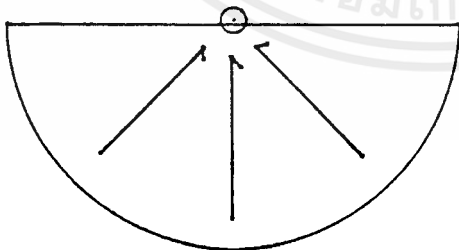
ภาพประกอบการหันหน้าของผู้ฟังในการจัดที่นั่งแบบต่าง ๆ

จัดที่นั่งเป็นสี่เหลี่ยมหันหน้าไปด้านเดียวกัน คนที่อยู่แถวข้าง ๆ จะต้องเอียงคอมองพระประธาน

จัดที่นั่งเป็นวงกลมล้อมรอบทุกคนจะหันหน้ามุ่งตรงไปที่พระประธาน แต่แถวด้านหลัง จะเห็นด้านหลังของพระประธาน

จัดที่นั่งเป็นแนวครึ่งวงกลมทุกคนจะหันหน้ามุ่งตรงไปที่พระประธานได้อย่างสบาย ๆ ไม่ต้องเอี้ยวคอ

- การหันหน้าของพระประธาน

ในกรณีที่ไม่ใช่โบสถ์ พระประธานสามารถหันไปทางทิศอื่นที่ไม่ใช่ทิศตะวันออกได้ เพราะเมื่อพระหันไปทางทิศไหนทางทิศนั้นก็เป็นมงคลทั้งสิ้น แต่ที่โดยทั่วไปหันไปทางทิศตะวันออก เพราะเมื่อตอนตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านหันหน้าไปทางทิศตะวันออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การใช้รูปทรงที่มีแบบแผนในการออกแบบ ก็ยึดหลักในการปฏิบัติธรรมเช่นกันที่จะต้องวางใจอย่างเป็นระเบียบให้สบาย ๆ ตรงไปตรงมา และกลับเข้าสู่รูปทรงเดิมของใจคือ ทางกลม

○ จะเป็นการช่วยส่งเสริมการปฏิบัติธรรม

- การแยกกลุ่มคนในการปฏิบัติธรรม คือ แยกเด็ก ๆ ออกมาให้เป็นส่วนเพราะเด็กมีระบบประสาทที่ยังอ่อน การสอนเด็กจะเป็นแบบธรรมชาติไม่เหมือนกับการสอนผู้ใหญ่
- ที่พักของพระภิกษุ ควรสงบ วิเวก เพื่อให้กระทำกิจส่วนตัวจัดให้เป็นสัดส่วนแต่เปิดเผย ตัวอาคารออกแบบให้พระพักตร์รวมกันแบ่งเป็นส่วน ๆ ถ้ายืนแบบเขย่ง ๆ ซึ่งยืนได้ไม่นานก็จะมองเห็นกัน แต่พอนั่งหรือนอนก็จะมองไม่เห็นกัน ก็จะเป็นส่วนตัว
- ที่พักอุบาสกกับอุบาสิกา หรือชายกับหญิง จะต้องแยกกัน แต่อุบาสกก็จะอยู่ใกล้พระได้เพื่อจะได้คอยรับใช้ แบ่งแยกชายกับหญิงโดยใช้ธรรมชาติเข้ามาช่วย โดยการขุดสระน้ำ

8.2 การวางผังบริเวณ

การจัดกลุ่มอาคาร ซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นโครงการนี้ มีหลักเกณฑ์ในการจัดโดยคำนึงถึง

- กิจกรรมที่เกิดขึ้นในอาคาร
- ความต่อเนื่องของกิจกรรมแต่ละประเภทตามการใช้งาน
- ความเป็นส่วนตัวและเป็นส่วนรวม
- ความรบกวนที่อาจเกิดขึ้นจากส่วนต่าง ๆ

จากการพิจารณาสามารถจัดกลุ่มของอาคารได้ ดังนี้

- กลุ่มอาคารสำนักงานบริหารและศูนย์ข้อมูลพระพุทธศาสนา ควรเป็นอาคารที่อยู่ใกล้ทางเข้าและเป็นศูนย์สามารถติดต่อไปยังอาคารกลุ่มอื่นได้
- อาคารประกอบพิธีกรรม (ศาลาใหญ่) ควรเป็นอาคารที่เห็นชัด เข้าได้โดยตรงจากทางเข้า
- กลุ่มอาคารส่วนปฏิบัติธรรมพิเศษ และส่วนอบรมธรรมะ ควรอยู่ในตำแหน่งที่เชื่อมต่อถึงทั้งส่วนบริการ (ครัว) และเชื่อมต่อกับส่วนบริการบุคคลภายนอก เพื่อให้สามารถเข้าใช้ประโยชน์ได้
- กลุ่มอาคารบริการและสนับสนุนโครงการ ควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถให้บริการทุก ๆ ส่วนได้โดยสะดวกและเข้าถึงได้ง่ายจากภายนอกในส่วนที่ต้องการบริการโดยตรงจากรถบริการ

- กลุ่มที่พักพระภิกษุ ควรอยู่ในจุดที่มีความเป็นส่วนตัว แต่ไม่ไกลจากส่วนฉันภัตตาหาร และส่วนประกอบพิธีกรรมมากนัก

- กลุ่มที่พักเจ้าหน้าที่ ควรอยู่ใกล้กลุ่มที่พักพระภิกษุเพราะเป็นที่ต้องการความสงบเหมือนกัน ต่างกันที่ส่วนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ควรอยู่ใกล้กับทางเข้า-ออกมากกว่า เพราะเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับอาคารภายนอกมากกว่า

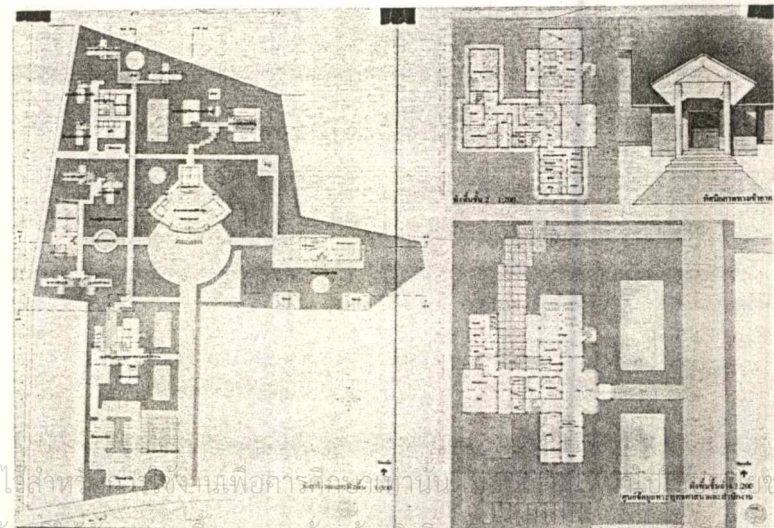
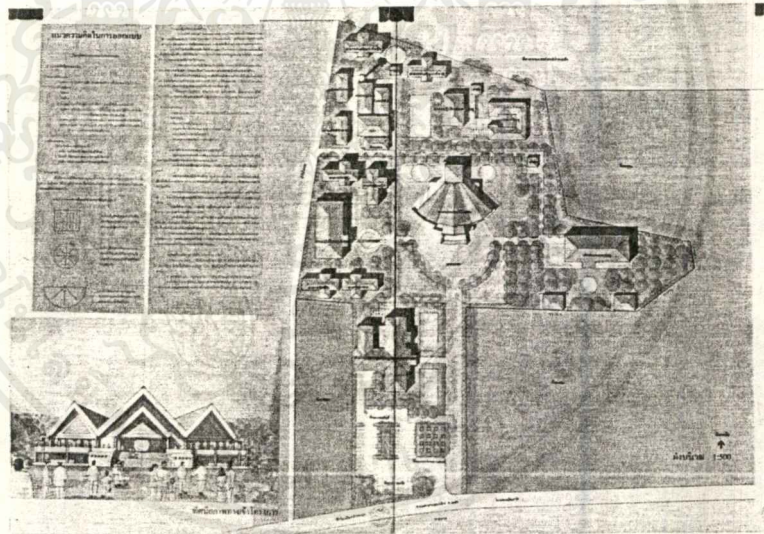
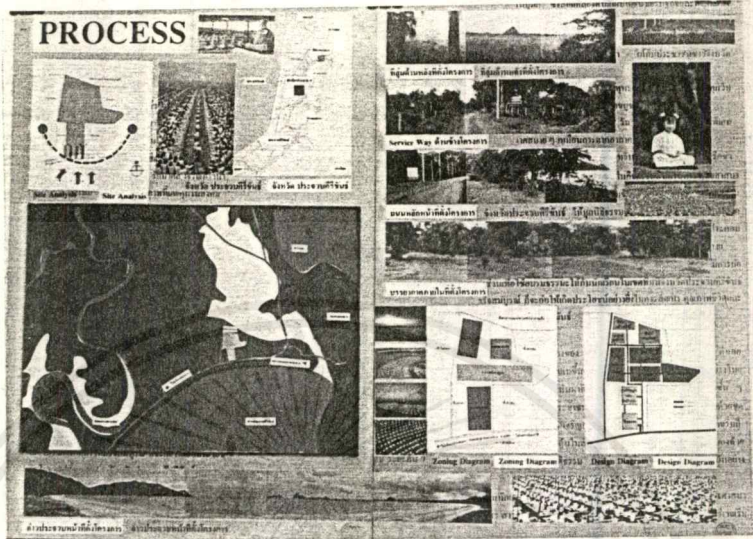
บริเวณโดยรอบเป็นส่วนสำคัญมาก เนื่องจากธรรมชาติจะมีส่วนช่วยส่งเสริมในการปฏิบัติธรรม การดึงเอาธรรมชาติโดยรอบเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของอาคารยังเป็นการช่วยสร้างบรรยากาศผ่อนคลายให้กับบุคคลภายนอกที่ปฏิบัติธรรม

การจัดบริเวณโดยรอบ แบ่งเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

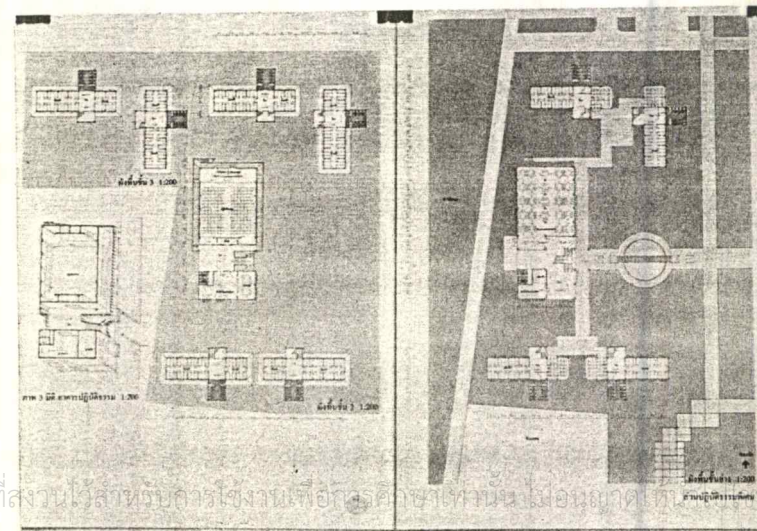
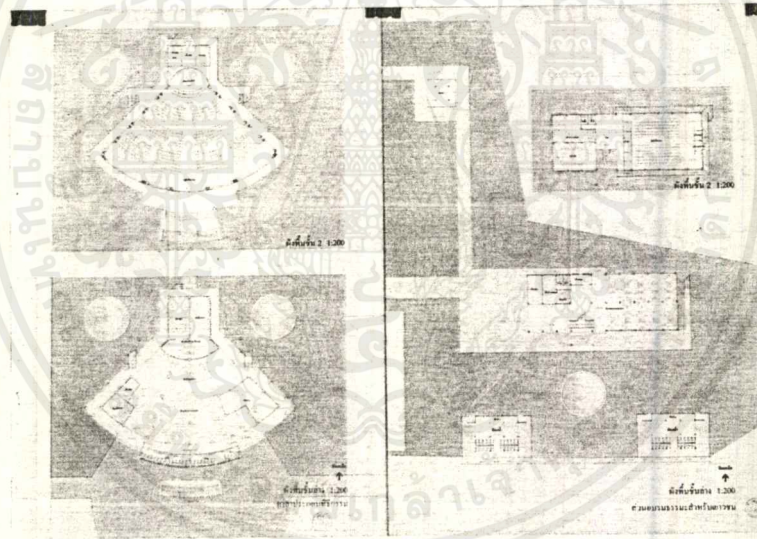
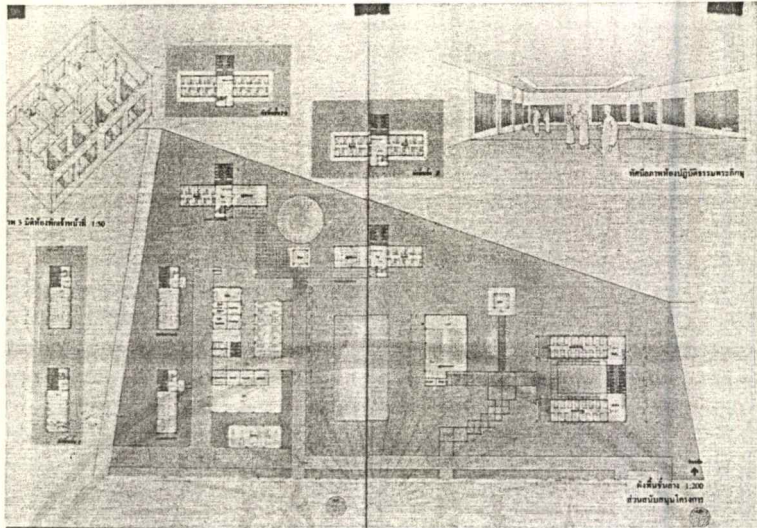
1. PASSIVE AREA ได้แก่บริเวณที่นั่งพักใต้ต้นไม้ หรือส่วนพักผ่อนที่มีความร่มรื่น ACTIVITY ที่เกิดขึ้นเป็นลักษณะสบาย ๆ เช่น พุดคุย และทำให้เกิดความสัมพันธ์ รู้จัดการรวมกลุ่ม

2. ACTIVE AREA ได้แก่สนามหญ้าโล่งมีต้นไม้โดยรอบ เพื่อให้ออกกำลังกายภายในโครงการจัดให้มีทางวิ่งเจาะเข้าไปในพื้นที่น้อยที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อรักษาธรรมชาติ บรรยากาศพักผ่อนและป้องกันอันตรายด้วยทางสัญจรภายในเป็นทางเดินเท้า

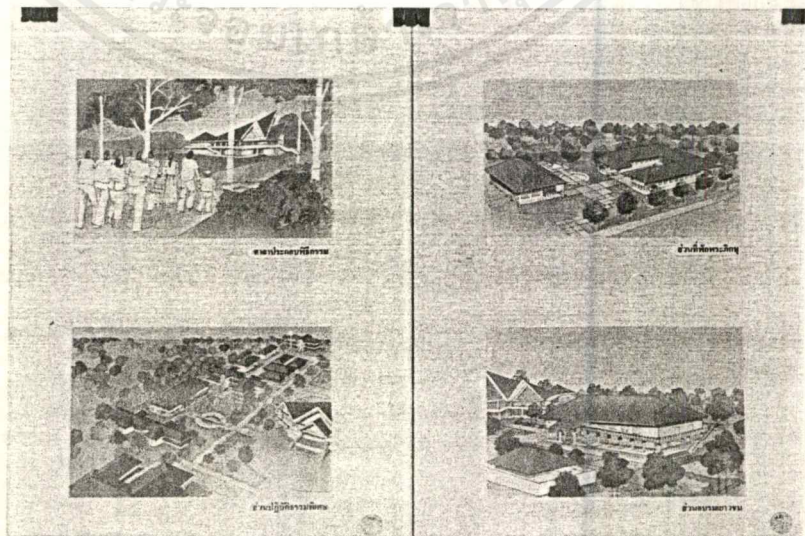
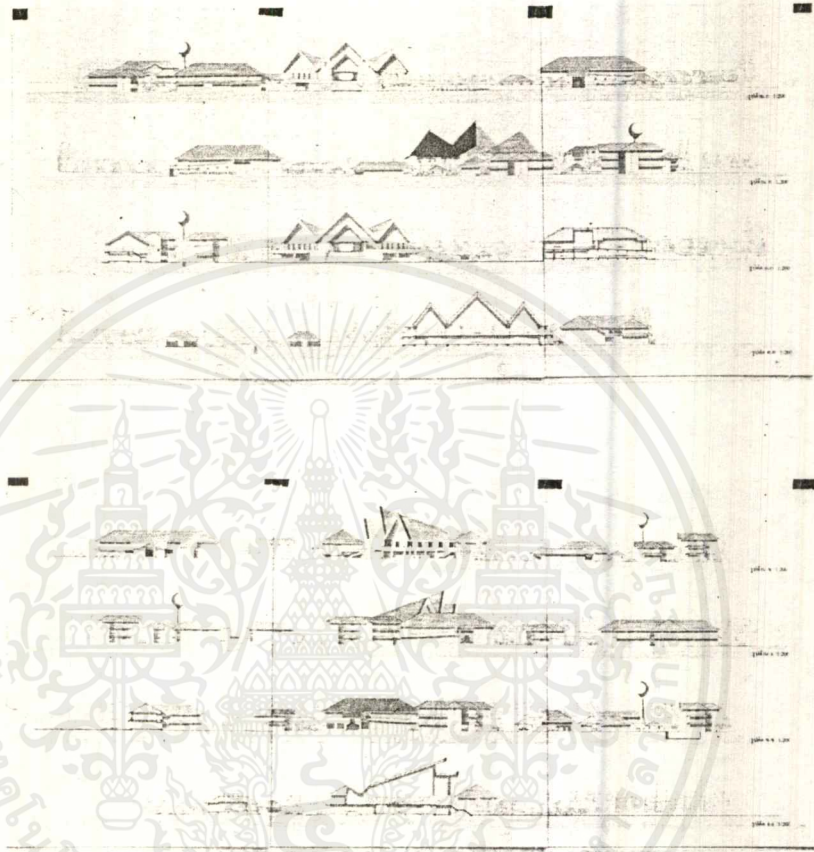
8.3 ภาพถ่ายผลงานออกแบบสถาปัตยกรรมและหุ่นจำลอง

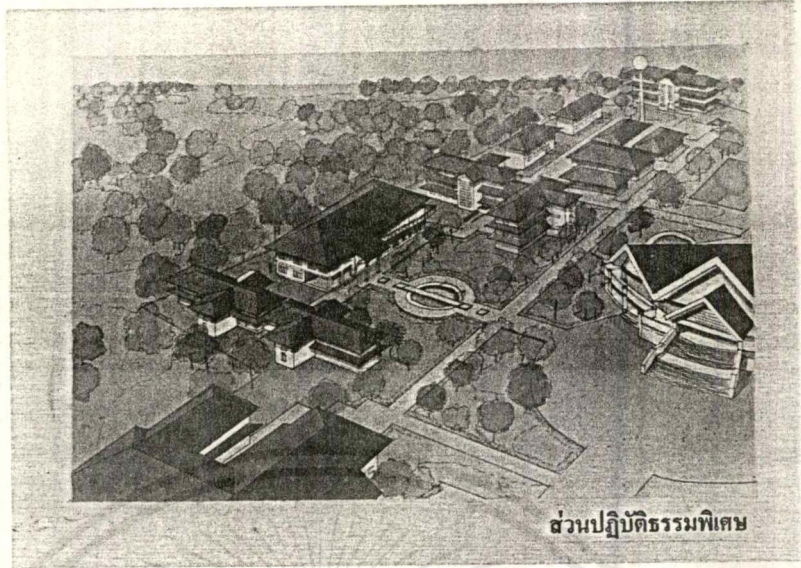
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานส่วนบุคคลเท่านั้น การนำเอกสารนี้ไปใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ตีพิมพ์ลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

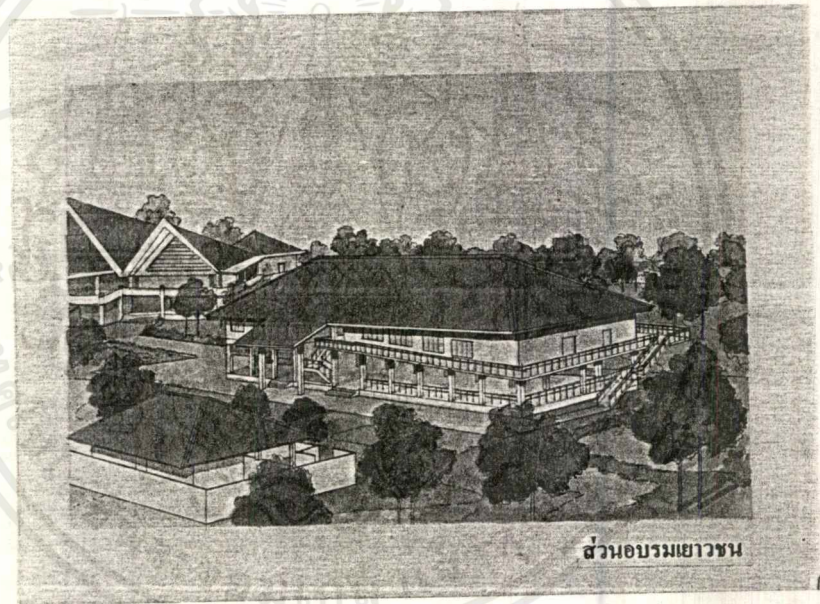
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

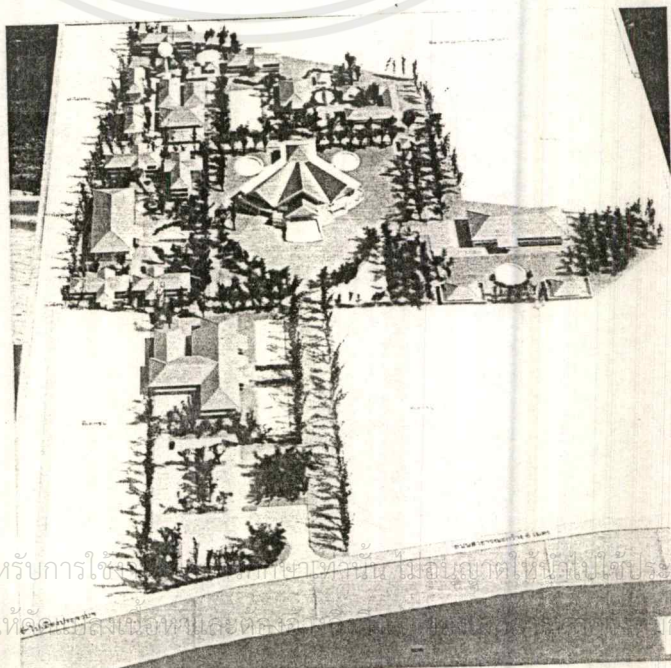
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

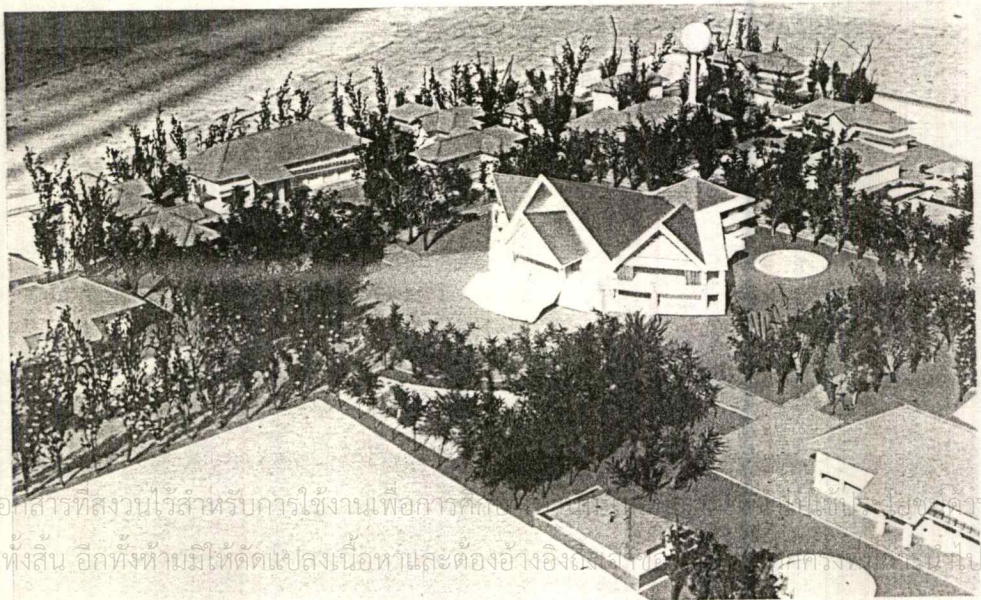
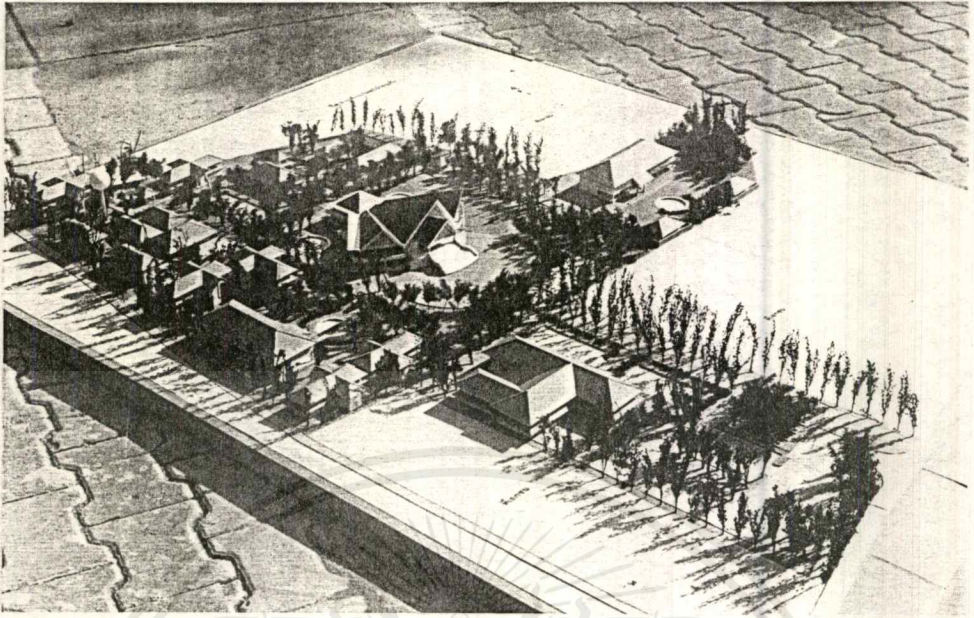
ส่วนปฏิบัติธรรมพิเศษ

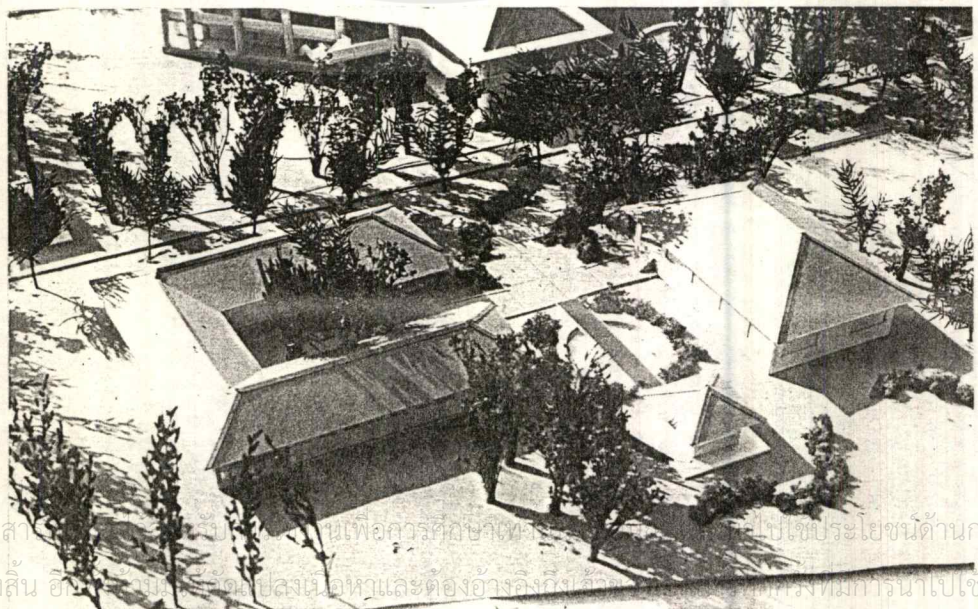
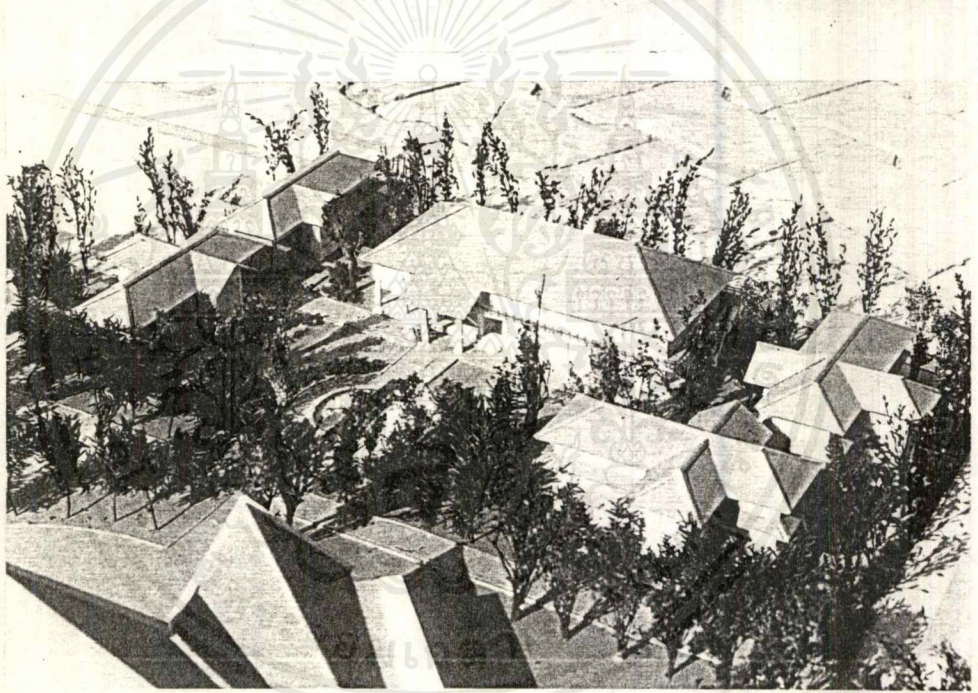
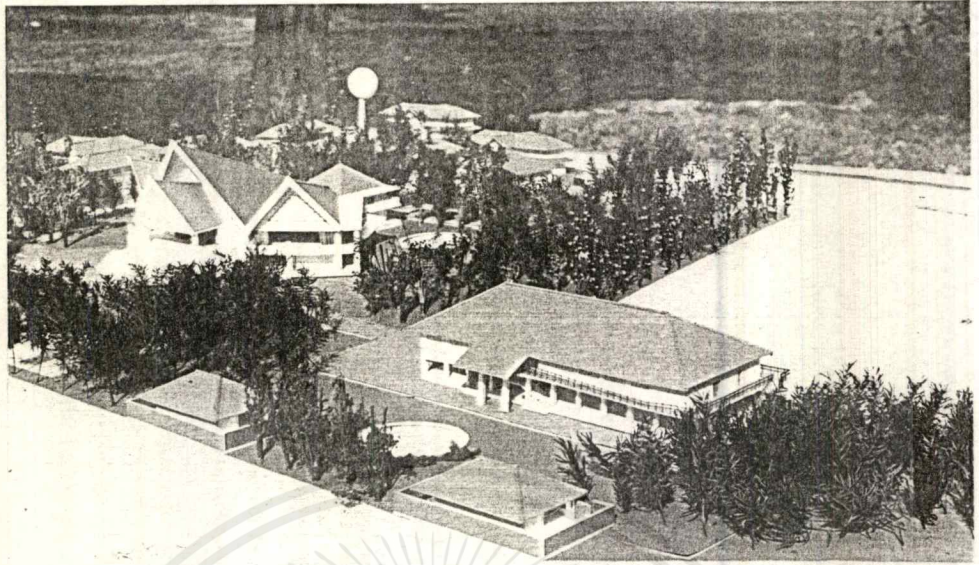
ส่วนอบรมเยาวชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้รื้อไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางสำนักงานนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้
 ไม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงที่มาของเอกสารฉบับนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้
 ใ้แก่บุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางราชการได้

ภาคผนวก ก

เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

1. เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของอาคารและส่วนต่าง ๆ ของอาคาร¹
 - 1.1 อาคารที่มีได้ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ คร่าวไฟนั้นจะต้องอยู่นอกอาคารเป็นส่วนตัดต่างหาก ถ้าระรวมคร่าวไฟไว้ในอาคารด้วยก็ได้ แต่ต้องลาดพื้น ผนัง ฝ้า เพดาน คร่าวด้วยวัสดุถาวร และวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่
 - 1.2 อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่าสองชั้น ต้องใช้วัสดุถาวรและทนไฟเป็นส่วนใหญ่และพื้นอาคารทุกชั้นต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ
 - 1.3 อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่าสามชั้น นอกจากมีบันไดตามปกติแล้วต้องมีทางหนีไฟอย่างน้อยอีกหนึ่งทาง
 - 1.4 อาคารพาณิชย์ ห้องแถว ตึกแถว โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารสาธารณะต้องมีที่ว่างเป็นทางเดินหลังอาคาร เพื่อใช้ติดต่อกันโดยกันเขตให้ปรากฏว่าไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร เว้นแต่แนวอาคารด้านหลังอยู่ติดต่อกับทางสาธารณะ แต่ถ้าทางสาธารณะนั้นกว้างไม่ถึง 4.00 เมตรต้องเว้นทางเดินด้านหลังอาคารกว้าง 2.00 เมตร จากจุดกึ่งกลางทางสาธารณะนั้น แต่ถ้าอาคารปลูกสร้างเป็นหน่วยเดียวกัน อยู่มุมถนนสองสายตัดกันและแนวอาคารด้านที่อยู่ติดถนนแต่ละด้านยาวไม่เกิน 15.00 เมตร จะไม่มีทางเดินด้านหลังอาคารก็ได้
 - 1.5 อาคารทุกชนิดจะปลูกสร้างบนที่ดินซึ่งถมด้วยขยะมูลฝอยมิได้ เว้นแต่ขยะมูลฝอยนั้นจะได้กลายสภาพเป็นดินแล้วหรือได้ทับด้วยดินกระทุ้งแน่นไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร และมีลักษณะไม่เป็นอันตรายต่ออนามัยและมั่นคงพอแก่การปลูกสร้างแล้ว
 - 1.6 รั้วหรือกำแพงเขตให้ทำได้สูงไม่เกิน 300 เซนติเมตร เหนือระดับถนน ประตูรั้วหรือกำแพงทางรถเข้าเมื่อมีคานบนให้วางคานสูงตั้งแต่ 300 เซนติเมตร ขึ้นไปจากระดับถนน

¹ เรียบเรียงจาก พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร (กฎกระทรวงฉบับที่ 7,2517)

ประเภทอาคาร	ชั้นล่าง	ตั้งแต่ชั้นสองขึ้นไป	
		ไม่มีระบบปรับอากาศ	มีระบบปรับอากาศ
2. อาคารสาธารณะ			
ก. ห้องโถง ห้องที่ทำงาน ห้องอาหาร รวมห้องประกอบการค้า การค้า ห้องประชุม โรงครัว	3.50 เมตร	3.50 เมตร	3.00 เมตร
ข. ห้องพักในโรงแรม	3.50 เมตร	3.00 เมตร	2.40 เมตร

1.7 สะพานสำหรับรถข้ามได้ต้องมีช่องกว้างเป็นทางจราจรไม่น้อยกว่า 300 เมตร และมีส่วนลาดไม่ชันกว่า 1 ใน 10 ถ้ามีหลังคาคลุมต้องวางบนคานบนให้วางคานสูงตั้งแต่ 30 เซนติเมตรจากระดับพื้นสะพาน

1.8 ช่องทางเดินภายในอาคารให้กว้างไม่น้อยกว่า 100 เมตร กับมิให้มีเสาติดกันให้ส่วนหนึ่งส่วนใดแคบกว่ากำหนดนั้น ทั้งให้แสงสว่างธรรมชาติและเห็นได้เวลากลางวันด้วย

1.9 ระยะค้ำระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอคฝ่าหรือยอคผนังของอาคารตอนที่ต่ำสุด ต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ตามตารางต่อไปนี้

ประเภทการใช้อาคาร	มีระบบปรับอากาศ (ม.)	ไม่มีระบบปรับอากาศ (ม.)
- พักอาศัย ห้องเรียนนักเรียนอนุบาล	2.40	2.40
- สำนักงาน ห้องพักในโรงแรม	2.40	3.00
- ห้องเรียน ห้องโถง ภัตตาคาร	2.70	3.00
- ห้องขายสินค้า ห้องประชุม เก็บสินค้า	3.00	3.50
- ห้องน้ำ ห้องส้วม ระเบียง ช่องทางเดิน	2.00	2.00

1.10 ห้องน้ำ ห้องส้วม ระเบียงของอาคารต้องมีระยะค้ำระหว่างพื้นถึงเพดาน ตอนที่ต่ำสุดไม่ต่ำกว่า 2.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.11 โรงเก็บรถยนต์ต้องมีระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอดฝ้ายหรือยอดผนัง ตอนที่ต่ำสุดไม่ต่ำกว่า 2.10 เมตร

1.12 ห้องในอาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสาธารณะ ซึ่งมีระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอดฝ้ายหรือผนังตอนที่ต่ำสุดตั้งแต่ 4.60 เมตรขึ้นไป จะทำพื้นที่เพื่อประโยชน์ใช้สอยของบุคคลอีกชั้นหนึ่งในห้องนั้นได้ โดยพื้นดังกล่าวนั้นจะต้องมีเนื้อที่ไม่เกิน 1 ใน 3 ของเนื้อที่ห้องและระยะดิ่งระหว่างพื้นดังกล่าวถึงเพดานตรงยอดฝ้ายหรือยอดผนังตอนที่ต่ำสุด ต้องไม่ต่ำกว่า 2.40 เมตร และในกรณีที่จะใช้พื้นที่ห้องส่วนที่อยู่ใต้พื้นดังกล่าวนี้เป็นพื้นที่เพื่อใช้พักอาศัยหรือเป็นทางผ่านด้วยแล้ว ระยะดิ่งระหว่างพื้นห้องถึงเพดานใต้พื้นดังกล่าวต้องไม่ต่ำกว่า 2.40 เมตร

1.13 พื้นชั้นล่างของอาคารที่ตั้งอยู่ริมแนวถนนในที่ราบจะเป็นอาคารที่พักอาศัย หรือไม่ก็ตาม ต้องสูงกว่าระดับถนนนั้นไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร

1.14 เตาไฟสำหรับการอุตสาหกรรม หรือการพาณิชย์ชนิดเป็นเตาก่อหรือเตาเหล็ก ให้ตั้งได้เฉพาะในอาคาร ซึ่งประกอบด้วยวัตถุน้ำมันเป็นส่วนใหญ่ เตาไฟและปล่องระบายควันไฟจะต้องทำให้ฝ้ายหรือผนังหรือหลังคาอุกความร้อนจัดได้

1.15 บันไดอันเป็นประธานสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารพาณิชย์ต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 150 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งไม่สูงเกิน 400 เซนติเมตร ลูกตั้งไม่สูงกว่า 19 เซนติเมตร ลูกนอนไม่แคบกว่า 24 เซนติเมตร ถ้าไม่มีบันไดขึ้นลงให้มากพอที่จะใช้เส้นทางลงหนีไฟได้ก็พอสมควรแล้ว จะต้องมียางหนีไฟอีก ตอนใดที่ต้องทำเลยมีบันไดเวียน ส่วนแคบที่สุดของลูกนอนต้องไม่แคบกว่า 10 เซนติเมตร

1.16 บันไดซึ่งช่วงสูงกว่าระยะที่กำหนดไว้ ให้ทำที่พักขนาดกว้างยาวไม่น้อยกว่าส่วนกว้างของบันไดนั้น

1.17 วัตถุหลังคาให้ทำด้วยวัตถุน้ำมัน เว้นแต่อาคารซึ่งตั้งอยู่ห่างจากอาคารอื่น ซึ่งมุงด้วยวัตถุน้ำมันหรือจากเขตที่ดินหรือทางสาธารณะเกิน 40 เมตร จึงจะใช้มุงด้วยวัตถุอื่นได้

1.18 ลิฟท์สำหรับใช้บรรทุกบุคคล ให้ทำได้แต่ในอาคารซึ่งประกอบด้วยวัตถุน้ำมันเป็นส่วนใหญ่และโดยเฉพาะส่วนต่อเนื่องกับลิฟท์นั้นต้องเป็นวัตถุน้ำมันทั้งสิ้น และลิฟท์นั้นจะต้องเป็นส่วนปลอดภัยไม่น้อยกว่า 4 เท่าของน้ำหนักที่กำหนดไว้

1.19 อาคารที่ปลูกสร้างสูงเกิน 7 ชั้น ให้มีพื้นที่ลาดฟ้าเพื่อใช้เป็นทางหนีไฟทางอากาศตามสภาพที่เหมาะสม

2. เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับแนวอาคารและระยะต่าง ๆ¹

2.1 เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาจราจร และเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยริมถนนสองฟากถนนพระรามที่ 3 ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างตัดแปลงใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดภายในระยะ 15 เมตรจากเขตถนน

2.2 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคาร หรือส่วนของอาคารยื่นออกมาในหรือเหนือทางเดินสาธารณะ เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือที่ซึ่งจะต้องไม่เกินกำหนดต่อไปนี้

สำหรับกันสาดของพื้นที่ชั้นแรกเหนือระดับถนน

- ระยะยื่นของกันสาดไม่เกิน 200 เซนติเมตรจากผนัง
- ระยะปลายกันสาดไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตรเหนือทางเท้า
- ระยะยื่นของกันสาดจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$ย = (ก + ร) / 10$$

สำหรับส่วนประณีตสถาปัตยกรรมของพื้นที่ชั้นอื่น ๆ

- ระยะยื่นของชายคาไม่เกิน 150 เซนติเมตรจากผนัง
- ระยะยื่นของส่วนประกอบสถาปัตยกรรมไม่เกิน 120 เซนติเมตรจากผนัง
- ระยะที่กล่าวนั้นจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$ย = (ก + ร) / 20$$

ให้ ย = ระยะยื่นออกมาจากผนังเป็นเซนติเมตร

ก = ความกว้างของถนนเป็นเซนติเมตร

ร = ระยะผนังอาคารจากแนวถนนเป็นเซนติเมตร

2.3 ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคาร มีระยะค้ำระหว่างพื้นดินถึงเพดานตรงยอดค้ำหรือยอดผนังสูงเกินกว่าระยะราบจากผนังด้านหน้าของอาคารจนถึงแนวถนนฟากตรงข้าม

¹ เรียบเรียงจาก พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร (กฎกระทรวงฉบับที่ 7,2517)

2.4 สำหรับอาคารหลังเดียวกัน ซึ่งมีถนนสองสายขนานอยู่และสองสายนั้นขนาดไม่เท่ากัน เมื่อส่วนกว้างของอาคารนั้นไม่เกิน 15 เมตร อนุญาตให้ปลูกสร้างถึงระดับสูงเท่าตอแนวนอนที่กว้างได้ ทั้งหลัง

สำหรับอาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสองสายขนาดไม่เท่ากัน อนุญาตให้ปลูกสร้างด้านถนนแคบถึงระดับสูง 2 1/2 ของความกว้างแห่งถนนแคบและให้ปลูกสร้างอาคารสูงดังกล่าวนี้ได้เป็นระยะยาวจากมุมถนนเพียงสองเท่าของความกว้างแห่งถนนแคบนั้น

2.5 ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารริมแนวทางสาธารณะ โดยมีระยะค้ำระหว่างพื้นดินถึงเพดานตรงยอดฝา หรือยอดผนังสูงเกินระดับ 40 เมตร ถึงแม้ว่าตรงนั้นจะเป็นถนนขนาดกว้างเท่าใดก็ตาม

2.6 อาคารที่ปลูกชิดกับที่ดินของอื่นหรือชิดกับอาคารอีกหลังหนึ่งนั้น ถ้ามีระยะค้ำห่างน้อยกว่า 200 เซนติเมตร สำหรับอาคารสองชั้นลงมา หรือน้อยกว่า 300 เซนติเมตร สำหรับอาคารเกินสองชั้นขึ้นไป ห้ามมิให้มีหน้าต่าง ๑ ประตู หรือช่องระบายลมในด้านที่ชิดกับเขตที่ดินหรืออาคารอื่นนั้น

อย่างไรก็ตาม อาคารที่ปลูกชิดกับที่ดินของผู้อื่นนั้น จะมีระยะจากเขตที่ดินต่ำกว่า 50 เซนติเมตร ไม่ได้เว้นแต่จะปลูกสร้างโดยวิธีตกลงทำผนังร่วมกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เสียประโยชน์ในทางสถาปัตยกรรม

2.7 อาคารต้องมีที่ว่างอันปราศจากสิ่งก่อสร้างปกคลุมไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

อาคารที่พักอาศัย ห้องแถว ตึกแถวและอาคารอื่นซึ่งใช้เป็นที่พักอาศัยด้วย แต่ละหลังหรือห้องให้มีที่ว่าง 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมากที่สุดของอาคาร

อาคารซึ่งมิได้ใช้เป็นที่พักอาศัยด้วยแต่ละหลังหรือห้อง ให้มีที่ว่าง 10 ใน ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมากที่สุดของอาคาร

ภายในบังคับ อาคารพาณิชย์ ห้องแถว หรืออาคารสาธารณะที่มีหน้าต่างหรือประตูเปิดสู่ภายนอกไม่น้อยกว่า 20 ใน 100 ส่วนของพื้นที่แต่ละชั้นของอาคารจะไม่มีที่ว่างเลยก็ได้

หน้าต่าง ประตู ด้านที่เปิดสู่ภายนอก หมายถึง ช่องเปิดของผนังด้านชิดทางสาธารณะหรือด้านที่ติดต่อกับที่ดินของอื่นไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร สำหรับอาคารตั้งแต่ชั้นที่ 2 ลงมาหรือไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร สำหรับอาคารตั้งแต่ชั้น 3 ขึ้นไป

3. เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับที่จอดรถ

3.1 ให้กำหนดประเภทของอาคารซึ่งต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กลับรถยนต์และทางเข้า - ออกของรถยนต์ไว้ดังต่อไปนี้

- โรงมหรสพที่มีพื้นที่สำหรับจัดที่นั่งสำหรับคนดูตั้งแต่ 50 ที่ขึ้นไป
- โรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ 30 ห้องขึ้นไป
- อาคารชุดที่มีพื้นที่แต่ละครอบครัวตั้งแต่ 60 ตารางวาขึ้นไป
- ภัตตาคารที่มีพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหารตั้งแต่ 150 ตารางเมตรขึ้นไป
- ห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- สำนักงานที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 300 ตารางเมตรขึ้นไป
- อาคารขนาดใหญ่ที่มีความสูงเกิน 15.00 ม. มีพื้นที่รวมกันเกิน 1,000 ตร.ม.
- ห้องโถงของโรงแรม ภัตตาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่

3.2 จำนวนที่จอดรถยนต์ ต้องจัดให้มีตามกำหนดดังต่อไปนี้

ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร เฉพาะในเขตเทศบาลนครหลวง ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 25 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2515

- ภัตตาคาร ภัตตาคารที่มีพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหารไม่เกิน 750 ตารางเมตร ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 15 ตารางเมตร เศษของ 15 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 15 ตารางเมตร

ภัตตาคารที่มีพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหารเกิน 750 ตารางเมตร ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่ง สำหรับพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 750 ตารางเมตรแรก ส่วนที่เกิน 15 ตารางเมตรให้คิดเป็น 30 ตารางเมตร

- ห้างสรรพสินค้า ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ 20 ตารางเมตรเศษของ 20 ตารางเมตรให้คิดเป็น 20 ตารางเมตร

- สำนักงาน ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ 60 ตารางเมตร เศษของ 20 ตารางเมตรให้คิดเป็น 20 ตารางเมตร

- ห้องโถงของโรงแรม ภัตตาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คันต่อพื้นที่ห้องโถง 10 ตารางเมตร เศษของ 10 ตารางเมตรให้คิดเป็น 10 ตารางเมตร

- อาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถยนต์ตามจำนวนที่กำหนดของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารขนาดใหญ่นั้นรวมกัน หรือให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่อาคาร 120 ตารางเมตร เศษของ 120 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 120 ตารางเมตร ทั้งนี้ให้ถือที่จอดรถยนต์จำนวนที่มากกว่าเป็นเกณฑ์

3.3 อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการหลายประเภท ถ้าเป็นประเภทของที่ต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กัณฑ์รถยนต์และทางเข้าออกของรถยนต์ตามข้อ 2 ต้องจัดให้มีจำนวนที่จอดรถยนต์ตามที่กำหนดในข้อ 3 ของแต่ละประเภทของอาคารที่ใช้เป็นที่ประกอบกิจการในอาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารนั้นรวมกัน

3.4 ที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องเป็นพื้นที่ที่สี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร ยาวไม่น้อยกว่า 6 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงลักษณะและขอบเขตของที่จอดรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ

3.5 ที่จอดรถยนต์ต้องจัดให้อยู่ภายในบริเวณของอาคารนั้น ถ้าอยู่ภายนอกอาคารต้องมีทางไปสู่อาคารนั้นไม่เกิน 200 เมตร

3.6 ที่กัณฑ์รถยนต์ต้องมีพื้นที่เพียงพอและอยู่ในที่เหมาะสมให้สามารถกัณฑ์รถยนต์เข้าสู่ทางเข้า - ออกของรถยนต์ได้โดยสะดวก โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงแนวการกลับของรถยนต์ไว้ให้ปรากฏในกรณีการจัดให้รถวิ่งทางเดียวจากทางออกจะไม่มีที่กัณฑ์รถก็ได้

3.7 ทางเข้าออกของรถยนต์ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ในกรณีจัดให้รถยนต์วิ่งได้ทางเดียว ทางเข้าและทางออกต้องกว้างไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดงทางเข้าและทางออกให้ปรากฏ และปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องเป็นดังนี้

- แนวศูนย์กลางปากทางเข้า - ออกของรถยนต์ ต้องไม่อยู่ที่ที่เป็นทางร่วมหรือทางแยก และต้องห่างจากจุดเริ่มต้นโค้งหรือหักมุมของขอบทางร่วมหรือขอบทางแยกสาธารณะ มีระยะไม่น้อยกว่า 20.00 เมตร สำหรับโรงมหรสพระชะดังกล่าว ต้องไม่น้อยกว่า 50.00 ม.

- แนวศูนย์กลางปากทางเข้า - ออกของรถยนต์ ต้องไม่อยู่บนเชิงลาดสะพานและต้องห่างจากจุดสุดเชิงลาดสะพานมีระยะไม่น้อยกว่า 50.00 เมตร สำหรับโรงมหรสพระชะดังกล่าวดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่า 100.00 เมตร

4. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง อาคารที่จอดรถ 2521

4.1 อาคารจอดรถยนต์ หมายถึง อาคารหรือส่วนของอาคารที่ใช้สำหรับรถยนต์ตั้งแต่ 7 คันขึ้นไป

4.2 ช่องเปิดและการระบายอากาศ

สูงเกิน 1 ชั้นเหนือระดับดิน ต้องเปิดโล่งอย่างน้อย 2 ด้าน โดยมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ครึ่งหนึ่งของพื้นที่นั้น

ส่วนเปิดโล่งทั้งหมดรวมกันไม่น้อยกว่า 10 % ของพื้นที่อาคารจอรถยนต์นั้นและมีราวกันตกที่แข็งแรง

อยู่ต่ำกว่าดิน ต้องมีเครื่องระบายอากาศ สามารถเปลี่ยนอากาศภายในชั้นนั้นหมดใน 10 นาที

4.3 ที่ว่างและความสูงอาคารและระยะห่าง

ห้ามสูงเกิน 10 ชั้น จากระดับพื้นดิน เว้นแต่จะใช้ระบบรถยนต์ด้วยเครื่องจักรที่มีกว้างอย่างน้อย เมตร ตลอดอย่างน้อย 2 ด้าน และยาวรวมกันไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของความยาวอาคาร

ห่างจากเขตที่ดินผู้อื่น ๆ 3 เมตร เป็นอย่างน้อย

4.4 ความสูงของอาคาร ระยะดิ่งระหว่างพื้นที่ถึงฝ้าส่วนที่ต่ำของคาน หรือส่วนที่ติดกับคานต้องไม่น้อยกว่า 2.10 เมตร

4.5 การป้องกันไฟ เมื่ออาคารอยู่ร่วมกับอาคารอื่น

เป็นผนังกันไฟ หนา 20 ซม. หรือผนังคอนกรีตเสริมเหล็กหนา 15 ซม. มีช่องเปิดทำด้วยวัสดุทนไฟไม่เกิน 2 เมตร ไม่เกิน 2 ประตูและมีระบบดับเพลิง 1 เครื่อง ต่อ 50 คัน หรืออย่างน้อยชั้นละ 1 เครื่อง

4.6 น้ำหนักบรรทุก 400 กก./ ตร.ม. สำหรับรถยนต์ที่มีน้ำหนักเกิน 2.00 กก.

4.7 ทางลาดและบันได

ลาดได้ไม่เกิน 15 % สูงไม่เกิน 5 เมตร ต้องมีที่พักขนาดยาว 6 เมตร

ทางลาดแบบเวียนขึ้นไม่เกิน 10 % จะไม่มีที่พักก็ได้ ปลายทางลาดลาดมุมไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร

จุดลาดห่างจากเขตสาธารณะไม่น้อยกว่า 6 เมตร

ทางลาดในอาคาร จุดลาดต้องห่างจากปากทางออกของอาคาร 6 เมตร

บันไดกว้าง 1 เมตร อย่างน้อย 1 บันได สำหรับพื้นที่ที่จอดรถทุก ๆ 1,000 ตารางเมตรต่อชั้น หากมีเกิน 1 บันได แต่ละบันไดต้องห่างกันไม่น้อยกว่า 30 เมตร

4.8 เครื่องสุขภัณฑ์และการระบายน้ำ

อาคารจอดรถเกิน 50 คัน ไม่เกิน 100 คัน ต้องมีส่วน 1 ที่ ที่ปีสภาวะ 1 ที่ และอ่างล้างมือ 1 ที่สำหรับผู้ชาย ส่วน 1 ที่สำหรับผู้หญิง

อาคารจอดรถเกิน 20 คันขึ้นไป คิดตามที่จอดรถไม่เกิน 100 คัน ส่วนเกินคือตามอัตราส่วนข้างต้น เศษของ 200 คัน คิดเป็น 200 คัน

ขนาดห้องส่วนกว้าง 90 เมตร มีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 1.40 เมตร มีเครื่องระบายอากาศให้หมดภายใน 10 วินาที

มีระบบระบายน้ำตามอาคารทุกชั้นสู่ระบบระบายน้ำที่พื้นดิน

มีท่อประปาสำหรับส่วนทุกชั้น

5. เทศบัญญัติเกี่ยวกับการสุขาภิบาล

5.1 อาคารที่บุคคลอาจเข้าพักอาศัยหรือใช้สอยได้ ให้มีเครื่องสุขภัณฑ์ไว้ตามง แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ประเภทของอาคาร	ส่วน	ที่ปีสภาวะ	อ่างล้างหน้า
- อาคารที่พักอาศัยต่อหนึ่งหลัง	1	-	1
- อาคารชุดต่อหนึ่งหน่วย	1	-	1
- ห้องแถว ตึกแถว สูงไม่เกิน 3 ชั้น ต่อ 1 คูหา	1	-	1
- ตึกแถวสูงเกิน 3 ชั้นต่อ 1 คูหา	2	1	1
- โรงแรมต่อ 1 ห้อง	1	-	1
- ห้องพักต่อ 50 ตารางเมตร	1	-	1
- อาคารสำนักงาน โรงเรียน โรงพยาบาล และอาคารพาณิชย์ต่อ 75 ตารางเมตร	1	1	1
- หอประชุม โรงมหรสพต่อ 250 ตารางเมตร	1	1	1
- โรงงานอุตสาหกรรมต่อ 400 ตารางเมตร (เศษของพื้นที่ถ้าเกินหนึ่งให้คิดจำนวนเต็ม)	1	1	1

5.2 ห้องต้องมีขนาดเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 0.90 ตารางเมตร และต้องมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ถ้าเป็นห้องอาบน้ำด้วยต้องมีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร มีลักษณะที่จะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รักษาความสะอาดได้ง่าย และต้องมีห้องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ

5.3 ส้วมต้องเป็นชนิดชำระสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำลงบ่อเกรอะ บ่อซึม การสร้างส้วมภายในระยะ 20.00 เมตร จากเขตकुคลองสาธารณะ ต้องสร้างเป็นส้วมถึงเก็บชนิดน้ำซึมไม่ได้

5.4 อาคารชุดพักอาศัย อาคารขนาดใหญ่ที่มีใช้ ดึกแถว ห้องแถว ซึ่งมีพื้นที่เกิน 2,000 ตารางเมตร หรือโรงแรม ต้องจัดให้มีที่ทิ้งขยะอันไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

6. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 10 พ.ศ. 1510 รวมทั้งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 50 พ.ศ. 2515 พิมพ์ครั้งที่ 11 พ.ศ. 2518

(ค) ว่าด้วยการล่องลำแม่น้ำ

มาตรา 117 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำและใต้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

(หมายเหตุ มาตราแก้ไขตามข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2415 แล้ว)

มาตรา 118 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท และให้เจ้าท่ามีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำนั้นให้รื้อถอนไปให้พ้นแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองให้ปิดคำสั่งนั้นแล้ว ไม่มีการรื้อถอนอาคาร หรือสิ่งล่วงล้ำนั้นออกไป ให้เจ้าท่าจัดการรื้อถอนหรืออยู่ในอาคารนั้น และให้นำความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1327 มาใช้บังคับแก่หน้าที่ขุขทรัพย์สินนี้โดยอนุโลม

(หมายเหตุ มาตราแก้ไขตามข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2515 แล้ว)

พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารเกี่ยวกับอาคารสาธารณะ

หมวด 3 ลักษณะอาคารต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 20. อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่าสองชั้นต้องใช้วัสดุถาวร และวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ และพื้นอาคารทุกชั้นต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่าสามชั้น นอกจากมีบันไดตามปกติจะได้กำหนดให้ตามลักษณะแบบของอาคาร

ข้อ 23. รั้วหรือกำแพงกั้นเขต ให้ทำได้สูงไม่เกิน 300 ซม. เหนือระดับถนนประตูรั้วกำแพงทางรถเข้าเมื่อมีคานบนให้วางสูงตั้งแต่ 300 ซม. ขึ้นไปจากระดับถนน

หมวด 4 ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ 27. ห้องนอนหรือห้องที่ใช้เป็นที่พักอาศัยในอาคารให้มีส่วนกว้างหรือส่วนยาวไม่ต่ำกว่า 250 ซม. และให้รวมเนื้อที่พื้นที่ทั้งหมดไม่น้อยกว่า 9 ตารางเมตร และให้มีช่องประตูและหน้าต่างมีเนื้อที่รวมกันไม่น้อยส่วนประตูหรือหน้าต่างอันติดกับห้องอื่น

ข้อ 28. ห้องอาคารซึ่งบุคคลเข้าไปได้ จะต้องมีช่องระบายลมให้เพียงพอ ในเมื่อได้ปิดประตูทั้งหมด วิธีระบายลมนั้นให้ทำตามแบบ ซึ่งเหมาะสมกับสภาพอาคารนั้น

ข้อ 30. หน้าต่างและประตูของห้องนอน หรือห้องพักอาศัยให้ทำสูงจากพื้นถึงยอดไม่น้อยกว่า 200 ซม. และให้บุคคลสามารถเปิดออกจากห้องนั้นได้โดยสะดวก

ภาคผนวก ข.

ประวัติวัดพระธรรมกาย

วัดพระธรรมกาย ได้เริ่มก่อสร้างขึ้นโดยศิษย์ของพระมงคลเทพมุนี หรือที่รู้จักกันในนาม หลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ศิษย์กลุ่มนี้ได้สนใจปฏิบัติธรรมตามแนววิชาธรรมกายมีความซาบซึ้งใน ผลการปฏิบัติธรรมและเห็นคุณประโยชน์อย่างมาก ของพระพุทธศาสนาภาคปฏิบัตินี้ จนเกิดความ เสื่อมใสและศรัทธาอันแรงกล้า ที่จะอุทิศชีวิตให้พระพุทธศาสนาตั้งแต่ครั้งยังเป็นนิสิตนักศึกษาอยู่ ศิษย์กลุ่มนี้เรียกว่า “กลุ่มทายาททางธรรม” เมื่อจบการศึกษาแล้ว ก็ได้เริ่มทยอยอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512 เป็นต้นมาและได้เริ่มเผยแผ่การปฏิบัติธรรม พร้อมกับการ ก่อสร้างวัดพระธรรมกาย (ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม), (อรอนงค์ เปรมะสกุล, 2413 : 7-15)

วัดพระธรรมกายได้ก่อตั้งขึ้น ในปีพุทธศักราช 2513 ขณะนั้นใช้ชื่อว่า “ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติ ธรรม” คณะผู้บุกเบิกรุ่นแรกในการสร้างวัดพระธรรมกายต่างยึดมั่นในมโนปณิธานร่วมกันว่า “จะ สร้างวัดให้เป็นวัด” วัดที่สะอาด สงบ ร่มรื่น เหมาะสำหรับการปฏิบัติธรรม “จะสร้างพระให้เป็นพระ” พระภิกษุที่มีศีลาจารวัตรงดงาม เป็นที่ตั้งแห่งศรัทธา “จะสร้างคนให้เป็นคน” คนที่มีคุณธรรม มีความ รับผิดชอบต่อตนเอง ต่อหมู่คณะ ต่อสังคมและประเทศชาติ

สถานที่ตั้ง

เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2512 คุณหญิงประหยัดแพทยพงศาวิสุทธาธิบดี และนางสาววรรณิ์ สุนทรเวช บุตรี ผู้มีจิตศรัทธายกที่ดินจำนวนเนื้อที่ 196 ไร่ 9 ตารางวา ตั้งอยู่ริมคลองส่งน้ำที่ 3 หมู่ที่ 7 ต.คลองสาม อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ห่างจากกรุงเทพมหานคร ไปตามถนนพหลโยธิน ตรง กิโลเมตรที่ 40 (จากรังสิตไปทางเหนืออีกประมาณ 9 กิโลเมตร) แล้วแยกขวามือตรงวัดบางขันธุ์ไป ตามถนนที่ว่าการอำเภอคลองหลวงอีก 5 กิโลเมตร ซึ่งอยู่ในเส้นทางคมนาคมที่ดีไปมาสะดวก ทั้งทาง รถและทางเรือ ให้เพื่อจัดสร้างสำนักปฏิบัติธรรม

วันมาฆบูชา ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2513 ได้รับความร่วมมือจากทั้งประชาชน และหน่วยราชการ บริษัทห้างร้านต่าง ๆ ร่วมกัน สร้างขึ้นมาเป็นพุทธสถาน เป็นสำนักสงฆ์ ให้ชื่อ “ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติ ธรรม” (วัดธรรมิกราชอาราม) และอีก 2 - 3 ปีต่อมา ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น “วัดพระธรรมกาย” ใน ปัจจุบัน

หลังจากที่ศูนย์พุทธจักรปฏิธรรม ได้ดำเนินการปรับปรุงพื้นที่ และสร้างเสนาสนะถาวรวัตถุ ภายใน จนเป็นที่พักอาศัยของพระภิกษุสงฆ์ได้ และเป็นທີ່ปฏิบัติศาสนกิจต่าง ๆ ได้ตามโครงการ เห็นว่ากิจการก่อสร้างภายในศูนย์พุทธจักรฯ “มูลนิธิธรรมประสิทธิ์” จึงได้ขออนุญาตยกฐานะศูนย์พุทธจักรฯ ขึ้นเป็นวัดตามกฎหมาย และได้รับอนุญาตให้เป็นวัดตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยให้ชื่อว่า “วัดวชิรธรรมกายาราม” เพื่อเป็นเกียรติแก่เจ้าของที่ดินผู้บริจาคให้เพื่อสร้างเป็นสำนักสงฆ์

มีรายละเอียดที่คัดจาก ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 94 ตอนที่ 75 วันที่ 16 สิงหาคม 2520 เป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องตั้งวัดในพระพุทธศาสนาที่ว่า

อาศัยความตามข้อ 4 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2507) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 และด้วยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศตั้งเป็นวัดขึ้นในพระพุทธศาสนา มีนามว่า “วัดวชิรธรรมกายาราม” ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป (ที่ระลึก.เสด็จฯทรงวางศิลาฤกษ์อุโบสถ, 2520 : 50)

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จแทนพระองค์ เพื่อทรงวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2520 และประกอบพิธีผูกพัทธสีมา เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2523 การก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2525 (ธรรมกาย, 2520 : 42 - 44)

ประวัติมูลนิธิธรรมกาย

มูลนิธิธรรมกาย ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2513 เลขอนุญาตที่ ต 60/2513 เลขคำขอที่ ต 60/2513 จ.ปทุมธานี จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2513 ณ สำนักงานทะเบียนจังหวัด กรุงเทพมหานคร กระทรวงมหาดไทย สถานที่ตั้งของสมาคมหรือมูลนิธิตามที่ปรากฏในใบอนุญาต 23/2 หมู่ 7 ต.คลองสาม อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมูลนิธิธรรมกาย ตามที่ปรากฏในตราสารของมูลนิธิฯ

1. เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาแก่พุทธศาสนิกชน และประชาชนทั่วไปโดยวิธีการใด ๆ ให้ปรากฏทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ หรืออื่น ๆ อันอาจเป็นสื่อในการเผยแผ่
2. เพื่อบำรุงส่งเสริมการศึกษาพระธรรมในพระศาสนาของพระภิกษุสามเณร อุบาสก อุบาสิกา และบุคคลทั่วไป
3. เพื่อบำรุงรักษาพระภิกษุ สามเณร อุบาสก และอุบาสิกา ตามความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เพื่อจัดสร้างและบำรุงรักษาอุคคสถาน

5. เพื่อก่อสร้างและบำรุงรักษาสถานศึกษา และสอนศาสตร์ในแขนงต่าง ๆ โดยเน้นให้มีความรู้คู่คุณธรรม ในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา แก่ประชาชนทั่วไป

6. ส่งเสริมผู้มีคุณธรรม โดยจัดมอบรางวัลธรรมกาย เพื่อเป็นการยกย่องและเชิดชูคุณธรรมแก่บุคคลทั่วไป ไม่จำกัด เชื้อชาติ ศาสนา หรือเผ่าพันธุ์ใด

7. เพื่อเผยแผ่วิธีการฝึกสมาธิแก่บุคคลทั่วไป ไม่จำกัด เชื้อชาติ ศาสนา หรือเผ่าพันธุ์ใด อันนำมาซึ่งสันติสุข

วัดพระธรรมกายสามารถชักจูง นักเรียน นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ พ่อค้าประชาชน ให้เข้าไปปฏิบัติธรรมได้เป็นจำนวนมาก เพราะเนื่องจากใช้หลักวัดที่ดี 4 ประการ คือ สัปปายะ 4

1. อาวาสัปปายะ คือ สถานที่เป็นที่สบาย มีการวางแผนการจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมแก่การปฏิบัติธรรม สิ่งก่อสร้างของวัดต้องดูสง่างาม ศักดิ์สิทธิ์ บริเวณวัดดูร่มรื่นร่มเย็นดูสบายใจ ทิวทัศน์บริเวณปลูกต้นไม้เขียวใหญ่มากมายหลายชนิด มีทั้งไม้ดอกและไม้ประดับ สนามหญ้าเขียวชอุ่ม เป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดสวยงาม บรรยากาศเงียบสงบ

2. อาหารัปปายะ คืออาหารเป็นที่สบาย มีการกำหนดเส้นทางบิณฑบาตแบ่งเป็นสายสายละ 10 รูป นอกจากนั้นจะมีเจ้าภาพมาถวายภัตตาหารเพลเป็นประจำทุกวัน โดยทางวัดมีโรงครัวที่สะอาด ทันสมัย คุณภาพอาหารถูกหลักโภชนาการจัดให้ และมีบริการแจกแก่ผู้มาปฏิบัติธรรมอย่างเป็นระเบียบ

3. บุคคลัปปายะ ทางวัดฝึกบุคคลที่เป็นตัวอย่างไว้มาก มีบุคคลต้นแบบพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา และอาสาสมัครฆานมิตร์ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง

4. ธรรมัปปายะ มีการฝึกปฏิบัติธรรมอย่างเข้มข้น ต่อเนื่อง ฝึกความอดทนในการนั่งสมาธิ ออกกำลังกายการกระทบกระทั่ง มีขันติในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เมื่อมีความอดทนจึงคิดกรณณาที่จะเพื่อแผ่แก่ผู้อื่น

เมื่อมีผู้สนใจมารับการอบรมปฏิบัติ ธรรมมากขึ้น ทางวัดพระธรรมกายจึงขยายพื้นที่ โดยมูลนิธิธรรมกายได้สร้างอุคคสถานบริเวณรอบวัดพระธรรมกายในพื้นที่ 2,000 กว่าไร่ ตั้งแต่ปี พ.ศ.

2524

รูดงสถาน

สถานที่ที่อยู่รูดงเรียกว่า “รูดงสถาน” หมายถึงบริเวณสวนป่าอันสงบ ร่มรื่นกว้างใหญ่ สมควรต่อการใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติขจัดขัดเกลากิเลส

การอยู่รูดงสำหรับฆราวาส หมายถึง การสมาทานรักษาศีล 5 หรือถ้าจะให้ได้ผลเต็มที่ก็รักษาศีล 8 ผีอกสมาธิ อบรมธรรมปฏิบัติอื่น ๆ และเลือกสมาทานรูดงค้ำข้อที่เหมาะสมแก่เพศฆราวาส ข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อตามกำลังศรัทธา สำหรับการจ้ดรูดงของวัดพระธรรมกาย จะให้สมาทานศีล 8 และอยู่ก่ลด ๗๗ (ธรรมกาย, 2524 : 1 - 5)

ปัจจุบันวัดพระธรรมกาย ด้วยความร่วมมือกับมูลนิธิธรรมกาย มีโครงการต่อเนื่องในอนาคตของทศวรรษหน้า คือโครงการ “รูดงสถาน ศูนย์ก่กลางธรรมกายแห่งโลก” WORLD DHAMMAKAYA CENTER (W.D.C.) จึงได้จัดแบ่งพื้นที่ 2,000 ไร่ ของโครงการรูดงคสถานเดิมให้เป็นสัดส่วนงดงามตามความเหมาะสม (กอง บ.ก.จดหมายข่าวก่ลยาณมิตร, 2533 : 23 - 24)

ประวัติบุคคลสำคัญของวัดพระธรรมกาย

1. พระสุธรรมยานเณร เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย มีนามเดิมว่า ไชยบุญลย์ สุทธิผล เกิดเมื่อวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 6 ปีวอก ตรงกับวันเสาร์ที่ 22 เมษายน พุทธศักราช 2487 เวลา 18.00 น. ที่ ต.บ้านเป่ง อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี โยมบิดาชื่อ จรรยาภัก โยมมารดาชื่อ จุรี สุทธิผล

วันที่ 27 สิงหาคม 2512 ได้บรรพชาอุปสมบท ณ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ แขวงปากคลอง เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เป็นพระไชยบุญลย์ ธรรมชโย (ธรรมชโย ภิกขุ) โดยพระเทพวเรทธิ (ช่วงวรบุญโญ) เป็นพระอุปัชฌาย์ ปัจจุบันดำรงสมณศักดิ์ สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า

การศึกษา

1. สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี สาขาเศรษฐศาสตร์การเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี 2512

2. สอบได้นักธรรมโท ณ สำนักเรียนวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เมื่อปี 2513

สมณศักดิ์

ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็น พระราชาคณะชั้นสามัญฝ่ายวิปัสสนาธุระที่พระสุธรรมยานเณร เมื่อปี 2534

ตำแหน่งหน้าที่

1. เจ้าอาวาสพระธรรมกาย ด.คลองสาม อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี
2. ประธานมูลนิธิธรรมกาย
3. ประธานสงฆ์วัดคงคสถานล้านนา จ.เชียงใหม่

เกียรติประวัติและผลงาน

1. การจัดให้มีการศึกษาพระสัทธรรมในพระพุทธศาสนา ทั้งด้านปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ อย่างจริงจัง
2. การเผยแผ่ธรรมะสู่ประชาชนและเยาวชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. การจัดระบบการเทศน์การสอน โดยการใช้สื่อและโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย
4. การวางระบบระเบียบแบบแผน ในการบริหารของวัดพระธรรมกายและมูลนิธิธรรมกายอย่างมีประสิทธิภาพ
5. การอนุรักษ์ฟื้นฟูเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของชาติ
6. การสังคมสงเคราะห์และการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์
7. ผลงานและคุณูปการในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งการคณะสงฆ์ หน่วยราชการ สถาบันอุดมศึกษา ฯลฯ

สภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีมติให้ถวายปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ให้ไว้ ณ วันที่ 9 มกราคม พุทธศักราช 2537 (ธรรมกาย, 2537 : 16,88)

อายุ 15 ปี ต้องรับผิดชอบตนเองโดยบิดาเช่าบ้านให้อยู่ตามลำพัง เพื่อเรียนหนังสือในกรุงเทพฯ โดยบิดาต้องไปรับราชการอยู่จังหวัดเพชรบุรี การอยู่คนเดียวทำให้ใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือ สนใจอ่านหนังสือประเภทประวัติบุคคลสำคัญของโลก จึงอ่านหนังสือทางธรรม โดยเฉพาะด้านอิทธิปาฏิหาริย์ ประจวบกับเวลานั้นมีการเผยแผ่ธรรมของยุวพุทธิกสมาคม โดยมีบุคคลที่มีความรู้ ออกมาบรรยายธรรมตามโรงเรียนต่าง ๆ ได้รับฟังและเกิดศรัทธาในพระพุทธศาสนา จึงได้หันมาสนใจธรรมะภาคปริยัติด้วยการอ่านและฟัง และภาคปฏิบัติด้วยการเจริญภาวนา โดยเริ่มจากอาณานิสิต และลงท้ายด้วยการฝึกสมาธิตามแนววิชชาธรรมกาย (บรรณาธิการ, 2529 : 13 - 25)

เมื่ออายุได้ 18 ปี เป็นนิสิตปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้สนใจศึกษาประวัติของหลวงปู่วัดปากน้ำ บังเกิดความซาบซึ้งในปฏิปทาของท่าน และตั้งปณิธานว่าจะดำเนินรอยตามท่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้เขียนบันทึกไว้ในหนังสือเดินทางไปสู่ความสุข เรื่อง คู่เพศสมณะ หน้า 29 ว่า “ขณะนั้นอายุ 18 ปี ก็เริ่มคิดวางแผนการณ์ไว้ในใจว่าจะเริ่มปฏิบัติธรรม ควบคู่กับการศึกษาทางโลก และเมื่อจบการศึกษาแล้ว จะอุปสมบทครองเพศบรรพชิต ต่อจากนั้นก็เรียนธรรมวินัยและพระไตรปิฎกให้แตกฉาน เพื่อจะได้เผยแผ่วิชาธรรมกาย ดำเนินรอยตามหลวงพ่อดอกบัว ทั้งวัตรการปฏิบัติตัวตลอดจนการปกครองสงฆ์ ใ้ให้สมกับที่ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางพุทธจักรต้องเป็นวัดที่รวมคำว่า ดีที่สุดในโลก ทั้งในด้านถาวรวัตถุ และวัตรการปฏิบัติของสงฆ์ อีกทั้งต้องสงบเรียบง่าย ร่มรื่น เย็นสบาย และ ‘ไม่ใกล้ไกลจากเมืองหลวงนัก’” (ธรรมกาย, 2532 : 56 - 60; ธรรมกาย, 2535 : 20 - 25)

นายไชยบูลย์ได้กระทำตามความมุ่งหมายที่ตนได้คิดกำหนดชีวิตของตน เริ่มด้วยการชักชวนเพื่อนิสิตนักศึกษามาสมัครเป็นลูกศิษย์ อุบาสิกจันทร์ ขนนกยูง ฝึกอบรมธรรมปฏิบัติกันเป็นหมู่คณะ และได้จัดตั้งกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ชื่อ “กลุ่มปลูกฝัง” ขึ้นในมหาวิทยาลัยให้นิสิตนักศึกษาในครั้งนั้นหันมาตั้งตัวบำเพ็ญประโยชน์ให้สังคม สืบทอดเจตนาธรรมกันมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ และแพร่หลายไปในทุกสถาบันการศึกษา กระทั่งมีชมรมพุทธศาสตร์เกิดขึ้นเฉพาะแห่ง สร้างคุณประโยชน์ให้แก่จิตใจของเยาวชน

ปี 2511 เรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 ได้ตั้งสัจจาจาขอประพาศิพรหมจรรย์ไปจนตลอดชีวิต เป็นตัวอย่างให้สมาชิกในกลุ่มปฏิบัติธรรมกระทำตามบ้าง ในวันคล้ายวันเกิดอุบาสิกจันทร์ ขนนกยูง ในปีต่อมา

27 สิงหาคม 2512 เรียนจบปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยแล้วออกบรรพชาอุปสมบท เมื่อเป็นพระภิกษุ ได้ออกปากไม่ขอลาสิกขาไปจนตลอดชีวิต

กลุ่มบุคคลในหมู่คณะมี อุบาสิกจันทร์ ขนนกยูง เป็นหัวหน้า จึงร่วมใจกันคิดสร้างวัดขึ้น โดยปรารถนาให้พระไชยบูลย์ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสของวัด จึงได้เริ่มลงมือกันในปี 2513 เดือนกุมภาพันธ์ วันที่ 20 เป็นมาฆบูชาและเป็นวันปฐมฤกษ์ของการสร้างวัดพระธรรมกาย (ใช้ชื่อศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมในขณะนั้น)

5 พรรษาแรกของการบรรพชาอุปสมบท ต้องศึกษาพระธรรมวินัย รวมทั้งศึกษาพระศาสนาภาคปริยัติและธรรมปฏิบัติอย่างหนัก เป็นการเตรียมตัวเพื่อรับงานในขณะดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส นอกจากนั้นยังต้องให้ความคิดเห็นและข้อปรึกษาแก่คณะกรรมการผู้ดำเนินการก่อสร้างศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม รวมทั้งต้องออกไปดูแลงานก่อสร้างสถานที่ดังกล่าวเป็นระยะ ๆ

ปี 2518 ได้ย้ายออกจากวัดปากน้ำภาษีเจริญ ไปพำนักจำพรรษาอยู่ที่วัดพระธรรมกาย (ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม) เป็นการถาวร และอยู่ในสถานที่นี้ตลอดมาจนทุกวันนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระไชยบูลย์ รัชมชโย ได้ประพฤติปฏิบัติตนตามปณิธานที่ประสงค์คือ

ในด้านส่วนตัว ท่านศึกษาวิชาทางโลกจบระดับปริญญาตรีแล้ว ได้อยู่ในเพศบรรพชิต และได้เล่าเรียนธรรมวินัยจากสำนักเรียนของพระอุปัชฌาย์อาจารย์ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าพระไตรปิฎกจากคัมภีร์ และตำราต่าง ๆ ทางพระพุทธศาสนาอย่างจริงจัง ด้านธรรมะภาคปฏิบัติ ท่านได้ปฏิบัติโดยสม่ำเสมอ

ในด้านงานของส่วนรวม ได้ดำเนินงานต่าง ๆ จนวัดพระธรรมกายเป็นวัดหนึ่งที่มีความพร้อมทั้งในเรื่องอาคารสถานที่ เรื่องระเบียบวินัย และเรื่องการเผยแผ่ธรรม

เรื่องบริเวณสถานที่ ให้เป็นสถานที่ที่ร่มรื่น สงบ สะอาด

เรื่องถาวรวัตถุ สร้างโดยคำนึงถึงความถาวรคงทน สะดวกในการใช้สอยประหยัด สะอาด และเป็นระเบียบ ในเขตวัด 196 ไร่เศษ แบ่งการก่อสร้างออกเป็น 3 เขต คือ

เขตพุทธาวาส ได้แก่บริเวณด้านหน้าวัด เป็นที่ตั้งของโบสถ์ ประดิษฐานพระพุทธปฏิมาประธาน

เขตธรรมาวาส เป็นที่ตั้งศาลาแสดงธรรมและปฏิบัติธรรม

เขตสังฆาวาส เป็นที่ตั้งของกุฏิพระภิกษุสงฆ์อันเป็นเขตหวงห้าม มิให้สาธารณชนเข้าไปพลุกพล่าน โดยเฉพาะสตรีเพศ เพราะเป็นที่พระภิกษุใช้พำนัก ใช้เป็นที่ศึกษาเล่าเรียนและเจริญภาวนา ต้องการความสงบ

นอกเขตวัด เป็นเขตธุรกิจสถาน เนื้อที่ประมาณ 2,000 กว่าไร่ เป็นโครงการพิเศษ เพื่อการขยายงานเผยแผ่พุทธศาสนาไปทั่วโลก เป็นสถานที่เจริญภาวนาสำหรับพระภิกษุสงฆ์ สถานที่ศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัย สถานที่อบรมสั่งสอนหลักพระพุทธศาสนาแก่สาธุชนทั่วไป และสถานศึกษาวิชาการทางโลกควบคู่กับการศึกษาเล่าเรียนทางธรรม เพื่อผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพของชาติ เรื่องระเบียบวินัยและการปกครอง ให้ทางวัดแบ่งการทำงานออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ มีคณะกรรมการรับผิดชอบบริหารงาน

2. พระภิกษุวิริยคุณ รองเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย มีนามเดิมว่า เสด็จ ผ่องสวัสดิ์ เกิดวันเสาร์ที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2483 ที่ จ.กาญจนบุรี

วันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2514 บรรพชาอุปสมบท ณ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เป็นพระเผด็จ
 ทัดตชีโว (ทตตชีโว ภิกขุ) โดยมีพระเทวารเวที (ช่วง วรบุญโญ) เป็นพระอุปัชฌาย์ ปัจจุบันดำรง
 สมณศักดิ์ สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า

การศึกษา

1. สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี สาขาสัตวบาล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี 2507
2. การศึกษาพิเศษ การจัดการโรงงานอุตสาหกรรม ประเทศออสเตรเลีย
3. สอบได้นักธรรมตรี ณ สำนักเรียนวัดปากน้ำภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เมื่อปี 2515

สมณศักดิ์

ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญฝ่ายปกครองที่พระภาวนาวิริยคุณ
 เมื่อปี พ.ศ. 2535

ตำแหน่งหน้าที่

1. รองเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย ต.คลองสาม อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี
2. เลขานุการมูลนิธิธรรมกาย
3. ได้รับแต่งตั้งให้เป็น รองพระธรรมทูตสาย 8

ตั้งแต่วัยเยาว์ ชอบเรื่องอิทธิปาฏิหาริย์และเครื่องรางวิเศษ ศึกษาเอาเป็นชีวิตจิตใจควบ
 กับการศึกษาวิชาทางโลก และสามารถเล่าเรียนวิชาเหล่านั้นเป็นผลสำเร็จ ได้พบกับนายไชยบูลย์
 สุทธิผล นิสิตรุ่นน้อง แต่ทุกครั้งที่ท่านทดลองไสยศาสตร์กัน มักไม่ประสบผลท่านจึงเลิกลงในวิชา
 เหล่านั้น และท่านกลับได้รับการชักชวนจากนิสิตรุ่นน้องผู้นั้น ให้มาฝึกวิชชาธรรมกายกับอุบาสิกา
 จันทร์ ขนนกยูง ที่บ้านธรรมประสิทธิ์หลังวัดปากน้ำ ภาษีเจริญกลับใจหันมาสนใจการปฏิบัติธรรม
 เป็นผู้หนึ่งในคณะผู้สัจจะประพฤติพรหมจรรย์จนตลอดชีวิตท่านได้มีส่วนสำคัญในการก่อสร้างวัดพระ
 ธรรมกายในยุคบุกเบิก ปัจจุบันท่านเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญผู้หนึ่งในความสำเร็จของวัดพระธรรมกาย
 (ธรรมกาย, 2533:122) , (กริสุดา เทียรทอง, 2531 : 110)

ปี 2513 ได้ลาออกจากการประกอบอาชีพทางโลก ได้เป็นประธานในการก่อสร้างศูนย์
 พุทธจักรปฏิบัติธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปี 2514 ได้บรรพชาอุปสมบท แต่ก็ต้องรับเป็นธุระในการก่อสร้างอาคารสถานที่รวมทั้งกิจการงานวัดด้านบริหารทั้งปวง ในตำแหน่งรองเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย

นอกจากการควบคุมดูแลการก่อสร้างแล้ว ที่สำคัญต่อมาของการเผยแผ่ ทั้งปริยัติและปฏิบัติ ศาสนาอย่างกว้างขวางทุกรูปแบบ อบรมสั่งสอนด้วยตนเอง ทั้งการพูดการเขียนและการอบรมสั่งสอน โดยเทคโนโลยีในสมัยปัจจุบัน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ แถบวีดิทัศน์ ภาพยนตร์ สไลด์ ฯลฯ โครงการอบรมทั้งหมดที่มีทั้งในอดีตและปัจจุบันตลอดมา อยู่ในความรับผิดชอบของท่านมาโดยตลอด และยังคงดำเนินงานต่อไป (มูลนิธิธรรมกาย, 2533 : 122 - 125)

3. อุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง หรือที่สานุศิษย์วัดพระธรรมกายเรียกว่า “คุณยาย, คุณยายอาจารย์” เป็นศิษย์หลวงพ่อกำน้ำ ภาษีเจริญ รวบรวมกลุ่มบุคคลก่อตั้งศูนย์พุทธจักรฯ จนกระทั่งใช้ชื่อว่า “วัดพระธรรมกาย”

อุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง เกิดเมื่อวันพุธขึ้น 10 ค่ำ เดือนยี่ ปีระกา (พุทธศักราช 2452) บิดา ธรพลอย มารดาชื่อพัน มีพี่น้องรวม 9 คน เป็นบุตรคนที่ 5 ครอบครัว มีอาชีพทำนามีฐานะดีอยู่ที่ อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม ได้มาเรียนธรรมปฏิบัติกับอุบาสิกาทองสุข ลำแดงปิ่น ซึ่งเป็นศิษย์หลวงพ่อกำน้ำ ปากน้ำ และเป็นผู้นำเข้ามาเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อกำน้ำ ปากน้ำ ตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. 2486 และสละฆราวาสวิสัยบวชเป็นอุบาสิกา (แม่ชี) ตั้งแต่อายุ 29 ปี ได้ศึกษาวิชาธรรมกายและมีผลการปฏิบัติธรรมได้ผลดี

เมื่อหลวงพ่อกำน้ำมรณภาพ จึงได้รวบรวมลูกศิษย์กลุ่มหนึ่งหาสถานที่สร้างวัดป่า เพื่อให้เป็นสถานที่ศึกษาปฏิบัติธรรมตามแนววิชาธรรมกายต่อไป

“บ้านธรรมประสิทธิ์” เป็นที่พักของอุบาสิกาจันทร์ เป็นบ้านไม้สองชั้นหลังเล็ก อยู่ทางทิศเหนือของบริเวณวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ที่นี่เป็นที่รวมของผู้สนใจศึกษาธรรมปฏิบัติวิชาธรรมกายกับอุบาสิกาจันทร์ และเป็นทีนายไชยบุญย์ สุทธิผล ได้มาปฏิบัติธรรมเป็นประจำตั้งแต่ปี 2507 เป็นลูกศิษย์คนหนึ่งที่เป็นนิสิตปีแรกมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปฏิบัติธรรมได้ผลดีมาก และพาเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยมาสมัครศึกษาเล่าเรียนธรรมปฏิบัติเพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้นหลายคน (ธรรมกาย, 2531 : 3 - 10)

ปี 2512 เดือนสิงหาคม วันที่ 27 นายไชยบุญย์ สุทธิผล สำเร็จการศึกษาแล้วบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ณ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ โดยจะไม่ขอลาสิกขาบทไปตลอดชีวิต

ปี 2513 อุบาสิกาจันทร์ และกลุ่มทายาททางธรรม ได้ร่วมกันบุกเบิก ได้ร่วมกันบุกเบิกเริ่มลงมือสร้างศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม เนื่องจากต้องอาศัยเงินบริจาค จึงไม่สามารถคำนวณเวลาการก่อ

สร้าง หรือสร้างถาวรพร้อม ๆ กันทีละหลาย ๆ ชั้นได้ จำเป็นต้องกำหนดให้ใช้ชื่อว่า “ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม” มีสภาพเป็นสำนักสงฆ์ไปก่อน เมื่อมีสิ่งก่อสร้างสำคัญ ๆ หลายชั้นพอสมควร และถึงเวลาต้องสร้างโบสถ์ จึงขอทางราชการแต่งตั้งเป็นวัดอย่างเป็นทางการ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2520

เมื่อทางหมู่คณะได้พิมพ์หนังสือ “เดินไปสู่ความสุข” แจกไปตามบุคคลในสถานที่ต่าง ๆ ตามที่เห็นสมควรในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ 2531 แล้ว ได้มีผู้ทยอยกันมาทำบุญช่วยเหลือการก่อสร้าง ทั้งที่มาด้วยตนเองและส่งมาทางธนาชาติ ได้ให้นายเผด็จ ผ่องสวัสดิ์ ซึ่งเป็นลูกศิษย์คนหนึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการก่อสร้างวัดเป็นผู้เก็บรวบรวม นอกจากคอยรวบรวมเงินบริจาคตามที่ผู้นำมาแล้ว ในรายใดที่เป็นลูกศิษย์รุ่นก่อน ๆ หรือคนรู้จักใหม่ ก็จะขอความร่วมมือในการก่อสร้างอาคารขึ้นโน้นขึ้นนี้ ตามกำลังความสามารถของเจ้าภาพ (ถวิล (บุญทรง) วัดรางมูล, 2530 : 10 - 25)

จึงปรากฏว่า อาคารย่อย เช่น โรงครัว กุฏิ ส้วม หอฉัน หอระฆัง แท็งค์น้ำบาดาล ฯลฯ มักจะสำเร็จขึ้นด้วยการบอกบุญต่อเจ้าภาพเป็นราย ๆ ทั้งสิ้น

สำหรับการก่อสร้างถาวรวัตถุชิ้นใหญ่ ๆ เช่น กำแพง ถนน ศาลา ตลอดจนโบสถ์ในระยะต่อมา เป็นการบริจาคของประชาชนโดยส่วนรวม

ในปี 2518 ได้ย้ายจากวัดปากน้ำมาอยู่ในวัดพระธรรมกายตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ช่วยการก่อสร้างเต็มที่ ทั้งการบอกบุญ การหยิบจัดสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในวิสัย เช่น ดูแลการครัว การปลูกต้นไม้ บริเวณใกล้ ๆ การให้การอบรมสั่งสอนทั้งด้านธรรมปฏิบัติ ระเบียบวินัยข้อต่กเดือนแนะนำต่าง ๆ โดยดูตัวอย่างข้อดีข้อบกพร่องจากประสบการณ์ในชีวิตของท่านเองนำมาแก้ไขปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ทำให้เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องต่าง ๆ (ธรรมกาย, 2533 : 113 - 116 ; ธรรมกาย, 2533 : 1 - 6)

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

กัลยาณมิตร หมายถึง บุคคลผู้มีความตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรม ทำหน้าที่ของชาวพุทธที่ดี เพื่อยังประโยชน์ให้ถึงพร้อมทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น ผู้แนะนำสั่งสอน ที่ปรึกษาเพื่อที่ดี หนังสือ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทางสังคมโดยทั่วไปที่ดี ที่เกื้อกูล ซึ่งจะชักจูง หรือกระตุ้นให้เกิดปัญญาได้ด้วยการฟัง การสนทนา ปรีชา ซักถาม อ่าน ตลอดจนรู้จักเลือกใช้สื่อมวลชนให้เป็นประโยชน์(มูลนิธิธรรมกาย “สร้างธุดงค์สถาน เป็นมหาทานบารมี”, 1 - 2)

ธรรมกาย หมายถึง กายคือธรรม ได้แก่ พระมหากรุณาธิคุณ พระปัญญาธิคุณ และพระบริสุทธิคุณ พระนามหนึ่งของพระพุทธเจ้า พระธรรมกายภายในตัว เป็นพระพุทธรูปใสเกตุดอกบัวตูมสวยงาม (พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 : 420)

ธรรมทายาท หมายถึง ทายาททางธรรม ผู้สืบทอดพระพุทธศาสนาให้ดำรงอยู่ ด้วยการเข้ามารับการอบรมฝึกฝนตนเอง ตั้งแต่เป็นฆราวาส จนกระทั่งเข้ามาเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนา (มูลนิธิธรรมกาย, “ธรรมทายาท ความหวังใหม่ของคนไทยทั้งชาติ.” 2528 :29)

ธรรมะ ในความหมายทั่วไป หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม แต่ในที่นี้หมายถึง หลักคำสอนของพระพุทธเจ้า (พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 : 420)

ชุดกสสถาน สถานที่ที่ใช้อุชฺงค์ หมายถึง บริเวณสวนป่าอันสงบ ร่มรื่น กว้างใหญ่สมควรต่อการใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติ ขจัดเกลากิเลส (มูลนิธิธรรมกาย, “ความคืบหน้าเกี่ยวกับการสร้างชุดกสสถาน.” 2534 : 8 - 9)

ปฏิบัติธรรม ก. กระทำ,ประพุดติ หมายถึง ประพุดติตามธรรม การเจริญสมาธิภาวนา (พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2525 : 494)

ภาวนา หมายถึง การทำให้เจริญ คือการทำให้สรรพภาพของใจในการรับ จำ คิด รู้ พัฒนายิ่งขึ้นไป โดยการให้การรับ จำ คิด รู้ ตั้งรวมตัวเป็นจุดเดียวกันและหยุดนิ่งมั่นคงอยู่ภายในศูนย์กลางกาย ครั้นใจตั้งมั่นได้ถูกส่วนแล้ว ก็จะเข้าถึงกายธรรม (ซึ่งซ่อนอยู่ภายในกายที่ประกอบด้วยเลือดเนื้อนี้ แล้วอาศัยกายธรรมนี้พิจารณาภาวะธรรมเป็นจริง เพื่อกำจัดกิเลสให้สิ้นไปอีกทีหนึ่ง การทำให้มีขึ้น ให้เป็นขึ้นทางจิตใจ (พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 : 397)

วิชาธรรมกาย หมายถึง การปฏิบัติธรรมตามแนวของพระมงคลเทพมุนี หลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ (พ.ศ.2460 -2502) ที่ท่านได้ค้นพบและนำมาเผยแพร่

วิปัสสนา หมายถึง ความเห็นแจ้ง การทำใจให้สงบหมดฟุ้งซ่าน โดยเพ่งสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอารมณ์แล้ว เพื่อพิจารณาให้เห็นแจ้งตามความเป็นจริง (พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 : 495)

สมาธิ หมายถึง ความตั้งมั่นแห่งจิต ความสำรวมใจให้แน่วแน่ เพื่อเพ่งเล็งในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยพิจารณาอย่างเคร่งครัด เพื่อให้รู้แจ้ง (พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 : 515)

อุบาสก อุบาสิกา คือคนใกล้ชิดพระศาสนา ที่มีหลักปฏิบัติที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนกับพระพุทธศาสนา ด้วยการถืออุลพระสงฆ์, กระทำบุญ, คุ้นพระศาสนา, จนกระทั่งสามารถเป็น

อุบาสก อุบาสิกา ที่มีคุณสมบัติที่เรียกว่า อุบาสกธรรม คือเป็นผู้หมั่นสำรวจความก้าวหน้าทางกาย วาจา ใจ ของตน รวมถึงผู้อุทิศตนงานให้พระศาสนา (ราชวรมณี, 2527 : 69- 73)

ผู้มาใหม่ (วิชาการที่มาพร้อมกับความเจริญแบบใหม่) หมายถึง วิชาการในสาขาต่าง ๆ อันเป็นที่มาของความเจริญแบบใหม่ (แบบตะวันตก ที่นำเข้ามาเมื่อภายหลังสงครามโลก ครั้งที่ 2 ที่ประเทศไทยเริ่มมีการพัฒนาและพยายามใช้แผนการพัฒนาตามแบบตะวันตก) เป็นสิ่งที่ทำให้สังคมของคฤหัสถ์ตื่นเต้นที่จะเข้าไปรับรู้วิชาต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับความเจริญแบบใหม่เหล่านั้นด้วย สังคมทั่วไปเห็นว่า วิชาการแผนใหม่เป็นความรู้ของผู้เจริญแล้ว ทำให้ประเทศพัฒนาตามรูปแบบวัฒนธรรมตะวันตกมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

การสวดมนต์ที่ถูกต้องวิธี

ก่อนสวดมนต์ให้สำรวมใจระลึกถึงบุญกุศลที่เคยทำมาดีแล้วตลอดชีวิต เพื่อยังความชุ่มชื้นให้แก่จิตพิจารณาพระพุทธรูปองค์ใดองค์หนึ่ง ให้จำได้ติดตาติดใจไว้ใช้เป็นเครื่องหมายให้ใจยึดเกาะ น้อมใจอาราธนาพระพุทธรูปองค์นั้นมาตั้งไว้กลางกาย (คล้ายกับกลิ่นองค์พระไว้ในห้อง) โดยให้องค์พระหันพระพักตร์ไปทางเดียวกับเราหลังตาพอปิดสนิท ไม่ถึงกับบีบกล้ามเนื้อตาสวดมนต์ไปพร้อมกับตรึกถึงพระพุทธรูปที่กลางกายนั้นไปด้วย

การฝึกสมาธิเบื้องต้น

ต่อไปนี้ให้ทดลองฝึกซ้อมควบคุมใจตนเอง ให้อยู่ในความสงบด้วยการทำสมาธิในพระพุทธรูปศาสนา ตามแนววิชาธรรมกาย สำรวมใจ ระลึกถึงบุญกุศลที่เคยทำมาดีแล้วตลอดชีวิต เพื่อยังความชุ่มชื้นให้แก่จิต สิ่งใดถ้ากระทำ ถ้าเห็น ถ้าได้ยิน ถ้าระลึกถึงแล้วก่อให้เกิดความไม่สบายใจ ควรเว้นเสีย กราบบูชาพระรัตนตรัยหน้าทีบูชาพระ สมาทานศีลห้า (หรือศีลแปด ตามกำลังศรัทธา) ตั้งใจรักษาให้มั่น นั่งขัดสมาธิ เท้าขวาทับเท้าซ้าย นิ้วชี้มือขวาจรดหัวแม่มือซ้าย ตั้งกายตรงดำรงสติมั่น วางธุรกิจอย่างอื่นชั่วคราว กำหนดเครื่องหมายให้ใสเหมือนเพชรลูกที่เจียรระโนเป็นดวงกลม ๆ ไม่มีตำหนิ สีขาวใสเย็นตา เย็นใจ ขนาดประมาณเท่าแก้วตาฉันนี้เรียกว่า บริกรรมนิมิต หลังตาพอปิดสนิท แต่ไม่ถึงกับบีบกล้ามเนื้อตา บริกรรมภาวนาในใจเป็นพุทธรูปสติว่า “สัมมะอะระหัง” พร้อมกับบริกรรมนิมิตนี้ถึงเพชรลูกเป็นดวงใส่น้อมมาตั้งไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ 7 (ดูภาพบริกรรมทั้งสองอย่างนี้ควบคู่กันไป)

เมื่อนิมิตเป็นดวงแก้วใสเกิดขึ้นแล้ว ใ้ให้หยุดบริกรรมภาวนาเหลือแต่การกำหนดสติเพ่งอยู่กลางดวงนิมิตอย่างเดียว ถ้าดวงนิมิตเกิดขึ้นที่อื่นน เช่นตรงหัวตาข้าง ข้างหน้าท้องข้าง ฯลฯ ให้น้อมเอานิมิตนั้นมาตั้งไว้ที่ศูนย์กลางกาย แต่อย่าใช้แรงบังคับ ทำใจให้หยุดในหยุดเข้าไปตรงกลางดวงนิมิตเรื่อยไปไม่ถอยหลังกลับ ดวงนิมิตก็จะสว่างสดใสยิ่งขึ้น จะนึกให้ใหญ่หรือเล็กก็ได้ตามปรารถนา เมื่อใจหยุดถูกส่วน นิมิตที่เกิดขึ้นจะเห็นได้ชัดเจน มีลักษณะเหมือนดวงแก้วที่เจียรระโนแล้ว ใสสะอาด ไม่มีรอยร้าว สว่างเย็นตาเย็นใจ ขนาดประมาณเท่าฟองไข่แดงของไข่ไก่ หรืออย่างโตก็ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณหนึ่งตีบ เมื่อใจหยุดในหยุดถูกส่วนเข้าในที่สุดจะมีรัศมีสว่างรอบดวง สามารถเห็นจุดศูนย์กลางซึ่งมีขนาดเล็กเท่าปลายเข็มดวงนิมิตนี้คือ ดวงปฐมมรรค (ดวงธรรม) ที่ชื่อนี้เพราะเป็นหนทางเบื้องต้นไปสู่มรรคผลและนิพพาน ฉะนั้น ต้องหมั่นประคองรักษาไว้ให้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีฝึกสมาธิ

การฝึกสมาธิเบื้องต้น ให้ฝึกสมาธิในทำนองงานชำนาญ จากนั้นจะเปลี่ยนเป็นการฝึกสมาธิในทำนองอื่น ๆ อีกก็ได้ การนั่งทำสมาธิจะนั่งอยู่ในท่าใดนั้นไม่สำคัญ แต่เมื่อนั่งในทำนองนั้นแล้วต้องสะกดแก้วร่างกายพอสมควร ใจจึงจะเป็นสมาธิเร็ว เช่น ไม่นั่งยอง ๆ เพราะทำให้เมื่อยง่าย ไม่นั่งพิงฝา เราจะทำให้เปลอสติง่าย ฯลฯ ทำนองทำสมาธิที่เหมาะสมที่สุดและนิยมกันมาตั้งแต่สมัยก่อนพุทธกาลจนกระทั่งปัจจุบัน เพราะทำให้ไม่เมื่อยเร็ว เปลอสติได้ยาก ร่างกายไม่โยกเอนช่วยให้หาศูนย์กลางกายได้ง่าย คือ ทำนองขัดสมาธิ โดยให้เท้าขวาทับเท้าซ้าย มือขวาทับมือซ้าย ปลายนิ้วชี้ขวาจรดกับหัวแม่มือซ้าย วางบนหน้าตัก ตั้งกายให้ตรง ดำรงสติให้มั่นแล้วหลับตาพอดสนิท

1. นั่งขัดสมาธิ ทำนองขัดสมาธิเป็นทำนองที่ทำให้นั่งได้ทน ปวดเมื่อยหรือเป็นเหน็บชา ร่างกายอ่อนบวมไม่ไอออนเอนไปมา ทำให้หาศูนย์กลางกายฐานที่ 7 ได้ง่าย เป็นทำนองที่สง่าและสงบ จึงได้ชื่อ "สมาธิบัลลังก์" อีกประการหนึ่งเป็นทำนองที่ช่วยให้ลำไส้และกระเพาะย่อยอาหารได้สะดวกที่สุด ส่วนเข้าขวาหรือซ้ายข้างไหนจะอยู่ข้างล่างหรือข้างบนนั้น ไม่สำคัญนักถ้านั่งขัดสมาธินานๆ รู้สึกเมื่อยขมมาก อาจเปลี่ยนเป็นนั่งพับเพียบบ้างเป็นบางครั้งบางคราวก็ได้แต่อย่านั่งพิงฝา

2. มือขวาทับมือซ้าย ปลายนิ้วชี้ขวาจรดกับหัวแม่มือซ้าย ถ้าปลายนิ้วชี้ขวาจรดกับหัวแม่มือซ้าย จะเกิดประโยชน์อย่างอัศจรรย์ คือ

ก. ออกจะผาย ไหลไม่ห่อ คอไม่ตลก และหายใจได้สะดวกไม่ติดขัด ช่วยให้กายตั้งตรงนั่งได้ทน ไม่ปวดเมื่อย

ข. เป็นนาฬิกาปลุกไปในตัว กล่าวคือ ขณะที่เราร่วงเคลิ้ม ปลายนิ้วทั้งสองจะเลื่อนมาชนกันเองโดยอัตโนมัติ ทำให้รู้สึกตัวเร็ว ไม่ถึงกับผลอลหลับไปก่อน จะได้หาวิธีแก่วงทันทั่วทั้ง

3. ตั้งกายตรง สัตว์ทั้งหลายเว้นจากมนุษย์แล้ว ได้ชื่อว่าเด็ยรัจฉาน ซึ่งแปลว่า ผู้ที่มีลำตัวไปตามขวาง ที่สัตว์ได้ชื่อเช่นนี้ เพราะสัตว์เหล่านั้นเคลื่อนที่ด้วยอาการทอดกายลงไป ออกขนานกับพื้นดิน ไม่ตั้งตรงเหมือนคน แม้แต่ลิงซึ่งรูปร่างคล้ายกับคนมาก บางครั้งก็เดิน 2 เท้าได้คล้ายคน แต่ส่วนมากแล้วมันก็ยังชอบเดิน 4 เท้าให้ออกขนานไปกับพื้นดิน ลิงจึงถูกจัดอยู่ในพวกเด็ยรัจฉาน พวกสัตว์เด็ยรัจฉานนี้ถึงแม้ว่าจะฉลาดเฉลียวปานใดก็ฝึกสมาธิไม่ได้เพราะการที่มีลำตัวทอดไปตามขวางนั้น ทำให้หาศูนย์กลางกายฐานที่ 7 ได้ยากที่สุด สัตว์บางชนิด เช่น นาคครุฑ กิณรี ฯลฯ สามารถจะแปลงเป็นคนมาฝึกสมาธิแบบฤาษีชีไพรได้แต่ธาตุแท้ดั้งเดิมของมันมีกายไปตามขวาง ทำให้ไม่สามารถหาฐานที่ 7 พบเช่นกัน จึงหมดโอกาสจะฝึกสมาธิ ดังนั้นสัตว์เหล่านั้นถึงจะแปลงเป็นคนได้ ทางศาสนาก็ไม่ยอมให้บวชเป็นพระภิกษุ เพราะไม่อาจบรรลุมรรคผลนิพพาน เมื่อได้เกิดเป็นกณมีกายที่ตั้ง

ตรงอยู่แล้ว มีโอกาสหาศูนย์กลางกายได้ง่าย และหาทางไปนิพพานได้เร็ว ก็ควรจะฉวยโอกาสรีบปฏิบัติธรรมเสียก่อนไม่ควรทำความลำบากให้แก่ตัว คือไม่นั่งหลังงอ ไม่ยื่นหลังโก่ง ไม่ก้มกายเลียนแบบสัตว์ ต้องนั่งยึดกายให้ตัวตรงจนหน้าตัดของกระดูกสันหลังทุก ๆ ข้อจรดกันสนิท เต็มหน้าตัดของมัน ประโยชน์จากการตั้งกายตรง คือ

ก. ช่วยให้การโคจรของโลหิตแลพะลมหายใจไม่ติดขัด

ข. ทำให้นั่งได้ทน ไม่ปวดเมื่อยง่าย

ค. หาศูนย์กลางกายฐานที่ 7 ได้ง่าย

ง. ดำรงสติมั่น ตั้งแต่ทหารเลว พลเดินเท้าไปจนถึงแม่ทัพบัญชาการรบต่างก็มีความสำคัญแก่กองทัพด้วยกันทั้งสิ้น แต่ที่สำคัญที่สุด คือแม่ทัพบัญชาการรบ ถ้าแม่ทัพเป็นผู้ปัญญาเฉียบแหลม ฝีมือเข้มแข็งแล้ว เป็นอันมั่นใจได้ว่าต้องรบชนะ “สติ” คือแม่ทัพใหญ่ในการสู้รบกับกิเลส “สติ” คือหัวใจของการฝึกสมาธิ ความมุ่งหมายประการสำคัญที่สุดของการฝึกสมาธิ ก็คือต้องการให้เป็นผู้มีสติ ถ้าผู้ใดขาดสติหรือสติฟั่นเฟือน ก็ไม่สามารถฝึกสมาธิได้

ในขณะที่นั่งสมาธิ จะต้องกำหนดสติ รู้ตัวอยู่ตลอดเวลาอย่าให้เผลอ ต้องกำหนดระลึกถึงบริกรรมนิมิต คือ ระลึกถึงกสิณและระลึกถึงบริกรรมภาวนาที่ใช้ระครองใจอยู่เสมออย่าปล่อยให้บริกรรมทั้งสองนี้พราวจากกันได้สำหรับคำว่าสติในที่นี้เป็นเพียงการกำหนดคลื่น ๆ ไม่เกี่ยวกับความรู้หรือการพิจารณาใด ๆ

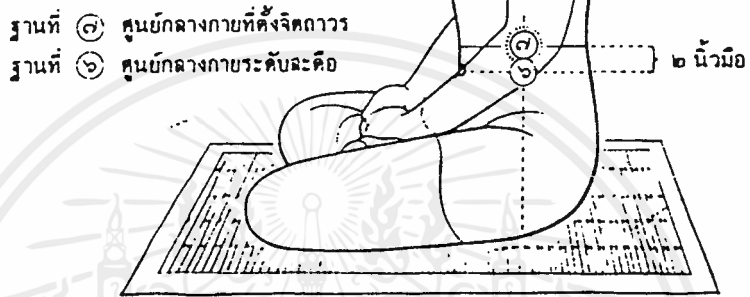
ข้อควรระวัง

1. อย่าใช้กำลัง คือ ไม่ใช่กำลังใด ๆ ทั้งสิ้น เช่น ไม่บีบกล้ามเนื้อตา เพื่อจะให้เห็นนิมิตเร็ว ๆ ไม่เกร็งกล้ามเนื้อหน้าท้อง ไม่เกร็งตัว ฯลฯ เพราะการใช้กำลังตรงส่วนไหนของร่างกายก็ตาม จะทำให้จิตเคลื่อนจากศูนย์กลางกายไปสู่จุดนั้น

2. อย่าอยากเห็น คือ ทำใจให้เป็นกลาง ประครองสติมิให้เผลอจากบริกรรมภาวนาและบริกรรมนิมิต ส่วนจะเห็นนิมิตเมื่อใดนั้นอย่างกังวล ถ้าถึงเวลาแล้วยอมเห็นเอง การบังคับของดวงนิมิตอุปมาเสมือนการขึ้นและตกของดวงอาทิตย์ ไม่อาจจะเร่งเวลาได้

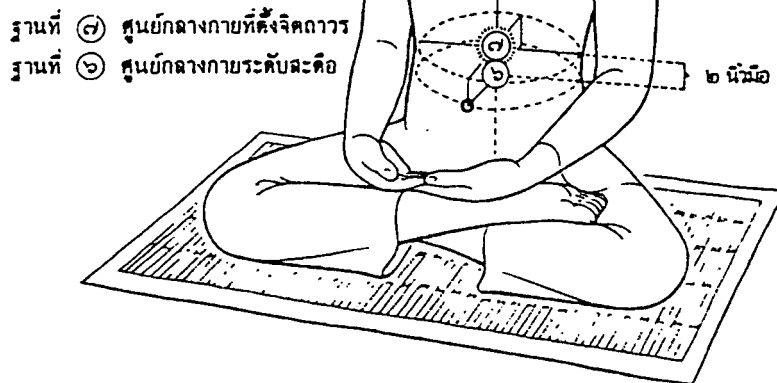
3. อย่ากังวลถึงกำหนดลมหายใจเข้าออก เพราะการฝึกเจริญภาวนาตามแนววิชาธรรมกาย อาศัยการเพ่งอาโลกกสิณ คือกสิณความสว่างเป็นบาทเบื้องต้น เมื่อเกิดนิมิตเป็นดวงสว่างแล้วค่อยเจริญวิปัสสนาในภายหลัง จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดลมหายใจเข้าออกแต่ประการใด

- ฐานที่ ๑ ปากช่องจุมุก { หญิงข้างซ้าย
ชายข้างขวา
- ฐานที่ ๒ เพลาคา { หญิงข้างซ้าย
ชายข้างขวา
- ฐานที่ ๓ จอมประสาท
- ฐานที่ ๔ ช่องเหนาน
- ฐานที่ ๕ ปากช่องลำคอ

ภาพแสดงที่ตั้งจิตทั้ง ๗ ฐาน

- ฐานที่ ๑ ปากช่องจุมุก { หญิงข้างซ้าย
ชายข้างขวา
- ฐานที่ ๒ เพลาคา { หญิงข้างซ้าย
ชายข้างขวา
- ฐานที่ ๓ จอมประสาท
- ฐานที่ ๔ ช่องเหนาน
- ฐานที่ ๕ ปากช่องลำคอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เมื่อเลิกจากนั่งสมาธิแล้ว ให้ตั้งใจไว้ที่ศูนย์กลางกายทีเดียว ไม่ว่าจะอยู่ในอิริยาบถใดก็ตาม เช่น ยืนก็ดี เดินก็ดี นอนก็ดี หรือนั่งก็ดี ห้ามย้ายฐานที่ตั้งจิตไปไว้ที่อื่นเป็นอันขาด ให้ตั้งใจบริกรรมภาวนา พร้อมกับนึกถึงบริกรรมนิมิตเป็นดวงแก้วใสควบคู่กันตลอดไป

5. นิมิตต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะต้องน้อมไปตั้งไว้ที่ศูนย์กลางกายทั้งหมด ถ้านิมิตที่เกิดขึ้นแล้วหายไป ก็ไม่ต้องตามหา ให้ภาวนาประคองใจต่อไปตามปกติ ในที่สุดเมื่อจิตสงบนิมิตย่อมปรากฏขึ้นใหม่อีก

สำหรับผู้ที่นั่งถือนั่งพระพุทธรูปสมาธิเพื่อบริกรรมระดับกาย หรือเพื่อเป็นพิธีการชนิดหนึ่ง หรือผู้ที่ต้องการฝึกสมาธิเพียงเพื่อเกิดความสุขใจจะได้เป็นการพักผ่อนหลังจากการปฏิบัติหน้าที่ภารกิจประจำวัน โดยไม่ปรารถนาจะทำให้ถึงที่สุดแห่งกองทุกข์ ยังคิดอยู่ว่า การอยู่กับบุตร ภรรยา การมีหน้ามีตาทางโลก การท่องเที่ยวอยู่ในวิภวสังสาร เป็นสุขกว่าการเข้าพระนิพพานเสมือนทหารเกณฑ์ที่ไม่คิดจะเอาดีในราชการอีกต่อไปแล้ว การฝึกสมาธิเบื้องต้นเท่าที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ก็พอเป็นปัจจัยให้เกิดความสุขได้พอสมควรเมื่อซักซ้อมปฏิบัติอยู่เสมอ ๆ ไม่ทอดทิ้ง จนได้ดวงปฐมมรรคแล้วก็ให้หมั่นประคองรักษาดวงปฐมมรรคนั้นไว้ตลอดชีวิต และอย่ากระทำความชั่วอีก เป็นอันมั่นใจได้ถึงอย่างไรชาตินี้ก็พอมีที่พึ่งที่เกาะดีพอสมควร คือเป็นหลักประกันได้ว่า จะไม่ต้องตกนรก ทั้งชาตินี้และชาติหน้า

คำอธิษฐานประจำวัน

บุญใดที่ข้าพเจ้าได้ทำในบัดนี้ เพราะบุญนั้นและการอุทิศแผ่ส่วนบุญนั้น

ขอให้ข้าพเจ้า ทำให้แจ้งโลกุตตรธรรมแก่ ในทันที

ข้าพเจ้าเป็นผู้อภัพอยู่ ยังต้องท่องเที่ยวไปในวิภวสังสาร

ขอให้ข้าพเจ้าเป็นะเหมือนพระโพธิสัตว์ผู้เที่ยงแท้ ได้รับพยากรณ์ แต่พระพุทธเจ้าแล้วไม่ถึง

ฐานะแห่งความอภัพ 18 ประการ

ขอให้ข้าพเจ้าพึงเว้นจากเวรทั้งห้า พึงยินดีในการรักษาศีล ไม่เกาะเกี่ยวในกามคุณทั้งห้า พึงเว้นจากเปือกตมดังกล่าวคือ การคุณ

ขอให้ข้าพเจ้าไม่พึงประกอบด้วยทวิภูษิต์ พึงประกอบด้วยทวิภูษิต์ที่งดงาม ไม่พึงคบมิตรชั่ว พึงคบแต่บัณฑิตทุกเมื่อ

ขอให้ข้าพเจ้าเป็นบ่อที่เกิดแห่งคุณ คือ ศรัทธา สติ หิริ โอตตปปะ ความเพียรและขันติ พึงเป็นผู้ที่ศัตรูครอบงำไม่ได้ ไม่เป็นคนเขลา คนหลงมงาย

ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ฉลาดในอุบายแห่งความเสื่อมและความเจริญ เป็นผู้เยียบแหลมในอรรถและธรรม ขอให้ญาณของข้าพเจ้าเป็นไปไม่ขัดข้องในธรรมะที่ควรรู้ ประจุกลมพัดไปในอากาศ ฉะนั้น ความปรารถนาใด ๆ ของข้าพเจ้าที่เป็นกุศล ขอให้สำเร็จโดยง่ายทุกเมื่อ

คุณที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้วทั้งปวงนี้ จงมีแก่ข้าพเจ้าทุกภพทุกชาติ

เมื่อใด พระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้แสดงธรรมเครื่องพ้นทุกข์ เกิดขึ้นแล้วในโลก เมื่อนั้นขอให้ข้าพเจ้าพ้นจากกรรมอันชั่วช้าทั้งหลาย เป็นผู้ได้ออกาสแห่งการบรรลุนิพพาน

ขอให้ข้าพเจ้าพึงได้ความเป็นมนุษย์ ได้เพศบริสุทธี ได้บรรพชาอุปสมบทแล้ว เป็นคนรักศีล มีศีล ทรงไว้ซึ่งพระศาสนาของพระบรมศาสดา

ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการปฏิบัติธรรมได้โดยสะดวก ตรัสรู้ได้พลัน กระทำให้แจ้งซึ่งอรหัตผลอันเลิศ อันประดับด้วยธรรมะ มีวิชชา เป็นต้น

ถ้าหากพระพุทธเจ้าไม่บังเกิดขึ้น แต่กุศลกรรมของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยมแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ ขอให้ข้าพเจ้าได้ญาณ เป็นเครื่องรู้เฉพาะตน อันสูงสุดเทอญฯ

กฏระเบียบของวัดพระธรรมกาย

ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม เป็นบุญสถานของพุทธศาสนิกชนทุกท่าน เป็นสถานที่ที่ต้องการความสงบ ความสะอาด ความเรียบร้อย และความสำรวม ดังนั้นโปรดให้ความเคารพต่อสถานที่ ด้วยการปฏิบัติตามกฏระเบียบต่อไปนี้อย่างเคร่งครัด

1. ห้ามสูบบุหรี่ตลอดจนไม่นำสิ่งเสพติดให้โทษเข้ามา
2. ห้ามอ่านหรืออ่าน น.ส.พ. หรือสิ่งตีพิมพ์ที่นำมาซึ่งความร้อใจ
3. ห้ามวนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ เข้ามาจำหน่าย
4. ห้ามเปิดวิทยุ เครื่องกระจายเสียง และเทปบันทึกเสียง
5. ห้ามปล่อยสัตว์เลี้ยงในบริเวณ
6. ห้ามโฆษณาชวนเชื่อหาเสียงใด ๆ ทั้งสิ้น
7. ห้ามร้องรำทำเพลง หรือแสดงการละเล่นทุกชนิด
8. ห้ามทำนายทายทัก โชคชะตา และค้ำยันด้วยเรื่องการเมืองที่ทำให้ร้อใจ
9. ห้ามเรียไร และแจกใบฎีกาทุกชนิด
10. โปรดแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย

บัณฑิตย่อมรับรู้และปฏิบัติตามระเบียบวินัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

คณะผู้จัดพิมพ์แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี.

2506 แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ระหว่างเวลา พ.ศ. 2504-2506
และถึงพ.ศ. 2509 พระนคร : โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ.

คณิงนิตย์ จันทบุตร.

2521 พระพุทธศาสนากับสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง
กรุงเทพมหานคร : ประยูรวงศ์.

2532 สถานะและบทบาทของพระพุทธศาสนาในประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร : หจก.ภาพพิมพ์.

จินดา จันทร์แก้ว.

2532 ศาสนาปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ถวิล (บุญทรง) วัชรานุกูล, อุบาสิกา.

2527 ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของวัดพระธรรมกาย.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ บ้านหนูแก้ว.

ธรรมกาย, มูลนิธิ.

2520 ที่ระลึกเนื่องในวโรกาสเสด็จพระราชดำเนิน ทรงวางศิลาฤกษ์อุโบสถ
วัดวรมณีธรรมกายาราม. ม.ป.ท.

2528 ธรรมทายาท ความหวังใหม่ของคนไทยทั้งชาติ. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์นิวไวเด็ก.

2531 คุณยายอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง. กรุงเทพมหานคร :
ห้างหุ้นส่วนจำกัด อักษรบัณฑิต.

2532 20 ปี วัดพระธรรมกาย. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ดอกจันทร์.

2533 เดินไปสู่ความสุข. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ บ้านหนูแก้ว.

2537 มุทิตาสักการะ พระพุทธศาสนาตรุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ และ
พระพุทธศาสนาตรุษบัณฑิตรุ่นที่ 39. กรุงเทพมหานคร : ด่านสุทธาการพิมพ์.

ผจงจิตต์ อธิคมนันทะ.

ม.ป.ป. การเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

ภัทรพร สิริกาญจน.

2536 ความรู้พื้นฐานทางศาสนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

สนอง สิริกุลวัฒนา, ดร.

ม.ป.ป. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535 - 2539.
กรุงเทพมหานคร : หจก. คุณพินอักษรกิจ.

สมบูรณ์ สุขสำราญ.

2527 พุทธศาสนา พระสงฆ์ กับวิถีชีวิตสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร :
บริษัท ประชาชน จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

ม.ป.ป. แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่ง
ชาติฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การ
สงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

ม.ป.ป. การปรับปรุงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6
พ.ศ. 2532 - 2534. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่ง
ประเทศไทย จำกัด.

2507 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2504-2506-2509 ระยะที่
สอง พ.ศ. 2507-2509. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ประชาช่าง จำกัด.

2510 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2510-2514.
พระนคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายก.

2520 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520 - 2524.
กรุงเทพมหานคร : เรืองแสงการพิมพ์.

2523 ประเมินผลการพัฒนาในระยะครึ่งแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2522.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

- 2526 ผลการพัฒนาด้านแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี.
- 2529 ผลการพัฒนาในระยะครึ่งแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2527. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.
- 2530 ผลการพัฒนาด้านแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี.
- 2532 รายงานประเมินผลการพัฒนาในระยะครึ่งแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6. กรุงเทพมหานคร : บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด.
- 2534 ก ร่างสรุปลงสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์.
- 2534 ข สรุปลงสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534. กรุงเทพมหานคร : หจก.โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.
- 2535 สรุปลงสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ.

Walter A. Rutes, Faia and Richard H. Penner. Hotel planning & design London : The Architectural Press Ltd.

Ernst Neufert, Architects Data London : Crosby Lockwood Staples, 1980.

Fred Lawson, Hotels, Motels and Condominiums, London : The Architectural Press Ltd. 1979.

บทความในวารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์

ชำเลื่อง วุฒิจันทร์.

- 2527 “โครงการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน.” ไบลาน 4, 3
(กุมภาพันธ์-มีนาคม) : 55-59.

ธงชัย สมุนจักร.

- 2524 “การดำเนินชีวิตกับศาสนา.” จันทร์เกษม 161, (กรกฎาคม-สิงหาคม) :46.
ธรรมญาณมุนี, พระ.
- 2532 “คนไทยชาวพุทธห่างวัดจริงหรือไม่.” วารสารวัฒนธรรมไทย 28, 5
(พฤษภาคม) : 26-28.

ประชา ปสุสนธโม, พระ.

- 2525 “พระพุทธศาสนากับการแสวงหาของคนรุ่นใหม่.” ปาจารย์สาร 9, 1
(มกราคม) : 34-54.
- 2529 “สภาพความเป็นจริงของพระพุทธศาสนาในปัจจุบันและศักยภาพของ
พระสงฆ์สำหรับอนาคต.” ปาจารย์สาร 13, 3 (พฤษภาคม-มิถุนายน) :
14-23.

ประยุทธ์ ปยุตโต, พระมहा.

- 2512 “การรักษาฐานะของสถาบันพุทธศาสนา.” สังคมศาสตร์ปริทัศน์ 6, 4
(มีนาคม) : 18-20.

ประสาร ทองภักดี.

- 2517 “พระพุทธศาสนากับสังคมไทย.” วารสารวัฒนธรรมไทย 14, 3 : 11-13.

วิชัย แจ่มสุข.

- 2519 “บทบาทศาสนาต่อสังคม, พุทธต่อสังคม.” รัฐศาสตร์นิเทศ 11, 2
(สิงหาคม) : 244-255.

เอกสารอื่น ๆ

กองแผนงาน, กรมการศาสนา.

- 2529 “รายงานการวิจัยเรื่องกิจกรรมของวัดซึ่งจะเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของพุทธศาสนิกชน.” (เอกสารทางวิชาการ อันดับ 1/2529).

กระทรวงมหาดไทย.

- 2530 “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.” ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 ในส่วนที่เกี่ยวกับแรงงาน.

กรีสุตา เจียรทอง และคณะ.

- 2513-2535 “แนวการสอนพระกรรมฐานของพระพุทธองค์กับการปฏิบัติพระกรรมฐานในประเทศไทย.” รายงานการวิจัยวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา.

กัญจนีย์ พุทธิเมธี.

- 2535-2536 “ศูนย์สงเคราะห์และฝึกอบรมคนพิการอ่อนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ชำเลื่อง วุฒิจันทร์.

- 2526 “การพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน.” กองแผนงาน. กรมการศาสนา 2526, 13 หน้า (อัดสำเนา).

ถาวร ชัยจักร.

- 2535 “การฝึกอบรมจริยธรรมให้แก่เยาวชน : ศึกษากรณีวัดพระธรรมกาย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ธรรมกาย, มูลนิธิ ร่วมกับบริษัท ฟาร์อีสแอดเวอร์ไทซิ่ง จำกัด.

- 2529 “รายงานผลการวิจัยวัดพระธรรมกายกับประชาชน.”

เพ็ญแข ประจณปัจจนีก, ดร. และ อ้อมเดือน สดมณี.

- 2529 การยึดหลักทางศาสนาในการดำเนินชีวิตของชนบทไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ.

- ม.ป.ป. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ระหว่างระยะเวลาพ.ศ.2504-2506-2509. (เอกสาร โรเนียว).

ม.ป.ป. การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (ระยะที่สอง พ.ศ.2507-2509)
ปีงบประมาณ 2507. (เอกสาร โรเนียว).

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

2518 รายงานการประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในระยะแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519)
(เอกสาร โรเนียว).

ม.ป.ป. ประเมินผลการพัฒนาตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519) ฉบับประจำปี 2518.

2529 ประมวลผลงาน คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อแก้ไข
ปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) (เอกสาร โรเนียว).

2530 ประมวลผลงาน คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน (กรอ.)
(เอกสาร โรเนียว).

ม.ป.ป. ประเมินผลการพัฒนาตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 2 (เอกสาร โรเนียว).

ม.ป.ป. ผลการพัฒนาตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3
(พ.ศ. 2515-2519).

ม.ป.ป. ประชากร กำลังคน แรงงาน การมีงานทำ ค่าจ้าง และสวัสดิภาพแรงงาน
ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524).

ม.ป.ป. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529).
(เอกสาร โรเนียว).

ม.ป.ป. ผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ปี 2532 (เอกสาร โรเนียว).

ม.ป.ป. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534).
(เอกสาร โรเนียว).

ม.ป.ป. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534).
เฉพาะแผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เอกสาร โรเนียว).

2533 สรุปลักษณะทางการพัฒนาประเทศ ภายใต้กรอบของแผนฯ 7 พ.ศ. 2535-2539
(เอกสาร โรเนียว).

ม.ป.ป. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539).
(เอกสาร โรเนียว).

น.ป.ป. สรุปลสารสำคัญ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3
(พ.ศ. 2515-2519) (เอกสาร โรเนียว).

น.ป.ป. สรุปลสารสำคัญ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4
(พ.ศ. 2520-2524) (เอกสาร โรเนียว).

อุณาภรณ์ ไชยสิต.

2535-2536 “โรงแรมพักตากอากาศหัวหิน 150 ห้อง” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรม
ศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

เกิด	5 ตุลาคม 2518
การศึกษา	
2523-2526	โรงเรียนวัดอินทกัลยา
2527-2529	โรงเรียนประตู่ชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2530-2534	โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
2535-2539	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

